

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 308 E

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

54. évfolyam
2011. október 20.

Közleményszám	Tartalom	Oldal
I <i>Állásfoglalások, ajánlások és vélemények</i>		
ÁLLÁSFOGLALÁSOK		
Európai Parlament		
ÜLÉSSZAK: 2010–2011		
2010. szeptember 7–9-i ülések		
Ezen ülések jegyzőkönyve a Hivatalos Lap következő számában jelent meg: HL C 314 E, 2010.11.18.		
ELFOGADOTT SZÖVEGEK		
2010. szeptember 7., kedd		
2011/C 308 E/01	A cégnyilvántartások összekapcsolása Az Európai Parlament 2010. szeptember 7-i állásfoglalása a cégnyilvántartások összekapcsolásáról (2010/2055(INI))	1
2011/C 308 E/02	Egy új, fenntartható gazdaság munkalehetőségeinek kialakítása Az Európai Parlament 2010. szeptember 7-i állásfoglalása az új fenntartható gazdaságban rejlő foglalkoztatási potenciál feltárásáról (2010/2010(INI))	6
2011/C 308 E/03	EGT–Svájc: A belső piac teljes körű megvalósításának akadályai Az Európai Parlament 2010. szeptember 7-i állásfoglalása EGT–Svájc: akadályok a belső piac teljes körű megvalósítása előtt (2009/2176(INI))	18
2011/C 308 E/04	Tisztességes jövedelem a gazdáknak: Hatékonyabban működő élelmiszerellátási lánc Európában Az Európai Parlament 2010. szeptember 7-i állásfoglalása a gazdálkodók igazságos jövedelméről és az élelmiszerellátási lánc hatékonyabb európai működéséről (2009/2237(INI))	22
2011/C 308 E/05	Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap finanszírozása és működése Az Európai Parlament 2010. szeptember 7-i állásfoglalása az európai globalizációs alkalmazkodási alap finanszírozásáról és működéséről (2010/2072(INI))	30

HU

<u>Közleményszám</u>	Tartalom (folytatás)	Oldal
2011/C 308 E/06	A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóság, valamint a határozatok elismerése és végrehajtása Az Európai Parlament 2010. szeptember 7-i állásfoglalása a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló 44/2001/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról és felülvizsgálatáról (2009/2140(INI))	36
2011/C 308 E/07	Az etnikai kisebbségi csoportokba tartozó nők társadalmi integrációja Az Európai Parlament 2010. szeptember 7-i állásfoglalása az etnikai kisebbségi csoportokhoz tartozó nők társadalmi integrációjáról (2010/2041(INI))	44
2011/C 308 E/08	A nők szerepe az előregedő társadalomban A z Európai Parlament 2010. szeptember 7-i állásfoglalása a nők szerepéről az idősödő társadalomban (2009/2205(INI))	49
2011/C 308 E/09	Újságírás és új média – európai közszféra létrehozása Az Európai Parlament 2010. szeptember 7-i állásfoglalása az újságírásról és az új médiáról – az európai nyilvános szféra kialakítása (2010/2015(INI))	55
2010. szeptember 8., szerda		
2011/C 308 E/10	Az emberi jogok Iránban - Szakineh Mohammadi Astiani és Zahra Bahrami ügye Az Európai Parlament 2010. szeptember 8-i állásfoglalása az emberi jogok helyzetéről Iránban, különös tekintettel Szakineh Mohammadi Astiani és Zahra Bahrami ügyére	62
2010. szeptember 9., csütörtök		
2011/C 308 E/11	A jogalkotás minőségének javítása Az Európai Parlament 2010. szeptember 9-i állásfoglalása a jogalkotás minőségének javításáról – az Európai Bizottság 15. jelentése a szubszidiaritás és az arányosság elveinek alkalmazásáról szóló jegyzőkönyv 9. cikke értelmében (2009/2142(INI))	66
2011/C 308 E/12	A romák helyzete Európában Az Európai Parlament 2010. szeptember 9-i állásfoglalása a romák helyzetéről és az Európai Unión belüli szabad mozgásról	73
2011/C 308 E/13	Az idősek hosszú távú gondozása Az Európai Parlament 2010. szeptember 9-i állásfoglalása az idősek hosszú távú gondozásáról	79
2011/C 308 E/14	A Jordán folyó helyzete, különös tekintettel a folyó alsó szakaszára Az Európai Parlament 2010. szeptember 9-i állásfoglalása a Jordán-folyó helyzetéről, különös tekintettel a folyó alsó szakaszára	81
2011/C 308 E/15	Kenyárról: Omár el-Besír letartóztatásának elmulasztása Az Európai Parlament 2010. szeptember 9-i állásfoglalása Kenyárról: Omár el-Besír letartóztatásának elmulasztása	83
2011/C 308 E/16	Szíriai emberi jogok, különösen a Haythan Al-Maleh ügy Az Európai Parlament 2010. szeptember 9-i állásfoglalása a szíriai emberi jogokról, különösen a Haythan Al-Maleh ügyről	86
2011/C 308 E/17	A hamisítás elleni kereskedelmi megállapodással (ACTA) kapcsolatos átlátható eljárás hiánya és annak esetlegesen kifogásolható tartalma Az Európai Parlament 2010. szeptember 9-i nyilatkozata a hamisítás elleni kereskedelmi megállapodással (ACTA) kapcsolatos átlátható eljárás hiányáról és annak esetlegesen kifogásolható tartalmáról	88

2010. szeptember 7., kedd

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

ÁLLÁSFOGLALÁSOK

EURÓPAI PARLAMENT

A cégnyilvántartások összekapcsolása

P7_TA(2010)0298

Az Európai Parlament 2010. szeptember 7-i állásfoglalása a cégnyilvántartások összekapcsolásáról (2010/2055(INI))

(2011/C 308 E/01)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a cégnyilvántartások összekapcsolásáról szóló, 2009. november 4-i bizottsági zöld könyvre (COM (2009)0614) és az azt kísérő, az elért haladásról szóló jelentésre,
- tekintettel a 2003. július 15-i 2003/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽¹⁾ módosított, az egész Közösségre kiterjedő egységes biztosítékok kialakítása érdekében a tagállamok által a társasági tagok és harmadik személyek érdekei védelmében a Szerződés 58. cikkének (2) bekezdése szerinti társaságoknak előírt biztosítékok összehangolásáról szóló, 1968. március 9-i 68/151/EGK első tanácsi irányelvre ⁽²⁾,
- tekintettel a valamely tagállam joga alá tartozó meghatározott jogi formájú társaságoknak egy másik tagállamban létesített fióktelepeire vonatkozó adatközlési követelményeiről szóló, 1989. december 21-i 89/666/EGK tizenegyedik tanácsi irányelvre ⁽³⁾,
- tekintettel a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos információkra vonatkozó átláthatósági követelmények harmonizációjáról és a 2001/34/EK irányelv módosításáról szóló, 2004. december 15-i 2004/109/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁴⁾,
- tekintettel a tőkeegyesítő társaságok határokon átnyúló egyesüléséről szóló, 2005. október 26-i 2005/56/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁵⁾,
- tekintettel az európai részvénytársaság (SE) státútumáról szóló, 2001. október 8-i 2157/2001/EK tanácsi rendeletre ⁽⁶⁾,
- tekintettel az európai szövetkezet (SCE) státútumáról szóló, 2003. július 22-i 1435/2003/EK tanácsi rendeletre ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ HL L 65., 1968.3.14., 8. o.⁽²⁾ HL L 221., 2003.9.4., 13. o.⁽³⁾ HL L 395., 1989.12.30., 36. o.⁽⁴⁾ HL L 390., 2004.12.31., 38. o.⁽⁵⁾ HL L 310., 2005.11.25., 1. o.⁽⁶⁾ HL L 294., 2001.11.10., 1. o.⁽⁷⁾ HL L 207., 2003.8.18., 1. o.

2010. szeptember 7., kedd

- tekintettel a Bizottság részére az e-igazságszolgáltatásra vonatkozó ajánlásokat tartalmazó, 2008. december 18-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel „A bírósági határozatok hatékony végrehajtása az Európai Unióban: az adósok vagyonának átláthatósága” című, 2009. április 22-i állásfoglalására, ⁽²⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére és a Gazdasági és Monetáris Bizottság, valamint a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság véleményére (A7-0218/2010),
- A. mivel a cégnyilvántartások vizsgálják, rögzítik és tárolják az olyan adatokat, mint a vállalatok társasági formája, székhelye és tőkéje, képviselőinek kinevezése, hivatali idejük lejárta, hatásköreik és adataik, az egyes pénzügyi évekre vonatkozó számviteli dokumentumok, végül szükség esetén a vállalat felszámolásával kapcsolatos adatok, és a nyilvánosság számára hozzáférhetővé teszik ezeket az információkat,
- B. mivel az uniós cégnyilvántartások nemzeti vagy regionális szinten működnek, és csak olyan cégekre vonatkozó információt tárolnak, amelyeket a hatáskörükbe tartozó területre jegyeztek be,
- C. mivel határokon átnyúló összefüggésben egyre növekszik a céginformációkhoz való hozzáférés iránti igény kereskedelmi célokból vagy az igazságszolgáltatáshoz való jog érvényesítésének megkönnyítésére, mivel a hitelezők és a végrehajtó hatóságok számára fontos, hogy az adósokra és vagyonukra vonatkozóan megbízható és naprakész információkkal rendelkezzenek, mivel szükség van bizonyos részletek közlésére az európai társasági jogban lefektetett munkavállalói jogok tiszteletben tartásának biztosítása érdekében,
- D. mivel a cégnyilvántartások összekapcsolásának hiánya gazdasági veszteséget eredményez, és problémát okoz valamennyi érdekelt fél számára, nemcsak a cégek, hanem azok alkalmazottai, a fogyasztók és a nyilvánosság számára is, különösen az átláthatóság, a hatékonyság és a jogbiztonság tekintetében, mivel az összes tagállam cégeiről szóló megbízható és aktualizált információhoz való könnyített, határokon átvívelő hozzáférés növeli a belső piacon az átláthatóságot és a jogbiztonságot, és a pénzügyi és gazdasági válságot követően helyre tudja állítani a bizalmat a piacokon,
- E. mivel 2007. január 1. óta a cégnyilvántartásoknál lévő információkat elektronikusan tárolják, és minden tagállamban on-line hozzáférhető, mivel, noha a lényeges céginformációk on-line hozzáférhető, a nyilvántartási normák eltérnek, és az érdekeltek különböző nyelvekkel, keresési feltételekkel és struktúrákkal szembesülnek,
- F. mivel a nyilvántartások tartalma, az információk értéke és a jogkövetkezmény különböző, és mivel ehhez olyan jogi következmények kapcsolódhatnak, amelyek az egyes tagállamokban eltérhetnek egymástól,
- G. mivel időt és költségeket lehetne megtakarítani, ha az összes európai cégre vonatkozó üzleti információ egyetlen ponton keresztül lenne hozzáférhető, mivel e cél érdekében megfontolandó valamennyi tagállam kötelező részvétele a fenti hozzáférési pontban,
- H. mivel ezen egyetlen hozzáférési pontnak valamennyi tagállamból a legjobb minőségű információt kell szolgáltatnia; mivel ennek az információnak megbízhatónak és naprakésznek kell lennie, valamint szabványos formában kell megjelenie az EU valamennyi nyelvén; mivel ezen egyetlen hozzáférési pontot az Európai Bizottságnak aktívan ellenőriznie kell,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0637.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2009)0238.

2010. szeptember 7., kedd

- I. mivel az „Európa 2020 – Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája” című közlemény „Iparpolitika a globalizáció korában” iránymutató kezdeményezésében a Bizottság vállalja, hogy „különösen a kkv-k számára javítja az üzleti környezetet, többek között az Európában zajló üzleti tevékenységek tranzakciós költségeinek csökkentésével”,
- J. mivel 2010. május 25–26-án a Tanács olyan következtetéseket fogadott el, amelyek jogosan hangsúlyozzák az adatok minőségének fontosságát és az információhoz való hozzáférés egyszerűsítésének szükségességét annak érdekében, hogy növelje az érdekelt felek bizalmát és a belső piaci tevékenységek sikerét, valamint hogy fokozza a tagállamok információhoz történő központi hozzáférés biztosításában való részvételének szükségességét,
- K. mivel a cégnyilvántartások közötti együttműködés alapvetően fontos a határokon átnyúló egyesülések, a székhelyáthelyezések vagy a határokon átnyúló fizetésképtelenségi eljárások esetében, mivel az együttműködést több társasági jogi eszköz, például a 2005/56/EK irányelv, a 2157/2001/EK rendelet és az 1435/2003/EK rendelet is egyértelműen előírja,
- L. mivel a 89/666/EGK tizenegyedik társasági jogi irányelvben a külföldi fióktelepek esetében előírt közzétételi követelmények a gyakorlatban elengedhetetlenné teszik a cégnyilvántartások együttműködését, mivel ez az együttműködés nem korlátozódhat arra az időre, amikor a fióktelepet megnyitják, hanem azt is biztosítani kell, hogy a szükséges információ helytálló és naprakész legyen, hogy a fióktelep adatait rögzítő nyilvántartás tartalma ne térjen el az anyavállalat adatait rögzítő nyilvántartás tartalmától,
- M. mivel amint elfogadják az európai zártkörű társaság statútumát (COM(2008)0396), a határokon átnyúló együttműködést igénylő esetek száma jelentősen megnövekedhet,
- N. mivel a cégnyilvántartások között már több együttműködési mechanizmus is kialakult, például az európai cégnyilvántartás (EBR), az átjárható európai cégnyilvántartások (BRITE) projektje és a belső piaci információs rendszer (IMI); mivel az EBR és a BRITE önkéntes alapon működnek, és így nem minden tagállam vesz részt bennük, mivel a BRITE emellett csak kutatási projekt,
- O. mivel 2008. december 18-i állásfoglalásában a Parlament üdvözölte az e-igazságszolgáltatási portál létrehozatalának gondolatát; mivel a 2009–2013 közötti időszakra szóló, az európai e-igazságszolgáltatásra vonatkozó cselekvési terv az EBR európai e-igazságszolgáltatási portálba történő integrálásáról rendelkezik,
1. úgy véli, hogy az Európai Gazdasági Térség további integrációját a projekt csak akkor segíti elő, ha minden tagállam részt vesz benne, és úgy látja, hogy e cél érdekében megfontolandó valamennyi tagállam kötelező részvétele;
 2. úgy véli, hogy mindenképp az EBR kezdeményezést és a BRITE projektet kell továbbfejleszteni, és úgy gondolja, hogy megfontolandó az ezekben való részvétel kötelezővé tétele; ragaszkodik a belső piacról szóló jogszabályok jobb végrehajtására vonatkozó belső piaci információs rendszer (IMI) fontos szerepéhez, mivel az már sikeres eszköznek bizonyult a szakmai képzések elismeréséről szóló irányelv⁽¹⁾ és a szolgáltatási irányelv⁽²⁾ végrehajtásának tekintetében; emlékeztet arra, hogy már minden tagállam használja az IMI-t, amelyet ki lehetne terjeszteni az eljárások szélesebb körére anélkül, hogy mindez a tagállamoktól nagyobb beruházást követelne;
 3. rámutat, hogy a nyilvántartási adatok nem hasonlíthatók a tisztán gazdasági jellegű információkhoz; ezért úgy véli, hogy egyetlen hivatalos hozzáférési ponton keresztül kell biztosítani a nyilvánosság számára a megbízható, naprakész információkhoz való hozzáférést; rámutat arra, hogy ez a cégek, azok munkavállalói, a fogyasztók és az egész rendszer előnyére fogja növelni az átláthatóságot, a hatékonyságot és a jogbiztonságot;

(1) Az Európai Parlament és a Tanács 2005. szeptember 7-i 2005/36/EK irányelve a szakmai képzések elismeréséről (HL L 255., 2005.9.30., 22. o.).

(2) A belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 376., 2006.12.27., 36. o.).

2010. szeptember 7., kedd

4. felkéri a Bizottságot, hogy szakértelem és további források biztosításával tegyen erőfeszítéseket az összes tagállamnak a jövőbeli egységes információs hozzáférési pontba történő bevonása érdekében; kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg az új egységes információs hozzáférési pontban való kötelező részvétel előnyeit és hátrányait minden tagállam esetében;
5. rámutat, hogy a különböző cégnyilvántartásokban tárolt adatok eltérő jelentőséggel bírnak, és ez ugyanakkor – nemcsak a vállalatok, hanem munkavállalók és a fogyasztók tekintetében is – olyan jogkövetkezményekkel járhat, amelyek az egyes tagállamokban eltérhetnek egymástól;
6. úgy véli, hogy a cégnyilvántartással kapcsolatos információk a munkavállalók számára is fontosak, különösen azon cégek esetében, amelyek az európai társasági jog, azaz a 2157/2001/EK rendelet, az 1435/2003/EK rendelet és a 2005/56/EK irányelv hatálya alá tartoznak; úgy véli, hogy ezek az információk jelentőséggel bírnak a 2003/72/EK irányelv⁽¹⁾ és a 2001/86/EK irányelv⁽²⁾ rendelkezései szempontjából is, amelyek biztosítják a létrejövő cégekben való munkavállalói részvételt biztosító, korábban megszerzett jogok védelmét;
7. hangsúlyozza ezért annak fontosságát, hogy a nyilvántartási adatokhoz hozzáférő felhasználókat tájékoztassák arról, hogy ezen adatok jogi jelentősége, valamint a hozzájuk kapcsolódó kötelezettségek tagállamonként eltérhetnek;
8. rámutat, hogy az anyavállalat és a fióktelepek közötti viszony tekintetében az automatizált összekapcsolás javítása megkönnyítené a bejegyzések cseréjét;
9. megállapítja, hogy a bejegyzések tartalma nem minden esetben elég következetes;
10. úgy véli, hogy a belső piac megfelelő működése érdekében elengedhetetlen, hogy a nyilvánosság számára hivatalos és megbízható információ álljon rendelkezésre az EU-ban kereskedelmi tevékenységet folytató cégekről; üdvözlí ebben az összefüggésben a cégnyilvántartások összekapcsolásáról szóló bizottsági zöld könyvet;
11. megjegyzi, hogy a belső piacon megvalósuló nagyobb átláthatóság a határokon átnyúló befektetések növekedését eredményezheti;
12. meggyőződése, hogy az európai gazdaság gerincének fontos elemét képező, az európai munkahelyteremtés, gazdasági növekedés és társadalmi kohézió fő motorját jelentő kis- és középvállalkozásoknak nyújtott segítség érdekében szükséges az információkhoz való jobb és egyszerűbb hozzáférés, mivel elősegíti a vállalkozások adminisztratív terheinek csökkentését;
13. kiemeli, hogy az egyesülésekkel, székhelyáthelyezésekkel vagy egyéb határokon átnyúló eljárásokkal kapcsolatos megbízható adatokhoz való könnyű hozzáférés elengedhetetlen az európai cégek számára, és tovább fogja növelni a versenyképességet a belső piacon, amelynek működését is gördülékenyebbé teszi azáltal, hogy erősíti fő szabadságait, azaz a tőke, a szolgáltatások és a személyek szabad mozgását;
14. úgy véli, hogy a krízisből való kilábalást és az egységes piac működésének javítását szolgáló bármely stratégiának részét kell képeznie a nagyobb átláthatóságnak és a határokon átnyúló mechanizmusok terén történő együttműködésnek, ami növelni fogja az 500 millió európai fogyasztó bizalmát;
15. elismeri a különböző együttműködési mechanizmusok és kezdeményezések keretén belül tett erőfeszítéseket;

⁽¹⁾ A Tanács 2003. július 22-i 2003/72/EK irányelve az európai szövetkezet statútumának a munkavállalói részvétel tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 207., 2003.8.18., 25. o.).

⁽²⁾ A Tanács 2001. október 8-i 2001/86/EK irányelve az európai részvénytársaság statútumának a munkavállalói részvételre vonatkozó kiegészítéséről (HL L 294., 2001.11.10., 22. o.).”

2010. szeptember 7., kedd

16. hangsúlyozza azonban, hogy további lépéseket kell tenni, és hogy a piaci átláthatóság megköveteli egyrészt, hogy a 27 tagállam cégnyilvántartásaiban szereplő adatokhoz egyetlen, aktívan ellenőrzött hozzáférési ponton keresztül könnyen hozzá lehessen férni, másrészt hogy az adatok megbízhatók, naprakészek legyenek, tárolásuk standardizált formában és valamennyi hivatalos uniós nyelven történjen; úgy véli, először fel kell mérni, hogy mindez mennyire növelné meg a fordítási költségeket, továbbá hogy a fenti cél érdekében megfontolandó az összes tagállam részvételének kötelezővé tétele;
17. kéri, hogy garantálják az egyetlen hozzáférési pont népszerűsítésének hatékony módjait annak érdekében, hogy minden érdekelt fél használhassa az európai cégekre vonatkozó egyértelmű és megbízható információk megszerzésére;
18. rámutat, hogy az adminisztratív terhek vonatkozásában felállított, független érdekelteket tömörítő magas szintű munkacsoport (Stoiber-csoport) megállapította, hogy az üzleti információkhoz való határokon átnyúló elektronikus hozzáférés megkönnyítése évente több mint 160 millió euró megtakarítását jelentheti;
19. hangsúlyozza az európai cégekre vonatkozó információkhoz való hozzáférés jelentőségét, különösen a szolgáltatási irányelv és az európai zártkörű társaság függőben lévő státútuma tekintetében;
20. rámutat azonban, hogy a meghozott intézkedések nem növelhetik tovább a cégekre, különösen a kkv-kra nehezedő adminisztratív terheket;
21. várakozással tekint az e-igazságszolgáltatási portál elindítása elé, amelynek hozzáférhetőnek kell lennie az egyének, a vállalkozások, a jogászok és az igazságszolgáltatás területén dolgozók számára, valamint felhasználóbarátnak kell lennie; támogatja az EBR fenti portálba való integrálásának gondolatát;
22. hangsúlyozza a BRITE, az IMI és az EBR adatai és rendszerei további egyesítésének fontosságát, hogy a belső piac érdekelt felei és fogyasztói számára létrehozzanak egy egységes információs hozzáférési pontot, csökkentve az információk egy helyen történő tárolásával mind a gyártók, mind a fogyasztók tranzakciós költségeit, és ezáltal fellendítve az Unióban a határokon átnyúló kereskedelmet – különösen a határon átnyúló elektronikus kereskedelmet – és a gazdasági növekedést;
23. támogatja eközben a nyilvántartások együttműködését előíró kötelező mechanizmusok bevezetését különösen, ami a külföldi fióktelepekre vonatkozó adatok rendszeres frissítésének közzétételét illeti; javasolja, hogy az együttműködésre is kitérő gyakorlati kérdéseket a tagállamok és/ vagy cégnyilvántartásaik közötti igazgatási megállapodás keretében tisztázzák;
24. úgy véli, hogy ha a cégnyilvántartások hálózatát összekapcsolják az átláthatósági irányelv értelmében létrehozott elektronikus hálózattal, akkor könnyen hozzáférhetővé válnak a jegyzett társaságokkal kapcsolatos jogi és pénzügyi információk, és a befektetők hozzáadott értékhez jutnak;
25. ragaszkodik ahhoz, hogy az európai megoldásnak biztosítania kell a polgárok és a vállalkozások számára a személyes és a verseny szempontjából lényeges adatok megfelelő védelmét az adatokkal való visszaélés megakadályozása, valamint a védelmet élvező adatokkal kapcsolatos jogbiztonság szavatolása végett;
26. hangsúlyozza, hogy az integrált európai megoldás kidolgozásakor különösen figyelembe kell venni, hogy a bizonyos gazdasági ágazatokat lefedő nemzeti nyilvántartások és meglévő európai nyilvántartások mennyiben szüntethetők meg, illetve mennyire harmonizálhatók vagy vonhatók össze a párhuzamos munkavégzés elkerülése végett, tekintettel a bürokrácia leépítésére, valamint az egyértelműség és egyszerűség biztosítására irányuló célkitűzésre;
27. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2010. szeptember 7., kedd

Egy új, fenntartható gazdaság munkalehetőségeinek kialakítása

P7_TA(2010)0299

Az Európai Parlament 2010. szeptember 7-i állásfoglalása az új fenntartható gazdaságban rejlő foglalkoztatási potenciál feltárásáról (2010/2010(INI))

(2011/C 308 E/02)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az „Európa 2020: Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája” című bizottsági közleményre (COM(2010)2020),
- tekintettel „A fenntartható fejlődés elvének általános érvényesítése az uniós szakpolitikákban: az Európai Unió fenntartható fejlődési stratégiájának 2009. évi felülvizsgálata” című bizottsági közleményre (COM(2009)0400),
- tekintettel a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásról szóló tanácsi határozatra irányuló bizottsági javaslatra, amely az Európa 2020 integrált iránymutatás II. része (COM(2010)0193),
- tekintettel az irodai berendezésekre vonatkozó közösségi energiahatékonysági címkézési programról szóló, 2008. január 15-i 106/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
- tekintettel az épületek energiateljesítményéről szóló, 2010. május 19-i 2010/31/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽²⁾,
- tekintettel a megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról, valamint a 2001/77/EK és a 2003/30/EK irányelv módosításáról és azt követő hatályon kívül helyezéséről szóló 2009. április 23-i 2009/28/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽³⁾,
- tekintettel „Az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás: egy európai fellépési keret felé” című bizottsági fehér könyvre (COM(2009)0147) és a 2010. május 6-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel a „Környezetbarátabb közlekedés” című bizottsági közleményre (COM(2008)0433),
- tekintettel a külső költségek internalizálását elősegítő stratégiáról szóló bizottsági közleményre (COM(2008)0435),
- tekintettel az „Európai Energiapolitika” című bizottsági közleményre (COM(2007)0001),
- tekintettel az Európai Tanács 2009. december 10–11-i következtetéseire, különösen annak 21–24. pontjaira,
- tekintettel „Az EU fenntartható fejlődési stratégiájának 2009. évi felülvizsgálata” című elnökségi jelentésre ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ HL L 39., 2008.2.13., 1. o.

⁽²⁾ HL L 153., 2010.6.18., 13. o.

⁽³⁾ HL L 140., 2009.6.5., 16. o.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0154.

⁽⁵⁾ Tanácsi dokumentum 16818/09, 2009.12.1.

2010. szeptember 7., kedd

- tekintettel az Egyesült Nemzetek éghajlat-változási keretegyezményére és annak Kiotói Jegyzőkönyvére,
- tekintettel a „Climate Change 2007: Synthesis Report, Contribution of Working Groups I, II and III to the Fourth Assessment Report of the Intergovernmental Panel on Climate Change” („Éghajlatváltozás 2007: összefoglaló jelentés, az Éghajlatváltozási Kormányközi Testület negyedik értékelő jelentésének az I., II., és III. munkacsoport által írt cikke”) című 2007. évi IPCC-dokumentumra,
- tekintettel az éghajlatváltozás közgazdaságtanáról szóló 2006. évi Stern-jelentésre,
- tekintettel az UNEP, az ILO, az IOE és az ITUC „Green Jobs: Towards Decent Work in a Sustainable, Low-Carbon World”(„Zöld munkahelyek: Tisztességes munkakörülmények felé egy fenntartható, alacsony szénkibocsátású világban”) című, zöld munkahelyekre irányuló 2008. évi kezdeményezésére,
- tekintettel az ILO „Global Challenges for Sustainable Development: Strategies for Green Jobs” („A fenntartható fejlődés globális kihívásai: Zöld munkahelyekre irányuló stratégiák”) című, a G8-országok munkaügyi minisztereinek 2008. május 11–13-án Niigatában, Japánban tartott konferenciáján benyújtott háttérfeljegyzéseire,
- tekintettel az OECD zöld növekedésről szóló, 2009. június 25-i miniszteri szintű tanácsi ülésen elfogadott nyilatkozatára, valamint jelenlegi zöld növekedési stratégiájára,
- tekintettel a Greenpeace és az Európai Megújuló Energia Tanács (EREC) „Working for the climate: renewable energy and the green job revolution” („Éghajlatvédelmi törekvések: a megújuló energia és a zöld munka forradalma”) című 2009. évi jelentésére,
- tekintettel az Európai Szakszervezetek Szövetsége és a Szociális Fejlesztési Ügynökség „Climate Change and Employment: Impact on employment in the European Union-25 of climate change and CO₂ emission reduction measures by 2030” („Éghajlatváltozás és foglalkoztatás: az éghajlatváltozás és a széndioxid-kibocsátás csökkentését célzó intézkedések hatása a foglalkoztatásra a 25 tagú EU-ban 2030-ig”) című 2007. évi jelentésére,
- tekintettel a Ruhr Egyetem 156., „A megújuló energiával kapcsolatos technológiák terjedésének gazdasági hatásai, a német tapasztalatok” című tanulmányára,
- tekintettel a CEPOS „Szélenergia, Dániai tapasztalatok” című kiadványára,
- tekintettel a madridi János Károly Király Egyetem „A megújuló energiaforrásokra fordított állami támogatás hatása a foglalkoztatásra” című kiadványára,
- tekintettel a kereskedelmi hasznosítást megelőző beszerzésről szóló 2007. december 14-i bizottsági közleményre (COM(2007)0799),
- tekintettel az európai foglalkoztatásról szóló 2009. évi bizottsági jelentésre, különösen az éghajlatváltozás munkaerő-piaci következményeiről szóló 3. fejezetére,
- tekintettel „Az európai gazdasági fellendülés terve” című bizottsági közleményre (COM(2008)0800) és a 2009. március 11-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az „Impulzusok az európai gazdaság élénkítéséhez” című bizottsági közleményre (COM(2009)0114),
- tekintettel az európai szociális partnerek „Az európai munkaerőpiacot érintő főbb kihívások” című 2007. október 18-i közös elemzésére,

(1) Elfogadott szövegek, P6_TA(2009)0123.

2010. szeptember 7., kedd

- tekintettel az európai szociális partnerek által a kompetenciák és képzések egész életen át tartó fejlesztését szolgáló fellépésekről elfogadott 2002. évi közös keretrendszerre,
 - tekintettel az „Új munkahelyekhez szükséges új készségek: A munkaerő-piaci és a képzettségi igények előrejelzése és összehangolása” című bizottsági közleményre (COM(2008)0868), és a szakértői csoport „Új munkahelyekhez szükséges új készségek: most kell cselekednünk” című 2010. februári jelentésére,
 - tekintettel az Európai Szakképzés-fejlesztési Központ (CEDEFOP) „Future Skills Needs for the Green Economy” („A zöld gazdasághoz szükséges kompetenciák a jövőben”) című 2009. évi tudományos dolgozatára,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére, és a Gazdasági és Monetáris Bizottság, a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság, az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság, a Regionális Fejlesztési Bizottság, valamint a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményére (A7-0234/2010),
- A. mivel az Európai Tanács 2009-ben megerősítette, hogy a Lisszaboni Szerződés központi célkitűzése a fenntartható fejlődés; mivel az EU fenntarthatósági stratégiájának irányadó elvei közé tartozik a gazdasági, szociális és környezeti szempontok integrált szemléletmódja, a szociális párbeszéd fokozása, a vállalatok társadalmi felelősségvállalásának erősítése, az elővigyázatosság elve és a „szennyező fizet” elve,
- B. mivel az Európa 2020 stratégia központi területe a szociális, erőforrás-hatékony, környezetbarát és versenyképes gazdaság előmozdítása,
- C. mivel a Koppenhágai Megállapodás szerint az iparosodott országoknak 2050-ig az 1990. évi szinthez képest 80–90 %-kal kell csökkenteniük széndioxid-kibocsátásukat,
- D. mivel Európában az éghajlatváltozás különböző hatást gyakorol a régiókra; mivel a Bizottság tanulmánya ⁽¹⁾ szerint az EU lakossága több mint egyharmadának otthont adó dél- és kelet-európai régiók különösen ki vannak téve az éghajlatváltozás jelentette nyomásnak, és mivel ez a leggyengébb népcsoportokat érinti a legerőteljesebben, valamint mivel ez fokozott regionális és társadalmi egyenlőtlenségekhez vezethet,
- E. mivel a fenntarthatóbb gazdaságra való áttérés különböző pozitív hatásokkal bír az egyes ágazatokra, nevezetesen új munkahelyeket hoznak létre, egyes munkahelyeket más munkahelyekkel helyettesítenek vagy részben megszüntetnek; mivel minden munkahelyet hozzá kell igazítani a fenntartható, erőforrás-hatékony termelési és munkamódszerhez, ezért a meglévő munkaviszonyokban van a legnagyobb szükség az alkalmazkodásra, valamint rugalmas munkaviszonyok volnának kívánatosak,
- F. mivel a demográfiai változásokról szóló zöld könyv (COM(2005)0094) adatai azt mutatják, hogy az EU munkaképes korú népessége 2005 és 2030 között mintegy 20,8 millióval (6,8 %-kal) fog csökkenni, és mivel a 60 év felettek száma kétszer olyan gyorsan nő, mint 2007 előtt – évente körülbelül két millióval a korábbi egy millióhoz képest,
- G. mivel ez az átalakulás a foglalkoztatás stabilizálásához, egyes ágazatokban pedig a munkahelyek számának jelentősen tovagyrúzó (spill over) hatású növekedéséhez vezethet, és mivel ott, ahol megbízható keretfeltételeket teremtettek, megállapítható a foglalkoztatottság biztonságának exportnövekedések által stabilizált, folyamatos növekedése,

(1) „Régiók 2020-ban – az EU régiói előtt álló jövőbeli kihívások értékelése” (2008. november) című bizottsági belső munkadokumentum, elérhető az alábbi linken:
http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docoffic/working/regions2020/pdf/regions2020_en.pdf.

2010. szeptember 7., kedd

- H. mivel a szükséges gazdasági növekedés és a foglalkoztatás abból következő emelkedése egy innováción alapuló gazdaságban csak akkor érhető el, ha az európai kutatók és vállalkozások képesek kutatási eredményeiket kereskedelmi termékekbe konvertálni, és mivel a Bizottság innovációs eredménykimutására az USA-val szemben 30 %-os, Japánnal szemben pedig 40 %-os innovációs rést mutat,
- I. mivel a szociális párbeszéd struktúrái még nem alakultak ki néhány új ágazatokban; mivel bizonyos új ágazatokban nem léteznek sem kollektív megállapodások – vagy ha léteznek is, nem tartják be őket –, sem ágazati kódexek; mivel minden ágazat jelentős nyomás alatt áll, hogy növelje termelését és versenyképességét, és mivel a magas munkanélküliséget jegyző régiókban nagy a munkavállalókra nehezedő nyomás, hogy elfogadják a rossz munkakörülményeket,
- J. mivel az utóbbi két évtized során az európai munkaerőpiacon tartós bizonytalanság volt tapasztalható, amelynek jellemzője, hogy különösen a fiatalok rövid távú szerződésekkel, rosszabb munkakörülmények között dolgoznak; mivel az ilyen körülmények között teremtett munkahelyek nem nevezhetők fenntarthatónak, és mivel ezeket a strukturális hiányosságokat is figyelembe kell venni az új, fenntartható gazdaság munkahelyteremtő potenciáljának kialakításakor,
- K. mivel az új típusú, fenntartható gazdaságra történő átállást nem lenne szabad ürügyként felhasználni a legkiszolgáltatottabb és legalacsonyabb képzettségű munkavállalók munkaerőpiacról való kiszorításához; mivel ebből következően el kell kerülni a „lefölözést”, amelynek a legalacsonyabb képzettségű munkavállalók lesznek az első áldozatai,
- L. mivel a Lisszaboni Szerződésben rögzített célok, valamint a millenniumi fejlesztési célok egyike a nemek közötti egyenlőség előmozdítása; mivel több ágazatban túl alacsony a nők aránya, és így a foglalkoztatottság az új, fenntartható gazdaság által előidézett növekedésének előnyeiből nem részesülnek azonos mértékben,
- M. mivel az előregedő társadalomban egy új típusú gazdaság van kialakulóban, melyet a munkaerő csökkenése jellemez, ami szükségessé teszi, hogy több nőt vonzzanak fizetett munka végzésére azáltal, hogy átalakítják a munkaszervezést, a munkáltatókat pedig minden ágazatban felkészítik egy sokszínűbb munkaerőbázisra,
- N. mivel a legújabb tanulmányok szerint a nők részvétele a felelősségvállalás minden szintjén hozzáadott értéket jelent a vállalatok számára, elsősorban gazdasági teljesítményük szempontjából,
- O. mivel az Unió egyetemi diplomáinak nagy részét nők szerzik meg, és az üzleti, gazdálkodási és jogi képzésben többségben vannak, ugyanakkor a vállalatok és a közigazgatási szervek felelős pozícióiban továbbra is kisebbségbe szorulnak,
- P. mivel elsősorban az oktatásban és a társadalomban meglévő, nemekkel kapcsolatos sztereotípiák miatt az alaptalanul „férfiasnak” tekintett szakmákban, mint az informatikában, a mérnöki munkákban, a fizikában és a műszaki jellegű szakmákban, például a mechanikai és a kőművesmunkákban, a nők alulreprezentáltak,
- Q. mivel nő a munkanélküliség az idősebb munkavállalók körében, akiknek 55 éves kor után a társadalmi kirekesztés különösen súlyos problémájával kell szembenézniük, és az elmúlt évtizedben elért haladás ellenére 2008-ban az 55 és 64 év közötti nők alig több mint harmadának volt munkája, míg ugyanezen korcsoportban a férfiak 55 %-ának,

Az új fenntartható gazdaságra irányuló foglalkoztatási stratégia

1. úgy véli, hogy a fenntartható fejlődés olyan hosszú távú elképzelésen alapszik, amelyben a gazdasági növekedés, a társadalmi kohézió és a környezetvédelem összhangban vannak és kölcsönösen támogatják egymást; felhívja a figyelmet a lehetőségre, amelyet a „zöld munkahelyek” létrehozása jelent egy fenntartható gazdaságban;

2010. szeptember 7., kedd

2. úgy véli, hogy a válságból kilábaló gazdaság kedvező lehetőséget teremt a társadalmi igazságosságon és ökohatékonyaságon alapuló, fenntartható növekedés megvalósítására; megállapítja, hogy a környezetszennyező európai gazdaságok átalakítása ökohatékony gazdaságokká mélyreható változásokhoz vezet a termelés, szállítás és fogyasztás területén, és ezt az esélyt fel kellene használni arra, hogy lépéseket tegyünk a valódi fenntarthatóság felé, a jólét és a munkahelyek veszélyeztetése nélkül; úgy véli, hogy az átállást a nem szennyező energiaforrásokon alapuló gazdaságra lehetőségként kell tekinteni a fenntartható fejlődést célzó beruházásokra, és nem csupán az állam és a polgárok költségvetését terhelő kiadásként;
3. hangsúlyozza a növekedés- és foglalkoztatásösztönző intézkedések vidéki térségek tekintetében betöltött jelentőségét, amelyek célja annak megakadályozása, hogy az emberek a falvakból a városokba áramoljanak;
4. megállapítja, hogy fenntarthatóbbá kell tenni a javak termelését és a szolgáltatások nyújtását; megállapítja, hogy az új, fenntartható gazdaságba történő befektetések a munkaerőpiacon jelenős növekedési potenciált és új jövedelmi lehetőségeket teremtenek; rámutat, hogy a pozitív mérleg mögött egyes ágazatokban veszteségek állnak, ezért ösztönözni kellene az átképzést és a továbbképzést;
5. úgy véli, hogy a jelenlegi globális gazdasági és társadalmi válságnak, amely lelassította az energiafelhasználás terén bekövetkező változásokat, valamint a szén-dioxid-kibocsátások csökkentését, nem szabadna eltérítenie a tagállamokat a versenyképes, fenntarthatóbb, alacsony szén-dioxid-kibocsátású és erőforrás-hatékony gazdaságra való átállástól, mivel ez a lépés ellenállóbbá, a folyamatosan dráguló importtól függetlenebbé és versenyképesebbé teszi őket;
6. úgy véli, hogy többet kell tenni a külső költségek internalizálása érdekében; felszólítja a Bizottságot, hogy a költségek elosztása és a megállapításoknak a jövőbeli politikai javaslatokban való megjelenése érdekében használja a már létező politikai eszközöket, vagy szükség esetén alkosson újakat;
7. úgy véli, hogy az Európai Unió új fenntartható gazdaságának kiegyensúlyozott gazdasági és társadalmi fejlődést kell biztosítania; ambíciózus fenntartható iparpolitika kialakítására szólít fel, hangsúlyt fektetve az erőforrások hatékonyságára; kiemeli, hogy a zöld gazdaságnak tisztességes, jól fizető munkahelyek kilátásait kell nyújtania, a környezet védelmét helyezve a középpontba;
8. meggyőződése, hogy a piacgazdaságon alapuló környezeti politika a növekedés és foglalkoztatás motorja lehet a gazdaság minden területén, és hangsúlyozza, hogy a kiszámítható, beruházásbarát keretfeltételek jelentik az alapot, amely lehetővé teszi az innovatív cégek számára, hogy a lehető legjobban kihasználják e lehetőségeket a környezet és a munkavállalók érdekében;
9. kéri a tagállamokat, hogy vonják be az ipar szereplőit az ökológiai fejlesztésekbe, mivel a vállalkozókra fontos szerep hárul az ökológiai innovációk szélesebb körű terjesztésében; megjegyzi, hogy a vállalkozók tájékoztatása – az új üzleti lehetőségek bemutatásával – alapvető fontosságú az erőforrás-hatékony gazdaság és a fenntartható ipar létrehozását célzó stratégia sikere szempontjából;
10. támogatja az „Európa 2020” stratégiában foglalt kiemelt bizottsági kezdeményezést, amely szerint most kell véghez vinni a fenntartható gazdasággá való átalakulást, a gazdasági növekedést függetlenebbé kell tenni az erőforrások és az energia felhasználásától, csökkenteni kell az éghajlatot károsító gázkibocsátást, hogy ezáltal csökkentsük a Föld felmelegedését; üdvözli a jogi keretfeltételek, a piacgazdasági ösztönző eszközök, a támogatások és a közbeszerzési szerződések odaítélésének e célhoz való hozzáigazításának tervét; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az EU 2020 stratégiában a Bizottsági kihagyja azt a lehetőséget, hogy a fenntartható gazdaság munkaerő-piaci lehetőségeivel foglalkozzon;
11. megállapítja, hogy a 2020-as foglalkoztatási célok elérése, az új, fenntartható gazdaság munkahelyteremtő potenciáljának kihasználása és a javak előállítása és a szolgáltatások nyújtása fenntarthatóságának fokozása érdekében szükséges ösztönözni az épületek és az építkezések energiahatékonyaságát, a megújuló energiák, a környezetbarát technológiák arányát, a fenntartható közlekedést és mobilitást, a fenntartható mezőgazdaságot, erdőgazdálkodást és halászatot, valamint a környezetvédelmi szolgálatok által nyújtott tanácsadás mértékét, továbbá az újrafeldolgozást, a kevés erőforrást használó termelőfolyamatokat és a zárt anyagáramú folyamatokat; megállapítja, hogy a szolgáltatási ágazat és a szociális gazdasági szektor is jelentős zöld foglalkoztatási potenciállal rendelkezik;

2010. szeptember 7., kedd

12. hangsúlyozza, hogy a közsféra fontos példamutató szerepet tölt be a modern közbeszerzési szabványok elfogadásával, valamint az ösztönzők és információk biztosításával, különös tekintettel az energiaügy, az infrastruktúrák és létesítmények építése, a közlekedés és a távközlés területére, mivel ezáltal jogokkal járó munkahelyeket hoz létre; felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy – különösen a kereskedelmi hasznosítást megelőző beszerzésben – ösztönözzék a környezetvédelmi és szociális normák beillesztését is a helyi tartalomra vonatkozó záradékok és a fenntartható és befogadó gazdasági környezetben tevékenykedő vállalkozások – különösen a kkv-k – ösztönzése mellett;

13. sürgeti a tagállamokat, hogy az éghajlatváltozás gazdasági, társadalmi és környezeti hatásaival való foglalkozás során a munkalehetőségek tekintetében osszák meg egymással tapasztalataikat és bevált gyakorlatokat;

14. meggyőződése, hogy a fenntartható „zöld munkahelyek” nem lehetnek pusztán függelékei a gazdaságnak, sokkal inkább a gazdaság és a társadalom egészét kell fenntarthatóan megszervezni; tudatában van annak, hogy nincs olyan gazdasági ágazat, amelyet el lehetne különíteni „környezetvédelem” vagy „környezetvédelmi ipar” címszóval, mivel a környezetvédelem tevékenysége számos hagyományos ágazattal összekapcsolódik, mint például a gyártás, az építőipar és a szolgáltató szektorok; ezért felszólít az ILO fogalom meghatározásának átvételére, kiinduló meghatározásként, amely szerint minden, fenntartható fejlődést elősegítő munkahely fenntartható, zöld munkahely; rámutat, hogy a fogalom meghatározás magában foglalja egyrészt azokat a munkahelyeket, amelyek a lehető legkisebbre csökkentik a közvetlen energia- és erőforrás-felhasználást, védik az ökoszisztémákat és a biológiai sokféleséget, a lehető legkisebbre csökkentik a hulladéktermelést és a légszennyezést, másrészt pedig azokat, amelyek csökkentik az ökológiai lábnyomot; elismeri, hogy a fogalom meghatározás relativitása miatt nem határozható meg végérvényesen a foglalkoztatási potenciál;

15. úgy véli, hogy sokkal több kutatásra van szükség a környezetvédelmi és éghajlat-változási politika nettó munkahelyteremtésre gyakorolt hatásának felmérésére; felkéri a Bizottságot, hogy a 8. keretprogramban e területet prioritásként kezelje;

16. hangsúlyozza, hogy minden munkahelyre nézve kötelező érvényű a fenntartható fejlődés előmozdításának célkiűzése, a termelési és munkamódszert pedig a lehető leghatékonyabban kell kialakítani az erőforrás- anyag- és energiafelhasználás szempontjából; hangsúlyozza, hogy ennek a megközelítésnek a teljes ellátási láncra érvényesnek kell lennie, és nincs értelme a jó és rossz iparágak közti különbségtevésnek, mivel minden iparág fenntarthatóbbá tehető;

17. igen fontosnak tartja, hogy az új közösségi keret elegendő költségvetési forrással rendelkezzen az állami kutatás támogatására, és egyszerű úton, bürokrácia nélkül elérhetővé tegye a kutatási adatokat a nyilvánosság számára, hogy minden vállalkozás, beleértve a mikro-, kis- és középvállalkozásokat, képes legyen megváltoztatni működését az energiahatékonyság, az új energiaforrások, új termelési folyamatok, újrafeldolgozás, az erőforrások hatékonyabb felhasználása és a munkavállalói jogokat biztosító munkahelyek teremtése tekintetében;

A foglalkoztatási potenciál optimalizálása

18. az EU 2020 stratégia részeként felhív a fenntartható gazdaságra irányuló európai foglalkoztatási stratégia kidolgozására, amelynek célja, hogy optimalizálja a foglalkoztatási potenciált, különös figyelmet fordítva a tisztességes munkára, a foglalkoztatottak egészségére és biztonságára, a készségek iránti igényre és a társadalmilag igazságos átalakulásra; hangsúlyozza, hogy a fenntartható gazdaságnak ötvöznie kell a szociális, technológiai, gazdasági és ökológiai fenntarthatóságot; hangsúlyozza, hogy az ilyen típusú fenntartható foglalkoztatási stratégiát a foglalkoztatáspolitikai iránymutatások egyik központi részévé kellene tenni;

19. javasolja a regionális hatóságoknak, hogy fejlesztési stratégiáikat az EU 2020 stratégia célkitűzéseivel összhangban fogadják el, a fenntartható gazdaságban létesítendő új munkahelyek létrehozása céljából;

20. felhívja a Bizottságot, hogy 2011-ig terjesszen elő egy – jogalkotási és nem jogalkotási intézkedéseket egyaránt tartalmazó – stratégiát a zöld munkahelyek teremtésének ösztönzésére, melyek mindenki számára a növekedés és jólét forrásai;

21. hangsúlyozza, hogy az európai vállalatok innovációs képessége világszerte tette őket a környezetvédelem területén; azonban aggódik amiatt, hogy tovább folyik a gyártási tevékenységek széles körű áttelepítése az Unióból olyan harmadik országokba, ahol jóval enyhébbek a környezetvédelmi előírások; kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy sürgősen és hathatósan tegyenek ez ellen a folyamat ellen, olyan nemzetközi, többoldalú megközelítést alkalmazva, amely biztosítja, hogy a globális verseny összehasonlítható követelményeken alapuljon;

2010. szeptember 7., kedd

22. hangsúlyozza, hogy a szilárd, hosszú távú és ambiciózus szabályozási keret elengedhetetlen a lehető legtöbb zöld munkahely létrehozásához; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy határozzanak meg környezetvédelmi normákat és pénzügyi ösztönzőket, amelyek legalább 10 éves időtartamra megbízható keretfeltételeket, ezzel együtt pedig jog- és tervezési biztonságot hoznak létre; felhív a meglévő pénzügyi eszközök a fenntarthatóság ösztönzésére történő felhasználására és arra, hogy az egyre fenntarthatóbb gazdaság és termelés kiemelt célkitűzésként képezze részét a pénzügyi terveknek, köztük a strukturális alapoknak és a Kohéziós Alapnak;

23. ezzel összefüggésben hangsúlyozza az integrált városfejlesztési elképzelések jelentőségét, és hogy a hátrányos helyzetű városrészek fenntartható rehabilitációja kísérleti szerepet is betölthetne; ennek előfeltételeként világos politikai keretfeltételeket tart szükségesnek, amelybe beletartozik az is, hogy a strukturális alapokon belül megőrizték a városi dimenzió előmozdítását;

24. felhívja a figyelmet a meglévő programokból származó finanszírozás szükségességére az EU leghátrányosabb helyzetű térségeiben végzett célzott tanulmányok elkészítése érdekében azért, hogy stratégiai célkitűzéseket lehessen meghatározni és meg lehessen állapítani a fenntartható helyi gazdaságok fejlődése számára kedvező körülmények létrehozásához szükséges intézkedéstípusokat, amelyek konkrét célja új, környezetbarát munkahelyek létrehozása és integrált intézkedések meghozatala új, környezetbarát vállalatok térségbe vonzása és a már meglévők támogatása érdekében;

25. hangsúlyozza, hogy az EU leghátrányosabb helyzetű térségeinek környezetbarát átalakításába történő célzott beruházás az egyik leghasznosabb eszköz a regionális konvergencia és a területi kohézió stratégiai célkitűzésének eléréséhez;

26. hangsúlyozza, hogy az Európai Regionális Fejlesztési Alap (ERFA) jelentős szerepet tölt be a helyi kutatás, innováció és infrastruktúra új technológiák – pl. megújuló energiák és energiahatékonyság – keretében történő összekapcsolása révén megvalósuló regionális klaszterépítés terén; hangsúlyozza továbbá, hogy különösen a városi területeken a regionális és a helyi hatóságok vannak a legjobb helyzetben ahhoz, illetve képesek a leginkább arra, hogy megteremtsék az innovatív vállalkozói klaszterek növekedéséhez szükséges feltételeket; rámutat, hogy az ilyen klaszterépítés jelentősen előmozdíthatja a helyi gazdasági fejlődést és a régiókban új munkahelyeket teremthet;

27. tudatában van annak, hogy az uniós, nemzeti és regionális támogatási rendszerek megfelelő összehangolására továbbra sem fog sor kerülni, ezért hangsúlyozza annak szükségességét, hogy javítsák a programok közötti többszintű koordinációt, valamint támogassák a strukturális alapok, a mezőgazdasági és vidékfejlesztési alapok, a kutatási keretprogram és a versenyképességi és innovációs keretprogram (CIP) nyújtotta lehetőségeket kihasználó különböző közös szakpolitikák közötti fokozottabb szinergiákat a fenntartható, erőforrás-hatékony gazdaság elérése érdekében; úgy véli, hogy a közös agrárpolitika alá eső finanszírozás tekintetében meg kellene fontolni a közvetlen támogatási mechanizmusoktól a vidékfejlesztés, illetve a környezet szempontjából fenntartható mezőgazdaság fejlesztése felé történő nagyobb mértékű elmozdulást;

28. ismét felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy – kihasználva az újjáépítési alap sikerét – indítsanak el egy kísérleti projekteket is magában foglaló, az új, fenntartható gazdaság felé vezető újjáépítésre irányuló közösségi kezdeményezést;

29. megállapítja, hogy a 2009. október 21-i tanácsi következtetések (8) bekezdése felkéri a Bizottságot azon támogatások ágazatonkénti felülvizsgálatára, amelyek káros környezeti hatással járnak és nem összeegyeztethetőek a fenntartható fejlődéssel; felszólítja a Bizottságot, hogy haladéktalanul tegyen lépéseket a következtetések értelmében, megvizsgálva az említett támogatások átcsoportosítását a fenntartható gazdasághoz kötődő új tevékenységek költségvetésébe;

30. kéri olyan hatékony finanszírozási rendszerek és pénzügyi ösztönzők kialakítását, melyek segítik a kis- és középvállalkozásokat abban, hogy megfeleljenek a környezetbarát foglalkoztatási politikáknak és biztosítsák a környezetbarát innovációt és termelést;

31. úgy véli, hogy a jelenlegi és javasolt uniós környezetvédelmi jogszabályok jelentős lehetőségeket kínálnak új munkahelyek teremtésére olyan területeken, mint a levegő-, a talaj- és vízvédelem, az energia-ágazat, a közszolgáltatások, a mezőgazdaság, a közlekedés, az erdőgazdálkodás, valamint a környezetgazdálkodás; felhívja a tagállamokat, hogy alkalmazzák azokat az uniós jogszabályokat, amelyek új beruházásokat eredményezhetnek a környezetbarát technológiák és munkahelyek terén;

2010. szeptember 7., kedd

32. emlékeztet, hogy a piac nagy részét kitevő közbeszerzések jelentős ösztönzőket tudnak biztosítani a gazdaság környezetbaráttá tételéhez; felszólít ennek megfelelően, hogy valamennyi közbeszerzésnél magas környezetvédelmi normákat írjanak elő;

33. felhívja az Európai Uniót és a tagállamokat, hogy a tájékoztatási hiányosságok és bizonytalanságok leküzdésével és a tudatosság növelésével, a társadalmi tanulási folyamatok és a fogyasztási struktúrák átalakításának támogatásával készüljön fel a változásokra; megállapítja, hogy erőteljesebb ösztönzés szükséges ahhoz, hogy a vállalatok többet fektessenek be a tiszta technológiákba és hogy a munkavállalók hajlandóbbak legyenek szembenézni a változással, amelynek azonban több foglalkoztatási lehetőséget, valamint biztonsági védőhálót kell nyújtania;

34. hangsúlyozza, hogy az új fenntartható gazdaságban rejlő minőségi foglalkoztatási lehetőségek kibontakoztatásának szükségessége megkívánja, hogy az innováció olyan megoldásokra irányuljon, amelyek választ adnak a társadalom nagy kérdéseire, így a munkanélküliségre és a szegénységre, az éghajlatváltozásra, a népesség elöregedésére és az erőforrások szűkösségére; felhívja a figyelmet a nyitott innováción és a klasztereken alapuló ipar- és kutatási politika fontosságára az ismereteknek a gazdaság különböző köz- és magánszereplői általi összegyűjtésének ösztönzése, valamint az innováció serkentése érdekében; ennek céljából kéri a Bizottságot, hogy dolgozzon ki európai technológiai platformot az erőforrás-takarékos iparágak számára;

35. ajánlja, amennyiben egy tagállam például a szél- bio- vagy napenergia előállításának támogatásáról dönt, hogy e támogatások szintje az empirikus adatok tudományos értékelésén alapuljon, és hogy e támogatások nyújtsanak ésszerű perspektívát és biztonságot a beruházások számára, valamint kéri, hogy gondosan mérlegeljék az olyan tényezőket, mint a támogatásokkal létrehozott új munkahelyek száma, az energia ára, az üvegházhatású gázok és más szennyezők kibocsátására gyakorolt hatás, így próbálván optimalizálni a fenntarthatóság növekedését;

36. megjegyzi, hogy nincs egyetértés a tekintetben, hogy mely technológiai lehetőségek a leginkább fenntarthatóak a környezet, a gazdaság vagy a társadalom szempontjából a jelenlegi globális versenyhelyzetben; megjegyzi, hogy sokféle változót figyelembe kell venni, ha összehasonlítjuk például az energia előállításának fenntarthatóságát a különféle technológiák segítségével, szél- és napenergiával, napelemekkel, a szén megkötésével és tárolásával az égetés során, atomerőművekben vagy másféle módon; ezért további tudományos kutatást szorgalmaz, amely a termelés egész életciklusát figyelembe veszi, és kéri, hogy minden termelési folyamatot tegyenek erőforrás-hatékonyabbá;

Foglalkoztatási lehetőségek a nők és férfiak számára az új, fenntartható gazdaságban

37. hangsúlyozza, hogy csak azáltal lehet teljes mértékben kihasználni az új típusú gazdaság kínálta növekedési és foglalkoztatási potenciált, hogy növeljük a nők részvételét az európai munkaerőpiacon, ugyanis 1995 óta az európai általános foglalkoztatási arány növekedésének fele, az éves gazdasági növekedésnek pedig a negyede a nők és a férfiak foglalkoztatása közötti szakadék szűkítésére vezethető vissza, hiszen az elöregedő társadalomban ez az egyik előfeltétele a fenntartható növekedés biztosításának és az ökológiai átalakulás által támasztott követelményeknek való megfelelésnek;

38. olyan uniós kezdeményezést szorgalmaz, amely felhívja a munkáltatók figyelmét – különösen a hagyományosan férfiak által uralt ágazatokban –, hogy az elöregedő társadalomban sokszínűbb munkaerőbázisra van igény, és hogy ez előnyökkel is jár, és amely olyan eszközöket kínál a munkáltatók számára, amelyekkel fel tudnak készülni a fokozott sokszínűsége;

39. felhívja az Európai Uniót, a tagállamokat és a szociális partnereket, hogy a fenntartható gazdaság keretében vegyék fel a küzdelmet a megkülönböztetés ellen, és támogassák a nemek közötti egyenlőséget, teremtsenek olyan munkakörülményeket, amelyek ezekbe az ágazatokba vonzzák és ott megtartják a nőket, segítsék elő a munka és a magánélet közti egyensúly megteremtését megfelelő, magas minőségű gyermekgondozással, teremtsenek olyan lehetőségeket és feltételeket, amelyek mellett férfiak és nők egyenlő eséllyel indulhatnak a munkaerőpiacon, növeljék a nők arányát a férfiak által uralt képviselői szervezetekben, valamint csökkentsék a munkahelyek nemi alapú felosztását és a bérszakadékot;

40. rámutat, hogy a szociális infrastruktúrába való befektetés lehetőséget ad Európa korszerűsítésére és az egyenlőség előmozdítására, és a fizikai infrastruktúrában a zöld technológiákba való befektetéssel történő korszerűsítésével párhuzamos stratégiának tekinthető; úgy véli, hogy a nemek közötti egyenlőségnek ezért politikai prioritásnak és alapvető eszköznek kell lennie;

2010. szeptember 7., kedd

41. hangsúlyozza, hogy a munkaerő-piaci nemi szegregáció megszüntetése érdekében mindenképpen célzott erőfeszítéseket kell tenni arra, hogy a nemekkel kapcsolatos sztereotípiák elleni küzdelem révén valamennyi szinten biztosított legyen a nők oktatáshoz való hozzáférése és az egész életen át tartó tanulás lehetősége; megfelelő képzés biztosítására szólít fel a női munkavállalók alulreprezentáltságának megelőzése érdekében a zöld munkahelyeken, mivel a nők tömeges kizárása a tudomány és a technológia világából hátráltatná Európa növekedését és fenntarthatóságát, és sok tehetséges és képzett fiatal nőt taszítana a foglalkoztatás és a gazdasági biztonság peremére;

42. felszólítja az Uniót egy célzott kezdeményezés kialakítására, amely révén a lányokat a matematikával, informatikával, természettudományokkal és technológiával kapcsolatos foglalkozások felé irányítja, és leküzdje az ezeken a területeken továbbra is uralkodó sztereotípiákat; hangsúlyozza, hogy a médiának és az oktatásnak kulcsszerepe van az ilyen sztereotípiák leküzdésében;

43. hangsúlyozza, hogy a fiatal nőket az iskola és munka közötti átmeneti időszakban az ipari tanulói képzés felé kellene irányítani, ahol alulreprezentáltak, és ezt a képzést az iskolák/egyetemek/képzőintézetek/vállalatok közötti közös tervezés révén lehetne előmozdítani annak érdekében, hogy a munkatapasztalat révén – akár magas szintű és szakirányú – konkrét ismereteket és szaktudást szerezzenek, rendszeres és biztos, az önmegvalósítást lehetővé tévő tevékenységet végezve;

44. felszólítja az Uniót és a tagállamokat, hogy az Európai Szociális Alap (ESZA) keretei között kezeljék kiemeltebben a nőknek biztosított zöld munkahelyeket, tekintettel arra, hogy az ESZA olyan témákban finanszíroz képzési projekteket, mint például a megújuló energia és az ökoturizmus; hangsúlyozza, hogy nagyobb erőfeszítéseket kell tenni az ESZA által támogatott projekteken részt vevő nők arányának növelésére, mivel az jelenleg 10 % alatt van; kéri a nemek közötti esélyegyenlőség szempontjait szem előtt tartó költségvetési tervezés bevezetését az ESZA-n belül, valamint a helyreállítási tervekben és a strukturális kiigazítási programokban annak biztosítása érdekében, hogy ezek a programok vonzzák és integrálják a nőket is egyaránt;

45. hangsúlyozza, hogy az új típusú gazdaságra történő átállást nem lenne szabad ürügyként felhasználni a különböző esélyegyenlőségi intézkedések leépítéséhez, hanem inkább egyedülálló lehetőségek kellene tekinteni arra, hogy növeljük a nők részvételét az uniós munkaerőpiacon, hiszen ez a fenntartható növekedés biztosításának, a foglalkoztatási potenciál teljes kihasználásának és a versenyképesség megerősítésének egyik előfeltétele;

Tisztességes munka

46. sürgeti a Bizottságot, hogy a fenntartható gazdaságban a magasan képzett munkavállalók foglalkoztatási potenciálján kívül a középfokú és alacsony szakképzettséget igénylő munkahelyeket, valamint a képzetlen, de szakosodott munkaerőt se hagyják figyelmen kívül; kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy erre nagy hangsúlyt helyezzenek a foglalkoztatáspolitikai iránymutatásokban; felhívja a tagállamokat, hogy értékeljék fel a középfokú és alacsony szakképzettséget igénylő munkahelyeket, és biztosítsanak ezeken a munkahelyeken „jó munkát”;

47. hangsúlyozza, hogy különös tekintettel kell lenni a tisztességes munkára, az ezekhez szükséges képességekre és a társadalmi igazságosságra; felhívja a Bizottságot, a tagállamokat és a szociális partnereket, hogy biztosítsák, hogy a fenntartható munkahelyekre irányuló foglalkoztatási stratégia előnyeiből az Unióban mindenki részesüljön; hangsúlyozza annak szükségét, hogy ezt a stratégiát a foglalkoztatás minden formájában érvényesítsék, legyen az magasan, közepesen vagy alacsonyan képzett munkaerőt igénylő foglalkoztatás; az oktatási, kutatási és fejlesztési lehetőségek bővítésére szólít fel; kéri továbbá, hogy a foglalkoztatáspolitikai iránymutatásokban és a Bizottság „Új munkahelyekhez szükséges új készségek” programjában a hangsúly a munkaerőpiacról leginkább kiszorultakon, a legkiszolgáltatottabb – különösen a fogyatékkal élő – és alacsony képzettségű munkavállalókon és védelmükön legyen;

48. úgy véli, hogy a foglalkoztatási politika központi szerepet játszik a szegénység és társadalmi kirekesztés elleni küzdelemben, ezért az ILO-programban megfogalmazott „tisztességes munka” értelmében jó minőségű munkafeltételeket tart kívánatosnak, és a tisztességes megélhetést biztosító bérezést, amely lehetővé teszi a GDP-ből való megfelelő részesedést;

49. megállapítja, hogy néhány új ágazatban a munkavállalók és a munkáltatók gyakran alacsony szervezeti foka miatt nagy lehet az ideiglenes munkaviszonyok és a kevésbé jó munkakörülmények kockázata; felhívja az EU-t és a tagállamokat, hogy teremtsék meg az új ágazatokban a képviselői struktúrák létrehozásához szükséges +keretfeltételeket; sürgeti a szociális partnereket a jobb önszerveződésre és felhívja a Bizottságot, hogy támogassa a legjobb gyakorlatok uniós szintű cseréjét, különösen a munkavállalókat információval ellátó és a velük történő konzultálásra szolgáló eljárásokat és az Európai Üzemi Tanácsok megalapítását;

2010. szeptember 7., kedd

50. megjegyzi, hogy további erőfeszítésekre van szükség a munkaidő szervezésének a munkavállalók egészségvédelméhez és biztonságához kapcsolódó minimumkövetelményei hatékony uniós összehangolásának biztosítása érdekében;

51. sürgeti a tagállamokat, hogy a szociális partnerekkel együttműködve dolgozzanak ki integrált terveket a gazdaság környezetbarát átalakítására irányuló műveletek értékelésére mind helyi, mind nemzeti szinten; sürgeti a szociális partnereket, hogy kövessék nyomon a fenntartható fejlesztési stratégiában történő munkavállalói részvételt, és ennek keretében javasoljanak, majd fogadjanak el politikai intézkedéseket a tényleges részvétel megerősítésére a fenntartható munkavállalói mobilitás és a környezetbarát növekedés tekintetében;

52. felhívja a szociális partnereket, hogy nyissanak az új ágazatok felé és dolgozzanak ki olyan stratégiákat, amelyek célja a szakmai egyesületek szociális partnerségbe történő bevonása;

53. felhívja az Európai Uniót és a tagállamokat, hogy az állami támogatásokat és közbeszerzéseket a jövőben a tagállami szintű szociális minimumkövetelményektől tegyék függővé és mozdítsák elő a szociális partnerek képviselői szervezeteinek létrehozását;

54. rámutat arra, hogy a vállalati vagy ipari termelési folyamatokban történő változások által érintett munkavállalók képzése és élethosszig tartó tanulása szintén új munkahelyeket teremt; felhívja az Európai Uniót, hogy a termelő ágazatok átalakulására és szerkezetváltására való felkészüléshez dolgozzon ki egy keretrendszert, amely minden érintett munkavállaló számára jogokat biztosít a képzésben és az egész életen át tartó tanulási rendszerben való részvételre; felhívja a tagállamokat, a munkáltatókat és a munkavállalókat, hogy közös felelősségként ismerjék el a kompetenciamenedzsmenetet, az oktatást és az egész életen át tartó tanulást, ahogyan azt a szociális partnerek egész életen át tartó tanulásról szóló 2002. évi keretegyezménye elismeri; felkéri a Bizottságot, hogy az élethosszig tartó tanulás keretrendszerét egészítse ki egy, a környezetvédelemre, éghajlatváltozásra és fenntartható fejlődésre vonatkozó kilencedik kulcskompetenciával, amely elengedhetetlen egy tudás alapú társadalomban; sürgeti a tagállamokat, hogy az alapképzésbe, az oktatásba és az élethosszig tartó tanulásba foglalják bele a fenntarthatóság elképzelését;

55. sürgeti a Bizottságot, a tagállamokat és a szociális partnereket, hogy fokozzák erőfeszítéseiket annak érdekében, hogy hatékonyan kezelhessék a szerkezetátalakítás kedvezőtlen hatásait mind a helyi gazdaságban, mind a munkanélküliség terén; hangsúlyozza a változás és társadalmi következményeinek kezelésére vonatkozó iránymutatások terjesztésének szükségességét;

Számolva a készség iránti igényekkel

56. hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak át kell dolgozniuk oktatási és képzési rendszerüket, továbbá célzott cselekvési terveket kell kidolgozniuk és végrehajtaniuk a munkavállalók olyan ágazatokban történő megtartására, amelyeket érint a helyi gazdaságok az új, fenntartható gazdaság irányába történő átalakítása, annak biztosítása érdekében, hogy hozzá tudjanak férni új, környezetbarát munkahelyekhez, valamint hogy a munkavállalók hozzáigazíthatassák készségeiket a kompetencia alapú képzési rendszereken nyugvó fenntartható gazdaság munkaerő-piaci igényeihez; ezzel összefüggésben üdvözli a Bizottság „Új munkahelyekhez szükséges új készségek” című kezdeményezését és elismeri, hogy az uniós tagállamok közötti együttműködés az egyik első lépés a helyes irányba; rámutat azonban arra, hogy e kezdeményezésnek szorosabban kell kapcsolódnia a fenntartható fejlődésről szóló tanácsi határozat célkitűzéseivel és tovább kell fejleszteni konkrét intézkedésekkel mind uniós szinten, mind pedig az uniós tagállamokban;

57. hangsúlyozza a fenntartható fejlődés, a környezetbarát munkahelyek és az élethosszig tartó tanulás terén folytatott együttműködésre és a bevált gyakorlatok cseréjére vonatkozó nyílt módszer megerősítésének szükségességét a gazdaság átalakításának sikeres és eredményes lebonyolítása és tágabb értelemben ezen átállásból fakadó új képzési szükségletek és kedvezőtlen társadalmi következmények kezelése érdekében;

58. felhívja a tagállamokat, hogy küzdjenek a kor alapján történő hátrányos megkülönböztetés ellen és az egész életen át tartó tanulással kapcsolatos képzési ajánlatokat és stratégiákat igazítsák hozzá az idősebb munkavállalók igényeihez annak érdekében, hogy biztosítsák az 55 éven felüliek, köztük az 55 év feletti nők magas részvételi arányát is;

59. sürgeti az EU-t és a tagállamokat, hogy a környezetbarát gazdaság, a versenyképesség és a jólét alapjaként fogadjanak el részletes szakpolitikai intézkedéseket az innováció és kreativitás, és különösen az oktatás és képzés terén, beleértve a szakoktatást és szakképzést;

2010. szeptember 7., kedd

60. megjegyzi, hogy válság idején kulcsfontosságú az új típusú zöld munkahelyek vonzóvá tétele a fiatalok számára, valamint annak biztosítása, hogy a készségek elsajátítására irányuló programok elősegítsék a fiatalok munkaerő-piaci hozzáférését annak érdekében, hogy képesek legyenek kihasználni az új munkahelyek adta lehetőségeket; hogy a 25 év alattiak közti magas munkanélküliség ellen fel lehessen lépni, és hogy ki lehessen használni az új generáció képességét az új technológiák használatára; sajnálattal veszi tudomásul, hogy a „Mozgásban az ifjúság” elnevezésű EU 2020 útmutató kezdeményezésben nem szerepelnek azok a fiatalok, akik nem vesznek részt a felsőoktatásban; hangsúlyozza, hogy a valódi változáshoz a kezdeményezésnek azokra a fiatalokra kell összpontosulnia, akik jelenleg a legkevesebb lehetőséggel rendelkeznek és a szegénység kockázatának vannak kitéve;

61. kéri a tagállamokat és a szociális partnereket, hogy együttműködve tervezzenek és valósítsanak meg karriertanácsadó programokat a tudomány és a technológia területén tanuló fiatalok számára, ezzel ösztönözve a működőképes és fenntartható gazdaság létrejöttét, továbbá tájékoztató és tudatosságnövelő intézkedéseket az ökológiai és környezeti problémákkal kapcsolatban, a hivatalos oktatás keretében, valamint a helyi és régiós hatóságok tevékenységének keretében;

62. felkéri a Bizottságot, hogy működjön együtt szorosabban a tagállamokkal a munkaerőpiacon keresett képesítésekre vonatkozó közép- és hosszú távú előrejelzések felvázolásában, valamint az egyetemek és az üzleti világ közötti partnerségek előmozdításában a fiatalok munkaerőpiacra jutásának elősegítése érdekében, egyidejűleg segítve a tudásalapú társadalom kialakítását, az alkalmazott kutatás fejlesztését és jobb munkaerő-piaci kilátások megteremtését a diplomások számára;

63. felhívja a tagállamokat és a szociális partnereket, hogy jelöljenek ki a nők és férfiak egyenlő részvételének megvalósítására irányuló célkitűzéseket, valamint hogy diszkriminációmentesen biztosítsanak esélyegyenlőséget az oktatásban, a képzésben, a célzott munkaerő-felvételi eljárásokban, a speciális szakmai képzésekben és oktatási programokban a nők, a bevándorlók, a tartósan munkanélküliek és a munkaerőpiacon hátrányos megkülönböztetésben részesülő egyéb csoportok számára;

64. ösztönzi a tagállamokat, hogy az uniós célok megvalósítása és az új ismeretek – és többek között az új, környezetbarát munkahelyek – népszerűsítése érdekében használják az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapot;

65. sürgeti az illetékes érdekelteket, hogy kövessék nyomon a foglalkoztatottságot azzal a céllal, hogy a szakmai alapképzést és az élethosszig tartó tanulást relevánsabbá tegyék; ebben az összefüggésben felkéri a tagállamokat, hogy értékeljék az átállási alapot a szakképzési szükségletek irányításában esetlegesen betöltendő szerepét;

66. felhívja az Európai Uniót és a tagállamokat, hogy az Európai Szociális Alap célkitűzései közé vegyenek fel a fenntartható gazdasághoz való alkalmazkodóképesség előmozdítását célzó programokat abból a célból, hogy a gazdasági tevékenységek és az infrastruktúrafejlesztés fokozottabb fenntarthatóságához hozzá tudjanak járulni;

67. hangsúlyozza, hogy a fenntarthatóság szempontja nem korlátozódhat csupán a környezettel kapcsolatos munkahelyek képzési kínálatára, hanem azt a fenntartható fejlődés és a környezettudatosság kultúrájának előmozdítása érdekében valamennyi oktatási és képzési programnak tartalmaznia kell;

68. kiemeli az egész életen át tartó tanulás által teremtett hozzáadott értéket, valamint felszólítja a tagállamokat, hogy alaposan térképezzék fel a helyi lehetőségeket annak érdekében, hogy olyan keresletvezérelt képzéseket szervezzenek, amelyek révén a rendelkezésre álló erőforrásokat a jelenlegi igényekhez igazítják, valamint hogy magas szintű oktatás nyújtása révén helyreállítsák a szakközépiskolai oktatás tekintélyét, különösen azokban a régiókban, ahol a helyi adottságok és a hagyományos munkaterületek a sajátos szakismeretek és szaktudás továbbfejlesztését teszik szükségessé; felszólítja a Bizottságot, hogy nyújtson kellő technikai támogatást a tagállamok részére a helyi igények feltérképezésének módja tekintetében; megjegyzi, hogy a magas színvonalú szakközépiskolai oktatás segítheti a diplomás munkanélküliség csökkentését és a fenntartható foglalkoztatás megteremtését;

69. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a tagállamok az Európai Szociális Alap forrásait a képesítési, foglalkoztatási, képzési és átképzési tevékenységekre fordítsák azzal a céllal, hogy a nemzeti, regionális és helyi projekteken keresztül több és jobb munkahelyet teremtsenek; úgy véli, hogy az időskorúak szakmai tapasztalatai is hozzájárulhatnak ezekhez a kezdeményezésekhez, tekintettel arra, hogy az EU népességében ennek a korosztálynak az aránya emelkedik; javasolja a regionális és helyi hatóságoknak az állandó és megfelelő kapcsolattartást az üzleti szektorral, a munkaadókkal, a szakszervezetekkel és a nem kormányzati szervezetekkel a munkaerő-piaci szükségletek közép- és hosszú távú felmérése céljából;

2010. szeptember 7., kedd

70. elismeri a helyi és regionális önkormányzatoknak az oktatásban betöltött fontos szerepét, amely a további jövőorientált szakképesítések megszerzésének alapját képezi, beleértve a folyamatos tanulást és szakmai átképzést is; kifejti, hogy a fiatalok és köztük a képzéssel nem rendelkező iskolaelhagyók oktatásának és továbbképzésének keretfeltételei sok államban a regionális és helyi hatóságok illetékességi körébe tartoznak; ezért arra ösztönzi a régiókat, hogy a strukturális alapok forrásait elsősorban a hátrányos helyzetű városrészekben és régiókban az oktatási infrastruktúrára fordítsák, valamint e támogatás révén tegyék lehetővé az átfogó és befogadó iskolai oktatást; felhívja a figyelmet arra, hogy a hatóságok, a vállalatok és a szakmai szövetségek hálózatának kiépítése jelentős (oktatási és képzési) lehetőségeket rejt abban a tekintetben, hogy fenntartható munkahelyeket teremtsenek a tömegközlekedés, a városi mobilitás, az oktatás, valamint a kutatás és fejlesztés terén, az esélyegyenlőségre fektetve a hangsúlyt;

71. megállapítja, hogy a tagállamoknak, a szociális partnereknek és a felsőfokú oktatást nyújtóknak együtt kell működniük új egyetemi alapképzések és posztgraduális képzések kialakításában, és olyan tanulmányok létrehozásában, amelyek elősegítik a gazdaságok környezetbarát átalakítását;

72. úgy véli, hogy a demográfiai kihívások szélesebb stratégiát követelnek, amely nemcsak a munkahely-teremtésre irányul, hanem az európai munkaerőpiacon felmerülő új szükségletekre is választ ad; úgy véli, hogy e tekintetben további előrelépést kell elérni az uniós munkavállalók – köztük a kutatók és egyéb szakemberek – mobilitásának javítása terén, egy határok nélküli Európa elérése céljából az EU belső piacon belül;

Társadalmilag igazságos átalakulás

73. megjegyzi, hogy a gazdasági tevékenységek fenntarthatóságának növelése változásokat okozhat teljes ipari ágazatokban; sürgeti az Európai Uniót és a tagállamokat, hogy gondoskodjanak a fenntartható gazdaságra történő átállás során bekövetkező társadalmi áldozathozatal elkerülésére és teremtsék meg a társadalmilag igazságos átalakulás keretfeltételeit, amelyek a lehető legkisebbre csökkentik az átalakulás által okozott munkavállalói kockázatot, és optimalizálják a nyereséget; hangsúlyozza, hogy a társadalmilag igazságos átalakulás a fenntartható fejlődés egyik alapeleme és alapvető fontosságú előfeltétele annak, hogy az európaiak támogassák az átalakulást;

74. hangsúlyozza, hogy az abból adódó költségek, hogy nem kezelik az átalakulást, többszörösen meghaladhatják az előre tervező befektetések összegét; felhívja a Bizottságot, a tagállamokat és a szociális partnereket, hogy együttesen vállalják az átalakulás megelőző szemléletű kezelésével járó felelősséget;

75. hangsúlyozza a fenntartható gazdaság integrálásának szükségességét a vállalati és társadalmi környezeti felelősség keretében, valamint a fenntartható fejlődés és a fenntartható gazdaság kultúrájának népszerűsítésére vonatkozó lehetőséget a vállalati társadalmi felelősségvállalás keretében végrehajtott képzési programok révén;

76. emlékeztet arra, hogy a munkavállalók számára a továbbképzések elvégzésére és az új technológiákhoz való alkalmazkodásra vonatkozó szükséges feltételek megteremtése a munkahelymegszűnések megakadályozása érdekében és a kollektív megállapodások a változásokra való felkészülést, valamint a munkanélküliség elkerülését célzó támogatása, a szociális biztonság, a jövedelemtámogatási rendszerek, valamint a megelőző ágazati képzési kezdeményezések erősítése alapvető fontosságú megelőző intézkedéseket képviselnek;

77. sürgeti a Bizottságot, hogy biztosítson uniós szintű támogatást a jövőbeli életpályákkal kapcsolatos kutatások számára az elbocsátások megakadályozása és a munkahelyek megőrzése érdekében az Európai Unióban;

78. hangsúlyozza a nemzetközi szervezetek közötti szoros és hatékony együttműködés és a kiegészítő jelleg szükségességét és sürgeti a Kereskedelmi Világszervezetet, hogy tegyen lépéseket a beruházások és a kereskedelem társadalmi és környezeti vonatkozásai tekintetében;

79. elismeri, hogy a nem kormányzati szervezetek és a szakszervezetek fontos szerepet játszhatnak a zöld foglalkoztatási potenciál fejlődésében, a döntéshozatalhoz való munkavállalói hozzájárulás tekintetében, valamint a közvélemény tudatosságának növelésében is;

2010. szeptember 7., kedd

80. rámutat arra, hogy az ökohatékony gyakorlatokba beruházó szervezetek segítenek kedvezőbb munkakörnyezetet teremteni a személyzet és az alkalmazottak számára, s ezáltal termelékenységük növekedhet; felkéri a tagállamokat, hogy mozdítsák elő a közösségi környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszert (EMAS), és ösztönözzék valamennyi gazdasági ágazatot az EMAS-nyilvántartásba vétel elérésére; sürgeti a Bizottságot, a tagállamokat és a szociális partnereket, hogy a szociális párbeszédbe foglaljanak bele alapvető fontosságú környezetvédelmi kérdéseket a konzultáció valamennyi szintjén, kiemelt figyelmet fordítva az ágazati tárgyalásokra; hangsúlyozza, hogy a társadalmilag igazságos átmenet érdekében a munkavállalóknak partnerként kellene részt venniük a folyamatban; felhív arra, hogy a munkavállalók az ILO meghatározása szerinti „zöld képviselőket” vonják be a vállalatokba, amelyek a nemzeti gyakorlatokkal összhangban aktívan részt vennének munkahelyük, vállalatuk és iparáguk „zöldebbé tételében”; felhívja a tagállamokat és a szociális partnereket, hogy szervezett módon működjenek együtt a környezetvédelemben érdekelt felekkel és szakértőkkel az átállás során;

81. sürgeti az EU-t, hogy a szociális partnerek támogatásával kezdjen rendszeres párbeszédet külkapcsolataiban a fenntartható fejlődéssel kapcsolatos hasonló megközelítés érdekében a világ más részein azért, hogy biztosítani lehessen ugyanazon fejlesztési feltételeket és azt, hogy az ipari versenyképesség ne kerüljön veszélybe; úgy véli, hogy a környezetbarát feldolgozóiparban érvényesülő tisztességes verseny biztosítása jótékony hatással lesz a munkavállalók védelmének és munkakörülményeinek javítása tekintetében;

82. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy indítsanak tájékoztató és figyelemfelkeltő kampányokat a fenntartható gazdaságban létrehozandó zöld munkahelyekről;

*

* *

83. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányának és parlamentjének.

EGT–Svájc: A belső piac teljes körű megvalósításának akadályai

P7_TA(2010)0300

Az Európai Parlament 2010. szeptember 7-i állásfoglalása EGT–Svájc: akadályok a belső piac teljes körű megvalósítása előtt (2009/2176(INI))

(2011/C 308 E/03)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Gazdasági Közösség és a Svájci Államszövetség között 1972. július 22-én létrejött szabadkereskedelmi megállapodásra,
- tekintettel az egyrészről az Európai Közösség és tagállamai, másrészről a Svájci Államszövetség közötti, a személyek szabad mozgásáról szóló 1999. június 21-i megállapodásra, és különösen annak a személyek szabad mozgásáról szóló I. mellékletére és a szakmai képesítések elismeréséről szóló III. mellékletére,
- tekintettel az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség között létrejött, az áru fuvarozáshoz kapcsolódó ellenőrzések és alakítások egyszerűsítéséről, valamint a biztonsági vámintézkedésekről szóló 2009. június 25-i megállapodásra,
- tekintettel az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség között létrejött, a megfelelőségértékelés kölcsönös elismeréséről szóló 1999. június 21-i megállapodásra,

2010. szeptember 7., kedd

- tekintettel az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség között létrejött, a közbeszerzések egyes vonatkozásairól szóló 1999. június 21-i megállapodásra,
 - tekintettel az egyrészt az Európai Közösség és tagállamai, másrészt a Svájci Államszövetség között létrejött, a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodáshoz csatolt, a Bolgár Köztársaságnak és Romániának az Európai Unióhoz történő csatlakozása következtében a megállapodásban szerződő félként való részvételéről szóló 2008. május 27-i jegyzőkönyvre,
 - tekintettel az egyrészt az Európai Közösség és tagállamai, másrészt a Svájci Államszövetség között létrejött, a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodáshoz csatolt, a Cseh Köztársaságnak, az Észt Köztársaságnak, a Ciprusi Köztársaságnak, a Lett Köztársaságnak, a Litván Köztársaságnak, a Magyar Köztársaságnak, a Máltai Köztársaságnak, a Lengyel Köztársaságnak, a Szlovén Köztársaságnak és a Szlovák Köztársaságnak az Európai Unióhoz történő csatlakozása következtében a megállapodásban szerződő félként való részvételéről szóló 2004. október 26-i jegyzőkönyvre,
 - tekintettel az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásra,
 - tekintettel a 2006. december 12-i, a belső piaci szolgáltatásokról szóló 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre (szolgáltatási irányelv) ⁽¹⁾,
 - tekintettel a szakmai képzések elismeréséről szóló 2005. szeptember 7-i 2005/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽²⁾,
 - tekintettel az Európai Gazdasági Térség Parlamenti Vegyes Bizottságának az EGT Parlamenti Vegyes Bizottság 33. ülésén elfogadott állásfoglalására,
 - tekintettel az Európai Gazdasági Térség Parlamenti Vegyes Bizottságának az EGT-megállapodás 2008. évi működéséről szóló éves jelentésére,
 - tekintettel a 2009. szeptember 2-i svájci külpolitikai jelentésre,
 - tekintettel az EGT-hez tartozó EFTA-államok 25. belső piaci eredménytáblájára,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre, és különösen annak 217. cikkére, amely nemzetközi megállapodások megkötésére jogosítja fel az Uniót,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság jelentésére (A7-0216/2010),
- A. mivel az Európai Szabadkereskedelmi Társulás (EFTA) négy tagállama (Izland, Liechtenstein, Norvégia és Svájc) az Európai Unió (EU) jelentős kereskedelmi partnere, és közülük mennyiségi szempontból Svájc a negyedik, Norvégia pedig az ötödik legfontosabb uniós kereskedelmi partner,
- B. mivel az EU és három EFTA-tagállam (Izland, Liechtenstein, és Norvégia) közötti kapcsolatok az Európai Gazdasági Térségen (EGT) alapulnak, amely teljes körű részvételt biztosít a belső piacon, és az EGT-megállapodás kezelése és ellenőrzése magas színvonalon intézményesített keretben történik,

⁽¹⁾ HL L 376., 2006.12.27., 36. o.

⁽²⁾ HL L 255., 2005.9.30., 22. o.

2010. szeptember 7., kedd

- C. mivel Svájc EGT-megállapodásban való részvételét 1992-ben népszavazás útján támadták meg, és ezért a Svájc és az EU közötti kapcsolatok jelenleg több mint 120 kétoldalú és ágazati megállapodáson alapulnak, amelyek biztosítják a nagyfokú integrációt, de a belső piacon való teljes körű részvételt nem,

Bevezetés

1. úgy véli, hogy az EGT-megállapodás a gazdasági növekedés egyik fő húzóereje; üdvözli az EGT-hez tartozó EFTA-államok összességében jó eredményeit a belső piaci jogszabályok végrehajtásában, amint arról az EGT-hez tartozó EFTA-államok belső piaci eredménytáblája tanúskodik; megjegyzi, hogy a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodás végrehajtása tekintetében az EU és Svájc közötti kapcsolatok sokkal több problémát vetnek fel;

2. megállapítja, hogy a kétoldalú megállapodások nem hoznak létre semmilyen automatikus mechanizmust arra, hogy a tartalmuk igazodjon a vonatkozó vívmányok későbbi fejlődéséhez; elismeri, hogy a nemzeti jog autonóm igazodása az uniós joghoz a kétoldalú megállapodások alá tartozó területeken a svájci népnek abból a szuverén döntéséből ered, hogy nem csatlakozik az EGT-hez, amit teljes mértékben tiszteltben kell tartani;

A belső piaci szabályok végrehajtása: az EGT-hez tartozó EFTA-államok

3. üdvözli az EGT-hez tartozó EFTA-államokra vonatkozó jobb adatok felvételét a fogyasztói piacok éves eredménytáblájába; arra ösztönzi az EFTA Felügyeleti Hatóságot, hogy – a Bizottság támogatásával és vele együttműködésben – fejlessze tovább a belső piaci jogszabályok végrehajtásának szisztematikus ellenőrzését;

4. megállapítja, hogy a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésével bizonytalanság támadt azzal kapcsolatban, hogy az uniós jogszabályok közül melyik az EGT-vonatkozású; úgy véli, hogy ez az EGT-hez tartozó EFTA-államokban a belső piaci jogszabályok lassabb végrehajtásához vezethet; szorgalmazza, hogy a Bizottság értékelje ezt a helyzetet;

5. megjegyzi, hogy a Lisszaboni Szerződés növeli a nemzeti parlamentek szerepét az uniós döntéshozatalban; úgy véli, hogy ennek mintájára az EGT-vonatkozású javaslatok tekintetében az EGT-hez tartozó EFTA-államok parlamentjeit is erősebben be kellene vonni az uniós jogalkotási folyamatba; felhívja a Bizottságot, hogy az EGT-hez tartozó EFTA-államok nemzeti parlamentjeinek adja át azokat a jogalkotási javaslatokat, amelyeket egyeztetés céljából megküldenek az uniós tagállamok nemzeti parlamentjeinek;

6. felhívja a Bizottságot, hogy formalizálja az EGT-megállapodás hatálya alá tartozó új uniós szabályok és jogszabályok értesítési eljárását, hogy így csökkentse az új jogszabályok elfogadása és az EGT-hez tartozó EFTA-államok potenciális bekapcsolódása közötti rést;

7. arra ösztönzi az EGT-hez tartozó EFTA-államokat, hogy biztosítsanak elegendő forrást a belső piacra vonatkozó jogszabályok végrehajtására; úgy véli, hogy e tekintetben alapvető fontosságú a szolgáltatási irányelv végrehajtása és különösen az egyablakos ügyintézési pontok létrehozása;

8. elismeri, hogy az EGT-hez tartozó EFTA-államokban a belső piacra vonatkozó jogszabályok végrehajtása intézményi okok miatt szükségszerűen lassabban történik, mint az EU-ban; felhívja a figyelmet arra, hogy ezen eltérő körülmények és az egészében véve pozitív mérleg ellenére az EGT-hez tartozó EFTA-államok előtt további lehetőségek állnak rendelkezésre a végrehajtás hiányosságainak csökkentésére;

9. megjegyzi, hogy jelenleg még folyamatban van más fontos belső piaci jogalkotási javaslatok megvitatása, köztük a fogyasztói jogokról szóló irányelvre vonatkozó bizottsági javaslaté; felhívja a Bizottságot, hogy az EGT-hez tartozó EFTA-államokat fokozottan vonja be az említett tárgyalásokba;

2010. szeptember 7., kedd

A belső piaci szabályok végrehajtása: Svájc

10. üdvözli az EU és Svájc közötti, határokon átnyúló szolgáltatásnyújtás liberalizációja felé tett előrehaladást, és különösen a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodás pozitív hatásait, amiről az Unióból származó, Svájcban működő kiküldött munkavállalók és önfoglalkoztató szolgáltatók számára 2005 és 2009 közötti folyamatos emelkedése tanúskodik; megjegyzi, hogy ez a tendencia kölcsönösen előnyös;

11. megjegyzi, hogy Svájc a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodást kiegészítve több támogató intézkedést is elfogadott azzal a céllal, hogy védje a munkavállalókat a bér- és szociális dömpinggel szemben, biztosítsa a svájci és az uniós szolgáltatókkal szembeni egyenlő bánásmódot és megóvja a megállapodás lakossági támogatottságát; megállapítja, hogy ezek az intézkedések az uniós vállalkozások, konkrétan a kis- és középvállalkozások esetében gátolhatják a svájci szolgáltatásnyújtást; megjegyzi, hogy a Bíróság ítélezési gyakorlata szerint ezek közül a támogató intézkedések közül több csak akkor lenne elfogadható, ha arányosan védelmeznének egy olyan általános érdeket, amely a szolgáltatók származási államában még nem védett;

12. rámutat arra, hogy különösen a következő támogató intézkedések aránytalanok a személyek szabad mozgása tekintetében, és megnehezítik a kis- és közepes vállalkozások számára, hogy szolgáltatásokat nyújtsanak Svájcban: a Svájcban érvényes előzetes bejelentési kötelezettség nyolcnapos várakozási idővel, a háromoldalú bizottságok alkalmazási költségeihez való hozzájárulási kötelezettség, valamint a túlzottan szigorú végrehajtás; ezzel összefüggésben sürgeti a svájci hatóságokat, hogy helyezték hatályon kívül azokat az előírásokat, amelyek a határokon átnyúló szolgáltatásokat nyújtó külföldi vállalkozásokat arra kötelezik, hogy pénzügyi feddhetetlenségükről garanciát nyújtsanak;

13. aggodalommal szemléli a zürichi Kloten repülőtérrel kapcsolatos legutóbbi fejleményeket, ahol a svájci hatóságok megtiltották a német és osztrák taxik számára az utasok felvételét, és komoly kétségeinek ad hangot azzal kapcsolatban, hogy ez az intézkedés összeegyeztethető-e a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodással; sürgeti a Bizottságot, hogy alaposan vizsgálja ki ezt a kérdést;

14. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg az Unión belüli belső piac működését akadályozó azon intézkedéseket, amelyek a svájci szolgáltatók számára is problémát jelentenek, és szükség esetén tegyen lépéseket;

15. arra biztatja a svájci kormányt és a kantonokat, hogy támaszkodjanak az Unió és az EGT tapasztalataira a szolgáltatási ágazatnak a szolgáltatási irányelv végrehajtása révén történő megnyitásával kapcsolatban; hangsúlyozza, hogy gazdasági szempontból úgy tűnik, a szolgáltatási irányelvnek nem csak a tagállamok között, de a tagállamokon belül is liberalizációs hatása van, a nemzeti jogszabályoknak a letelepedés előtt álló szükségtelen akadályok eltávolítását célzó ellenőrzési folyamata, valamint azon kölcsönös felülvizsgálat révén, amelynek során a tagállamok a köz érdekében igazoltak minden további korlátozást; ezért úgy véli, hogy egy hasonló gyakorlat segítséget nyújthat az EU és Svájc közötti, határokon átnyúló szolgáltatások élénkítésének megalapozása terén;

16. üdvözli a svájci kormány az irányú erőfeszítéseit, hogy javítsa az információkhoz való hozzáférést az Unióból származó vállalkozások számára;

17. üdvözli a svájci parlamentnek a szakmai képezések elismeréséről szóló 2005/36/EK irányelv átültetésére vonatkozó határozatát, és kéri Svájcot és a Bizottságot, hogy a lehető leghamarabb állapodjanak meg az irányelv végrehajtásáról;

18. megállapítja, hogy általánosságban a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodás nem rendelkezik átfogó módon a szolgáltatások szabad mozgásáról, mivel ez utóbbi területet rendkívül szelektív módon konkrét kétoldalú megállapodások szabályozzák; hangsúlyozza, hogy egy átfogó megállapodás a szolgáltatások szabad mozgásáról mindkét oldalon jelentős gazdasági előnyökkel járna; ezért felhívja a Bizottságot és Svájcot, hogy fontolják meg a szolgáltatások szabad mozgásáról szóló, mindenre kiterjedő megállapodás megkötése céljából folytatott tárgyalások megindításának lehetőségét;

19. teljes mértékben tiszteletben tartja a Svájc és az EU közötti kapcsolatok sajátos jellegét, ugyanakkor úgy véli, hogy minden erőfeszítést meg kell tenni annak érdekében, hogy az azonos vagy párhuzamos belső piaci szabályokat – többek között a szolgáltatások szabad mozgása területén – az Unióban és Svájcban azonos módon értelmezzék és alkalmazzák, hogy így biztosítsák Svájc egyenrangú részvételét a belső piacon;

2010. szeptember 7., kedd

20. hangsúlyozza, hogy az Uniónak és Svájcnak kölcsönös érdeke a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodás alkalmazásának fokozott egységessége, valamint a svájci és az uniós belső piaci jogszabályok időszerűbb közelítése, ami mindkét oldal gazdasági szereplői számára átláthatóbb, kiszámíthatóbb környezetet teremtene;
21. üdvözli azt a svájci hatóságok részéről megfigyelhető független tendenciát, hogy figyelembe veszik az EU Bírósága által a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodás aláírása után kialakult ítélkezési gyakorlatot; üdvözli a „Cassis de Dijon”-elv figyelembevételére érdekében nemrég elfogadott svájci jogszabályt;
22. arra biztatja a Bizottságot és Svájcot, hogy a kétoldalú szerződésekről, köztük a termékbiztonságra vonatkozó szerződésről szóló folyamatban lévő tárgyalások során mihamarabb jussanak megállapodásra; kéri a Bizottságot és Svájcot, hogy ezeket és a jövőbeli megállapodásokat a lehető legvilágosabban fogalmazzák meg, figyelembe véve a jövőbeli fejleményeket, annak érdekében, hogy kezdettől fogva szigorúan korlátozzák a nem egységes alkalmazás lehetőségét;
23. felhívja a Bizottságot és Svájcot, hogy foglalkozzanak egy olyan mechanizmus kidolgozásával, amely lehetővé teszi a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodás gyorsabb hozzáigazítását a vonatkozó vívmányok fejlődéséhez a hatálya alá tartozó területeken;
24. felhívja a Bizottságot és Svájcot, hogy rövid határidőn belül tárják fel annak lehetőségeit, hogy horizontális megoldásokat találjanak bizonyos intézményi kérdésekre, csökkentsék a döntéshozatali rendszer széttagoltságát és javítsák átláthatóságát, fokozzák a vegyes bizottságok közötti kommunikációt, és fontolják meg egy hatékony konfliktusrendezési mechanizmus bevezetését;
25. fokozott kommunikációra szólít fel az Európai Parlament és Svájc között, a svájci képviselőket pedig nagyobb arányú részvételre szólítja fel az Európai Parlament és megfelelő szerveinek munkájában;
26. megjegyzi, hogy a számos politikai területtel – többek között a fogyasztóvédelemmel – kapcsolatos jelenlegi és tervezett tárgyalások során tapasztalható új kihívások fényében meg kell vitatni, hogy milyen lehetőségek vannak a meglévő intézményi kereteken való túllépésre és esetleg egy mindenre kiterjedő kétoldalú megállapodás Svájc és az EU számára kölcsönös előnyökkel járó megkötésére;

*

* *

27. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

Tisztességes jövedelem a gazdáknak: Hatékonyabban működő élelmiszerellátási lánc Európában

P7_TA(2010)0302

Az Európai Parlament 2010. szeptember 7-i állásfoglalása a gazdálkodók igazságos jövedelméről és az élelmiszer-ellátási lánc hatékonyabb európai működéséről (2009/2237(INI))

(2011/C 308 E/04)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság „Hatékonyabban működő élelmiszer-ellátási lánc Európában” című közleményére (COM(2009)0591) és az ahhoz csatolt különböző munkadokumentumokra,
- tekintettel az élelmiszeripar versenyképességével foglalkozó magas szintű csoport 2009. március 17-i záró ajánlásaira ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/food/files/high_level_group_2008/documents_hlg/final_recommendations_hlg_17_03_09_en.pdf

2010. szeptember 7., kedd

- tekintettel az európai élelmiszerárakról szóló 2009. március 26-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel az Európai Unióban működő nagy élelmiszer-áruházak hatalmi visszaéléseinek vizsgálatáról és jogorvoslásáról szóló, 2008. február 19-i nyilatkozatára ⁽²⁾,
 - tekintettel a Tanács által 2010. március 29-án elfogadott, a hatékonyabban működő európai élelmiszer-ellátási láncról szóló következtetésekre ⁽³⁾,
 - tekintettel az élelemhez való jog kérdésével megbízott különleges ENSZ-előadó „Az agráripár és az élelemhez való jog” című jelentésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság jelentésére és a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság és a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság véleményére (A7-0225/2010),
- A. mivel az élelmiszer- és nyersanyagárak legutóbbi ingadozásai komoly aggodalmat keltek az európai és globális élelmiszer-ellátási lánc működését illetően,
- B. mivel, bár az élelmiszerárak 1996 óta évente 3,3 %-kal emelkedtek, a felvásárlási árak csupán 2,1 %-kal növekedtek, miközben a működési költségek 3,6 %-kal lettek magasabbak, ami azt bizonyítja, hogy az élelmiszer-ellátási lánc nem megfelelően működik,
- C. mivel a Bizottság közleménye elismeri, hogy „ezek a változások amellet, hogy jelentős terheket róttak a gazdákra, a fogyasztói érdekek sérülésével is jártak” ⁽⁴⁾,
- D. mivel a végfelhasználói árak átlagosan szinten maradtak, sőt a mezőgazdasági nyersanyagok árainak 2008-ban bekövetkezett zuhanása ellenére még nőttek is,
- E. mivel a kiegyensúlyozott kereskedelmi kapcsolatok nem csupán az élelmiszer-ellátási lánc működését tennék hatékonyabbá, hanem a gazdálkodóknak is kedveznének,
- F. mivel napjainkban a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok terjedése gátolja a gazdálkodók beruházási és innovációs lehetőségeit (különösen a környezetbarát technológiák, az éghajlatváltozás mérséklése és a megújuló erőforrások terén, ugyanakkor a gazdálkodóknak magas szintű környezeti követelményeket kell teljesíteniük, melyeket a 2013 utáni közös agrárpolitika tovább fog szigorítani),
- G. mivel az élelmiszer-ellátási láncból származó mezőgazdasági hozzáadott érték részesedése az 1995-os 31 %-ról 2005-ben a 25 tagú EU-ban 24 %-ra csökkent, és mivel az elkövetkező évekre vonatkozó előrejelzések szerint a termelőkre jutó részarány tovább csökken majd, miközben az élelmiszer-feldolgozók, a nagykereskedők és/vagy a kiskereskedők és az élelmiszer-ellátási láncon kívüli gazdasági szereplők haszna szakadatlanul nő,
- H. mivel a gazdák jövedelme a 27 tagállamú EU-ban 2009-ben 12 %-kal csökkent, ami azt jelenti, hogy már nem képesek a munkájukból tisztességes jövedelemre szert tenni, és mivel ennek ellenére a gazdálkodóknak, valamint a mezőgazdasági és élelmiszer-ipari ágazatnak továbbra is rendkívül szigorú követelményeknek megfelelő élelmiszer-ipari termékeket kell előállítaniuk a fogyasztók által megfizethető áron, a közös agrárpolitikában lefektetett célkitűzésekkel összhangban,

⁽¹⁾ A fenti napon elfogadott szövegek, P6_TA(2009)0191.

⁽²⁾ A fenti napon elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0054.

⁽³⁾ Tanácsi dokumentum 8099/10.

⁽⁴⁾ A COM (2009)0591 dokumentum bevezetője.

2010. szeptember 7., kedd

- I. mivel az élelmiszer-ellátási lánc magában foglalja a mezőgazdasági termelőket, a gazdaszövetkezeteket és a termelői szervezeteket, az élelmiszer-feldolgozó ipart, a nagykereskedőket, a kiskereskedőket, a nagyáruházak hálózatait, a vendéglátóipart, az éttermeket, illetve az önellátásból, a magántermelésből származó közvetlen kínálatot és a fogyasztókat, továbbá az élelmiszer-ellátási láncon kívüli gazdasági szereplőket is, például a kommunikációs és reklámozással foglalkozó vállalatokat, szállítási és logisztikai szolgáltatókat, energetikai szolgáltatókat és közszolgáltatókat, csomagolási, technikai erőforrással összefüggő és technológiai szolgáltatókat, az adalékanyagok beszállítóit, valamint a tanácsadási szolgáltatást nyújtókat; mivel az egész lánc fenntarthatóságának javítása érdekében ezt a bonyolult helyzetet és a fennálló számos eltérést tekintetbe kell venni,
- J. mivel a Bizottság közleménye komoly problémákat tár fel, például a vevői erőfölénnyel való visszaélést, a szerződés kötés tisztességtelen gyakorlatait (beleértve a késedelmes kifizetéseket is), az egyoldalú szerződésmódosításokat, a tárgyalásokhoz való hozzáférésért fizetett előlegeket, a korlátozott piaci hozzáférést, az árképzésre és a haszonkulcsok megoszlására vonatkozó adatok hiányát az élelmiszerlánc egészében, amelyek szoros összefüggésben állnak a termelés, a nagykereskedelem és a kiskereskedelem növekvő ágazati koncentrációjával,
- K. mivel a 2009. október 28-i bizottsági közlemény a mezőgazdasági ágazat szerkezetátalakításának és konszolidációjának elősegítését és megkönnyítését javasolja az önkéntes mezőgazdasági termelői szervezetek létrehozásának ösztönzése révén,
- L. mivel a globalizáció és a koncentrálódás folyamata különösen a kiskereskedelem szintjén egyenlőtlenségeket teremtett az élelmiszerlánc különböző szereplői között, és a mai valóság azt mutatja, hogy kisszámú, de nagyhatalmú kereskedői csoportok tárgyalnak közvetlenül vagy közvetve 13,4 millió gazdálkodóval és 310 000 mezőgazdasági és élelmiszer-ipari vállalattal az egész Unióban,
- M. mivel a túlzott koncentráció következményeképpen szűkül a termékskála, pusztul a kulturális örökség, egyre kevesebb a kiskereskedelmi üzlet és a munkalehetőség, és nehezebbé válik a megélhetés,
- N. mivel a Bizottság szerint az egyenlőtlen alkupozícióból adódó szerződésbeli egyensúlyhiányok kedvezőtlenül hatnak az élelmiszer-ellátási lánc versenyképességére, hiszen a kisebb, de hatékonyabb szereplők esetleg kénytelenek alacsonyabb jövedelmezőségi szinten tevékenykedni, miközben szűkülnek a jobb termékminőséggel és az innovatív termelési eljárásokkal kapcsolatos beruházásokra vonatkozó lehetőségeik és késztetéseik,
- O. mivel a belső piacon az élelmiszer-ipari termékek szabadon forgalmazhatók, és a termelők (szervezetek), az élelmiszer-feldolgozók, a forgalmazók és a kiskereskedők közötti ártárgyalások kimenetelét gyakran a világpiacon áruk alakulása határozza meg,
- P. mivel a gazdálkodók és a kiskereskedők között számszerűleg és gazdasági erő tekintetében meglévő hatalmas különbségek egyértelműen jelzik az élelmiszer-ellátási lánc kiegyensúlyozatlanságát, és mivel a számszerű kiegyenlítés érdekében elő kell segíteni a gazdálkodók gazdasági szervezeteinek fejlődését; mivel a szövetkezetek központi szerepet játszanak a gazdálkodók befolyásának és tárgyalási erejének növelése révén,
- Q. mivel az Európai Unió részese a világkereskedelemnek és szerződés útján is kötődik hozzá,
- R. mivel az Európai Unió a világ legnagyobb mezőgazdasági importőre és exportőre: az Európai Unió mezőgazdasági behozatala 2008-ban mintegy 10 %-os növekedést követően elérte a 98 600 millió eurót, a kivitel pedig közel 11 %-os bővülés után a 75 200 millió eurót,
- S. mivel az Európai Unió fejlesztéstámogatási politikájának keretében már nagyszámú előzetes kifizetést teljesít, és mivel nem szabad olyan kétoldalú megállapodásokat kötni, amelyek csak az egyik fél számára kedvezők, de hátrányosak az európai mezőgazdaság számára,
1. üdvözli az Európai Bizottság „Hatékonyabban működő európai élelmiszer-ellátási lánc” című 2009. október 28-i közleményét (COM(2009)0591), mivel az elismeri a különböző piaci szereplők ereje közötti nagymértékű egyenlőtlenségek létezését, azonban nem tartja kielégítőnek az említett közlemény által javasolt eszközöket a probléma kezelésére;

2010. szeptember 7., kedd

2. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy sürgősen tűzzék napirendre a haszonkulcsok igazságtalan megoszlásának problémáját az élelmiszerláncban, különös tekintettel a mezőgazdasági termelők megfelelő jövedelmére; elismeri, hogy a fenntartható és méltányos termelési rendszerek ösztönzése érdekében a gazdálkodók e téren történő beruházásait és elkötelezettségüket kompenzálni kell; hangsúlyozza, hogy az erők ütköztetése helyett együttműködési kapcsolatokat kell kialakítani;

3. tudomásul veszi, hogy valamennyi, a római szerződésben hivatkozott mezőgazdasági vonatkozású célkitűzés (a termelékenység növelése, megfelelő élelmiszer-ellátás, megfizethető fogyasztói árak, a piac stabilizálása) teljesült, leszámítva az igazságos mezőgazdasági jövedelmekre vonatkozó célkitűzést; kéri ezért a Bizottságot, hogy ezt kellőképpen vegye figyelembe valamennyi költségvetési javaslatban;

4. elismeri, hogy szükség van egy stabil, biztonságos és jövedelmező termelői ágazatra, amely az élelmiszerlánc egyik döntő tényezője; ugyanakkor azt is elismeri, hogy az élelmiszerláncot számos szereplő alkotja – gazdálkodók, élelmiszer-feldolgozók, gyártók, beszállítók és kiskereskedők –, akik valamennyien hozzáadott értéket állítanak elő, és egyformán szükségük van a biztonság egy bizonyos szintjére;

Az árak átláthatósága

5. kéri a Bizottságot, hogy a felhasználóbarát jelleg erősítése céljával – az élelmiszertermékek szélesebb skáláját lefedő, többnyelvű felhasználói felület alkalmazása és az élelmiszer-ellátási lánc valamennyi szintjének tagállamokon belüli és közötti jobb összehasonlíthatóságának biztosítása révén – fejlessze tovább az európai élelmiszerár-megfigyelési eszközt, eleget téve az árképzés nagyobb átláthatósága tekintetében a fogyasztók és a termelők által támasztott igényeknek;

6. sajnálatosnak tartja, hogy az Európai Bizottság vonakodik tanulmányt készíteni a haszonkulcsoknak az ellátási lánc egészén történő megoszlásáról, pedig arról megállapodás született a 2009. évi költségvetési eljárás kapcsán;

7. rámutat, hogy az üzleti átláthatóság terén a mezőgazdasági vállalatok, valamint az élelmiszerlánc különböző szakaszain elhelyezkedő szereplők között fennálló egyenlőtlenségek káros következményekkel járhatnak a gazdálkodók és a termelői csoportok tárgyalási pozíciójára nézve;

8. kéri a Bizottságot, hogy haladéktalanul végezze el a mezőgazdasági árak és árrepek (kiegészítve az árakra, árrepekre és mennyiségre vonatkozó adatokkal) európai megfigyelőközpontjára vonatkozó kísérleti projektet, amelynek Bizottságon belüli megvalósítására a Parlament és a Tanács 1,5 millió euró elkülönítését fogadta el a 2010-es költségvetés vonatkozó jogcíme alatt;

9. sürgeti a Bizottságot, hogy továbbra is tartsa fenn az állandó vitafórum szerepét betöltő, élelmiszer-elosztási láncsal foglalkozó magas szintű munkacsoportot, mivel az fontos eszköznek bizonyult a jelenlegi egyenlőtlen helyzet orvoslására irányuló problémaazonosításban, ajánlások megfogalmazásában és stratégiai alkalmazásában;

10. kéri, hogy a Bizottság tegyen javaslatot arra vonatkozóan, hogy a legnagyobb európai kereskedők, feldolgozók, nagybani eladók és kiskereskedők kötelesek legyenek éves jelentést készíteni piaci részesedésükről (a magáncímkeikre vonatkozó adatokkal együtt) a legfontosabb élelmiszerfajták és azok havi bontásban szerepeltetendő eladási mennyisége tekintetében, lehetővé téve, hogy minden piaci partner felbecsülhesse a kereslet, a kínálat és az árváltozások várható alakulását az élelmiszerláncban;

11. megjegyzi, hogy – amint azt a Bizottság is megerősítette – egyes országokban az élelmiszer-feldolgozó iparban tapasztalható a legnagyobb árrés; ezért kéri, hogy az árak átláthatóságának garantálása érdekében különösen az élelmiszer-feldolgozó ipart ellenőrizzék és vizsgálják meg;

12. szükségesnek tartja a piaci átláthatóság növelését és a fogyasztóknak nyújtott tájékoztatás bővítését, melyek nélkülözhetetlenek a termékek azonosítása és az élelmiszerek, illetve a mezőgazdasági és élelmiszeripari termékek változatosságának biztosítása szempontjából, valamint kifejezik a különböző országok, régiók történelmét és kultúráját, és valamennyi tagállam mezőgazdaságának „egyedi” vonásait tükrözik;

13. kéri a Bizottságot, hogy készítsen hatásvizsgálatot a magánszférában alkalmazott minőségjelzések és saját márkajelzések megfelelőbb jogi szabályozásának előnyeiről, amellyel elkerülhető ezek tömeges megjelenése, és növelhető az átláthatóság a fogyasztók számára, valamint a piaci hozzáférés a termelők számára;

2010. szeptember 7., kedd

14. hangsúlyozza, hogy elő kell mozdítani az európai agráriumban és élelmiszeriparban keletkező hozzáadott érték növekedését, és tájékoztatási kampányokat kell indítani, amelyek keretében a fogyasztók értesülnek a gazdálkodók és az egész ágazat által a környezetvédelem, az élelmiszer-biztonság és az állatjólét érdekében tett erőfeszítésekről;

Verseny

15. kéri a nemzeti és az európai versenyhatóságokat, valamint a termelésben és a kereskedelemben érintett egyéb szabályozó hatóságokat, hogy határozottan lépjenek fel az élelmiszer-ellátási láncban tevékenykedő nagyüzemi mezőgazdasági forgalmazók, globális termelő vállalatok, élelmiszer-feldolgozók és kiskereskedők erőfölénye és jelentős piaci részesedése ellen; sürgeti e hatóságokat, hogy lépjenek fel minden gazdasági szereplő visszaélészerű felvásárlói gyakorlataival szemben, amelyek a gazdálkodókat szélsőségesen egyenlőtlen alkupozícióba kényszerítik;

16. felszólítja a Bizottságot, hogy alakítson ki új kapcsolatot a versenyszabályok és a KAP között azzal a céllal, hogy a gazdálkodókat és szakmaközi szervezeteiket olyan eszközökkel lássák el, amelyek lehetővé teszik tárgyalási pozíciójuk javítását;

17. sürgeti a Bizottságot, hogy vizsgálja meg egy adott tagállamban annak a jelenségnek a következményeit, hogy egyetlen kiskereskedő vagy kiskereskedők egy kis számú csoportja jelentős piaci részesedést szerez; sürgeti a Bizottságot, hogy vegye fontolóra a termelők és a fogyasztók javát szolgáló kiigazító intézkedések bevezetésének lehetőségét abban az esetben, amikor a kiskereskedői gyakorlat vagy a piaci részesedés versenykorlátozó hatású;

18. kéri a Bizottságot, hogy 2010 végéig terjesszen jelentést a Parlament elé, adatokat szolgáltatva a jelentős vásárlóerővel való visszaélésről az EU-ban, a versenyt sértő magatartásról és a tisztességtelen szerződés-kötési gyakorlatokról az európai élelmiszerláncban a termelői ágazattól egészen a fogyasztóig, valamint ezekre a problémákra javasoljon megfelelő válaszlépéseket;

19. kéri a tagállamokat, hogy a versenyt torzító tisztességtelen szerződés-kötési gyakorlatokkal kapcsolatos bizonyítékok gyűjtését szolgáló közvetlen mechanizmusok bevezetése révén szükség esetén növeljék nemzeti versenyhatóságaik intézkedési mozgásterét;

20. úgy véli, szükség van arra, hogy uniós szinten tiltsák be a mezőgazdasági termékek beszerzési ár alatti értékesítését;

21. sürgeti a Bizottságot, hogy kezdeményezze az élelmiszer-ellátási lánc teljes körű vizsgálatát az ágazatot érintő, jelentős vásárlóerővel való visszaélés szintjének meghatározása céljából; kiemeli a gyógyszeripari versenyről 2009-ben végzett sikeres felmérést;

22. sürgeti a Bizottságot, hogy vizsgálja felül a versenysértő magatartás felmérésére jelenleg alkalmazott kritériumokat (Herfindahl-index); ez a mutató hasznos a monopolhelyzetek kialakulása veszélyének értékelése szempontjából, azonban nem képes kimutatni az összejátszáson alapuló vagy oligopol jellegű, versenysértő gyakorlatok valós mértékét, amelyek pedig a jelek szerint – legalábbis részben – előfordulnak a jelentős mennyiségű árut forgalmazó kiskereskedők esetében;

23. kéri a Bizottságot, hogy biztosítsa a versenyszabályoknak az élelmiszerlánc tekintetében való célzottabb alkalmazását, és vizsgálja meg, indokolt-e jogalkotási javaslatot terjesztenie az Európai Parlament és a Tanács elé e tekintetben annak érdekében, hogy hatékony módon korlátozni lehessen a termelői szektorokban, az élelmiszerfeldolgozó-iparban és a kereskedelmi ágazatokon belül a piaci erőfölény kialakulását, és meg lehessen erősíteni a gazdálkodók alkupozícióját jól működő termelői szervezetek, szektorális szervezetek, valamint kis- és középvállalkozások révén lehetővé téve számukra az erőfölényben lévő szereplőkkel szembeni összehangolt fellépést;

24. úgy véli, hogy az egységes közös piacszervezésről szóló 2007/1234/EK rendelet sürgős felülvizsgálatra szorul a fent nevezett szervezetek megerősítése érdekében, és hogy e rendelet hatályát ki kell terjeszteni a fenntartható termelés gyakorlataira, mint az EUMSz 101. cikke alóli mentesség megadásához szükséges feltételre;

25. úgy véli, hogy a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokkal szemben hozott nemzeti intézkedések bizonyos szintű összehangolására és egymáshoz közelítésére van szükség uniós szinten;

2010. szeptember 7., kedd

26. sürgeti a Bizottságot, hogy jogi tekintetben is biztosítsa az egyedi, jellegzetes, helyi vagy regionális jellegükből adódóan sajátosan helyi kötődésű termékeknek a szabványosított termékektől való megkülönböztetését;

27. felszólítja a Bizottságot, hogy terjesszen elő olyan intézkedéseket, amelyek biztosítják a különféle tápanyagokra vonatkozó környezeti és egészségügyi jellemzők fennmaradását, és gondoskodjon arról, hogy ehhez a sokféleséghez megfelelő ár is párosuljon; a megfelelően mérhető minőségi jellemzőknek is befolyásolniuk kell a verseny alakulását;

A jelentős vásárlóerővel és a szerződéskötésekkel való visszaélés

28. felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy az uniós versenyjogi szabályokat a jelentős vásárlóerővel való visszaéléssel ne lehessen kikerülni (ne kerüljön sor piactorzulásra) az élelmiszerláncban – ami ma a gazdák és kisipari feldolgozók késedelmes kifizetése, a szerződéses feltételek utólagos megváltoztatása, a diszkontárak kikényszerítése, a veszteséges értékesítések, a szélsőségesen magas mennyiségi követelmények és az indokolatlan listázási költségek formájában gyakran előfordul –, és hogy adott esetben tegyen jogalkotási javaslatot e tekintetben;

29. kéri különösen, hogy a kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó késedelmes fizetések elleni fellépésről szóló 2000/35/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv felülvizsgálata keretében az élelmiszer-ellátási láncban alkalmazott fizetési határidőket legfeljebb 30 napra rövidítsék le minden élelmiszer, és még rövidebb időre a gyorsan romló mezőgazdasági termékek tekintetében (a kivétel lehetősége megfontolandó a termelői szervezetek és szövetkezetek esetében);

30. sürgeti a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot az európai versenyjog – jelenleg csupán a fogyasztók jólétére és az alacsony élelmiszerárakra összpontosító – kiterjesztése érdekében;

31. kéri a Bizottságot, hogy tanulmányozza, hogy az egyes kereskedelmi hálózatok által a jogszabályokban meghatározott követelmények mellett és azokon túl a zöldség- és gyümölcsstermesztési gyakorlatok és növényvédőszer-maradványok vonatkozásában diktált feltételek nem sértik-e a tisztességes kereskedelmet és nem erőstik-e tisztességtelenül a kereskedők pozícióját az élelmiszer-ellátási láncban;

32. kéri a piaci visszaélések – például a veszteséges értékesítések vagy a jutalékok – számbavételét, és kifejezett tiltásukat az Európai Unió részéről; kéri továbbá, hogy készítsenek nyilvános listát a szabályokat nem betartó vállalkozásokról, és hogy hozzanak szankciókat ellenük;

33. kéri a Bizottságot annak megvizsgálására, hogy a saját termékmárkakkal (magáncímkékkal) való visszaélés, valamint a nagy áruházláncok beszerzési szövetségeinek gyakorlatai tisztességtelen versenyhez, a termelőkre gyakorolt nyomáshoz és a termelői árak rendszeres csökkenéséhez vezettek-e, és ha igen, akkor milyen mértékben; hangsúlyozza, hogy a magáncímkékkal való visszaélés rossz hatással van a termelők (különösen a kistermelők) innovációs kapacitására; sürgeti a Bizottságot, hogy lépjen fel e téren, és biztosítsa a tisztességes bánásmódot a termelői csoportokkal szemben az árképzés során;

34. úgy véli, hogy az élelmiszer-ipar vertikális integrációjának megerősítésére irányuló bizottsági ajánlások nem mindig tükrözik, hogy vissza kell állítani az alkupozíció egyensúlyát a gazdák, a forgalmazók és az élelmiszer-ipar között, és hogy e stratégiáknak a visszaélésszerű gyakorlatoktól való elriasztást célzó intézkedésekkel kell együtt járniuk;

35. figyelmeztet arra, hogy a felvásárlók által kikényszerített szerződéses mezőgazdasági termelés, a vertikális integráció és a határidős ügyletek – amelyek napjainkban egyre jelentősebb szerepet játszanak – gyengíthetik a versenyt és a gazdák alkupozícióit; kéri ezért a Bizottságot, hogy vizsgálja meg az ilyen típusú szerződéses megállapodások hatásait, és szükség esetén tegyen meg a megfelelő lépéseket;

2010. szeptember 7., kedd

36. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy segítsék elő a gazdálkodókkal és a gazdák szervezeteivel – közöttük ágazati és ágazatközi szervezetekkel is – meg tárgyalta feltételeken alapuló méltányos szerződés-kötést az élelmiszer-ellátási lánc valamennyi szereplője között, a fenntartható termelői gyakorlatok előmozdítása, a legjobb termékminőség biztosítása, az alapanyagok felvásárlási árának csökkentése, az igazságos árak garantálása, valamint a vevők által elkövetett szerződésszegéssel szembeni, könnyen hozzáférhető védelmi rendszer rendelkezésre bocsátása érdekében; úgy véli, hogy a szerződésszabványok hasznos eszközöknek bizonyulhatnak, ezért alkalmazásukat bizonyos ágazatokban kötelezővé kell tenni; támogatja a szerződéses gyakorlatok bejelentésével kapcsolatos bevált gyakorlatok cseréjét a tagállamok között, ideértve a Bizottság számára nyújtandó tájékoztatást is;

37. üdvözli és bátorítja ombudsmani hivatalok felállítását és olyan egyéb döntőbírói mechanizmusok létrehozását, melyek célja a szerződéses megállapodások betartásának szavatolása; kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg az e tekintetben szerzett tapasztalatokat egy uniós szintű élelmiszer-kiskereskedelmi ombudsmani hivatal létrehozása érdekében, amelynek feladata a magatartási kódexek, a bevált gyakorlatok és különböző tagállamok gazdasági szereplői között kötött üzleti szerződések végrehajtásának biztosítása lenne;

38. kéri a Bizottságot, hogy leplezze le a listázási díjakkal és más, piacra lépési díjakkal kapcsolatos tisztességtelen gyakorlatokat, és vizsgálja meg azokat versenyjogi szempontból; kéri a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot a listázási díjak és piacra lépési díjak használatára vonatkozó egységes szabályokra, és lépjen fel a kereskedők által kért túlzott díjakkal szemben;

39. véleménye szerint a Bizottságnak ösztönöznie kell egy európai szintű, kiterjedt tájékoztatási kampányt annak érdekében, hogy felhívja a gazdálkodók figyelmét jogaikra – és azokra a visszaélési formákra, amelyeknek áldozataivá válhatnak –, valamint a visszaélés leleplezése céljából rendelkezésükre álló lehetőségekre;

Spekuláció

40. kéri, hogy az Európai Unió vesse latba befolyását egy független globális szabályozó ügynökség felállítása érdekében, amely rendelkezéseket ír elő a határidős és az opciós ügyletek tekintetében, és szigorú szabályozási intézkedéseket vezet be az élelmiszerekkel kapcsolatos globális spekulációk ellen;

41. kéri, hogy a fokozott piacorientáltságra tekintettel hozzanak intézkedések a szélsőséges áringadozások ellen, hiszen az élelmiszerlánc egyes szereplői hasznot húznak e jelenségből, miközben az másokat láthatóan károsan érint; kéri a Bizottságot, hogy a termelők kiszolgáltatottságának csökkentése érdekében javasoljon jogszabályokat az áringadozásokat korlátozó eszközökre;

42. kéri a Bizottságot, hogy az élelmiszercikkkel kapcsolatos spekuláció megelőzése céljával erősítse meg az árutőzsdét felügyelő hatóságok hatáskörét, és folytassa a munkát a mezőgazdasági határidős ügyletekre hatással levő, nem mezőgazdasági árucikkkel kapcsolatos spekuláció megelőzésére irányuló megfelelő uniós intézkedések bevezetése érdekében;

43. kéri a Bizottságot, hogy javítsa a mezőgazdasági áruk származékos piacának ellenőrzését és általános átláthatóságát, és fokozza a származékos termékek tőzsdén kívüli piacának átláthatóságát is a pénzügyi eszközök piacairól szóló irányelv (MiFID) és a vonatkozó jogszabályok elkövetkező felülvizsgálata során;

Önszabályozás

44. sürgeti, hogy a Tanács a gazdák alkupozíciójának megerősítése érdekében – különösen a gazdasági és termelői szervezetek, az ágazati szervezetek és a termelői szövetkezetek támogatása révén – bátorítsa jobban az önszabályozásra irányuló kezdeményezéseket, és a gazdasági kockázatok mérséklése érdekében ösztönözze a viszontbiztosítók létrehozásának lehetőségét;

45. bátorítja a tagállamokat, hogy vezessék be a bevált kereskedelmi gyakorlatok kódexeit, valamint ezek részeként jogorvoslati mechanizmusokat és a tisztességtelen gyakorlatok szankcionálását is az élelmiszerláncban; kéri a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot közös, az EU-ban mindenütt alkalmazandó szabályokra annak érdekében, hogy vissza lehessen állítani az egyensúlyt az élelmiszer-ellátási láncban; sürgeti a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot európai szintű mechanizmus alkalmazására az erőfölényben lévő kereskedők és beszállítók közötti kapcsolatok szakterületi ellenőrzésére a tagállamokban;

2010. szeptember 7., kedd

46. szükségesnek tartja az ellátási lánc tagjai közti nagyobb mértékű integráció előmozdítását szakmaközi szervezetek révén és önkéntes szabványszerződés létrehozását azzal a lehetőséggel, hogy bizonyos esetekben – mindenekelőtt a romlandó termékek esetében – végrehajtásukat a tagállamok jogilag kötelezővé tegyék;

Fenntartható élelmiszer-ellátó rendszerek és élelmiszer-minőség

47. sajnálja, hogy a Bizottság nyilatkozatában nem fektet nagyobb hangsúlyt a mezőgazdaságnak az élelmiszer-ellátásban és az élelmiszer-ipari gazdasági értékláncban betöltött fontos szerepére; nyomatékosan felhívja a figyelmet az alacsony termelői árak és a strukturális túltermelés összefüggésére a hátrányos helyzetű térségekben, valamint ennek a fenntarthatóságra, az élelmiszer-minőségre, az állatjólétre, a mezőgazdasági innovációra és a foglalkoztatásra gyakorolt következményeire;

48. kéri a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot olyan eszközök elfogadására, amelyek támogatják és ösztönzik a gazdálkodók által irányított élelmiszer-ellátási láncokat, a rövid ellátási láncokat és a gazdálkodói piacokat, hogy közvetlen kapcsolat jöhessen létre a fogyasztókkal, és a gazdálkodók tisztességesebb módon részesülhessenek a végső eladási árból, csökkentve a közvetítők és a folyamat lépéseinek számát;

49. határozottan kéri a Bizottságot, hogy tevékenysége során fordítson különös figyelmet a fejlődő országok helyzetére, és ne veszélyeztesse e harmadik országok élelmiszer-önellátását;

50. kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja felül a helyi vagy távértékesítéssel, valamint a termékek felhasználhatósági időtartamával kapcsolatos uniós higiéniai szabványokat, decentralizálja és egyszerűsítse az igazolási és ellenőrzési rendszereket, mozdítsa elő a közvetlen termelői-fogyasztói kapcsolatokat és a rövid élelmiszer-ellátási láncokat;

51. leszögezi, hogy feltétlenül szükség van határozott szabályozásra a mezőgazdasági termékek minősége vonatkozásában; emlékeztet ennek kapcsán a mezőgazdasági termékek minőségére vonatkozó politikáról szóló 2010. március 25-i európai parlamenti állásfoglalásra, és leszögezi, hogy az importtermékeknek feltétlenül meg kell felelniük valamennyi minőségi és termelési előírásnak, hogy elejét vegyék az európai termékekkel szembeni tisztességtelen versenynek;

52. emlékeztet, hogy a gazdálkodók bevételeinek stabilitása meghatározza lehetőségeiket a zöld technológiákba, az éghajlatváltozást mérséklő, megújuló energiaforrásokba és környezetbarát eljárásokba történő befektetések terén, ugyanakkor komoly környezetvédelmi követelményeket kell teljesíteniük;

53. alapvetően szükségesnek tartja az élelmiszer-ellátási lánc további racionalizálását és szervezésének javítását az élelmiszer-szállítás környezeti hatásának csökkentése és a helyben megtermelt élelmiszerek forgalmazásának előmozdítása érdekében;

54. hangsúlyozza, hogy a mezőgazdasági termékek tartósításába és csomagolásába történő befektetések jelentősen hozzájárulhatnak e termékek tisztességes árának biztosításához;

55. hangsúlyozza, hogy a termékek gazdaságokban történő feldolgozásának ösztönzése, valamint a nem mezőgazdasági tevékenységek révén biztosítani kell a vidéki gazdaság fenntartható fejlődését a munkahelyek számának növelése és további jövedelmek biztosítása érdekében;

56. kéri a Bizottságot, hogy támogassa a helyi és regionális élelmiszermarketing-kezdemenyezéseket, és indokolatlanul ne akadályozza azokat rendeletekkel és adminisztratív terhekkkel, mivel azok jelentősen hozzájárulnak a mezőgazdasági vállalkozások hozzáadottérték-előállításához;

2010. szeptember 7., kedd

Önellátás, vendéglátóipar és élelmiszer-hulladék

57. kéri a Bizottságot, hogy az uniós szabályok felülvizsgálata során fordítson kellő figyelmet a helyi élelmiszer-termelőkre, például az önellátó termelésre is;

58. kéri, hogy a Bizottság a fenntartható gazdálkodási gyakorlatok erősítése, valamint a szezonális és helyi élelmiszer-ellátás fejlesztése érdekében mérje fel a vendéglátó-ipari szolgáltatások közbeszerzési gyakorlatára vonatkozó szabályok módosításának lehetőségét;

59. úgy véli, hogy közbeszerzések – például tejtermékprogramok, iskolagyümölcs- és -zöldségprogramok – révén kellene piaci hozzáférést biztosítani a kis, helyi termelők és a helyi termelői csoportok számára;

60. úgy véli, hogy lépéseket kell tenni annak ösztönzése érdekében, hogy a mezőgazdasági piacokat közvetlenül a gazdálkodók irányítsák, hogy termelői bevásárlóközpontokat (piacokat) hozzanak létre, ahol közvetlenül kínálják termékeiket a fogyasztóknak, és hogy ösztönző programokat vezessenek be a termékek helyi piacokon történő értékesítése érdekében;

61. határozottan kéri, hogy a Bizottság az Európai Parlament és a Tanács elé terjesztendő jelentésében elemezze az élelmiszerlánc során keletkező jelentős mennyiségű élelmiszer-hulladék problémáját, amely a legtöbb tagállamban az előállított élelmiszer akár 30 %-át is kiteszi, és az élelmiszerek alapvető értékét tudatosító kampányok révén tegyen lépéseket;

62. leszögezi, hogy élelmiszer-programokat kell kialakítani a rászoruló, például a leghátrányosabb helyzetű, az idős és a fiatal uniós polgárok számára;

*

* *

63. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap finanszírozása és működése

P7_TA(2010)0303

Az Európai Parlament 2010. szeptember 7-i állásfoglalása az európai globalizációs alkalmazkodási alap finanszírozásáról és működéséről (2010/2072(INI))

(2011/C 308 E/05)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodásra (2006. május 17-i AII) ⁽¹⁾, és különösen annak 28. pontjára,

— tekintettel az európai globalizációs alkalmazkodási alap létrehozásáról szóló, 2006. december 20-i 1927/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾ (EGF-rendelet),

— tekintettel az európai globalizációs alkalmazkodási alap létrehozásáról szóló 1927/2006/EK rendelet módosításáról szóló, 2009. június 18-i 546/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽³⁾,

⁽¹⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

⁽²⁾ HL L 406., 2006.12.30., 1. o.

⁽³⁾ HL L 167., 2009.6.29., 26. o.

2010. szeptember 7., kedd

- tekintettel az európai globalizációs alkalmazkodási alapnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontjával összhangban történő igénybevételéről szóló, 2007. október 23-tól ez ideig elfogadott európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatokról szóló állásfoglalásaira⁽¹⁾,
 - tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett 2008. július 2-i (COM(2008)0421) és 2009. július 28-i (COM(2009)0394) közleményeire az európai globalizációs alkalmazkodási alap 2007-es és 2008-as tevékenységeiről,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére és a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság, valamint a Gazdasági és Monetáris Bizottság véleményére (A7-0236/2010),
- A. mivel a globalizáció tömegesen elbocsátott munkavállalókra gyakorolt negatív hatásainak enyhítése és e munkavállalók iránti szolidaritásának kifejezése érdekében az újbóli munkalehetőségek fokozottabb biztosításán kívül az Európai Unió globalizációs alkalmazkodási alapot hozott létre (a továbbiakban: alkalmazkodási alap) a munkanélkülivé vált munkavállalók munkaerőpiacra történő ismételt beilleszkedésére irányuló, személyre szabott programok pénzügyi támogatására; mivel az alkalmazkodási alap számára maximálisan évi 500 millió euró áll rendelkezésre, amely vagy az előző évi kiadások teljes felső határa alatt rendelkezésre álló tartalékkeretből, vagy az előző két pénzügyi év során törölt kötelezettségvállalási előirányzatokból származik, kivéve a pénzügyi keret 1b. alfejezetéhez kapcsolódó előirányzatokat; mivel az alkalmazkodási alapot olyan rugalmas és konkrét támogatási eszközként hozták létre, amely arra szolgál, hogy gyorsabban és hatékonyabban lehessen reagálni a világereszkedelemben bekövetkező változások eredményeként végrehajtott elbocsátások által sújtott munkavállalók ismételt beilleszkedésére,
- B. mivel a gazdasági és pénzügyi válság nyomán kialakult növekvő munkanélküliség kezelése és a 2007 és 2008-ban szerzett tapasztalatokból származó tanulságok levonása érdekében az Európai Unió 2009 júniusában módosította az alkalmazkodási alap felhasználására vonatkozó szabályokat; mivel ez a módosítás a 2011. december 31. előtt benyújtandó összes kérelemre vonatkozott és az alap alkalmazási körének kiszélesítését, a beavatkozási kritériumok rugalmasabbá tételét és pontosítását, az általa biztosított társfinanszírozás mértékének ideiglenes növelését és az alpból származó pénzügyi hozzájárulás tagállamok által történő felhasználására vonatkozó időtartam meghosszabbítását jelentette,
- C. mivel az alkalmazkodási alap keretében 2007 és 2009 első félévének vége között igénybe vett előirányzatok értékelése rámutat az elkülönített források szerény mértékű végrehajtására, hiszen az elméletileg rendelkezésre álló 1,5 milliárd euróból csak 80 milliót vettek igénybe 18 kérvény esetében 24 431 munkavállaló javára 8 tagállamban igen korlátozott számú ágazatban (nevezetesen a textiliparban és a gépkocsigyártásban); mivel e hiányosságokat az eredetileg elkülönített és a végül kifizetett összegek közötti különbség is jelzi, minthogy 24,8 millió eurót – azaz az igénybe vett összegek 39,4 %-át – térítették vissza utólag az első 11 kérelem esetében,
- D. mivel bár egyelőre még nem lehetséges az alap működésének értékelése a felülvizsgált szabályzat alapján, mivel a 2009 májusa óta benyújtott kérelmek jelenleg elbírálás vagy végrehajtás alatt állnak, az már megállapítható, hogy az alkalmazkodási alpból származó támogatásokra irányuló kérelmek száma jelentős mértékben nőtt, ami bizonyítja a bevezetett módosítások szükségességét; mivel 2009 májusa és 2010 áprilisa között a benyújtott kérelmek száma 18-ról 46-ra, az igényelt hozzájárulások mértéke 80-ról 197 millió euróra, a kérelmező államok száma 8-ról 18-ra nőtt, a támogatásra szoruló munkavállalók száma ugyanakkor közel megduplázódott (további 36 712 munkavállaló), az érintett gazdasági ágazatok skálája pedig jelentős mértékben kiszélesedett,

(1) 2010. március 25-én (P7_TA(2010)0071 és P7_TA(2010)0070), 2010. március 9-én (P7_TA(2010)0044, P7_TA(2010)0043 és P7_TA(2010)0042), 2009. december 16-án (P7_TA(2009)0107), 2009. november 25-én (P7_TA(2009)0087), 2009. október 20-án (P7_TA(2009)0049), 2009. szeptember 15-én (HL C 224 E., 2010.8.19., 46. o.), 2009. május 5-én (HL C 212 E., 2010.8.5., 165. o.), 2008. november 18-án (HL C 16 E., 2010.1.22., 84. o.), 2008. október 21-én (HL C 15. E., 2010.1.21., 117. o.), 2008. április 10-én (HL C 247. E., 2009.10.15., 75. o.), 2007. december 12-én (HL C 323. E., 2008.12.18., 260. o.) és 2007. október 23-án (HL C 263. E., 2008.10.16., 155. o.) elfogadott szövegek.

2010. szeptember 7., kedd

- E. mivel azonban 9 tagállam eddig nem vette igénybe az alkalmazkodási alapot, az igénybe vett összegek továbbra is jóval alulmúlják a rendelkezésre álló évi legfeljebb 500 millió eurós összeget, és a kérelmek többsége olyan térségekre vonatkozik, ahol az egy főre jutó GDP meghaladja az európai uniós átlagot, és ahol a munkanélküliség továbbra is viszonylag alacsony; mivel ebből az a következtetés vonható le, hogy bár az eredeti rendeleten eszközölt javítások jelentősek voltak, ezek továbbra is szerény mértékűek az elmúlt években tapasztalt tömeges elbocsátások számához képest,
- F. mivel a társfinanszírozás küszöbértékének a 2009-es felülvizsgálat alkalmával 50 %-ról 65 %-ra emelése valószínűleg az egyik olyan tényező, amely magyarázatot ad a kérelmek számának növekedésére,
- G. mivel az alap alacsony szintű felhasználása az Európai Unió legszegényebb térségeiben a különböző nemzeti stratégiáknak, vagy annak a következménye, hogy nehézségek álltak elő a lehetséges kedvezményezett pontos státuszának megállapítása során még mielőtt európai szintű döntés született,
- H. mivel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság 2008. július 17-i közös nyilatkozata ellenére, amely az alkalmazkodási alap mihamarabbi és lehető leghatékonyabb pénzügyi támogatását sürgette, az eljárás időtartama a tömeges elbocsátásoktól az alapnak a kérvényező állam támogatására irányuló beavatkozásáig továbbra is körülbelül 12–17 hónap; mivel ez az időtartam részben magyarázatot ad az alapból származó beavatkozásra irányuló kérelemben szereplő munkavállalók száma és a tényleges támogatásban részesülő munkavállalók száma között tapasztalt különbségre,
- I. mivel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság között a költségvetési kérdésekben történő együttműködésről szóló intézményközi megállapodás ⁽¹⁾ csak csekély mértékben módosítja az alkalmazkodási alap igénybevételére vonatkozó eljárást azáltal, hogy – a gyakorlatnak megfelelően – a háromoldalú egyeztetési eljárást szabadon választhatóvá teszi; mivel valószínűtlen, hogy e módosítás enyhít majd az eljárás nehézségén vagy lassúságán,
- J. mivel a Bizottságnak az intézményközi megállapodásban foglaltak érvényesüléséről szóló félidős jelentése ⁽²⁾ alapján az eljárás lassúságának egyik oka az, hogy az alap igénybevétele érdekében a költségvetési hatóság mindkét ágának konkrét döntést kell hoznia; mivel ez nem akadályozhatja meg az alap igénybevételére vonatkozó döntéshozatal felgyorsítását és egyszerűsítését,
- K. mivel egyelőre nem állnak rendelkezésre megbízható és következetes adatok az alkalmazkodási alap 2009 utáni módosítását követő felhasználásáról, és mivel azon a határozott véleményen van, hogy átláthatóságot kell teremteni és rendszeres jelentéstételi kötelezettséget kell előírni,
- L. mivel a 2007 és 2010 áprilisa között hozott 27 döntés mindegyike pozitív volt és az összegek tekintetében megfelelt a Bizottság javaslatainak,
- M. mivel a globalizáció jelensége és a gazdasági válság foglalkoztatásra gyakorolt hatásai 2013 után is érezhetőek lesznek, és ennek következtében az elkövetkező években a kérelmek száma valószínűleg emelkedni fog; mivel azonban az alkalmazkodási alap célja nem az innovációhiány helyettesítése,
1. úgy véli, hogy az alap mint az Európai Unió szociálpolitikájának egyik eszköze által képviselt hozzáadott érték abban rejlik, hogy jól látható, konkrét, célzott és ideiglenes pénzügyi támogatást nyújt a súlyos gazdasági és szociális zavarok által sújtott ágazatokban vagy térségekben tömeges elbocsátás áldozataivá vált munkavállalók számára biztosított, személyre szabott szakmai átképzést és a munkaerőpiacra történő újbóli beilleszkedést célzó programok számára;

⁽¹⁾ 2010. március 3-i COM(2010)0073.

⁽²⁾ 2010. április 27-i COM(2010)0185.

2010. szeptember 7., kedd

2. úgy véli, hogy az alap igénybevételére irányuló kérelmek számának növekedése, valamint az igénybevételre vonatkozó és a végrehajtási eljárás alkalmazásának nehézségei az alapra vonatkozó eljárási és költségvetési rendelkezések lehető leghamarabb történő módosítását teszik szükségessé; hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak javítania kellene az alkalmazkodási alappal kapcsolatos tájékoztatást és az alap láthatóságát mind a tagállamok, mind az alap lehetséges kedvezményezettjei körében; ezért szorgalmazza, hogy a Bizottság hozza előre a félidős értékelés benyújtását 2011. június 30-ra és ehhez kapcsolódóan terjesszen elő az alkalmazkodási alapról szóló rendelet felülvizsgálatára irányuló javaslatot az alap legkirívóbb hiányosságainak orvoslása érdekében a jelenlegi többéves pénzügyi keret vége előtt;

3. sürgeti a Bizottságot, hogy az időközi felülvizsgálatban értékelje a megítélt hozzájárulásokat az alábbi minőségi szempontok tekintetében:

- a) az újbóli beilleszkedés sikerének aránya és a kedvezményezettek készségeinek fejlesztésével kapcsolatos értékelés,
- b) az alkalmazkodási alap igénybevételével kapcsolatos egyes kérelmek nyomán finanszírozott intézkedések és az újbóli beilleszkedés alapján elért eredmények összehasonlító elemzése,
- c) a megkülönböztetésmentesség elvének tiszteletben tartása az elbocsátott munkavállalók szerződéses helyzete, valamint az EU-n belüli szabad mozgás jogával élő munkavállalók tekintetében,
- d) a kérelmek elkészítésekor folytatott vagy nem folytatott szociális párbeszéd módjai és végrehajtásukkor végzett ellenőrzések,
- e) az alkalmazkodási alap hatásai a kedvezményezettek hálózatára, valamint az elbocsátási terv által lehetségesen érintett kis- és középvállalkozásokra, amelyek alkalmazottai részesülhettek az alapból,
- f) az alkalmazkodási alappal kapcsolatos különböző beadványok következményeinek elemzése az azok kezeléséért felelős nemzeti intézmény vonatkozásában,
- g) az alkalmazkodási alapból származó hozzájárulások hatásai a kedvezményezett tagállamokban korcsoportok és ágazatok szerint;

4. sürgeti a Bizottságot, hogy az időközi felülvizsgálatban értékelje a megítélt hozzájárulásokat költségvetési szempontból és az eredményeket foglalja össze az alábbiak figyelembevételével:

- a) az alapból igényelt források és a támogatás lejártakor a kedvezményezett tagállamok által visszatérített összegek közötti jelentős különbségek okai,
- b) amennyiben a tagállamok visszatérítést eszközöltek, melyek voltak azok a programok és intézkedések, amelyeket finanszíroztak, de nem hajtottak végre,
- c) az alap igénybevételével kapcsolatos különböző kérelmek tekintetében az egy munkavállalóra eső finanszírozás terén jelentkező jelentős tagállami különbségek okai,
- d) azon különböző, uniós finanszírozású programok (köztük az ESZA-ból származó támogatás) közötti koordináció elemzése, amelyeket ugyanazon térségekre különítettek el, ahol az alkalmazkodási alap igénybevételével kapcsolatos kérelmeket vizsgálják és/vagy ezen kérelmek vizsgálatát már lezárták,
- e) annak elemzése, hogy az összfinanszírozás mekkora részét nyújtotta a Bizottság az egyéb nemzeti és vállalatspecifikus támogató intézkedésekhez képest;

2010. szeptember 7., kedd

5. úgy véli, hogy a rendelet felülvizsgálata szempontjából figyelembe kell venni az alkalmazkodási alap működésére vonatkozó értékelés eredményeit és a szerzett tapasztalatokat, és bele kell foglalni az alap igénybevételére vonatkozó eljárás időtartamának jelentős csökkentését lehetővé tevő intézkedéseket;

6. sürgeti a Bizottságot, hogy javasolja, hogy az alapról szóló rendeletbe foglalják bele azt a tagállamokra vonatkozó kötelezettséget, amelynek értelmében támogatniuk kell a munkavállalói szervezetek részvételét az alpból származó hozzájárulások felhasználásának ideje alatt; sürgeti a Bizottságot, hogy szervezze meg a munkavállalóknak az alkalmazkodási alap által nyújtott támogatások felhasználásába történő bevonásával kapcsolatos tapasztalatok és helyes gyakorlatok cseréjét annak érdekében, hogy a meglévő és új ügyekben érintett munkavállalók kiaknázhassák a korábban felgyülemlett tapasztalatokat;

7. hangsúlyozza, hogy az alább intézkedések kidolgozása és elfogadása esetén az alkalmazkodási alap igénybevételéhez szükséges időt felére lehetne csökkenteni:

- a) az igénybevételre irányuló kérelmeket a tagállamoknak a tömeges elbocsátás szándékának bejelentésekor, nem pedig annak megvalósulását követően kellene elkészíteniük,
- b) a Bizottságnak tájékoztatnia kellene a tagállamokat arról, hogy a kérelmek a beavatkozási kritériumok teljesülésének napjától kezdve benyújthatók,
- c) rendelkezésre kellene bocsátani minden szükséges eszközt az ezen folyamatban érintett tagállamokkal folytatott gyors és hatékonyabb kommunikáció biztosításához,
- d) a tagállamoknak a kérelmet saját nyelvükön és az európai intézmények valamely munkanyelvén kellene benyújtaniuk annak érdekében, hogy a Bizottság ezek értékeléséért felelős szolgálata haladéktalanul elkezdhesse értékelésüket,
- e) a költségvetési semlegesség elvének tiszteletben tartása mellett a Bizottságnak rendelkeznie kellene a szükséges emberi és technikai képességekkel a tagállamok által benyújtott kérelmek hatékony és gyors feldolgozása érdekében,
- f) a Bizottságnak a tagállamtól érkező – és valamennyi szükséges információt tartalmazó – kérelem kézhezvételétől számított 3–4 hónapon belül döntéseket kell hoznia az alkalmazkodási alap igénybevételéről; abban az esetben, ha a kérelem elbírálása 4 hónapnál hosszabb időt vesz igénybe, a Bizottságnak a lehető leghamarabb tájékoztatnia kell az Európai Parlamentet és ismertetnie kellene a késedelem okait;

8. sürgeti a Bizottságot, hogy biztosítson iránymutatást a tagállamok számára az alkalmazkodási alpból származó támogatásra irányuló kérelmek kidolgozására és benyújtására vonatkozóan, törekedve arra, hogy a pályázati eljárás gyors legyen, és széles konszenzus alakuljon ki az érintettek között a munkavállalóknak a munkaerőpiacra történő hatékony újbóli beilleszkedését illetően alkalmazandó stratégiák és bevezetendő intézkedések tekintetében; felhívja a tagállamokat, hogy gyorsítsák fel az eljárást azon intézkedések előfinanszírozása révén, amelyeknek az alkalmazás napjától kezdődően érvénybe kell lépniük, annak érdekében, hogy az alkalmazkodási alap végrehajtási időszakát a lehető legteljesebb mértékben ki lehessen használni az érintett munkavállalók javára;

9. emlékezteti a tagállamokat arra, hogy kötelességük egyrészt a szociális partnerek bevonása a kérelmek előkészítésének kezdetétől az alkalmazkodási alapról szóló rendelet 5. cikkének értelmében, másrészt pedig az e rendelet 9. cikkének való megfelelés, amely előírja a tagállamok számára, hogy nyújtsanak tájékoztatást a finanszírozott intézkedésekről és tegyék közzé azokat, valamint hogy ezeket az információkat az érintett munkavállalókhhoz, a regionális hatóságokhoz és a szociális partnerekhez is juttassák el, valamint hogy szabványosítsák az eljárásokat; felszólítja a tagállamokat, hogy biztosítsák az üzemi tanácsok bevonását még a programok megkezdése előtt, annak garantálása érdekében, hogy a szociális partnerek valódi segítséget nyújthassanak olyan átalakítási tervek kidolgozásában, amelyek nem a vállalatok, hanem a munkavállalók érdekeit szolgálják;

10. kéri a tagállamokat, hogy nemzeti szinten hozzanak létre egy, az alappal kapcsolatos kommunikációs és igazgatási struktúrát, amely kapcsolatban áll minden résztvevő féllel, különösen pedig a szociális partnerekkel, továbbá osszák meg európai szinten a bevált módszereket, ami lehetővé teszi az alap gyors és hatékony beavatkozását tömeges elbocsátások esetén;

2010. szeptember 7., kedd

11. emlékeztet arra, hogy az 1927/2006/EK rendelet lehetővé teszi, hogy több tagállam együttesen kérjen támogatást az alpból abban az esetben, ha nem csupán egyetlen tagállam területén fekvő földrajzi régióban vagy adott ágazatban dolgozó munkavállalókról van szó;

12. úgy véli, hogy az eljárások felgyorsítása és egyszerűsítése érdekében hatékonyabb koordinációra van szükség a Bizottság és az Európai Parlament között azért, hogy a döntéshozatali határidőt le lehessen rövidíteni anélkül, hogy ez a Parlament illetékes bizottságai által a kérelemről készített értékelés rovására történne, és ezért

- a) a döntéshozatali eljárás felgyorsítása érdekében a Bizottságnak kellő mértékben figyelembe kell vennie az EP naptárát tekintettel mind a parlamenti bizottsági ülésekre, mind a plenáris ülésekre, és javaslatait megfelelő időben kell benyújtania,
- b) a Bizottságnak időben tájékoztatnia kell az Európai Parlamentet a tagállami kérelmek értékelése során felmerülő nehézségekről és/vagy akadályokról,
- c) másrésről a Foglalkoztatási és Szociális Bizottságnak, valamint a Költségvetési Bizottságnak minden tőlük telhetőt meg kell tenniük annak biztosítása érdekében, hogy a bizottságban történő elfogadást követő plenáris ülésen határozatot lehessen hozni;

13. úgy véli, hogy az alap igénybevitelére vonatkozó eljárás egyszerűsítésére és rugalmasabbá tételére irányuló ezen azonnali intézkedések a felülvizsgálat során belefoglalhatók a rendeletbe, ha az addig szerzett tapasztalatok indokolják azt; álláspontja szerint e lépések egyike sem korlátozhatja vagy csökkentheti a Parlament mint a költségvetési hatóság egyik ágának az alap igénybevitelére vonatkozó döntési jogkörét;

14. úgy véli, hogy az eljárás javítása mellett szükség van a gazdasági és pénzügyi válság miatt munkahelyüket elvesztő munkavállalók támogatása érdekében 2009-ben bevezetett eltérésnek a jelenlegi többéves pénzügyi keret végéig történő meghosszabbítására és ezért a társfinanszírozás mértékének 65 %-on való tartására, mivel az ezek jóváhagyását indokoló körülmények korántsem szűntek meg;

15. tudomásul veszi, hogy első alkalommal szerepelnek a Bizottság 2011-es költségvetés-tervezetében az alkalmazkodási alap kifizetési előirányzatai, és úgy véli, hogy ez fontos eleme az alap irányításáról és láthatóságáról folyó átfogó gondolkodásnak; véleménye szerint azonban nem biztos, hogy ennyi kifizetési előirányzatból fedezni lehet az alkalmazkodási alap igénybevitelével kapcsolatos 2011-es kérelmekhez szükséges összegeket; ezért ismételtlen kéri, hogy az alkalmazkodási alap igénybevitelével kapcsolatos kérelmeket ne kizárólag az ESZA soraiból történő átcsoportosítás útján finanszírozzák, és kéri a Bizottságot, hogy minden további késedelem nélkül keressen és használjon e célra más költségvetési sorokat;

16. hangsúlyozza, hogy az alkalmazkodási alapot a következő többéves pénzügyi keretre vonatkozó tárgyalások keretében határozzák meg; úgy véli, hogy e célból több alternatívát lehetne megvizsgálni; úgy véli, hogy kiemelt figyelmet kellene fordítani egy saját kifizetési és kötelezettségvállalási előirányzatokkal rendelkező, független alap létrehozásának lehetőségét, és sürgeti a Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatokat egy ilyen alap finanszírozásával kapcsolatban; úgy véli, hogy az alkalmazkodási alap bármilyen jövőbeli reformja esetében meg kell őrizni a rugalmasságot, amely jelenleg komparatív előnyt jelent az EU strukturális alapjaihoz képest;

17. hangsúlyozza, hogy a jelenlegi alkalmazkodási alap intézkedéseinek aktív munkakeresésre irányuló intézkedésekkel kapcsolatos állandó támogatási eszközzé történő alakítása a tagállamok szociális politikáját kiegészítő európai szociális pillér létrehozására irányuló politikai akaratot jelezne, amely pillér képes lenne a szakképzéssel kapcsolatos európai megközelítés megújítására; ezzel összefüggésben rámutat arra, hogy az alkalmazkodási alap intézkedéseinek továbbra is különbözniük kell az ESZA-tól és az élethosszig tartó tanulással kapcsolatos európai programoktól, mivel az alkalmazkodási alap a támogatásban részesített egyes munkavállalók képességeinek fejlesztésére, nem pedig a vállalkozások gondjainak megoldására vagy az oktatási intézményeknek nyújtott horizontális szolgáltatások biztosítására összpontosít;

18. felszólítja az EGAA-t igénybe vevő tagállamokat, hogy alakítsanak ki szinergiákat az EGAA, az ESZA és a mikrofinanszírozás között, hogy ennek segítségével meghatározzák az egyes esetekben alkalmazandó legmegfelelőbb intézkedéseket;

2010. szeptember 7., kedd

19. sürgeti a tagállamokat, hogy az Alapot használják európai célkitűzések megvalósítására, az új, fenntartható, zöld, magas színvonalú munkahelyekhez szükséges új készségek egy adott régióban való előmozdítására, valamint a vállalkozói készség és az élethosszig tartó tanulás ösztönzésére, annak érdekében, hogy a munkavállalók számára lehetővé váljon személyes karrierjük fejlesztése, és javuljon az EU versenyképessége a globalizált környezetben;
20. sürgeti a Bizottságot, hogy fordítson nagyobb figyelmet az alap felhasználására éves közleményeinek jelentős bővítésével és az Európai Parlamentnek a pénzügyi hozzájárulások tagállamok általi felhasználásáról való rendszeres tájékoztatásával;
21. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóság, valamint a határozatok elismerése és végrehajtása

P7_TA(2010)0304

Az Európai Parlament 2010. szeptember 7-i állásfoglalása a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló 44/2001/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról és felülvizsgálatáról (2009/2140(INI))

(2011/C 308 E/06)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 81. cikkére,
- tekintettel a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló 44/2001/EK tanácsi rendeletről ⁽¹⁾ (a továbbiakban: „Brüsszel I. rendelet” vagy „rendelet”),
- tekintettel a fenti rendelet alkalmazásáról szóló bizottsági jelentésre (COM(2009)0174),
- tekintettel a Brüsszel I. rendelet felülvizsgálatáról szóló 2009. április 21-i bizottsági zöld könyvre (COM(2009)0175),
- tekintettel a Brüsszel I. rendelet tagállami alkalmazásáról szóló heidelbergi jelentésre (JLS/2004/C4/03) és a bizottsági zöld könyvre adott válaszokra,
- tekintettel „A szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésén alapuló térség a polgárok szolgálatában – a stockholmi program” című, az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett bizottsági közleményről ⁽²⁾ szóló 2009. november 25-i állásfoglalására, és különösen annak „Az állampolgárok és vállalkozások polgári igazságszolgáltatáshoz való jobb hozzáférése”, valamint „Az európai igazságügyi kultúra kialakítása” című szakaszaira,
- tekintettel az Európai Uniónak a Hágai Nemzetközi Magánjogi Konferenciához való 2007. április 3-i csatlakozására,
- tekintettel a 2005. június 30-i joghatósági megállapodásokról szóló hágai egyezmény 2009. április 1-jei, Unió általi aláírására,

⁽¹⁾ HL L 12., 2001.1.16., 1. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2009)0090.

2010. szeptember 7., kedd

- tekintettel az Európai Bíróság ítélkezési gyakorlatára, különösen a Gambazzi kontra DaimlerChrysler Canada ügyre ⁽¹⁾, a Lugano-veleményre ⁽²⁾, valamint a West Tankers ⁽³⁾, a Gasser kontra MISAT ⁽⁴⁾, az Owusu kontra Jackson ⁽⁵⁾, a Shevill ⁽⁶⁾, az Owens Bank kontra Bracco ⁽⁷⁾, a Denilauer ⁽⁸⁾, a St Paul Dairy Industries ⁽⁹⁾ és a Van Uden ⁽¹⁰⁾ ügyekre,
 - tekintettel a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról és a bírósági határozatok végrehajtásáról szóló 1968. szeptember 27-i Brüsszeli Egyezményre ⁽¹¹⁾, a nem vitatott követelésekre vonatkozó európai végrehajtható okirat létrehozásáról szóló, 2004. április 21-i 805/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹²⁾, az európai fizetési meghagyásos eljárás létrehozásáról szóló, 2006. december 12-i 1896/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹³⁾, a kis értékű követelések európai eljárásának bevezetéséről szóló, 2007. július 11-i 861/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁴⁾, a tartással kapcsolatos ügyekben a joghatóságról, az alkalmazandó jogról, a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, valamint az e területen folytatott együttműködésről szóló, 2008. december 18-i 4/2009/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁵⁾, valamint a házassági ügyekben és a szülői felelősségre vonatkozó eljárásokban a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, illetve az 1347/2000/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2003. november 27-i 2201/2003/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁶⁾,
 - tekintettel a szerződésen kívüli kötelmi viszonyokra alkalmazandó jogról szóló, 2007. július 11-i 864/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre (Róma II.) ⁽¹⁷⁾,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2009. december 16-i véleményére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére és 119. cikke (2) bekezdésére,
 - tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére (A7-0219/2010),
- A. mivel a 44/2001/EK rendelet elődjével, a Brüsszeli Egyezménnyel együtt az uniós jogszabályok egyik legsikeresebbike, mivel a rendelet lefektette az európai igazságügyi térség alapjait, jól szolgálta az állampolgárokat és a vállalkozásokat azáltal, hogy – az egységes európai szabályozáson, illetve az azt kiegészítő tekintélyes ítélkezési gyakorlaton keresztül – előmozdította a jobbiztonságot és a döntések előreláthatóságát, elkerülve a párhuzamos eljárásokat, továbbá referenciaként és eszközként szolgál más jogi eszközök számára,
- B. mivel ennek ellenére a rendeletet a Bíróság számos határozata nyomán bírálókat érték, és szükség van a korszerűsítésére,
- C. mivel a Bizottság fő célkitűzése, a végrehajthatóvá nyilvánítási eljárás eltörlése felgyorsítaná a bírósági határozatok szabad mozgását, és mérföldkövet jelentene a jog érvényesülésén alapuló európai térség létrehozásában,

⁽¹⁾ C-394/72 Gambazzi v. DaimlerChrysler Canada ügy [2009] EBHT I-2563.

⁽²⁾ 1/03. sz. vélemény, EBHT 2006., I-1145. o.

⁽³⁾ C-185/07 Allianz SpA v. West Tankers Inc. ügy [2009] EBHT I-663.

⁽⁴⁾ A C-116/02. sz. Gasser GmbH kontra MISAT Srl ügy (EBHT 2003., I-14693. o.).

⁽⁵⁾ A C-281/02. sz. Owusu kontra Jackson ügy (EBHT 2005., I-1383. o.).

⁽⁶⁾ A C-68/93. sz. Shevill és mások kontra Presse Alliance ügy (EBHT 1995., I-415. o.).

⁽⁷⁾ A C-129/92. sz. Owens Bank Ltd kontra Fulvio Bracco és Bracco Industria Chimica SpA ügy (EBHT 1994., I-117. o.).

⁽⁸⁾ A 125/79. sz. Denilauer kontra Couchet Frères ügy (EBHT 1980., 1553. o.).

⁽⁹⁾ A C-104/03. sz. St Paul Dairy Industries kontra Unibel ügy (EBHT 2005., I-3481. o.).

⁽¹⁰⁾ A C-391/95. sz. Van Uden kontra Deco-Line ügy (EBHT 1998., I-7091. o.).

⁽¹¹⁾ Egységes szerkezetben: HL C 27., 1998.1.26., 1. o.

⁽¹²⁾ HL L 143., 2004.4.30., 15. o.

⁽¹³⁾ HL L 399., 2006.12.30., 1. o.

⁽¹⁴⁾ HL L 199., 2007.7.31., 1. o.

⁽¹⁵⁾ HL L 7., 2009.1.10., 1. o.

⁽¹⁶⁾ HL L 338., 2003.12.23., 1. o.

⁽¹⁷⁾ HL L 199., 2007.7.31., 40. o.

2010. szeptember 7., kedd

- D. mivel a végrehajthatóvá nyilvánítást ritkán utasítják el: csupán a kérelmek 1–5 %-a ellen nyújtanak be fellebbezést, amelyek csak ritkán eredményesek; mivel azonban az egységes piacon nehezen indokolható a külföldi ítéletek elismertetéséhez szükséges idő és anyagi ráfordítás, és ez különösen terhes lehet abban az esetben, ha a kérelmező a végrehajtás alá vont személy több országban található vagyontárgyaira kér végrehajtást,
- E. mivel több uniós jogi eszköz esetében nem követelmény a végrehajthatóvá nyilvánítás: ezek közé tartozik az európai végrehajtható okirat, az európai fizetési meghagyás, a kis értékű követelések európai eljárása és a tartási kötelezettségekről szóló rendelet ⁽¹⁾,
- F. mivel a végrehajthatóvá nyilvánítási eljárás eltörlését úgy kell megvalósítani, hogy gondoskodnak arról, hogy egy, a rendelet értelmében elismerhetőnek és végrehajthatónak minősülő bírósági határozat, amely végrehajtható abban a tagállamban, amelyben hozták, végrehajtható legyen Unió-szerte, továbbá arról, hogy egy rendkívüli eljárás álljon annak rendelkezésére, akivel szemben a végrehajtást kérik annak biztosítására, hogy megfelelően jogosult legyen arra, hogy a végrehajtás szerinti állam bíróságához folyamodjon, amennyiben az e rendeletben meghatározott indokok alapján meg kívánja támadni a végrehajtást, mivel biztosítani kell, hogy a felülvizsgálati kérelem benyújtására szabott határidő lejárta előtt a végrehajtás érdekében tett lépések ne legyenek visszafordíthatatlanok,
- G. mivel fenn kell tartani a 44/2001/EK rendeletben előírt minimális biztosítékokat,
- H. mivel a fogadó tagállam tisztviselőinek és bírósági végrehajtoinak képesnek kell lenniük annak megállapítására, hogy a végrehajtás tárgyát képező dokumentum egy nemzeti bíróság hiteles, jogerős ítélete,
- I. mivel a választottbíráskodást kielégítően szabályozza az 1958. évi New York-i Egyezmény és a nemzetközi kereskedelmi ügyekben folytatott választottbíráskodásról szóló 1961. évi Genfi Egyezmény, amelyeknek valamennyi tagállam részes fele, és a rendelet hatálya alól továbbra is ki kell zárni a választottbíráskodást,
- J. mivel a New York-i egyezmény rendelkezései csupán minimumszabályok, és lehetséges, hogy az aláíró államok törvényei inkább a választottbíráóságok hatáskörének és a választottbírói ítéleteknek kedveznek,
- K. mivel ezen túlmenően jelentős zavarokhoz vezethet egy olyan rendelkezés, amely előírja, hogy választottbíráskodás helyszíne szerinti tagállam bíróságai kizárólagos joghatósággal bírnak,
- L. mivel a tagállamok polgári bíróságai számára a választottbírói eljárást támogató bírósági eljárásokra vonatkozóan kizárólagos elsőbbségi joghatóság létrehozására irányuló javaslat nyomán támadt heves vita azt jelzi, hogy a tagállamok nem jutottak e kérdésben közös álláspontra, és – tekintettel az e téren tapasztalható nemzetközi versenyre – célszerűtlen lenne kényszeríteni őket,
- M. mivel a választottbírói joghatóság védelmére kifejlesztett különböző nemzeti eljárási eszközöknek (perlési tilalom, ameddig összeegyeztethető a személyek szabad mozgásával és az alapvető jogokkal, választottbírói rendelkezés érvényesnek nyilvánítása, kártérítés megítélése választottbírói rendelkezés megsértése miatt, a kompetencia-kompetencia (Kompetenz-Kompetenz) elv kedvezőtlen hatása stb.) továbbra is rendelkezésre kell állniuk, és az ilyen eljárások hatásait és a belőlük eredő más tagállamokban hozott bírósági határozatokat az adott tagállam hatáskörében kell hagyni, a West Tankers-ügyben született határozat előtti álláspontra megfelelően,
- N. mivel a felek autonómiája kulcsfontosságú, és a perfüggőségi szabály Bíróság által (például a Gasser-ügyben) támogatott alkalmazása lehetővé teszi a joghatósági kikötések visszaélésszerű megtorpedózását,

⁽¹⁾ Lásd (9) preambulumbekendést.

2010. szeptember 7., kedd

- O. mivel a joghatósági megállapodás kötelezően vonatkozhat harmadik felekre is (például hajórajegy esetében), anélkül, hogy ők kifejezetten hozzájárultak volna, ami kedvezőtlenül befolyásolhatja az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférésüket, és számukra nyilvánvalóan méltánytalan lehet; mivel ezért a rendeletben külön rendelkezésnek kell foglalkoznia a joghatósági megállapodásokkal a harmadik felek tekintetében,
- P. mivel a zöld könyv szerint számos, a rendelettel kapcsolatban felmerülő probléma enyhíthető lenne a bíróságok közötti kommunikáció javításával; mivel gyakorlatilag lehetetlen lenne egy nemzetközi magánjogi eszközben rendelkezni a bírók közötti jobb kommunikációról, ugyanakkor elő lehetne azt mozdítani az európai igazságszolgáltatási kultúra megteremtésének részeként, képzések és hálózatok alkalmazása révén (európai igazságügyi képzési hálózat, bírói tanácsok európai hálózata, az Európai Unió Legfelsőbb Bíróságai elnökei hálózata, polgári és kereskedelmi ügyekkel foglalkozó Európai Igazságügyi Hálózat),
- Q. mivel, a személyiségi jogokat illetően szükséges a „forum shopping” – a legkedvezőbb jog kiválasztása – lehetőségének korlátozása, hangsúlyt helyezve arra, hogy a bíróságok csak akkor fogadják el a joghatóságot, ha az eset kielégítő, lényegi vagy jelentős kapcsolatban áll az országgal, ahol a keresetet benyújtották, mivel így könnyebben el lehet érni az érdekek egyensúlyát, különösen a véleménynyilvánítás szabadságának joga, valamint a jó hírnévhez és a magánélethez való jog között; mivel az alkalmazandó jognak ezzel a problémájával külön fog foglalkozni egy, a Róma II. rendeletről szóló jogalkotási kezdeményezés; mivel azonban a módosított rendeletben bizonyos iránymutatást lehet adni a nemzeti bíróságoknak,
- R. mivel az ideiglenes intézkedések tekintetében a Denilauer-ügyben hozott ítéletet tisztázni kell annak világossá tételével, hogy a rendelet értelmében a másik fél részvétele nélkül zajló intézkedések elismerhetők és végrehajthatók, feltéve, hogy az alperesnek lehetősége van megtámadni azokat,
- S. mivel nem világos, hogy az információ és bizonyíték megszerzésére irányuló biztosítási intézkedések milyen mértékben vannak kizárva a rendelet 31. cikkének hatálya alól,

A nemzetközi magánjogra vonatkozó átfogó koncepció

1. arra ösztönzi a Bizottságot, hogy vizsgálja felül a joghatóságra, a végrehajtásra és az alkalmazandó jogszabályokra vonatkozó különböző rendeletek közötti kapcsolatokat; úgy véli, hogy a felülvizsgálat általános célja olyan jogi keret kialakítása, amely könnyen hozzáférhető, és felépítése következetes; úgy véli, hogy ennek érdekében valamennyi területen egységesíteni kell és össze kell hangolni a terminológiát, valamint a hasonló szabályok alkalmazására vonatkozó koncepciókat és feltételeket (pl. perfüggőség, a joghatóságról való megállapodásról szóló záradék stb.), a végső cél pedig a nemzetközi magánjog átfogó kodifikációja lehet;

A végrehajtható nyilvánítási eljárás eltörlése

2. kéri a végrehajtható nyilvánítási eljárás követelményének eltörlését, ugyanakkor úgy véli, hogy ezt azon fél jogainak védelmét szolgáló megfelelő biztosítékokkal kell ellensúlyozni, akivel szemben a végrehajtást kéri; ezért úgy véli, hogy rendelkezni kell egy rendkívüli eljárásról, amely hozzáférhető azon tagállamban, ahol a végrehajtást kéri; úgy véli, hogy ezen eljárást elérhetővé kell tenni azon fél kérésére, akivel szemben a végrehajtást a rendelet III. mellékletének jegyzékén szereplő bíróságnál kéri; úgy véli, hogy a rendkívüli eljárás iránti kérelem indokainak a következőknek kell lenniük: a) amennyiben az ilyen elismerés nyilvánvalóan ellentétes annak a tagállamnak a közrendjével, ahol az elismerést kéri; (b) ahol a határozatot az alperes távollétében hozták, mivel az eljárást megindító iratot vagy azzal egyenértékű iratot nem kézbesítették az alperes részére megfelelő időben ahhoz, hogy védelméről gondoskodhasson, kivéve, ha az alperes elmulasztotta a határozatot megtámadó eljárás kezdeményezését, annak ellenére, hogy lehetősége lett volna rá; (c) az ítélet összeegyeztethetetlen az azonos felek közötti jogvitában abban a tagállamban hozott határozattal, amelyben az elismerést kéri; és (d) összeegyeztethetetlen más tagállamban vagy harmadik államban, azonos jogalaptól származó, azonos felek közötti eljárásban hozott korábbi határozattal, feltéve, hogy a korábbi határozat a címzett tagállamban az elismerés feltételeinek megfelel, úgy véli továbbá, hogy a kérelemnek még a végrehajtás keretében tett lépések előtt benyújthatónak kell lennie bármely bíróhoz, és amennyiben ez a bíró úgy határoz, hogy a kérelem megalapozott, az ügyet a III. melléklet jegyzékében szereplő bíróság elé utalja vizsgálatra a fenti indokok alapján; ajánlja újabb bekezdés hozzáadását a preambulumba, amely lehetővé teszi a nemzeti bíróságok számára, hogy büntetést szabjanak ki a terhes vagy indokolatlan beadványokra, többek között a költségek viselését;

2010. szeptember 7., kedd

3. arra ösztönzi a Bizottságot, hogy kezdeményezzen nyilvános vitát a közpolitika kérdéséről a nemzetközi magánjogi eszközökkel összefüggésben;
4. úgy véli, hogy harmonizált eljárási időkeretre van szükség a (2) bekezdésben említett rendkívüli eljárás tekintetében annak érdekében, hogy az eljárást a lehető leggyorsabban lefolytassák, továbbá véleménye szerint biztosítani kell, hogy a külön felülvizsgálati eljárás kérelmezésére szabott határidő lejárta, illetve a rendkívüli eljárás lezárulta előtt a végrehajtás keretében hozott intézkedések ne legyenek visszafordíthatatlanok; különösen hangsúlyozza, hogy a külföldi ítéleteket nem szabad végrehajtani, ha azt nem kézbesítették megfelelően a végrehajtás alá vont személynek;
5. úgy véli, hogy nemcsak meg kell követelni a hitelesség igazolását, hanem e célra standardizált formanyomtatványt is ki kell alakítani; ezért úgy véli, hogy az V. függelékben említett igazoláson finomítani kell, elkerülve, amennyire csak lehetséges, a fordítás szükségességét;
6. meggyőződése, hogy a költségek csökkentése érdekében a végrehajtandó határozat fordítását a jogerős határozat (a rendelkező rész és az indokolás összefoglalása) fordítására lehetne korlátozni, ugyanakkor teljes fordítást kell előírni arra az esetre, ha felülvizsgálati kérelmet nyújtanak be;

Közokiratok

7. úgy véli, hogy a közokiratok nem lehetnek közvetlenül végrehajthatóak anélkül, hogy lehetőség ne lenne a végrehajtás szerinti tagállam igazságügyi hatóságai előtti kifogásolásukra; úgy véli, hogy a bevezetendő rendkívüli eljárás nem korlátozható azokra az esetekre, ha az okirat végrehajtása nyilvánvalóan ellentétes a megkeresett tagállam közrendjével, mivel elképzelhetőek olyan körülmények, amikor egy közokirat összeegyeztethetetlen egy korábbi ítélettel, illetve a közokirat érvényessége (a hitelességével szemben) az eredetileg eljáró állam bíróságán hiba, téves értelmezés stb. indokával még a végrehajtás során is megtagadható;

A rendelet hatálya

8. úgy véli, hogy a 4/2009/EK rendelet hatálya alá tartozó tartási kötelezettségeket ki kell zárni a rendelet hatálya alól, megismétli azonban, hogy a végső cél egy minden tárgyra kiterjedő, átfogó jogszabály létrehozása;
9. határozottan ellenzi a választottbíráskodás rendelet hatálya alóli kizárásának (akár részleges) megszüntetését;
10. úgy véli, hogy az 1. cikk (2) bekezdésének d) pontjában világossá kell tenni, hogy nemcsak a választottbíráskodási eljárások, hanem a választottbíráskodási hatáskör érvényességéről vagy kiterjedéséről jogvita tárgyaként vagy előzetes, illetve előkérdésként határozó bírósági eljárások sem tartoznak a rendelet hatálya alá; úgy véli továbbá, hogy a 31. cikket ki kell egészíteni egy arról rendelkező bekezdéssel, hogy egy ítélet nem elismerhető, amennyiben a határozathozatal alkalmával az eredetileg eljáró tagállam bírósága egy választottbíráskodási rendelkezés érvényességével vagy hatályával kapcsolatos kérdés eldöntésekor figyelmen kívül hagyta a végrehajtás szerinti tagállam valamely választottbíráskodásra vonatkozó jogszabályi előírását, kivéve, ha az adott tagállam ítélete ugyanolyan eredménnyel jár, mintha a végrehajtás szerinti tagállam választottbíráskodási jogszabályát alkalmazták volna;
11. úgy véli, hogy egy preambulumbekkezdésben ezt is világossá kell tenni;

A joghatóság kikötése

12. szorgalmazza, hogy a „megtorpedózás” problémájának megoldásaként a joghatósági kikötéssel kijelölt bíróság mentesüljön a perfüggőséggel érintett eljárások felfüggesztésére vonatkozó kötelezettsége alól; úgy véli, hogy ennek párosulnia kellene azzal a követelménnyel, hogy a kikötött bíróságnak a joghatóság kérdését előzetes kérdésként, gyorsan el kell bírálania, amit alá kellene támasztani egy olyan preambulumbekkezdéssel, amely hangsúlyozná a felek autonómiájának elsődleges fontosságát;

2010. szeptember 7., kedd

13. úgy véli, hogy a rendeletnek tartalmaznia kellene egy új rendelkezést a joghatósági megállapodások harmadik felekkel szembeni megtámadhatóságának kezelésére; úgy véli, hogy egy ilyen rendelkezés előírná, hogy egy a szerződésben nem részes személyt csak akkor köt egy a rendelettel összhangban megkötött kizárólagos joghatósági megállapodás, ha: a) a szóban forgó megállapodás írásos dokumentumban vagy elektronikus feljegyzésben van rögzítve; b) a szóban forgó személyt időben és megfelelő módon tájékoztatják arról a joghatóságról, amelyhez a keresetet be kell nyújtani; c) áruszállítási szerződésekben a joghatóság i) a fuvarozó lakóhelye; (ii) a szállítási szerződésben szereplő átvételi hely; (iii) a szállítási szerződésben szereplő rendeltetési hely, vagy iv) az a kikötő, ahol az árukat eredetileg hajóra rakják, vagy az a kikötő, ahol az árukat végül a hajóról kirakodják; úgy véli, hogy arról is rendelkezni kell, hogy minden egyéb esetben a harmadik fél a rendelet szerint egyébként illetékes bíróság előtt indíthat keresetet, amennyiben úgy tűnik, hogy a szóban forgó félnek a választott fórumhoz való utalása nyilvánvalóan méltánytalan;

Forum non conveniens

14. javasolja, hogy az Owusu kontra Jackson ügyben felmerülthöz hasonló problémák elkerülése érdekében alkalmazzanak egy, a 2201/2003/EK rendelet 15. cikkének megfelelő megoldást, lehetővé téve az ügy érdemében joghatósággal rendelkező tagállam bíróságainak az eljárás felfüggesztését, ha úgy ítélik meg, hogy egy másik tagállam vagy harmadik ország bírósága az ügy vagy annak egyes részei tárgyalására alkalmasabb fórum lenne, hogy ezáltal a felek kérelmet nyújthassanak be ahhoz a bírósághoz, illetve a bíróság a felek jóváhagyásával áttehesse az ügyet ahhoz a bírósághoz; üdvözlöi erre vonatkozóan az öröklési ügyekre irányadó joghatóságról, az alkalmazandó jogról, az öröklési ügyekben hozott határozatok és közokiratok elismeréséről és végrehajtásáról szóló javaslatot⁽¹⁾;

A rendelet működése a nemzetközi jogrendben

15. úgy véli, hogy nem vizsgálták meg kielégítően azt a kérdést, hogy a rendelet rendelkezései visszaható hatásúak legyenek-e, és ezt a lépést korai lenne megtenni további tanulmányok, széles körű konzultációk és politikai vita lefolytatása nélkül, amelyben a Parlamentnek vezető szerepet kell játszania, és ösztönzi a Bizottságot, hogy kezdeményezze ezt a folyamatot; úgy véli továbbá, hogy a tagállamok és harmadik országok között meglévő számos kétoldalú megállapodásra, a kölcsönösség kérdéseire és a nemzetközi jóviszony elvére való tekintettel a probléma globális szintű, és a megoldást a Hágai Konferencia keretei között kell megtalálni, a nemzetközi határozatokról szóló egyezményrel kapcsolatos tárgyalások újrakezdése révén; megbízza a Bizottságot, hogy tegyen meg minden tőle telhetőt e projekt – a nemzetközi magánjog Szent Grálja – újjáélesztése érdekében; sürgeti a Bizottságot, hogy vizsgálja meg, milyen mértékben szolgálhatna a 2007. évi Luganói Egyezmény⁽²⁾ modellként és példaként egy ilyen, nemzetközi határozatokról szóló egyezményhez;

16. mindeközben úgy véli, hogy az ingatlanhoz kapcsolódó dologi jogok vagy ingatlanok bérlete tekintetében a kizárólagos joghatóságra vonatkozó közösségi szabályozást ki lehetne terjeszteni a harmadik államban indított eljárásokra;

17. szorgalmazza a rendelet módosítását annak lehetővé tétele érdekében, hogy a harmadik országok bíróságai javára történő kizárólagos joghatósági kikötések visszaható hatásúak legyenek;

18. úgy véli, hogy az Owens Bank kontra Bracco ügyben született ítéletet felülbíráló határozat kérdésének külön felülvizsgálat tárgyát kellene képeznie;

A természetes személyek lakóhelyének és a jogi személyek székhelyének fogalommeghatározása

19. úgy véli, hogy kívánatos lenne a természetes személyek lakóhelye tekintetében egy autonóm, európai fogalommeghatározás (mely végeredményben valamennyi európai jogi eszközre alkalmazható) az olyan helyzetek elkerülése érdekében, amikor valamely személynek egyenél több lakóhelye van;

⁽¹⁾ COM(2009)0154; 5. cikk.

⁽²⁾ HL L 147., 2009.6.10., 5. o.

2010. szeptember 7., kedd

20. elutasítja a társaságok székhelyének a Brüsszel I. rendeletben szereplő egységes fogalommeghatározását, mivel egy ilyen messzemenő következményekkel járó fogalommeghatározást a jelenleg kidolgozás alatt álló európai társasági jog hatályán belül kell megvitatni, illetve arról döntést hozni;

Kamatok

21. úgy véli, hogy a rendeletnek tartalmaznia kell egy rendelkezést, amely megakadályozza, hogy a végrehajtást elrendelő bíróság megtagadja az eredetileg eljáró állam bírósága kamatokra vonatkozó automatikus szabályainak érvényesítését, és ehelyett saját nemzeti kamatlábát alkalmazza, és csak a rendkívüli eljárás keretében született végrehajtható okirat kiállításának napjától;

Ipari tulajdonjog

22. úgy véli, hogy a „megtorpedózás” problémájának megoldása érdekében a másodszor eljáró bíróságot mentesíteni kell a perfüggőséggel érintett eljárások felfüggesztésére vonatkozó kötelezettség alól abban az esetben, ha az először eljáró bíróság nyilvánvalóan nem rendelkezik joghatósággal; ugyanakkor elutasítja azt az elképzelést, hogy a nemleges megállapítási ítéletre irányuló kérelmeket teljességgel kizárják az „első az időben” szabály alól azon az alapon, hogy ezek a kérelmek jogos kereskedelmi célokat szolgálhatnak; úgy véli ugyanakkor, hogy a joghatóságra vonatkozó problémákat az egységes szabadalmi bíraskodási rendszer létrehozására irányuló javaslatok keretében lehetne legjobban megoldani;

23. úgy véli, hogy az 593/2008/EK rendelet („Róma I.”) ⁽¹⁾ és a 44/2001/EK rendelet közti terminológiai következetlenségeket oly módon kell megszüntetni, hogy a Brüsszel I. rendelet 15. cikkének (1) bekezdését ki kell egészíteni a „szakember” fogalmának a Róma I. rendelet 6. cikke (1) bekezdésébe foglalt definíciójával, valamint a Brüsszel I. rendelet 15. cikkének (3) bekezdésében található „az ugyanazért az árért utazást és szállást biztosító szerződés” kifejezést a szervezett utazást szabályozó 90/314/EGK irányelvre ⁽²⁾ történő utalással kell helyettesíteni, ahogyan a Róma I. rendelet 6. cikke (4) bekezdésének b) pontjában is szerepel;

Joghatóság egyedi munkaszerződéseknél

24. felszólítja a Bizottságot, hogy tekintettel az Európai Bíróság ítélkezési gyakorlatára, hogy keresen a kiszolgáltatottabb félnek nagyobb jogbiztonságot és megfelelő védelmet biztosító megoldást az olyan alkalmazottak számára, akik munkájukat nem egyetlen tagállamban végzik (pl. hosszú távú fuvarozással foglalkozó teherautó-sofőrök, légiutas-kísérők);

Személyiségi jogok

25. úgy véli, hogy a Shevill-ügyben született ítéletet minősíteni kell; ezért véleménye szerint azon állítólagos tendencia visszaszorítása érdekében, hogy bizonyos joghatóságok elfogadják a területi joghatóságot, miközben csak gyenge kapcsolat áll fenn közöttük és a kereset benyújtása szerinti ország között, be kell illeszteni egy preambulumbekendést, amely egyértelművé teszi, hogy alapvetően csak akkor fogadhatja el valamely ország bírósága a joghatóságot, ha közte és az adott ország között elégséges, lényegi vagy jelentős kapcsolat áll fenn; úgy véli, hogy ez segítené az érdekek közti nagyobb egyensúly kialakítását;

Átmeneti intézkedések

26. úgy véli, hogy az igazságszolgáltatáshoz való jobb hozzáférés biztosítása érdekében az információk vagy bizonyíték megszerzésére vagy a bizonyíték megőrzésére irányuló rendelkezéseknek bele kell tartozniuk az átmeneti vagy biztosítási intézkedések fogalmába;

27. úgy véli, hogy a rendeletnek az ügy érdemében joghatósággal rendelkező bíróságok joghatóságának megállapításán túl ezen intézkedések vonatkozásában annak az országnak a bíróságait kell joghatóságként meghatározni, ahol a keresett információ vagy bizonyíték fellelhető;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008. június 17-i, 593/2008/EK rendelete a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról (Róma I.) (HL L 177., 2008. 7. 4., 6. o.).

⁽²⁾ A Tanács 1990. június 13-i 90/314/EGK irányelve a szervezett utazási formákról (HL L 158., 1990.6.23., 59. o.).

2010. szeptember 7., kedd

28. úgy véli, hogy „az átmeneti intézkedéseket, beleértve a biztosítási intézkedéseket is” egy preambulumbekézésben kell meghatározni a St Paul Dairy-ügyben használt kifejezésekkel;

29. úgy véli, hogy a Van Uden-ügyben tett megkülönböztetést – az olyan ügyek megkülönböztetése, amikor az intézkedést meghozó bíróság az ügy érdemében joghatósággal rendelkezik, az olyan ügyektől, ahol ilyen joghatósággal nem rendelkezik – egy olyan teszttel kell felváltani, amelynek alapját az a kérdés képezi, hogy kérelmeznek-e intézkedéseket az adott tagállam vagy nem tagállam által kezdeményezett vagy kezdeményezendő eljárások támogatása (mely esetben a 31. cikk szerinti korlátozások nem alkalmazandók), vagy egy másik tagállamban folytatott eljárások támogatása (mely esetben a 31. cikk szerinti korlátozások alkalmazandók) céljából;

30. sürgeti egy preambulumbekézés beillesztését az ilyen intézkedést meghozó tagállami bíróság területi joghatóságához való „tényleges kapcsolódásra” irányuló, a Van Uden-ügyben elismert követelmény által okozott nehézségek leküzdése érdekében annak egyértelművé tétele céljából, hogy amikor a tagállami bíróságok arról döntenek, hogy meghozzák, megújítják, módosítják vagy megsemmisítik az egy másik tagállamban folyó eljárások támogatására irányuló ideiglenes intézkedéseket, figyelembe kell venniük valamennyi körülményt, beleértve az alábbiakat: i) az elsődleges ügyet tárgyaló tagállami bíróság a szóban forgó intézkedéssel vagy hasonló jellegű intézkedésekkel kapcsolatos bármely nyilatkozata, ii) van-e valós kapcsolat a kért intézkedés és azon tagállam területe közt, ahol az intézkedéseket kérik, iii) az intézkedés másik tagállamban folyamatban lévő vagy kezdeményezendő eljárásokra kifejtett valószínű hatása;

31. elutasítja a Bizottság elképzelését, melynek értelmében az alapeljárást lefolytató bíróság megsemmisíthetné, módosíthatná vagy adaptálhatná a más tagállam bírósága által hozott ideiglenes intézkedéseket, mivel ez ellenkezne a rendelet által megállapított kölcsönös bizalom elvének szellemével; ezenfelül nem találja egyértelműnek, hogy egy bíróság milyen alapon vizsgálhatná felül egy másik tagállam bíróságának határozatát, és ilyen körülmények közt mely jogszabályok volnának alkalmazandók, valamint úgy véli, hogy ez gyakorlati problémákat eredményezne, például a költségek tekintetében;

Kollektív jogorvoslat

32. hangsúlyozza, hogy a Bizottság kollektív jogorvoslati eszközökkel kapcsolatos, rövidesen elkezdődő munkája során lehetséges, hogy tekintettel kell lenni bizonyos, kollektív jogérvényesítési keresetekkel kapcsolatos különleges joghatósági szabályokra;

Egyéb kérdések

33. úgy véli, hogy a nemzetközi magánjog sajátos nehézségeire, a jogi konfliktusokra vonatkozó uniós jogalkotás vállalkozások, állampolgárok és nemzetközi jogászok számára való fontosságára, valamint a következetes ítélkezési gyakorlat szükségességére tekintettel időszerű egy külön kamara felállítása a Bíróságon belül, amelynek feladata a nemzetközi magánjoggal kapcsolatos előzetes döntéshozatal;

*

* *

34. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2010. szeptember 7., kedd

Az etnikai kisebbségi csoportokba tartozó nők társadalmi integrációja

P7_TA(2010)0305

Az Európai Parlament 2010. szeptember 7-i állásfoglalása az etnikai kisebbségi csoportokhoz tartozó nők társadalmi integrációjáról (2010/2041(INI))

(2011/C 308 E/07)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 2. és 3. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés második részére, amely rendelkezik az Európai Unió hátrányos megkülönböztetés elleni küzdelemmel kapcsolatos kötelezettségéről,
- tekintettel a személyek közötti, faji- vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló 2000. június 29-i 2000/43/EK tanácsi irányelvre ⁽¹⁾, a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelvre ⁽²⁾, a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló 2006. július 5-i 2006/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽³⁾ és a nők és férfiak közötti egyenlő bánásmód elvének az áruhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés, valamint azok értékesítése, illetve nyújtása tekintetében történő végrehajtásáról szóló 2004. december 13-i 2004/113/EK tanácsi irányelvre ⁽⁴⁾,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára, különösen annak 21. cikkére,
- tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára ⁽⁵⁾, az ENSZ nőkkel szembeni hátrányos megkülönböztetés valamennyi formájának kiküszöböléséről szóló egyezményre (CEDAW) ⁽⁶⁾ és az ENSZ nemzeti, etnikai, vallási és nyelvi kisebbségekhez tartozó személyek jogairól szóló nyilatkozatára ⁽⁷⁾,
- tekintettel az emberi jogok és alapvető szabadságjogok védelméről szóló európai egyezményre (ECHR),
- tekintettel a stockholmi programra ⁽⁸⁾,
- tekintettel a lisszaboni stratégiára és a jelenleg kidolgozás alatt álló EU 2020 stratégiára,
- tekintettel az egészségügyre vonatkozó második közösségi cselekvési program (2008–13) létrehozásáról szóló, 2007. október 23-i 1350/2007/EK európai parlamenti és tanácsi határozatra ⁽⁹⁾,
- tekintettel az Európai Unióban élő roma nők helyzetéről szóló 2006. június 1-i állásfoglalására ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ HL L 180., 2000.7.19., 22. o.

⁽²⁾ HL L 303., 2000.12.2., 16. o.

⁽³⁾ HL L 204., 2006.7.26., 23. o.

⁽⁴⁾ HL L 373., 2004.12.21., 37. o.

⁽⁵⁾ Az ENSZ Közgyűlésének 1948. december 10-i 217A. (III) sz. határozatával elfogadva.

⁽⁶⁾ Az ENSZ Közgyűlésének 1979. december 18-i 34/180. sz. határozatával elfogadva.

⁽⁷⁾ Az ENSZ Közgyűlésének 1992. december 18-i 47/135. sz. határozatával elfogadva.

⁽⁸⁾ Az Európai Unió Tanácsának 2010. március 3-i 5731/10. sz. dokumentuma.

⁽⁹⁾ HL L 301., 2007.11.20., 3. o.

⁽¹⁰⁾ HL C 298. E, 2006.12.8., 283. o.

2010. szeptember 7., kedd

- tekintettel a személyek közötti, faji vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló 2007. szeptember 27-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel „A női bevándorlás: a női bevándorlók szerepe és helye az Európai Unióban” című 2006. október 24-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel 2009. január 14-i állásfoglalása az alapvető jogok helyzetéről az Európai Unióban (2004–2008) ⁽³⁾,
 - tekintettel a munkaerőpiacról kiszorultak aktív befogadásának elősegítéséről szóló 2009. május 6-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
 - tekintettel „A nők és a férfiak közötti egyenlőségről az Európai Unióban – 2009” című 2010. február 10-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság jelentésére (A7–0221/2010),
- A. mivel az Európai Unióról szóló szerződés és az Európai Unió Alapjogi Chartája meghatározzák az Európai Unió alapját képező értékeket, de mivel az Európai Unióban élők közül a gyakorlatban nem mindenki részesül teljes mértékben az Alapjogi Charta által biztosított előnyökből, különös tekintettel az etnikai kisebbségi csoportokhoz tartozó nőkre, köztük az erőszak, az emberkereskedelem és a szegénység áldozataira; mivel továbbá ezek az értékek közősek valamennyi tagállam társadalmában, ahol a pluralizmus, a megkülönböztetésmentesség, a tolerancia, az igazságosság, a szolidaritás, valamint a nők és a férfiak közötti egyenlőség érvényesül,
- B. mivel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 21. cikke tiltja a nemzeti kisebbséghez tartozás alapján történő mindenfajta megkülönböztetést; mivel azonban számos, az Európai Unióban élő etnikai kisebbségi közösség még mindig hátrányos megkülönböztetés, társadalmi kirekesztés és szegregáció áldozata,
- C. mivel az egyenlő bánásmód minden polgár alapvető joga, nem pedig kiváltság, és mivel a toleranciának a mindennapi életben tanúsított általános magatartásformának kell lennie, nem pedig egyesek felé tett szívességek; mivel a megkülönböztetés minden formája ellen egyenlő intenzitással kell küzdeni,
- D. mivel az etnikai kisebbségekhez tartozó nők nemcsak a többségi társadalomhoz tartozó férfiakhoz, hanem az etnikai kisebbségekhez tartozó férfiakhoz képest is hátrányos helyzetben vannak,
- E. mivel az etnikai kisebbségekhez tartozó nők integrációjával kapcsolatos egységes politikához alapvetően szükséges az integrált uniós megközelítés, többek között olyan intézkedések formájában, amelyek fellépnek a megkülönböztetés ellen, elősegítik a lakhatáshoz, a foglalkoztatáshoz, az oktatáshoz, illetve az egészségügyi és szociális szolgáltatásokhoz való hozzáférést, valamint előmozdítják az alapvető jogok tiszteletben tartását,
- F. mivel nem létezik egyetemesen elfogadott jogi fogalom meghatározás az etnikai kisebbségi csoportokra vonatkozóan; mivel az esélyegyenlőség és a kölcsönös tiszteleten alapuló azonos bánásmód elveinek, a megértésnek és az elfogadásnak kellene képezni az EU politikáinak sarokkövét valamennyi lakosa számára származásra való tekintet nélkül,

⁽¹⁾ HL C 219. E, 2008.8.28., 317. o.

⁽²⁾ HL C 313. E, 2006.12.20., 118. o.

⁽³⁾ HL C 46. E, 2010.2.24., 48. o.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2009)0371

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0021

2010. szeptember 7., kedd

- G. mivel a színvonalas oktatáshoz való, mindenki számára biztosított egyenlő hozzáférés elősegíti a munkaerő-piaci integrációt és javítja az általános életminőséget; mivel azonban bizonyos tagállamokban az etnikai kisebbségi lakosság ki van rekesztve a többségi oktatási rendszerekben való teljes mértékű és egyenlő részvételből; mivel a demokratikus és nyitott gondolkodású társadalom Unión belüli fejlődésének biztosításához az oktatási rendszereknek a tolerancia és az egyenlőség értékeit kell közvetíteniük,
- H. mivel a harmadik országok állampolgáira irányuló integrációs politikák számára kedvező a nemekkel kapcsolatos megközelítés fokozottabb megjelenítése, ami szükséges annak biztosítása érdekében, hogy figyelembe vegyék az etnikai kisebbségekhez tartozó nők speciális szükségleteit,
- I. mivel a bevándorlási és menekültügyi politikának és szabályozásnak elő kellene segítenie az etnikai kisebbségekhez tartozó nők integrációját,
- J. mivel a többszörös megkülönböztetés, a sztereotípiák, a megbélyegzés és az etnikai szegregáció elkerülése érdekében az etnikai kisebbségekhez tartozó nők társadalmi befogadására vonatkozó célzott megközelítésre van szükség,
- K. mivel a kulturális, hagyománybeli és/vagy vallási különbségek nem jelenthetnek akadályt az etnikai csoportokhoz tartozó nők integrációja előtt,
- L. mivel a részletesen lebontott adatok gyűjtése a nők és az etnikai kisebbségek emberi jogai védelmének és előmozdításának előfeltétele, és mivel statisztikák hiányában több probléma is azonosíthatatlan marad, ami azt eredményezi, hogy nem kerülnek elfogadásra célzott politikák,
- M. mivel az etnikai kisebbségi csoportokhoz tartozó nők integrálására alkalmas eszközök és politikák széles skálája áll rendelkezésre, ám nemzeti szinten végrehajtási hiányosságok tapasztalhatók, európai szinten pedig hiányzik a koordináció,
- N. mivel az esetek többségében az etnikai kisebbségekhez tartozó nők többszörös hátrányos megkülönböztetésben részesülnek, és gyakran nagyobb mértékben ki vannak téve a társadalmi kirekesztésnek, a szegénységnek és az emberi jogok súlyos megsértésének – ideértve az emberkereskedelmet és a kényszersterilizálást –, mint a többségi társadalom nőtagjai és a kisebbségi csoportok férfi tagjai,
- O. mivel az etnikai kisebbségek számos női tagjának alacsonyabb gazdasági-társadalmi státusza a gyakorlatban alapvető jogaik gyakorlásának korlátozását, valamint azt eredményezi, hogy nem férnek hozzá a forrásokhoz, köztük a reprodukív és szexuális egészséggel kapcsolatos forrásokhoz, és ez megnehezíti az integrációs folyamatot,
- P. mivel a nők egészségi állapota nemcsak saját, hanem gyermekeik egészségét is befolyásolja,
- Q. mivel a nők társadalomban való aktív részvétele és sikeres integrációja pozitívan hat gyermekeikre és a következő generációkra,
- R. mivel az etnikai kisebbségekhez tartozó nők társadalmi kirekesztése nehézségekhez vezethet a gazdasági függetlenedés terén, ami közvetlen és közvetett költségekkel járhat a közösségi és az állami költségvetések terhére,
- S. mivel az etnikai kisebbségekhez tartozó nők nagyobb mértékben ki vannak téve a férfiak által elkövetett erőszaknak és visszaéléseknek, amennyiben kevésbé integráltak, mint a többségi társadalom női tagjai,
- T. mivel a társadalmi befogadás szempontjából hasznos az etnikai kisebbségekhez tartozó nőkkel való fokozott és rendszeres konzultáció helyi, regionális, nemzeti és európai uniós szinten,

2010. szeptember 7., kedd

1. hangsúlyozza, hogy nem létezik egyetemesen elfogadott jogi fogalom meghatározás az etnikai kisebbségi csoportokra vonatkozóan, és ez a fogalom az uniós tagállamokban élő különböző etnikai csoportok igen sokféle helyzetére kiterjed;
2. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a nem kormányzati szervezetekkel és a civil társadalmi csoportokkal együttműködésben, valamint a személyes adatok védelmére vonatkozó szabályoknak megfelelően gondoskodjanak nemek és nemzetiségek szerint lebontott adatok rendszeres gyűjtéséről és elemzéséről a társadalmi befogadással kapcsolatos olyan kérdések tekintetében, mint például az oktatáshoz, a munkaerőpiachoz, a társadalombiztosításhoz, az egészségügyi rendszerhez és a lakhatáshoz történő hozzáférés;
3. úgy véli, hogy elsődleges fontosságú a meglévő jogszabályok kellő időben történő végrehajtása és ennek megfelelően az irányelvek tagállamokban való átültetése; úgy véli, hogy az európai, nemzeti, regionális és helyi szinten érvényesülő fenntarthatóbb hatás és jobb politikák érdekében jobban szervezett egyeztetésre van szükség az etnikai kisebbségekkel kapcsolatos európai, nemzeti és helyi szintű politikák között, és a döntéshozókat valamennyi szinten arra ösztönzi, hogy konzultáljanak a jogaikban érintett nőkkel, valamint az e téren tevékenykedő közösségekkel és szervezeteikkel azon szakpolitikák és intézkedések terén, amelyek célja az etnikai kisebbségekhez tartozó nők társadalmi befogadásának javítása;
4. rámutat a különböző kultúrák elfogadásával, valamint a hátrányos megkülönböztetés és az előítéletek hatásaival kapcsolatos nevelés fontosságára; megjegyzi, hogy a tényleges befogadás mind az etnikai kisebbségek, mind a többségi társadalom felelőssége, mivel a társadalmi egység megvalósulása érdekében mind a kettőnek erőfeszítéseket kell tenni;
5. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fogadjanak el intézkedéseket, amelyek célja, hogy megakadályozzák az etnikai kisebbségekhez tartozó nők szakképzettségének elvesztését úgy, hogy jobb hozzáférést biztosítsanak a munkaerőpiachoz, beleértve a megfizethető és jó minőségű gyermekfelügyelethez való hozzáférést, valamint az oktatáshoz, képzéshez és szakképzéshez való hozzáférést; sürgeti a kisebbségi csoportokhoz tartozó nőkre irányuló olyan politikák tényleges megvalósítását, amelyek egyszerű, gyors eljárásokat biztosítanak a bevándorló nők képességeinek és képzéseinek elismerésére;
6. megjegyzi a példaképek integrációban betöltött jelentőségét, és támogatja a társadalmi kirekesztés megakadályozásában több tapasztalattal rendelkező tagállamokban bevált gyakorlatok cseréjét; arra ösztönzi az európai uniós, nemzeti, regionális és helyi szintű döntéshozókat, hogy konzultáljanak az etnikai kisebbségekhez tartozó nők szervezeteivel az etnikai kisebbségekhez tartozó nők társadalmi befogadását célzó szakpolitikákról és intézkedésekről; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy javasoljanak intézkedéseket a kultúrák közötti és társadalmi-kulturális közvetítők megjelenésének elősegítésére az Európai Unión belül;
7. álláspontja szerint a beilleszkedés folyamatát korai életszakaszban kell elindítani annak érdekében, hogy hatékonyan lehessen alternatívát nyújtani a szegénység és a társadalmi kirekesztődés helyett; úgy véli, hogy intézményes keretet kell biztosítani a gyermekeknek és családoknak nyújtott, közösségi alapú szociális és oktatási szolgáltatások számára, amelyek kielégítik a területi és személyes igényeket, és egyenlő hozzáférést biztosítanak a minőségi szolgáltatásokhoz, ezért arra kéri a Bizottságot, hogy részesítse kiemelt támogatásban a korai integrációt célzó programokat;
8. kéri a Bizottságot, hogy az Európai Szociális Alap révén, illetve a tagállamokat, hogy a nemzeti szociális alapok révén támogassák az etnikai kisebbségekhez tartozó nőket célzó vállalkozási lehetőségeket, vállalkozói szemináriumok és műhelyfoglalkozások szervezése, valamint fejlesztési projektek széles körű ismertetése révén;
9. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a nem kormányzati szervezetekkel együttműködésben szervezzenek az etnikai kisebbségekhez tartozó nőket és a nyilvánosságot megcélzó figyelemfelkeltő kampányokat, és a megosztottság elkerülése érdekében biztosítsák a meglévő rendelkezések teljes körű végrehajtását a diszkriminatív kulturális szokások és patriarchális példaképek leküzdésére, valamint küzdjenek a nők elleni erőszakot alátámasztó, széles körben elterjedt szexista sztereotípiák és társadalmi megbélyegzés ellen, továbbá biztosítsák, hogy az erőszak igazolása céljából ne lehessen semmilyen szokással, hagyománnyal vagy vallással kapcsolatos szempontra hivatkozni;
10. hangsúlyozza, hogy további, ágazatokon átívelő kutatásokra és mutatókra van szükség az Unió területén élő etnikai kisebbségi csoportokhoz tartozó nők hátrányos megkülönböztetésével és társadalmi kirekesztődésével kapcsolatban, melyek alapján megtervezhető a célzott integrációs politika; ezért arra ösztönzi a Bizottságot – különösen a Kutatási Főigazgatóságot –, hogy anyagilag támogassa az erre irányuló kutatási projekteket;

2010. szeptember 7., kedd

11. sürgeti a nemzeti kisebbségekhez tartozó nők aktív politikai és szociális részvételét a társadalom valamennyi területén, beleértve a politikai vezetést, az oktatást és a kultúrát, a jelenlegi alulreprezentáltság leküzdése érdekében;
12. rámutat arra, hogy a nők gazdasági függetlensége és szerepük megerősítése kulcsfontosságú tényező a többségi társadalomban való teljes részvételük biztosítása érdekében;
13. sürgeti a tagállamokat, hogy tartsák tiszteletben minden nő alapvető jogait, beleértve az etnikai kisebbségekhez tartozó nőket, különös tekintettel az egészségügyi ellátáshoz, az igazságszolgáltatáshoz, a jogsegélyhez, a jogi tájékoztatáshoz és a lakhatáshoz való hozzáférésükre;
14. ösztönzi a Bizottságot, a tagállamokat és a helyi és regionális hatóságokat, hogy aktívan javítsák és könnyítsék meg az etnikai kisebbségekhez tartozó nők és lányok számára biztosított oktatáshoz való hozzáférést – különös tekintettel a nyelvtanulásra, főleg a befogadó ország hivatalos nyelveinek elsajátítására –, valamint az élethosszig tartó tanuláshoz és a felsőbb szintű oktatáshoz való hozzáférést, hogy megszűnjön az oktatás különböző szintjein tapasztalható, nemek közti különbség, amely a munkaerőpiacról történő kizorulásukhoz és szegénységhez vezethet;
15. hangsúlyozza, hogy az etnikai kisebbségekhez tartozó nők számára több nyelven hozzáférést kell biztosítani az egészségügyi információkhoz; hangsúlyozza az egészségügyi szolgáltatók interkulturális képzésének fontosságát az etnikai kisebbségekhez tartozó nők csoportjaival közösen;

A nemek közötti egyenlőség

16. felhívja a Bizottságot, hogy a társadalmi befogadásra irányuló politikákról és intézkedésekről szóló döntések meghozatalakor vegye figyelembe a nemek közötti egyenlőség kérdését;
17. sürgeti a tagállamokat, hogy hozzanak intézkedéseket a nemi alapú erőszak megakadályozásával vagy a nők ez elleni védelmével kapcsolatos támogatási szolgáltatásokhoz való hozzáférés biztosítására függetlenül jogi helyzetüktől, faji hovatartozásuktól, koruktól, szexuális irányultságuktól, etnikai származásuktól vagy vallásuktól;
18. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat a nemek közötti egyenlőségről szóló és a diszkriminációellenes jogszabályok maradéktalan végrehajtására az etnikai kisebbségekhez tartozó nők jogaival és a jogaik megsértése esetén igénybe vehető jogorvoslat módjaival kapcsolatos célirányos képzések és figyelemfelkeltő intézkedések számára rendelkezésre bocsátott források biztosításával;
19. sürgeti a tagállamokat, hogy biztosítsák a többszörös megkülönböztetés áldozatainak védelmét, akik között a legnagyobb csoportot az etnikai kisebbségekhez tartozó nők jelentik a jogrendszert kiegészítő, a többszörös megkülönböztetésről szóló egyértelmű záradékokkal és kötelező erejű szabályozással;
20. továbbra is szorgalmazza, hogy a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézete aktívan vegyen részt az etnikai kisebbségekhez tartozó nőkkel kapcsolatos adatgyűjtésben, és az integráció kérdéskörében végzett kutatásban, a nemek közti esélyegyenlőség elvének következetes alkalmazásával és a prioritások előmozdításával a társadalmi befogadás terén;
21. sürgeti az Alapjogi Ügynökséget, hogy a többéves keret valamennyi területébe és az azt követő tevékenységeibe foglalja be a nemek közti esélyegyenlőség és a nők jogainak horizontális szempontjait, beleértve az etnikai diszkriminációval, valamint a romák alapvető jogaival kapcsolatos tevékenységeket;
22. sürgeti a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézetét, hogy módszeresen gyűjtsön nemek és nemzetiség, valamint más jellemzők szerint lebontott adatokat, és az eredményeket nemek és etnikai hovatartozás alapján lebontott módon ismertesse; hangsúlyozza a megfelelő adatgyűjtési és adatvédelmi mechanizmusok szükségességét az adatokkal való visszaélések – például a faji alapú nyilvántartásba vétel – elkerülése érdekében;

2010. szeptember 7., kedd

23. rámutat az esélyegyenlőséggel foglalkozó nemzeti szervek létfontosságú szerepére a diszkrimináció áldozatainak nyújtott támogatás és segítségnyújtás, valamint a jogaikról és kötelességeikről szóló tájékoztatás terén; sürgeti a tagállamokat, hogy biztosítsák a nemzeti esélyegyenlőségi szervek hatékony működését és függetlenségét, és lássák el őket megfelelő pénzügyi és humán erőforrásokkal a diszkrimináció minden területén, beleértve a többszörös diszkriminációt; kéri a nemzeti esélyegyenlőségi szerveket, hogy dolgozzanak ki a többszörös diszkrimináció elleni eszközöket és képzéseket, beleértve az etnikai kisebbséghez tartozó nők egyedi helyzetét;

*

* *

24. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

A nők szerepe az előregedő társadalomban

P7_TA(2010)0306

A z Európai Parlament 2010. szeptember 7-i állásfoglalása a nők szerepéről az idősödő társadalomban (2009/2205(INI))

(2011/C 308 E/08)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak „Az Unióban az idősödő népesség hatásának kezelése (2009-es jelentés az idősödésről)” című, 2009. április 29-i közleményére (COM(2009)0180),
- tekintettel a Bizottságnak 2007. május 11-i, az „Európa demográfiai jövője: tények és adatok” című munkadokumentumára (SEC(2007)0638),
- tekintettel a Bizottságnak „A nemzedékek közötti szolidaritás előmozdítása” című, 2007. május 10-i közleményére (COM(2007)0244),
- tekintettel a Bizottságnak az „Európa demográfiai jövője: kovácsoljunk lehetőséget a kihívásból!” című, 2006. október 12-i közleményére (COM(2006)0571),
- tekintettel a Bizottságnak „A nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó ütemterv (2006–2010)” című, 2006. március 1-jei közleményére (COM(2006)0092),
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára, különösen annak a nők és férfiak közötti egyenlőségről szóló 23. cikkére, az idősek jogairól szóló 25. cikkére, valamint 34., 35. és 36. cikkére, amelyek kifejezetten meghatározzák a szociális és lakhatási segítségnyújtáshoz való jogot, a magas szintű egészségvédelmet, valamint az általános gazdasági érdekű szolgáltatásokhoz való hozzáférést,
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 2. cikkére, amely olyan, a tagállamok számára közös értékeket hangsúlyoz, mint a pluralizmus, a megkülönböztetés tilalma, a tolerancia, az igazságosság, a szolidaritás, valamint a férfiak és nők közötti egyenlőség,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésnek a nemen, faji vagy etnikai származáson, valláson vagy meggyőződésen, fogyatékonyságon, életkoron vagy szexuális irányultságon alapuló megkülönböztetés elleni küzdelemről szóló 19. cikkére,
- tekintettel az Európai Tanács által 2006 márciusában elfogadott, a férfiak és a nők közötti egyenlőségről szóló európai paktumra ⁽¹⁾,

(1) EU-Hírlevél 2006-3, I.13. pont.

2010. szeptember 7., kedd

- tekintettel az ILO (Nemzetközi Munkaügyi Szervezet) idős munkavállalókról szóló, 1980. évi R 162. számú ajánlására,
 - tekintettel a nőkkal szembeni megkülönböztetés minden formájának felszámolásáról szóló, 1979-ben elfogadott ENSZ-egyezményre (CEDAW),
 - tekintettel a nemek közötti megkülönböztetésmentességről és a nemzedékek közötti szolidaritásról szóló, 2009. február 3-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel a férfiak és a nők közötti egyenlő bánásmód elvének a munkavállalás, a szakképzés, az előmenetel és a munkakörülmények terén történő végrehajtásáról szóló 2002/73/EK irányelv átültetéséről és alkalmazásáról szóló, 2009. január 15-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel az Európa demográfiai jövőjéről szóló, 2008. február 21-i állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság jelentésére (A7-0237/2010),
- A. mivel a társadalom idősödését túl gyakran negatív megközelítésből szemlélik, azaz a munkaerő korösz-szetételével, illetve a szociális védelem és az egészségügyi ellátás fenntarthatóságával kapcsolatos kihí-vások szempontjából, noha az idősebb emberek szintén gazdasági erőforrást és tapasztalati tőkét jelen-tenek, és kulcsfontosságú közösségi és családi támogatást nyújtanak az eltartottak gondozóiként, széles körű szakmai tapasztalatuk okán pedig munkaügyi kérdésekben tanácsadóként, valamint segítenek a vidéki közösségek megőrzésében,
- B. mivel a nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó 2006–2010-es ütemterv rámutatott a nők és férfiak közötti teljes mértékű egyenlőség elérésével kapcsolatos hiányosságokra, és – egyes esetekben – előrelendítette a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó menetrendet, az általános eredmények azonban csekélyek voltak,
- C. mivel a jelenlegi gazdasági és társadalmi válság különösen komoly következményekkel jár a nőkre és különösen az idősebb nőkre nézve, valamint a számukra nyújtott szolgáltatások tekintetében, ami súlyosbítja az egyenlőtlenségeket és a – nemcsak a nemen, hanem az életkoron és az egészségi állapoton alapuló – hátrányos megkülönböztetést is,
- D. mivel az idős emberek az átlagos lakosságnál jobban ki vannak téve a szegénység kockázatának, a szegénység aránya a 65 éveseknél idősebbek körében 2008-ban elérte a 19 %-ot az EU-27-ben, míg 2005-ben ez a számadat 19 % volt, 2000-ben pedig 17 %, és mivel a 65 évnél idősebb nők pedig jelentős mértékben ki vannak téve a szegénység kockázatának (a szegénység kockázata 22 %, azaz 5 százalékponttal magasabb, mint a férfiak esetében),
- E. mivel az EU-27 lakossága előreláthatóan tovább öregszik, a 65 éves vagy idősebb lakosság aránya a 2008-as 17,1 %-ról 2060-ra 30 %-ra fog emelkedni, a 80 éves vagy idősebb lakosság aránya pedig 4,4 %-ról 12,1 %-ra fog nőni ugyanezen időszak alatt,
- F. mivel az előrejelzések szerint az aktív népesség száma viszonylagosan egyre alacsonyabb lesz, és a jelenleg nem aktív csoportok munkaerőpiacra való bevonása egyre fontosabbá válik,
- G. mivel a nemi hovatartozás jelentős tényező az idősödés terén, hiszen a nők várható élettartama mintegy hat évvel hosszabb, mint a férfiaké, ahogyan azt az EU-27 2007-es statisztikái is kimutatják: a férfiak átlagosan 76 évig, a nők 82 évig élnek; és mivel ezzel ellentétben az Eurostat adatai szerint a férfiak és a nők egészségben eltöltött várható élettartama közötti eltérés sokkal kevesebb: a férfiak esetében 61,6, a nők esetében pedig 62,3 év,

⁽¹⁾ HL C 67. E., 2010.3.12., 31. o.

⁽²⁾ HL C 46. E., 2010.2.24., 95. o.

⁽³⁾ HL C 184. E., 2009.8.6., 75. o.

2010. szeptember 7., kedd

H. mivel a nőket hagyományosan nagyobb mértékben fenyegeti a szegénység és a korlátozott összegű nyugdíjak, ami különösen a 65 év feletti nőkre igaz, akik gyakran a létminimumot éppen csak meghaladó nyugdíjakat kapnak különféle okok miatt, mint amilyen a fizetésekben a nemek között megmutató eltérés, ami közvetlenül érinti a nyugdíjjogosultságokat, vagy amiatt, hogy átmenetileg vagy véglegesen abbahagyták a munkát azért, hogy a családon belüli feladataikat elláthassák, vagy pedig amiatt, hogy férjük vállalkozásában dolgoztak – főként az üzleti és mezőgazdasági ágazatokban – díjazás és társadalombiztosítási tagság nélkül; és mivel a gazdasági recesszió idején a szegénységbe süllyedés kockázata még nagyobb az ilyen nők esetében,

1. üdvözlöi a Bizottság közleményét az idősödő népesség hatásának kezeléséről, ugyanakkor sajnálatosnak tartja, hogy a meghatározások, statisztikák és mérlegelt helyzetek nem alapulnak kellőképpen az idősebb korban tapasztalható nemek közötti egyenlőtlenségek ismeretén, amelyek főleg az egész életút során felgyülemlett, nemi alapú hátrányokból következnek;

2. támogatja a 2001-es stockholmi Európai Tanács által elfogadott stratégiára ⁽¹⁾ való összpontosítást a Bizottság részéről, amely stratégia hosszú távra szóló útmutatásnak tekinthető a társadalom idősödésével járó kihívások és lehetőségek kezeléséhez; egyetért a Bizottság ama javaslatával is, hogy átfogó és multidiszciplináris megközelítést kell alkalmazni az előregedés témájában, valamint lehetőségeket kell teremteni – különösen a termékek és szolgáltatások piacán – az idősebbek, valamint az eltartottak nem hivatásos gondozói igényeinek kielégítésére; felszólítja a Bizottságot, hogy fordítson különös figyelmet az idősek fogyasztói jogainak védelmére, mivel túl gyakran tévesztik meg és használják ki őket;

3. felszólítja az intézményeket, hogy alakítsák ki az előregedés pozitívabb szemléletét, valamint növeljék az uniós polgárok tájékozottságát az előregedés és tényleges hatásai terén; sürgeti a Bizottságot, hogy foglalkozzon az öregedést tehernek tekintő hozzáállással, például úgy, hogy tanulmányozza az „eziüsgazdaság” hatásait és az abban rejlő potenciált, amelynek az idős nők az aktív alanyai; melegen üdvözlöi a Bizottság kezdeményezését, hogy nevezzék ki 2012-t az aktív idős kor és a nemzedékek közötti szolidaritás európai évének;

4. az egész életút szempontjából való megközelítés alkalmazását – amely során számolnak az előregedés és a nemi hovatartozás közötti összefüggésekkel – az előregedésre vonatkozó politikák terén tett előrelépésnek tekinti; továbbá a még nagyobb mértékű társadalmi integráció és társadalmi kohézió megteremtése felé vezető lépésnek tekinti az életkoron és nemem alapuló azon megközelítés alkalmazását, amelynek keretében valamennyi releváns (gazdasági, szociális, foglalkoztatási, közegészségügyi, élelmiszer-biztonsági, a fogyasztók jogaival, a digitális menetrenddel, a vidék- és városfejlesztéssel stb. foglalkozó) területen a politikák kialakításának elengedhetetlen módszerévé és eszközévé válik az életkor és a nemek közötti egyenlőség érvényesítése;

Az életkoron alapuló hátrányos megkülönböztetés kezelése

5. felszólít a megkülönböztetés tilalmáról szóló irányelv mihamarabbi elfogadására;

6. elismeri, hogy az életkoron alapuló hátrányos megkülönböztetéssel szemben eredményesebb igazságügyi intézkedésekkel és még inkább hozzáférhető eljárásokkal is fel kell lépni, különösen a sajátos jogszabályokkal szabályozott munka világában tapasztalt hátrányos megkülönböztetés eseteiben, amelyek során a személyeknek nyújtott támogatás és a körülmények vizsgálása nagyon fontos; ennél fogva felszólítja a tagállamokat, hogy biztosítsák az életkoron alapuló megkülönböztetés és a más formákban megjelenő megkülönböztetés kezeléséhez szükséges jogszabályok hatékony végrehajtását;

7. az előregedés jogokon alapuló megközelítésének fokozását szorgalmazza, azért, hogy az idősebbek ne passzív, hanem jogokkal rendelkező, aktív részesei legyenek saját életüknek;

8. több forrásra, kutatásra és a meglévő ellenőrző mechanizmusok fejlesztésére szólít fel, hiszen az életkoron alapuló hátrányos megkülönböztetést igen ritkán ismerik el, és nem foglalkoznak vele; elismeri, hogy a tagállamokban nagyobb tudatosságra van szükség, és örömmel fogadná az Alapjogi Ügynökség és az újonnan felállított Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézetének hozzájárulását;

⁽¹⁾ A stockholmi Európai Tanács elnökségi következtetései (2001. március 23–24.).

2010. szeptember 7., kedd

9. hangsúlyozza, hogy el kell ismerni az idősebb nőkkel szemben gyakran alkalmazott többszörös diszkriminációt olyan társadalmakban, ahol az életkoruk, nemük, egészségi állapotuk és fogyatékoságuk alapján egyaránt hátrányos megkülönböztetésben részesülnek;

10. mély aggodalommal tölti el, hogy a többszörös diszkrimináció milyen mértékben sújtja a nők leginkább sérülékeny csoportjait: a migráns nőket, a fogyatékkal élő nőket, a leszbikusokat, a kisebbségekhez tartozó nőket, az alacsony képzettséggel rendelkező nőket és az idősebb nőket, hiszen életkoruk, nemük, etnikai hovatartozásuk, valamint szexuális vagy vallási irányultságuk stb. alapján egyaránt hátrányos megkülönböztetésben van részük, és felszólít a pozitív diszkriminációt célzó intézkedések bevezetésére;

11. kéri a tagállamokat, hogy folytassanak teljes mértékben kiforrott kampányokat az idősök által a társadalomban betöltött alapvető szereppel, valamint az annak szükségességével kapcsolatos tudatosság felkeltésére, hogy az idős nők számára – többek között a kiskereskedelem és a kisipar előmozdításával – lehetővé kell tenni, hogy aktív szerepet játszanak;

12. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vegyék figyelembe az idősebb leszbikus, biszexuális és transznemű nők sajátos helyzetét;

A munka és a gondozás összeegyeztetése

13. felszólítja a tagállamokat, hogy vezessenek be új típusú szabadságot formákat, amelyek lehetővé teszik, hogy az egyéb gondozási feladatok ellátására a szülői szabadság mellett másfajta fizetett szabadságot is ki lehessen venni, illetve hogy mozdítsák elő a nők és a férfiak között a fizetés nélküli gondozás egyenlőbb megosztását, mivel a nem hivatásos otthoni gondozás korlátozza az otthonon kívüli munkalehetőségeket; azon a véleményen van, hogy ebben az összefüggésben az idős nők körében tapasztalható szegénység csökkentésének egyik módját az olyan intézkedések – pl. részmunkaidős foglalkoztatás és a munkamegosztás – jelentik, amelyek lehetővé teszik a rugalmas munkavégzést; ezzel összefüggésben hangsúlyozza azonban azt, hogy a rugalmas munkaidőben dolgozó munkavállalók foglalkoztatási jogainak egyenlőnek kell lenniük a teljes munkaidőben foglalkoztatottakéval; rámutat arra, hogy az EU 2020 stratégiája foglalkoztatási célkitűzéseinek elérése érdekében kezelni kell az idős nők körében a munkanélküliséget;

14. felkéri a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki mechanizmusokat, amelyek biztosítják, hogy a nyugdíj-jogosultságok felhalmozása elegendő legyen azokban az – elsősorban nőket érintő – esetekben is, amikor egy gondozó jövedelemszintje a gondozási feladatok miatt időszakosan alacsonyabb; kéri a Bizottságot, hogy folytasson tanulmányt arra vonatkozóan, hogy milyen különböző hatásokat gyakorolnak a tagállami nyugdíjrendszerek a nőkre és a férfiakra;

15. felszólítja a tagállamokat, hogy a nyugdíjrendszerek reformja és a nyugdíjkorhatár kiigazítása során vegyék figyelembe a nemi dimenziót, tekintettel a nők és a férfiak munkavégzési módjai közötti eltérésekre, valamint a munkaerőpiacon a nőkkel szembeni megkülönböztetés nagyobb mértékű kockázatára;

16. felszólítja a tagállamokat, hogy mozdítsák elő a kölcsönös segítségnyújtás azon formáit, amelyek áthidalják a fiatalok és idősök közötti szakadékot, és amelyekben hasznosítható az előbbieket lelkesebbé és az utóbbiak tapasztalata;

Egészség, gondozás és szociális szolgáltatások

17. felszólít a jogokon alapuló megközelítés alkalmazására, hogy az idősebbeknek aktívabb szerepvállalásra nyíljon lehetőségük a számukra nyújtott ellátás és szociális szolgáltatások és kezelések kiválasztása és megtervezése terén, minden olyan esetben, amikor léteznek választási lehetőségek; felszólít továbbá valamennyi típusú gondozási szolgáltatás nyújtása tekintetében egy keresletalapú megközelítés végrehajtására annak érdekében, hogy az idősök mindaddig függetlenül élhessenek, ameddig szeretnének;

18. felszólít az olyan politikák előmozdítására, amelyek a nukleáris családokon belül biztosítanak támogatást, lehetővé téve annak eldöntését, hogy az idősebb családtagokat maguk gondozzák vagy kiegészítő szociális szolgáltatásokat vesznek igénybe; mindkét esetben ugyanúgy díjazni kell az ilyen segítségnyújtást;

19. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a köz- és magánszolgáltatások jó minőségűek és megfizethetők, valamint könnyen elérhetők legyenek az idősök számára, és a köz- és magánszolgáltatások szerkezete a lehető leghosszabb ideig támogassa az otthoni gondozást;

2010. szeptember 7., kedd

20. úgy véli, hogy átfogó politikára van szükség a nem hivatásos – többségükben női – gondozók támogatására, amely kiterjed a státuszukra, az ellátásokra és társadalombiztosítási jogaikra, a szociális szolgáltatások és támogató szolgálatok biztosítására, hivatásos gondozói szolgáltatások rendelkezésre állására stb.;
21. hangsúlyozza, hogy a gyakorta a nők vállára nehezedő önkéntes munka, illetve nem hivatásos gondozás nem pótolhatja a szociális gondozás hiányosságait, és megfelelő szociális intézkedések életbe léptetésére szólít fel annak érdekében, hogy a nők a választásuk szerinti, fizetett tevékenységeket végezhessék;
22. felszólít arra, hogy tagállami szinten hozzanak létre olyan segítségnyújtási csomagokat, amelyek keretében helyt kapnak az 50 éves kor feletti emberek körében a foglalkoztathatóság fokozására, a munkanélküliség hatásának csökkentésére, valamint a foglalkoztatás növelésére irányuló intézkedéseket felölelő programok;
23. rámutat, hogy biztosítani kell a gondozás minőségét, az időskor minőségének javítása, továbbá az időseket gyakran érő fizikai, szexuális, pszichés bántalmazások és gazdasági visszaélések megelőzése érdekében; hangsúlyozza, hogy az állami és magán időotthonokban élőknek jogosultaknak kell lenniük arra, hogy a testületi és igazgatási struktúrákon keresztül részt vegyenek ezen intézmények döntéshozatalában; véleménye szerint a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az idősek gondozójaként a köz- és magán-szektorban foglalkoztatottak folyamatos képzésben és rendszeres teljesítményértékelésben részesüljenek, valamint hogy biztosítsanak munkájuknak nagyobb gazdasági értéket, többek között a fizetést, a biztosítást és a munkafeltételeket illetően;
24. felszólítja a tagállamokat, hogy ösztönözzék az idősek számára biztosított pszichológiai és fizikai segítségnyújtási képzéseket, valamint az elhelyezésükre szolgáló megfelelő létesítmények biztosítását;
25. ösztönzi az általában kórházként működő időotthonok olyan barátságos létesítményekké való átalakítását, ahol – az intézményi jelleg elkerülése érdekében – a családmódel érvényesül;
26. javasolja, hogy az Alzheimer-kórra vonatkozó európai cselekvési terv megfelelően ismerje el a nők által a demenciában szenvedők gondozásában játszott szerepet, felszólít továbbá a cselekvési terv gyors végrehajtására; úgy véli továbbá, hogy nemzeti programokra van szükség az idősebb nők életminőségének javításához szükséges intézkedések feltérképezése érdekében; javasolja, hogy konzultáljanak az Alzheimer-kórral foglalkozó szövetségekkel ezen intézkedések feltérképezéséről és végrehajtásáról;
27. kéri, hogy a nemek közötti különbségek szempontjait vegyék figyelembe a diagnózisok felállításakor annak biztosítása érdekében, hogy azok pontosak legyenek, az emberek pedig a megfelelő kezelésben és ellátásban részesüljenek; kéri, hogy a diagnosztikai eszközöket, egészségügyi szolgáltatásokat és a gondozást ne korlátozzák kizárólag a beteg életkora és neme alapján, azért, hogy például az emlőrák, méhnyakrák, tüdőrák és bélrák, valamint a szív- és érrendszeri betegségek szűrése az idősebb nők előtt is nyitva álljon; ezen túlmenően azt kéri, hogy fordítsanak nagyobb figyelmet az olyan betegségek megelőzésére és kezelésére, amelyekre az idős nők különösen hajlamosak, mint amilyen a csontritkulás és a reumás ízületi gyulladás;
28. kéri, hogy a nemek és életkor szerinti megközelítést alkalmazzák a táplálkozásra vonatkozó ajánlásokban; kéri továbbá, hogy alkalmazzanak nem- és életkoron alapuló megközelítést az ételminőség-biztonsági kérdésekre – például az ételminőség-címkézésre, egészséggel kapcsolatos állításokra, a REACH-rendeletre és az új ételminszerekre – vonatkozó ajánlásokban;
29. rámutat, hogy a technológia és a technikai újítások fontosak lehetnek a társadalomnak az idősödő lakosság igényeihez való alkalmazkodása során; felszólít arra, hogy szélesebb körben alkalmazzák az idősekkel szoros együttműködésben kidolgozott innovációkat, amilyenek például az egyszerűsített mobiltelefonok és internetes kapcsolatok, egyes termékekben a balesetek megelőzését célzó intelligens érzékelők, a például az emlékezőképességet érintő betegségekben szenvedőket segítő kutyák képzése stb., kéri továbbá a kifejezetten az idősekre irányuló, az egész életen át tartó tanulás alapján kialakított programok állami támogatását;
30. felszólít arra, hogy a jelenleg kifejlesztés alatt álló gyógyszerekkel kapcsolatos vizsgálatok esetében azoknak a testre gyakorolt hatásait ne csak a férfiak, hanem a nők esetében is tanulmányozzák;

2010. szeptember 7., kedd

31. javasolja, hogy végezzenek statisztikai felméréseket az idősokkal szembeni erőszak növekedésére vonatkozóan azzal a céllal, hogy rávilágítsanak erre a komoly problémára – amelyet az idősök általában nem tudnak bejelenteni, mivel az általuk elszenvedett nem megfelelő bánásmódot esetleg az öregség és a függés részeként fogadják el –, továbbá azzal a céllal, hogy hatékonyabban és nagyobb elkötelezettséggel küzdjön a társadalom egésze az idősokkal szembeni visszaélések ellen;

32. az idős nők társadalomból való kirekesztésének megelőzése érdekében célzott kulturális és oktatási rendszerek létrehozására és arra szólít fel, hogy az idős nőket vonják be a helyi közösségi kezdeményezésekbe;

Előrelépés

33. kéri a Bizottságot, hogy 2011 végéig tegyen javaslatot egy cselekvési tervre, amely az alábbiakat tartalmazza:

- az öregedéssel kapcsolatos tudományos kutatáshoz szükséges források növelése iránti igény felmérése,
- az ellátás minőségének, valamint a gondozók munkafeltételei minőségének biztosítását célzó intézkedések,
- a társadalombiztosítás – köztük a nyugdíjrendszerek, gondozási szabadságok és részmunkaidős megoldások – területén a koherencia növelésére irányuló változások,
- az életkorral összefüggő betegségekkel kapcsolatos, nemi szempontú megközelítés, valamint az ezek optimális felismerésének és kezelésének módjára irányuló intézkedések,
- az Európai Unió Alapjogi Chartájában szereplő elveken alapuló, intézményi szinten az Alapjogi Ügynökség által, a tagállamokban pedig a nemzeti ügynökségek által irányított éves jelentések készítése az idősök jogainak megsértéséről, valamint a közvetlen és rejtett diszkrimináció felszámolását célzó, uniós és nemzeti szinten meghozandó intézkedésekről,
- nem jogalkotási intézkedések az életkoron alapuló hátrányos megkülönböztetés kezelésére, például a tudatosságot erősítő kampányok révén,
- az idősebb migránsokkal, valamint a leszbikus, homoszexuális, biszexuális és transznemű személyek szempontjainak érvényesítése,
- a generációk közötti szolidaritás támogatására irányuló intézkedések, például az unokák gondozását a szülők – munkával összefüggő okok miatti – távollétében ellátó nők támogatására irányuló intézkedések,
- az idősök ismereteinek és szakmai tapasztalatának hasznosítására irányuló intézkedések, például az idősök olyan szövetségeinek létrehozása révén, amelyek keretében tanácsot adhatnak a munkakeresőknek,
- a legjobb gyakorlatok cseréje;

34. felkéri a Bizottságot, hogy 2012 végéig aktualizálja és erősítse meg az alapvető jogokkal kapcsolatos ügyek végrehajtására vonatkozó ellenőrző mechanizmusokat; felszólít e gyakran nem eléggé kihasznált mechanizmusokkal kapcsolatos tudatosság növelésére, mivel általánosságban az idősebbek, a nők pedig különösen tájékozatlanok jogaik tekintetében;

35. megerősíti, hogy az EU-ban minden férfinak és nőnek rendelkeznie kell a joggal, hogy megfelelő, megfizethető és jó minőségű általános érdekű szociális és egészségügyi szolgáltatásokban részesüljön egyedi igényeinek és preferenciáinak megfelelően; felszólítja a Bizottságot, hogy terjesszen elő irányelvre irányuló javaslatot az alapvető szolgáltatásokról, amely figyelembe venné az egyes nemzeti körülményeket; hangsúlyozza, hogy az idősebb nők különösen kiszolgáltatottak, és felkéri a Bizottságot, hogy vegye fontolóra egy olyan rendszer kiépítését, amely az EU-ban minden férfi és nő számára biztosítja – az adott tagállam életszínvonalától függő – alapvető jövedelemhez való jogot;

2010. szeptember 7., kedd

36. felszólítja a Bizottságot, hogy törekedjen annak biztosítására, hogy közösségi finanszírozást különítsenek el a többek között szociálisan hátrányos helyzetű egyedülálló és idős nőkre irányuló projektekre;

*

* *

37. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

Újságírás és új média – európai közsféra létrehozása

P7_TA(2010)0307

Az Európai Parlament 2010. szeptember 7-i állásfoglalása az újságírásról és az új médiáról – az európai nyilvános szféra kialakítása (2010/2015(INI))

(2011/C 308 E/09)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés II. címére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 11., 41. és 42. cikkére,
- tekintettel a „Partnerség az Európáról szóló kommunikációért” című, 2008. október 22-én aláírt európai parlamenti, tanácsi és bizottsági közös nyilatkozatra ⁽¹⁾,
- tekintettel a „Vitassuk meg Európát! – a D-terv (demokrácia, párbeszéd és vita) tapasztalatainak továbbviteléről” című, 2008. április 2-i bizottsági közleményre (COM(2008)0158),
- tekintettel az „Európáról szóló kommunikáció az audiovizuális médián keresztül” című, 2008. április 24-i bizottsági közleményre (SEC(2008)0506),
- tekintettel az „Európáról szóló internetes kommunikáció – A polgárok bevonása” című, 2007. december 21-i bizottsági közleményre (SEC(2007)1742),
- tekintettel az „Intézményközi megállapodásra irányuló javaslat – Partnerség az Európáról szóló kommunikációért” című, 2007. október 3-i bizottsági munkadokumentumra (COM(2007)0569),
- tekintettel a 2007–2013-as időszakra az aktív európai polgárságot támogató „Európa a polgárokért” című program létrehozásáról szóló, 2006. december 12-i 1904/2006/EK európai parlamenti és tanácsi határozatra ⁽²⁾,
- tekintettel a „Fehér könyv az európai kommunikációs politikáról” című, 2006. február 1-jei bizottsági közleményre (COM(2006)0035),
- tekintettel az európai kommunikációs politikáról szóló fehér könyvről szóló, 2006. november 16-i állásfoglalására ⁽³⁾,

⁽¹⁾ HL C 13., 2009.1.20., 3. o.

⁽²⁾ HL L 378., 2006.12.27., 32. o.

⁽³⁾ HL C 314. E, 2006.12.21., 369. o.

2010. szeptember 7., kedd

- tekintettel a „Bizottság hozzájárulása az elméleti útkeresési szakasz munkájához, és azon túl: D-terv a Demokrácia, Dialógus és Diskusszió érdekében” című, 2005. október 13-i bizottsági közleményre (COM(2005)0494),
 - tekintettel az Európai Unió tájékoztatási és kommunikációs stratégiájának végrehajtásáról szóló 2005. május 12-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Kulturális és Oktatási Bizottság jelentésére (A7-0223/2010),
- A. mivel a polgárok információkhoz való hozzáférése, valamint a politikai döntéshozók és a szavazók közötti kommunikáció a képvisleti demokrácián alapuló társadalmaink központi eleme, és alapvető előfeltétele annak, hogy a polgárok teljes mértékben és tájékozottan gyakorolni tudják a nemzeti és az európai közéletben való demokratikus részvétel jogát,
- B. mivel az állampolgároknak joguk van ahhoz, hogy tájékoztatást kapjanak az Európai Unióról és a konkrét projektekről, hogy kifejezhessék véleményüket az Unióról, és hogy meghallgassák őket; mivel a tájékoztatás tekintetében a legfőbb kihívás e párbeszéd megkönnyítése,
- C. mivel a legutóbbi európai választásoknak sem sikerült visszafordítaniuk a csökkenő szavazói részvétel tendenciáját, ami kiemeli az EU és a polgárok közötti szakadék csökkentésére irányuló erőfeszítések folytatásának szükségességét,
- D. mivel egyértelműen bizonyított, hogy a polgárok az európai politikák és ügyek tekintetében nem kellőképpen tájékozottak, ugyanakkor jobb tájékoztatást szeretnének kapni, amint azt a különböző Eurobarométer-felmérések eredményei is tükrözik; mivel e felmérések azt mutatják, hogy az információhiány az egyik fő oka annak, hogy az állampolgárok tartózkodnak a szavazástól, és nem bíznak az uniós intézményekben,
- E. mivel a Lisszaboni Szerződés nagyobb hatalmat adott a Parlamentnek az uniós döntéshozatalban, és ezáltal még fontosabbá vált, hogy a polgárok tisztában legyenek választott képviselőik munkájával,
- F. mivel a Lisszaboni Szerződés bevezeti az uniós politikák alakításában való állampolgári részvétel új formáját, az európai polgári kezdeményezést; mivel az információhoz való nyilvános hozzáférés és az információ kritikai megértése kulcsfontosságú az európai polgári kezdeményezés szempontjából,
- G. mivel a nyilvánosság olyan közegként értelmezhető, amelyben a közpolitikák jobban megértethetők és jobban megvitathatók valamennyi uniós polgárral és a sokszínű népesség valamennyi szegmensével annak érdekében, hogy hatékonyabban meg lehessen felelni az elvárásaiknak, és mivel annak nemcsak a tájékoztatás számára kell helyet biztosítani, hanem a határokon átívelő, széles körű konzultációk számára is, elősegítve a közös közérdek tudatának kialakulását az egész Unióban;
- H. mivel az „új média” kifejezés a hálózatba kapcsolt digitális információs és kommunikációs technológiák leírására használatos; mivel ezek az új technológiák elősegítik az információk terjesztését és a megnyilvánulások sokféleségét, valamint lehetővé teszik egy deliberatívabb demokrácia felépítését; mivel az elektronikus közösségi médiumok a nyilvánosság új formáit teremtik meg, amelyek fizikailag elszórtan helyezkednek el, de összeköti őket az azonos téma iránti közös érdeklődés, és magukban rejtik annak lehetőségét, hogy új, transznacionális nyilvános szférát hozzanak létre,
- I. mivel a 2009-es európai választási kampányban a közösségi médiaplatformok használata a Parlament részéről sikeresen növelte az aktív felhasználók számát, különösen a fiatalok körében,

(1) HL C 92. E, 2006.4.20., 403. o.

2010. szeptember 7., kedd

- J. mivel a fiatalok az eddigiektől eltérő módon érzékelik, használják és hasznosítják a médiát; mivel a fiatalok széleskörűen használják az új technológiákat mint kommunikációs eszközöket,
- K. mivel az európai nyilvános szféra kialakítása szorosan kapcsolódik a páneurópai vagy transznacionális médiastruktúrák meglétéhez; mivel jelenleg nem beszélhetünk átfogó európai nyilvánosságról, ellenben a nyilvános szféra nemzeti szinten nagyon élénken működik, és ezek között szinergiákat kellene létrehozni, például a francia-német Arte televíziós csatorna mintájára,
- L. mivel az Amszterdami Szerződésnek a tagállamokban történő közszolgálati műsorszolgáltatás rendszeréről szóló jegyzőkönyve⁽¹⁾ értelmében a tagállamok feladata a közszolgálati műsorszolgáltatók megbízatásának meghatározása és kialakítása,
- M. mivel a médiapiacra irányadó jogi szabályozások az egyes tagállamokban igen különbözőek, és ezeket tiszteletben kell tartani,
- N. mivel a nemzeti média, és különösen a közszolgálati műsorszolgáltatók külön felelőssége, hogy széles körben tájékoztassák a polgárokat a politikai döntéshozatalról és a kormányzásról, aminek az uniós ügyekre is ki kellene terjednie,
- O. mivel a polgárok uniós ismereteinek javításához arra van szükség, hogy az uniós tanulmányok szerepeljenek a tantervekben,
- P. mivel az újságírás a demokrácia fontos mércéje, és biztosítania kell a legkülönbözőbb véleményekhez való szabad hozzáférést; mivel az újságírás és a média vezető szerepet játszik az európai integrációs folyamatban,
- Q. mivel a tagállamok polgárai körében legitimitását kereső Európai Uniónak ösztönöznie kell a transznacionális média létrejöttét, amely új demokratikus és független dimenziót kölcsönözhet Európának, megerősítve a pluralizmus védelmére és a médiatulajdon koncentrációjának leküzdésére irányuló szabályokat,
- R. mivel az új kommunikációs eszközök megjelenése az újságírás és a médiaipar valamennyi ágát átforgalmazta, és a szakma hagyományos megközelítésmódjainak újragondolásához vezetett, lehetővé téve bárki számára tartalmak megalkotását és megosztását a blogokon; mivel a közösségi hálózatok a web 2.0 központi elemévé váltak, és megváltoztatták a szokásokat és új megvilágításba helyezték a tájékoztatást, egyre több újságíró használja ugyanis ezeket a hálózatokat információforrásként vagy az információ terjesztésének eszközeként; mivel a közösségi média bizonyos mértékig szerepet játszik különböző cikkek felkutatásában és megalkotásában, és az újságírók felhasználják őket cikkeik közzétételéhez, megosztásához és népszerűsítéséhez,
1. abból indul ki, hogy az uniós intézményeknek egy olyan európai nyilvános szféra közös kialakítását kell célul kitűzniük, amelyet valamennyi uniós polgár részvételének lehetősége jellemez, és amelynek alapja a Bizottság, a Tanács és az Európai Parlament minden nyilvános információjához való szabad és ingyenes hozzáférés az Európai Unió valamennyi nyelven;
 2. üdvözli a „Partnerség az Európáról szóló kommunikációért” című európai parlamenti, tanácsi és bizottsági közös nyilatkozatot, és szorgalmazza, hogy az uniós intézmények tartsák tiszteletben és támogassák ezt a nyilatkozatot;
 3. úgy véli, hogy az EU-ról szóló híradásnak minden médiumban, különösen a tömegtájékoztatásban meg kell jelennie, és semlegesnek, tényszerűnek és függetlennek kell lennie, ami a páneurópai vita elindításának és az európai nyilvános szféra kialakításának egyik központi előfeltétele;

(1) HL C 340., 1997.11.10., 109. o.

2010. szeptember 7., kedd

4. megállapítja, hogy a problémát nem az EU-ról és intézményeiről szóló online hírek és információk hiánya jelenti, hanem az, hogy rengetegféle információ érhető el mindenfajta prioritási sorrend nélkül, ami oda vezet, hogy az információk özönében elvesz az információ; megállapítja, hogy minden intézmény saját új hírplatformot indított, amelyek azonban nem nyerték meg maguknak a nagyközönség széles rétegét, mert gyakran nem elég világosak, vonzóak és érthetőek, sok esetben túlságosan szakmai nyelvezetük miatt, amely elrettenti az európai kérdésekben kevésbé jártas embereket; úgy véli, hogy szükség lenne egy, a platformokhoz kapcsolódó bevezető weboldalra, amely könnyebben érthetővé teszi az összes uniós intézmény működését;

5. kitar amellet, hogy a kommunikációnak a nagyközönség és a politikai döntéshozók közötti valódi párbeszédre és a nyilvánosság képviselői közötti nyugodt politikai vitán kell alapulnia; interaktívabb párbeszédet szorgalmaz, amely kevésbé alapul az intézményi kommunikáción, mivel az gyakran érdektelen és a polgárok mindennapjaitól túl elrugaskodott;

6. úgy véli, hogy a hatékonyság érdekében a kommunikációnak világossá kell tennie, hogy az uniós szintű politikai döntések közvetlenül érintik az uniós polgárok mindennapi életét, akik úgy vélik, az EU továbbra is túlságosan távoli, és kevés befolyással van konkrét problémáik megoldására;

7. felhívja a Bizottságot, hogy erősítse meg kommunikációs politikáját, és a 2013 utáni többéves pénzügyi keret újratárgyalásának megkezdésekor sorolja azt a fő prioritások közé;

Tagállamok

8. emlékeztet arra, hogy az EUSz. új 12. cikke értelmében a nemzeti parlamentek már az eddiginél korábbi szakaszban részt vesznek az uniós döntéshozatali folyamatban, és szorgalmazza, hogy ez a részvétel fokozza a nemzeti szintű uniós politikai vitát; hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a nemzeti parlamenti képviselőket bevonják az uniós politikai döntéshozatalba, és üdvözlí az olyan kezdeményezéseket, mint például a nemzeti parlamenti képviselők élő részvétele a parlamenti bizottsági üléseken, internetes közvetítéson keresztül;

9. hangsúlyozza, hogy a politikai pártok jelentős szerepet játszanak az európai ügyekkel kapcsolatos közvélemény formálásában; rámutat, hogy vezető szerepet töltenek be a vita ösztönzésében és az európai nyilvános szférához való hozzájárulásban; úgy véli, hogy a pártok programjaiban nagyobb teret kellene szentelni az európai kérdéseknek;

10. úgy véli, hogy a civil társadalmi szervezetek fontos szerepet játszanak az európai vitában; meggyőződése, hogy ezt a szerepet a nyilvános kommunikáció területén folytatott, célzott együttműködési projektek révén meg kell erősíteni;

11. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a tagállamoknak legyen egy európai ügyekért felelős szakhivatala, amelynek munkatársa felelős az európai politikák helyi, regionális és nemzeti vonatkozásainak bemutatásáért, és amely egyfajta kapcsolattartási pontként szolgál, amelyhez a polgárok uniós ügyekben fordulhatnak;

12. kiemeli annak fontosságát, hogy a tagállamokban működő bizottsági képviselők és parlamenti tájékoztatási irodák médiaszakembereket foglalkoztassanak sajtófelelősökként, akiknek feladata, hogy aktív és látható szerepet vállaljanak az európai kérdésekről folytatott nemzeti szintű vitákban;

13. rámutat, hogy közelebb kell vinni az európai integrációs folyamatot a fiatalokhoz, és ennek megfelelően kéri a tagállamokat és a régiókat, hogy – a tanulók uniós intézményekkel való megismertetése érdekében – mérleeljék az EU történelmi hátterére, céljaira és működésére összpontosító uniós ismeretek nagyobb mértékű felvételét az összes oktatási tantervbe, és arra ösztönzi őket, hogy uniós szinten cseréljék ki bevált gyakorlataikat ezen a területen; úgy véli, hogy az iskolák teljes körű bevonása alapvető fontosságú az EU kommunikációs politikája számára a fiatalok elérése és megnyerése érdekében;

2010. szeptember 7., kedd

A média és az EU

14. üdvözli a Bizottság és a Parlament uniós ügyekkel foglalkozó, újságíróknak szóló képzési programjait, és ezek kibővítésére szólít fel annak érdekében, hogy eleget tehessenek a növekvő keresletnek; aggodalmának ad hangot az Európai Bizottság kommunikációs költségvetésének megnyirbálása miatt, különösen a „Média tájékoztatása” programra irányuló költségvetés vonatkozásában;

15. elismeri annak fontosságát, hogy a Euronews nyelvi kínálatát terjessze ki az EU valamennyi tagállamának nyelvére (és további nyelvekre), hogy továbbra is a független televíziós újságírás modellje legyen, amely előmozdítja az objektív tájékoztatást, a minőségi politikát és a hirdetések átláthatóságát;

16. hangsúlyozza, hogy a szabad, nyílt és demokratikus társadalom kialakítása szempontjából alapvetően fontos a média szabadságának, a szerkesztői függetlenségnek, valamint különösen a közszolgálati rádió- és televízióadók műsorokra vonatkozó autonómiájának uniós és nemzeti szintű tiszteletben tartása, mivel ez az Európai Uniónak és médiavilágának alapvető értéke;

17. rámutat, hogy a közösségi oldalak óriási lehetőségeket rejtenek magukban a fiatalok elérésére, és ezért arra ösztönzi a Bizottságot és a Parlamentet, hogy fokozzák a szerkesztőileg független és az államtól elkülönülő híradásokat;

18. a médiának a demokratikus akarat- és közvéleményformálásban betöltött különleges szerepére való tekintettel hangsúlyozza, hogy az új médiában is megbízható politikai információkra van szükség; hangsúlyozza a közszolgálati és a magántulajdonú média közötti partnerségek erősítésének szükségességét a nagyközönség szélesebb körének elérése érdekében;

19. arra ösztönzi a Bizottságot és a Parlamentet, hogy még inkább erősítsék meg elkötelezettségüket a személyzet kommunikációs készségek terén való oktatása és képzése iránt, lehetővé téve számukra a médiával és a polgárokkal való kommunikációt, az uniós intézmények tájékoztatási és kommunikációs tevékenységének javítására; e követelmények teljesítése szempontjából elengedhetetlennek tartja a médiaszakemberek szélesebb körű felvételét;

20. felhívja a Bizottságot, hogy legyen nyitott a kommunikáció minden formája iránt, sokszorozza meg az újságírókkal és a médiával való kapcsolatait, és támogasson valamennyi olyan projektet és kezdeményezést, amelynek célja a polgárokra irányuló uniós tájékoztatás előmozdítása;

21. javasolja, hogy a Bizottság támogassa és finanszírozza a különböző tagállamokban működő műsorszolgáltatók és más médiaszakemberek bevált gyakorlatainak cseréjét az uniós kérdésekről való tájékoztatás terén, ideértve a közszolgálati és magántulajdonú média képzését is;

22. rendkívül aggasztónak tartja a Brüsszelbe kiküldött újságírók számának közelmúltbeli csökkenését, továbbá úgy látja, hogy e fejlemény sem az uniós intézmények, sem pedig a Brüsszelbe akkreditált sajtó érdekeit nem szolgálja; következésképpen felhívja az uniós intézményeket, hogy – a jelenleg Brüsszelben dolgozók támogatása érdekében – szorosabban működjenek együtt a sajtó brüsszeli képviselőivel, és tanúsítsanak irántuk nagyobb nyitottságot; e tekintetben javasolja, hogy szülessenek lépések az újságírók akkreditációs eljárásának megkönnyítésére;

23. üdvözli, hogy számos médium és különösen közszolgálati műsorszolgáltató jelentős beruházásokat hajtott végre az új, interaktív és nemlineáris – különösen internetes – szolgáltatások terén a hírekre és aktualitásokra, többek között európai tartalmakra vonatkozóan, és ezáltal különösen a fiatalabb közönséget éri el;

24. elismeri, hogy a közszolgálati műsorszolgáltatók nem egyedüli eszközei az uniós üzenetek polgárokhoz való eljuttatásának, mivel tapasztalati bizonyítékok szerint a magán műsorszolgáltatók szintén kulcsfontosságú forrásai az uniós tudósításoknak, és hozzájárulhatnak az európai nyilvánosság fejlesztéséhez és előmozdításához;

2010. szeptember 7., kedd

25. üdvözlí a határokon átnyúló, tényfeltáró újságírásra irányuló kutatási támogatásokkal foglalkozó kísérleti projektet; úgy véli, hogy a választótestület tagjainak függetlensége döntő jelentőségű a szerkesztői függetlenség biztosítása szempontjából;

26. európai kezdeményezést javasol bevezetni az európai ügyekkel kapcsolatos képzési programok kidolgozására, különösen fiatal újságírók számára; úgy véli, hogy lépéseket kellene tenni annak ösztönzésére, hogy az újságírók rendszeresen tegyenek közzé híreket az uniós intézmények munkájáról; arra ösztönzi a tagállamokat, hogy iskolai tanterveikbe építsenek be az új médiát alkalmazó újságírásról szóló kurzusokat;

Közszolgálati média

27. hangsúlyozza, hogy az „amszterdami jegyzőkönyv” értelmében a közszolgálati műsorszolgáltatás meghatározása, megszervezése és finanszírozása a tagállamok hatásköre; ezért ösztönzi a tagállamokat, hogy a szerkesztői függetlenséggel és az újságírói etikával összhangban lehetőség szerint foglalják bele ezekbe az EU-ról szóló tudósításokat;

28. hangsúlyozza, hogy a nemzeti és regionális közszolgálati műsorszolgáltatóknak különös felelőssége, hogy tájékoztassák a polgárokat az uniós szintű politikáról és politikai döntéshozatalról; nyomatékosítja e tekintetben, hogy a közszolgálati műsorszolgáltatóknak kritikusan, teljes szerkesztői függetlenséggel kell megvizsgálniuk saját uniós híradásaikat, és nagyra törő célokat kell kitűzniük;

29. hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak biztosítaniuk kell a közszolgálati műsorszolgáltatók függetlenségét, és hogy ez utóbbiak feladatai közé tartozik, hogy a polgárok és a civil társadalom tájékoztatásával és támogatásával kapcsolatos közérdekű céljuknak megfelelően tudósítsanak az EU-ról;

30. hangsúlyozza, hogy a közszolgálati médiának integrálnia kell az új médián alapuló kommunikációs gyakorlatokat annak érdekében, hogy hitelességét a nyilvánosság nyílt részvétele révén erősítse; arra ösztönzi például a közszolgálati műsorszolgáltatókat, hogy az internetes közvetítések révén hozzanak létre olyan online fórumokat, ahol a polgárok nyomon követhetik a nemzeti parlamentekben és az Európai Parlamentben zajló vitákat és azokról véleményt cserélhetnek;

Uniós/helyi szint

31. hangsúlyozza, hogy biztosítani kell, hogy az uniós intézmények támogassák egymást kommunikációs tevékenységük tökéletesítésében; úgy véli, hogy az uniós intézményeknek a kommunikáció különböző szintjeinek közelítése céljából hozzá kellene járulniuk az uniós kommunikációs politika decentralizálásához annak érdekében, hogy e politika helyi és regionális dimenziót nyerjen, továbbá ösztönözniük kellene a tagállamokat, hogy a nyilvánosságot több, az EU-val kapcsolatos információval lássák el;

32. felhívja a Bizottságot, hogy folytassa a „polgárközei tájékoztatás” megközelítését annak érdekében, hogy helyi szinten láthatóbbá tegye az EU-t;

33. tudomásul veszi a Bizottság e tekintetben folytatott együttműködését a helyi rádió- és televíziócsatornákkal, valamint a számukra nyújtott támogatást; rámutat arra, hogy a műsorszolgáltatóknak teljes szerkesztői függetlenséggel kell rendelkezniük;

Európai Parlament

34. javasolja, hogy egy ideiglenesen felállítandó európai parlamenti munkacsoport vizsgálja meg a meglévő új médiamegoldásokat, és készítsen javaslatokat a nemzeti vagy regionális parlamentek és az Európai Parlament közötti parlamentközi kapcsolatok kiépítésének módozataira vonatkozóan;

35. elismeri a nemzeti parlamentek megnövekedett szerepét, és ezáltal az Európai Parlament tagállamokban működő tájékoztatási irodáinak fontosságát; ugyanakkor rámutat arra, hogy a jobb láthatóság érdekében az irodáknak úgy kell átalakítaniuk a küldetési nyilatkozatukat, hogy abban szerepeljen a nemzeti parlamentekkel, a helyi és regionális hatóságokkal és a civil társadalom képviselőivel való kapcsolatok megerősítése;

2010. szeptember 7., kedd

36. rámutat annak szükségességére, hogy a tájékoztatási irodák törekedjenek a helyi szintű fellépésre, és nyújtsanak célzott tájékoztatást a nagyközönség részére az Európai Parlament határozatairól és tevékenységeiről; javasolja annak megfontolását, hogy biztosítsanak nagyobb függetlenséget a tájékoztatási irodák részére annak eldöntése tekintetében, hogy hogyan kommunikálnak a nagyközönséggel;

37. úgy véli, hogy a Parlament tagállami tájékoztatási irodáinak meghatározóbb szerepet kellene játszaniuk a nemzeti, illetve a regionális és helyi média bevonásában; javasolja a Parlament tájékoztatási irodáira vonatkozó költségvetési tételek megnövelését a jobb kommunikáció biztosításának konkrét céljával;

38. úgy véli, hogy fel kell mérni az EuroParlTV szolgáltatásának ár-érték arányát, az EuroParlTV kedveltségére és nézettségére vonatkozó átfogó elemzés alapján; úgy véli, hogy növelni kell az EuroParlTV hatékonyságát a Parlament internetes stratégiájába történő további integrálása révén, ugyanakkor jogállását illetően konkrét lépéseket kell tenni szerkesztői függetlenségének biztosítása érdekében, valamint elő kell segíteni tartalmának a lehető legszélesebb körű rendelkezésre bocsátását az azt felhasználni kívánó televíziós csatornák és online média körében;

39. üdvözli, hogy az Európai Parlament újságírói díja az új média kategóriáját is magában foglalja;

Újságírás és új média

40. felhívja az újságírókat és a média szakembereit, hogy működjenek együtt a jövő európai újságírásával kapcsolatos gondolkodásban és véleménycserében;

41. kitart amellett, hogy a tagállamoknak valódi uniós médiakonceptiókkal kell előállniuk, amelyek túlmutatnak az információk pusztá közvetítésén, és hozzájárulnak az Unió kulturális és nyelvi sokszínűségéhez;

42. hangsúlyozza, hogy ha a közösségi hálózatok viszonylag hatékonyak bizonyulnak is az információk gyors terjesztésében, nem mindig szolgálnak a tőlük elvárható megbízhatósági garanciákkal, és nem tekinthetők professzionális médiának; hangsúlyozza, hogy a közösségi hálózatok platformjain az információk kezelése veszélyeket rejt magában, és súlyos újságírói hibákhoz vezethet, és ezért ezen új eszközöket elővigyázatosan kell kezelni; hangsúlyozza az új médiára vonatkozó etikai kódex kidolgozásának fontosságát;

43. emlékeztet arra, hogy az újságírói szakma változása utat nyit a nyitottabb, az egyre tájékozottabb közösségek iránt elkötelezett média felé, de ez kizárólag az újságírás egészét és az újságírók jogállásának megőrzését szolgálhatja;

44. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az újságírói és médiaszakmák figyelemmel kísérjék szakmai területük folyamatos változásait, kihasználják a közösségi hálózatok előnyeit, amelyek minden lehetőséget megadnak tudásuk bővítésére, és amelyek lehetővé teszik a „hálózatfigyelést”; a közösségi hálózatok visszafordíthatatlan jelenségét látván érdeklődéssel állapítja meg, hogy az újságírás megőrzi helyét a hírek terjesztésében, mivel az újságíró e valóban sokszínű hálózatokkal együttműködve igazi kutatómunkát és tényel-
lenőrzést tud folytatni, ami pedig új részvételi újságírási modellt teremt, és előmozdítja a tájékoztatást;

45. hangsúlyozza, hogy az újságírók a modern, információözönnel szembenező társadalomban döntő szerepet játszanak, mivel hivatásuk, szakmai etikájuk, hatékonyságuk és hitelességük révén egyedül ők tudnak az információhoz jelentős hozzáadott értéket adni azáltal, hogy segítenek megérteni a híreket; emlékeztet arra, hogy a média minősége és függetlensége kizárólag a magas szintű szakmai és társadalmi normák révén biztosítható;

*

* *

46. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2010. szeptember 8., szerda

Az emberi jogok Iránban - Szakineh Mohammadi Astiani és Zahra Bahrami ügye

P7_TA(2010)0310

Az Európai Parlament 2010. szeptember 8-i állásfoglalása az emberi jogok helyzetéről Iránban, különös tekintettel Szakineh Mohammadi Astiani és Zahra Bahrami ügyére

(2011/C 308 E/10)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Iránról, nevezetesen az emberi jogok kérdéséről szóló korábbi állásfoglalásaira és különösen a 2009. október 22-én ⁽¹⁾ és 2010. február 10-én ⁽²⁾ elfogadott állásfoglalásaira,
 - tekintettel az Európai Parlament elnökének a halálbüntetés elleni európai nap alkalmából 2009. október 9-én tett nyilatkozatára, valamint a bahá'í vezetők kivégzéséről szóló, 2010. augusztus 11-i nyilatkozatra,
 - tekintettel az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének 2010. június 14-i és 2010. július 6-i nyilatkozataira,
 - tekintettel az ENSZ főtitkárának 2009. szeptember 23-i jelentésére az emberi jogok helyzetéről az Iráni Iszlám Köztársaságban, és az ENSZ emberi jogi főbiztosának Iránról szóló, 2010. március 4-i nyilatkozatára,
 - tekintettel az Egyesült Nemzetek Közgyűlésének határozataira, különösen a halálbüntetés eltörléséig a kivégzésekre vonatkozó moratóriumról szóló 62/149. és 63/168. számú határozatokra,
 - tekintettel a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára, a Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára, a faji megkülönböztetés valamennyi formájának kiküszöböléséről szóló nemzetközi egyezményre, valamint a Gyermekek Jogairól szóló Egyezményre, amelyeknek az Iráni Iszlám Köztársaság is részes fele,
 - tekintettel a diplomáciai és konzuli kapcsolatokról szóló, 1963-as bécsi egyezményre,
 - tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel Irán sajnálatos módon továbbra is világszerte a legtöbb fiatal bűnelkövető kivégzése tekintetében, és mivel csupán 2010-ben 2 000 embert ítélték halálra;
- B. mivel jelentések szerint Masad Vahil Abad börtönében csak az elmúlt hetekben több mint száz foglyot végeztek ki kábítószerrel kapcsolatos vádakkal, és állítólag további mintegy száz fogvatartott várja kivégzését az elkövetkező napokban; mivel e kivégzések, amelyekről ráadásul a legnagyobb titokban döntenek, kollektív jellegük miatt a nemzetközi jog nyilvánvaló megsértését jelentik;
- C. mivel a legmagasabb szintű iráni bírói kar állításaival szemben Iránban még mindig alkalmazzák a megkövezést mint büntetést, például Szakineh Mohammadi Astiani esetében, akit házasságtöréssel vádoltak, ami 2010. augusztus 11-i, a televízió által közvetített „vallomásaiban” is nagy hangsúlyt kapott;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2009)0060.

⁽²⁾ Elogadott szövegek, P7_TA(2010)0016.

2010. szeptember 8., szerda

- D. mivel Szakineh Mohammadi Astianit, akit azzal vádolnak, hogy férje halálát követően két házasságon kívüli intim kapcsolata volt, 2006-ban 99 korbácsütésre ítélték Iránban, amit még abban az évben végre is hajtottak;
- E. mivel még a férje halálában való bűnrészességgel is megvádolták, majd felmentették, mielőtt a házassága során elkövetett házasságtöréssel vádolták meg és megkövezésre ítélték;
- F. mivel az iráni hatóságok a megkövezést, amelyet 2010. július 9-én kellett volna végrehajtani, nemzetközi nyomásra „emberi okokra hivatkozva” felfüggesztették;
- G. mivel Irán a megkövezés általi büntetéssel egyértelműen megszegi az általa a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya keretében vállalt kötelezettségeket; mivel Irán nemrégiben, az ország ENSZ Emberi Jogi Tanácsában lefolytatott egyetemes időszakos felülvizsgálata során beleegyezett abba, hogy tiszteletben tartja a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának legalább a „minimumnormáit” és – ameddig a halálbüntetés intézményét fenntartják – az okmány halálbüntetésre vonatkozó rendelkezéseit;
- H. mivel a 18 éves Ebrahim Hammádit augusztusban alig 16 évesen elkövetett állítólagos szodómia vádjával halálra ítélték, állítása szerint kínzást követően tett vallomás után;
- I. mivel a vádlottak helyzetét a nyilvánosság elé táró Mohammad Mosztafaeinek, a mindkét ügyben részt vevő védőügyvédnek a letartóztatástól tartva el kellett menekülnie az országból, és mivel egyre több emberi jogokkal foglalkozó ügyvédet, köztük Mohamed Ali Dadkaht, Mohammad Oliyifardot és Mohammad Szeifzadehet, sőt olyan kiemelkedő személyeket, mint a Nobel-díjas Sirin Ebadi fenyeget az állami üldöztetés, amely az irreális mértékű adóktól az ügyvédek és családjuk életveszélyes megfélemletéséig terjed;
- J. mivel az ismert emberi jogi ügyvédet, Nasrin Sotoudehet, akit nagy tisztelet övez a halálbüntetéssel sújtott fiatalok érdekében és a lelkiismereti meggyőződésük miatt fogva tartottak védelméért tett erőfeszítéseierő, 2010. szeptember 4-én letartóztatták azzal a váddal, hogy „államellenes propagandát folytat” és „a nemzetbiztonság elleni tevékenység céljából konspirál és csoportokat szervez”;
- K. mivel egy évvel a tisztességtelen elnökválasztások és az azt követő tömeges tiltakozások után, még mindig több száz tüntető, újságíró és polgári jogi aktivista, sőt a tüntetésekből való részvételt tagadó állampolgár, mint például Zahra Bahrami holland állampolgár, van börtönben;
- L. mivel a családját Iránban meglátogató Zahra Bahramit a 2009. december 27-én az Ásúra napján zajló tiltakozások során letartóztatták és arra kényszerítették, hogy beismerő vallomást tegyen a televízióban az ellene felhozott vádakkal kapcsolatban;
- M. mivel sem a nemzetközi emberi jogi szervezetek, sem a holland hatóságok számára nem engedték meg, hogy Zahra Bahramival kapcsolatba lépjenek;
- N. mivel a kikényszerített vallomások, a fogvatartottak kínzása és bántalmazása, az alvásmegvonás, a magánzárka, az illegális fogva tartás, a kegyetlen, embertelen és megalázó bánásmód és a fizikai bántalmazás – beleértve a szexuális erőszakot –, csakúgy mint az állami ügynökök büntetlensége továbbra is széles körben elterjedt gyakorlat, ami erős kételyeket ébreszt a bírósági eljárás méltányosságával és átláthatóságával kapcsolatban;
- O. mivel egyre több az olyan eset, amelyben békés polgári jogi aktivistákat vádolnak azzal, hogy „Isten ellenségei” (mohareb), amit akár halálbüntetéssel is sújthatnak, amint az Siva Nazar Ahari, az emberi jogi tudósítók bizottsága (CHRR) 2009. december 20. óta fogva tartott tagjának hamarosan bíróság elé kerülő ügyében is látható;

2010. szeptember 8., szerda

- P. mivel Iránban továbbra is változatlanul üldözik a vallási és etnikai kisebbségeket; mivel a kizárólag vallásos meggyőződésük miatt 2008 óta fogva tartott Fariba Kamalabadit, Dzsamáloddín Handzsánit, Afíf Naímit, Szaíd Rezaiét, Mahvas Szabetet, Behróz Tavakkolit és Vahíd Tizfahmot, a bahá'í hit hét vezetőjét 2010 augusztusában húsz év börtönre ítélték az állam elleni izgatás és kémkedés vádjával;
- Q. mivel folytatódik Mir Husszein Muszavi és Mehdi Karrúbi ellenzéki politikusok és a politikai pártok egyéb vezető tagjainak zaklatása; mivel 2010. szeptember elején a korábbi elnökjelölt, Mehdi Karrúbi lakóhelyét megtámadta több tucat felfegyverzett, civil ruhás személy, ami az épület összefirkálásához, feldúlásához, ablakok betöréséhez és a Karrúbi házán belüli lövöldözéshez vezetett; mivel ezekre a támadásokra azt követően került sor, hogy Mohammad Ali Dzsafari, a Forradalmi Gárda parancsnoka az ellenzék vezetőire célozva olyan kijelentéseket tett, hogy az iráni nép elítéli a „lázadás vezetőit”; mivel a rendőrség meg sem próbálta megállítani a támadásokat;
- R. mivel a bűncselekmények elkövetésével vádolt emberek kapcsolatban állnak az iráni politikai ellenzékkel, és a politikai ellenzék tagjait az iráni bíróságok bűncselekmények elkövetésével hozták kapcsolatba, hogy a politikai ellenzék a bűnelkövetéssel tegyék egyenlővé,
1. tiszteletét fejezi ki valamennyi iráni férfi és nő bátorsága iránt, akik az alapvető szabadságjogok védelméért, valamint emberi jogaik és demokratikus elveik tiszteletben tartásáért harcolnak, akik aktívan tiltakoznak a megkövezés és a többi kegyetlen büntetés ellen, és akik elnyomás és megfélemlítés nélküli társadalomban kívánnak élni;
 2. határozottan elítéli Szakineh Mohammadi Astiani megkövezés általi halálra ítéletét, és úgy véli, hogy bármi legyen is az igazság, a megkövezés általi halálra ítélet nem fogadható el és semmivel sem indokolható;
 3. nyomatékosan kéri az iráni hatóságokat, hogy vegyék újra fontolóra a Szakineh Mohammadi Astiani ügyében hozott ítéletet és kezdeményezzék ügyének átfogó felülvizsgálatát;
 4. határozottan ragaszkodik ahhoz, hogy az iráni kormány vizsgálja felül Zahra Bahrami ügyét, haladéktalanul biztosítson számára ügyvédet és konzuli segítséget, illetve engedje őt szabadon vagy biztosítson számára tisztességes eljárást; felszólítja Catherine Ashtont, a Bizottság alelnökét/az EU külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét, hogy az iráni hatóságoknál vesse fel Zahra Bahrami fogva tartásának kérdését;
 5. kéri az iráni kormányt, hogy állítsa le a szodómiával vádolt, 18 éves Ebrahim Hammádi kivégzését és követeli, hogy az Iráni Iszlám Köztársaság vessen véget azon gyakorlatnak, hogy a 18 éves kor előtt elkövetett bűncselekményekre halálbüntetést szab ki, és módosítsa törvényeit úgy, hogy azok megfeleljenek az Irán által aláírt nemzetközi emberi jogi egyezményeknek, többek között a gyermekjogi egyezménynek és a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának;
 6. mély megdöbbenését fejezi ki, hogy Irán továbbra is azon rendkívül kevés ország – például Afganisztán, Szomália, Szaúd-Arábia, Szudán és Nigéria – közé tartozik, amelyekben még mindig él a megkövezés gyakorlata; felszólítja az iráni parlamentet, hogy hozzon törvényt a megkövezés kegyetlen és emberellenes gyakorlatának eltörléséről;
 7. megerősíti a halálbüntetés elleni álláspontját, és kéri az iráni hatóságokat, hogy az ENSZ 62/149. és 63/168. számú határozatainak megfelelően vezessenek be a kivégzésekre vonatkozó moratóriumot a halálbüntetés eltörléséig;
 8. kéri, hogy az ENSZ Közgyűlésének következő ülésén terjesszenek elő olyan határozatot, amelyben felkérik az összes, halálbüntetést alkalmazó országot, hogy tájékoztassák az ENSZ főtájkárát és a közvéleményt a halálos ítéletekkel és a kivégzésekkel kapcsolatos valamennyi információról, túllépve ezáltal a halálbüntetésekre vonatkozó államtitkon, amely egyben számos kivégzés egyik tényezője;

2010. szeptember 8., szerda

9. ellenzi, hogy a felnőttek közötti, közös megegyezésen alapuló szexuális kapcsolatokat bármiféle bűncselekményként kezeljék, és szorgalmazza, hogy az iráni hatóságok ne tekintsék bűncselekménynek a „házasságtörést” és a homoszexualitást;
10. sürgeti az iráni hatóságokat, hogy a jogszabályokban és a gyakorlatban is szüntessék meg a kínzás és egyéb kegyetlen, embertelen és megalázó bánásmód vagy büntetés valamennyi formáját, biztosítsák a jogi eljárások tisztességességét és vessenek véget az emberi jogok megsértésével kapcsolatos büntetlenségnek;
11. felszólítja az Iráni Iszlám Köztársaságot, hogy írja alá és ratifikálja a nőkkel szembeni hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló ENSZ-egyezményt (CEDAW);
12. mélyen elítéli a bírósági eljárás méltányosságának és átláthatóságának hiányát és felszólítja az iráni hatóságokat, hogy biztosítsák a tisztességes és nyílt jogorvoslati eljárást;
13. felhívja az iráni hatóságokat, hogy biztosítsák a Vörös Félhold számára, hogy minden fogvatartotthoz elérjen, és tegyék lehetővé a nemzetközi emberi jogi szervezetek számára, hogy nyomon követhessék az országbeli helyzetet;
14. felszólítja az iráni hatóságokat, hogy haladéktalanul engedjék szabadon azokat, akiket kizárólag békés tiltakozás és a szólásszabadság alapvető emberi jogának érvényesítése miatt tartanak fogva, és megismétli a bahá'í vallás hét vezetőjének szabadon bocsátására vonatkozó követelését;
15. emlékeztet arra, hogy a gondolat-, a lelkiismeret- és a vallásszabadság alapvető jogok, amelyeket az Iráni Iszlám Köztársaság által is aláírt és megerősített Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya 18. cikkének megfelelően minden körülmények között biztosítani kell;
16. kéri az összes letartóztatott emberi jogi ügyvéd azonnali szabadon bocsátását;
17. súlyos aggodalmának ad hangot az iráni hatóságok részéről az igazságszolgáltatás területén elkövetett visszaélések miatt, amelyek az emberi jogokat védő közösség és a civil társadalom aktivistáit, többek között az „egymillió aláírás” kampány résztvevőit és az ADVAR diákszervezet központi tanácsának tagjait sújtják;
18. felszólítja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy a demokrácia és az emberi jogok európai eszköze keretében dolgozzanak ki további intézkedéseket az iráni emberi jogi aktivisták aktív védelmére, továbbá ösztönzi a tagállamokat, hogy támogassák az európai menedékváros programot;
19. felszólít egy olyan ENSZ-különmegbízotti mandátum újbóli létrehozására, amelynek keretében kivizsgálják az emberi jogi visszaéléseket és ösztönöznék az emberi jogi jogsértések iráni elkövetőinek elszámoltatását;
20. felszólít arra, hogy az uniós utazási tilalom alatt álló és vagyonuk befagyasztásával sújtott személyek és szervezetek nevét tartalmazó listát terjesszék ki azokra is, akik Iránban az emberi jogi jogsértésekért, az elnyomásért, valamint a szabadság korlátozásáért felelősek;
21. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a tagállamok kormányának és parlamentjének, az Egyesült Nemzetek Szervezete főtítkárnak, az ENSZ Biztonsági Tanácsának, az ENSZ Emberi Jogi Bizottságának, az iráni legfelsőbb bíróság elnökének, valamint az Iráni Iszlám Köztársaság kormányának és parlamentjének.

2010. szeptember 9., csütörtök

A jogalkotás minőségének javítása

P7_TA(2010)0311

Az Európai Parlament 2010. szeptember 9-i állásfoglalása a jogalkotás minőségének javításáról – az Európai Bizottság 15. jelentése a szubszidiaritás és az arányosság elveinek alkalmazásáról szóló jegyzőkönyv 9. cikke értelmében (2009/2142(INI))

(2011/C 308 E/11)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a hatékonyabb jogalkotásról szóló intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾,
- tekintettel a 2005. novemberi, a hatásvizsgálatokra vonatkozó intézményközi közös megközelítésre,
- tekintettel a következő jogalkotási ciklusra vonatkozó, az Európai Parlament és a Bizottság közötti felülvizsgált keretmegállapodásról szóló, 2010. február 9-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a szubszidiaritás és az arányosság elveinek alkalmazásáról szóló jegyzőkönyv 9. cikke értelmében a „Hatékonyabb jogalkotás 2006”-ról szóló, 2008. október 21-i állásfoglalására (14. éves jelentés) ⁽³⁾,
- tekintettel a 2008. október 21-i és 2009. április 24-i a közösségi jog alkalmazásának nyomán követéséről szóló 24. és 25. bizottsági éves jelentésről szóló állásfoglalásaira ⁽⁴⁾;
- tekintettel a szubszidiaritásról és az arányosságról szóló bizottsági jelentésre (a jogalkotás minőségének javítása 2007. – 15. jelentés) (COM(2008)0586),
- tekintettel a szubszidiaritásról és az arányosságról szóló bizottsági jelentésre (a jogalkotás minőségének javítása 2008. – 16. jelentés) (COM(2009)0504),
- tekintettel „A jobb szabályozás harmadik stratégiai felülvizsgálata az Európai Unióban” című bizottsági közleményre (COM(2009)0015),
- tekintettel „Az adminisztratív terhek csökkentése az Európai Unióban – Jelentés a 2008-ban elért eredményekről és kitekintés 2009-re” című bizottsági munkadokumentumra (COM(2009)0016),
- tekintettel a „Harmadik jelentés a szabályozási környezet egyszerűsítését célzó stratégia eredményeiről” című bizottsági munkadokumentumra (COM(2009)0017),
- tekintettel „Az adminisztratív terhek Európai Unión belüli csökkentésére irányuló cselekvési program – Ágazati csökkentési tervek és a 2009. évi tevékenységek” című bizottsági közleményre (COM(2009)0544),
- tekintettel a hatásvizsgálatok elvégzéséről szóló európai bizottsági belső iránymutatásra (SEC(2009)0092),
- tekintettel a Hatásvizsgálati Tanács 2008. évi jelentésére (SEC(2009)0055),

⁽¹⁾ HL C 321., 2003.12.31., 1. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0009.

⁽³⁾ HL C 15 E., 2010.1.21., 16. o.

⁽⁴⁾ HL C 15 E., 2010.1.21., 21. o., és HL C 184 E., 2010.7.8., 114. o.

2010. szeptember 9., csütörtök

- tekintettel a Hatásvizsgálati Tanács 2009. évi jelentésére (SEC(2010)1728),
 - tekintettel a független érdekképviselőkből álló, adminisztratív terhekkel foglalkozó magas szintű munkacsoport 2009. szeptember 17-i jelentésére,
 - tekintettel a Versenyképességi Tanács 2009. december 4-i következtetéseire,
 - tekintettel a 2007–2009. évi parlamenti reformmal foglalkozó munkacsoport végleges jelentésére,
 - tekintettel a Bizottsági Elnökök Értekezlete „Hatásvizsgálat: az Európa Parlament tapasztalatai” című munkadokumentumára,
 - tekintettel a polgári kezdeményezésről szóló rendeletre irányuló bizottsági javaslatra (COM(2010)0119),
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére és az Alkotmányügyi Bizottság véleményére (A7-0215/2010),
- A. mivel az arányosság és a szubszidiaritás elveinek megfelelő alkalmazása nélkülözhetetlen az Európai Unió megfelelő működéséhez és ahhoz, hogy intézményei tevékenysége megfeleljen az állampolgárok, a közös piacon működő vállalkozók, valamint a nemzeti kormányok és a helyi önkormányzatok elvárásainak, továbbá annak biztosításához, hogy a döntéshozatal a polgárokhoz minél közelebbi szinten történjen;
- B. mivel a jogalkotás minőségének javítása (better law-making) az Európai Unió hatékony működésének olyan elengedhetetlen feltételévé vált, amely lényegesen hozzájárulhat a gazdasági válságból való kilábaláshoz és a gazdasági növekedéshez;
- C. mivel a jogalkotás minőségének javítása problémakörét nemcsak a szabályozás javítását célzó bizottsági programmal kapcsolatban kell szemlélni, hanem tágabb összefüggésben, a Lisszaboni Szerződés hatályba lépésével kapcsolatban is;
- D. mivel a Lisszaboni Szerződés az Európai Parlamentet a rendes jogalkotási eljárásban a Tanáccsal egy szintre helyezi;
- E. mivel a Lisszaboni Szerződés hivatalosan is bevonja a nemzeti parlamenteket a szubszidiaritás elve alkalmazásának nyomán követésébe;
- F. mivel a jogalkotás minőségének javítását az előző Bizottság prioritásként kezelte és azt az új Bizottságnak is hasonlóan alapvető feladatként kell kezelnie;
- G. mivel a szabályozás javítása az Unióban számos problémát magába foglal, mint például a hatásvizsgálatok elvégzése, az adminisztratív terhek csökkentése, valamint a jelenlegi jogalkotás egyszerűsítése és egységesítése;
- H. mivel az összes érdekelt féllel, különösen a szociális partnerekkel folytatott konzultáció alapvető jelentőséggel bír a jogszabályok előkészítésében (beleértve a hatásvizsgálatokat is);
- I. mivel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSz.) 225. cikke szerint a Parlament felkérheti a Bizottságot, hogy megfelelő javaslatokat nyújtson be olyan kérdésekben, melyekkel kapcsolatban a Parlament úgy véli, hogy a Szerződések végrehajtása érdekében uniós jogszabály kidolgozására van szükség;
- J. mivel 2005 óta létezik az Európai Unió jogalkotásából fakadó adminisztratív terhek csökkentésére irányuló program, amelynek célja e terhek 2012-ig 25 %-kal történő korlátozása;

2010. szeptember 9., csütörtök

- K. mivel e program egyik kulcsfontosságú eleme az adminisztratív költségek standard költségmodellen alapuló alapfelmérése;
- L. mivel a hatályos jogszabályok egyszerűsítését és egységesítését szolgáló, átdolgozásra és egységes szerkezetbe foglalásra irányuló technikák biztosítják a végrehajtott módosítások nagyobb fokú érthetőségét és következetességét;
- M. mivel ez Európai Unió irányelvei szempontjából alapvető fontosságú, hogy a tagállamok megfelelően és kellő időben végrehajtsák azokat, valamint az is, hogy továbbra sem megoldott a „nemzeti túlszabályozás” kérdése, azaz az európai jogszabályok követelményein túlmutató terheket bevezető további szabályozás;
- N. mivel a Lisszaboni Szerződésben a komitológiát a felhatalmazáson alapuló és a végrehajtási jogi aktusok új felosztása váltotta fel;
- O. mivel a Lisszaboni Szerződés bevezette az európai polgári kezdeményezés új eszközét, amely lehetővé teszi, hogy az állampolgárok is befolyásolhassák az Európai Unió jogalkotását;
- P. mivel a polgárok Európai Unió alapjogi chartájában meghatározott jogai közé tartozik a megfelelő ügyintézéshez való jog, amelyet átlátható, a széles nyilvánosság számára is érthető jogszabályok nélkül nem lehet megvalósítani,

Alapvető megjegyzések

1. hangsúlyozza az egyszerű, átlátható és az uniós polgárok számára érthető jogszabályok fontosságát;
2. hangsúlyozza, hogy az európai intézményeknek tiszteletben kell tartaniuk a szubszidiaritás és az arányosság elvét javaslataik megfogalmazása során, és be kell tartaniuk az EUMSZ. mellékletében, a szubszidiaritás és az arányosság elveinek alkalmazásáról szóló jegyzőkönyvben meghatározott feltételeket;
3. hangsúlyozza, hogy minden jogszabálytervezetnek tartalmaznia kell azon indokokat, amiért a cél európai uniós szintű fellépés révén jobban megvalósítható, és ezt minőségi – illetve ahol csak lehetséges, mennyiségi – mutatókkal kell alátámasztani a fent említett jegyzőkönyv értelmében;
4. határozottan támogatja a szabályozás javításának folyamatát, amelynek célja az európai uniós szabályozás következetességének, átláthatóságának és hatékonyságának a növelése; hangsúlyozza a Bizottság kulcsfontosságú szerepét a jó minőségű jogalkotási javaslatok elkészítése terén, mivel ez rendelkezik a jogalkotás kezdeményezésére vonatkozó hatáskörrel; vállalja, hogy mindent megtesz annak érdekében, hogy ezeket a javaslatokat a megfelelő jogalkotási eljárás szerint minél előbb megvizsgálja; hangsúlyozza továbbá, hogy a jogi szabályozás helyes végrehajtásának biztosítása érdekében rendkívül fontos a tagállamokkal való együttműködés;
5. üdvözli a Bizottság fenti folyamat iránti elkötelezettségét, amely számos dokumentumban, különösen a jobb európai uniós szabályozás harmadik stratégiai felülvizsgálatában, illetve folyamatban lévő tevékenysége során nyilvánul meg; megállapítja ugyanakkor, hogy a program csak szűk körben ismert, és felszólítja a Bizottságot, hogy határozottabban népszerűsítse azt;
6. egyetért a Tanács 2009. december 4-i következtetéseinek 3. és 15. pontjában foglalt megállapításokkal, amelyek a szabályozás javítására vonatkozó közös felelősségünkkel és az e folyamatban elkötelezett összes intézmény és személy felelősségének erősítésével kapcsolatosak;
7. tudomásul veszi a Gazdasági és Szociális Bizottság és a Régiók Bizottsága részvételét a szabályozás javításáról és az adminisztratív terhek csökkentéséről szóló vitában, és eredményes együttműködésre számít e területen;

2010. szeptember 9., csütörtök

8. úgy véli, hogy ezen a hatalmas területen folyó intézményközi együttműködés javításához szükség van a hatékonyabb jogalkotásról szóló, 2003. évi intézményközi megállapodás felülvizsgálatára; felhívja a figyelmet az Európai Parlament és a Bizottság közötti kapcsolatokról szóló keretmegállapodásra vonatkozó, 2010. február 9-i állásfoglalásának e kérdéshez kapcsolódó pontjaira, különösen a két intézmény közös kötelezettségvállalására, amely szerint a hatékonyabb jogalkotásról szóló intézményközi megállapodásnak a Lisszaboni Szerződés új rendelkezéseihez való hozzáigazítása ügyében a Miniszterek Tanácsával folytatandó jövőbeni tárgyalások előkészítéseként megállapodásra jutnak a végrehajtandó kulcsfontosságú módosításokról;

9. sürgeti a Bizottságot, hogy az Európai Parlament és a Bizottság közötti felülvizsgált keretmegállapodásról szóló, 2010. február 9-i állásfoglalás alapján létrejött politikai megegyezés értelmében tegyen meg mindent annak biztosítására, hogy a Parlamentet és a Tanácsot a jogalkotási eljárásban egyenrangú feleknek tekintsék, és érvényesüljön a Parlamentre és a Tanácsra vonatkozó egyenlő bánásmód Lisszaboni Szerződésben rögzített elve különösen azáltal, hogy mindkét intézményt egyszerre és teljes körűen tájékoztatja az adott eljárást érintő valamennyi eseményről és fejleményről, és azonos módon biztosítja számukra az ülésekhez és javaslatokhoz, illetve egyéb információkhoz való hozzáférést;

10. hangsúlyozza, hogy a szabályozás egyszerűsítésének folyamata nem vezethet a jelenlegi joganyagban foglalt normák csökkentéséhez, ezért az összes érdekelt féllel, köztük a szociális partnerekkel folytatott konzultációk e folyamat szerves részét képezik;

11. örömmel fogadja a nemzeti parlamentek szorosabb bevonását az európai jogalkotási folyamatba, különösen a jogalkotási javaslatok szubszidiaritás elvével való összhangja ellenőrzésének folyamatába; hangsúlyozza, hogy a nemzeti parlamentek kötelesek betartani a vélemények beküldésére vonatkozó nyolchetes határidőt;

12. örömmel fogadja a Bizottságnak a nemzeti parlamentekkel folyó információcsere hatékonyságának biztosítására, valamint a Parlament és a Tanács erről történő tájékoztatására irányuló tevékenységét; arra ösztönzi a nemzeti parlamenteket, hogy egyértelműen különböztessék meg a szubszidiaritás elvére vonatkozó és a bizottsági javaslatok tartalmát érintő véleményeket;

Hatásvizsgálat

13. hangsúlyozza a Bizottságnak a hatásvizsgálatok elvégzésére vonatkozó alapvető felelősségét; kéri az elvégzett vizsgálatok függetlenségét és hitelességét biztosító mechanizmusok kidolgozását; egyúttal kötelezettséget vállal arra, hogy a Bizottság javaslataiban tett lényegi módosításai hatásvizsgálatát elvégzi;

14. ebből a célból kéri a Bizottságot, hogy hatásvizsgálatairól rendszeresen állítson össze 2–4 oldalas összefoglalót a Parlament és a Tanács számára és csatolja a teljes hatásvizsgálatot is a jogalkotási javaslatok benyújtása során;

15. ösztönzi a parlamenti bizottságokat, hogy a Bizottság jogalkotási javaslatairól szóló viták előtt tartsanak eszmecserét a Bizottsággal a hatásvizsgálatról;

16. úgy véli, hogy az eddigi tapasztalatok alapján szükséges a hatásvizsgálatokra vonatkozó intézményközi közös megközelítés felülvizsgálata és ösztönzi az intézményeket, hogy teljesítsék a hatásvizsgálatok tekintetében vállalt kötelezettségeiket; felhívja a figyelmet a Bizottsági Elnökök Értekezlete ezzel a témával kapcsolatos munkadokumentumának következtetéseire; támogatja a parlamenti bizottságok arra vonatkozó kezdeményezéseit, hogy felkérjék a Bizottságot az összes hatásvizsgálat rendelkezésre bocsátására annak érdekében, hogy az illetékes bizottságok alaposan tanulmányozhassák őket az első eszmecserék kezdetekor illetve azok előtt;

17. egyúttal emlékezteti a Bizottságot arra, hogy minden újabb javaslatot valamennyi hatás teljes körű figyelembe vételével, integrált megközelítési módot alkalmazva kell értékelni, ami a gazdasági, társadalmi és természeti környezetre gyakorolt hatások vizsgálatát is magában foglalja;

2010. szeptember 9., csütörtök

18. különösen hangsúlyozza a jogalkotásra irányuló javaslatok megfelelő társadalmi hatásvizsgálatának szükségességét, többek közt azoknak az európai munkaerőpiacra és a társadalom életszínvonalára gyakorolt hatását; újólaj hangsúlyozza, hogy alaposan meg kell vizsgálni a jogszabályok vállalkozásokra gyakorolt hatását;

19. javasolja, hogy a Bizottság minden, az adminisztratív terheket csökkentő javaslattal kapcsolatban végezzen hatásvizsgálatot, ami lehetővé teszi ezen javaslatok esetleges mellékhatásainak kimutatását;

20. rámutat arra, hogy az objektív hatásvizsgálat érdekében a Bizottságnak rendszeres konzultációt kell folytatnia valamennyi érdekelt féllel, beleértve a kis- és középvállalkozásokat is; úgy véli, hogy az érdekelt feleket feltétlenül szükséges jobban tájékoztatni a konzultációkban való részvétel lehetőségéről és kéri a konzultáció időtartamára vonatkozó 8 hetes határidő meghosszabbítását; felkéri a Bizottságot, hogy készítse el és tegye közzé a következő évre tervezett hatásvizsgálatok egyértelmű listáját annak érdekében, hogy az érdekelt felek megfelelően fel tudjanak azokra készülni;

21. úgy véli, hogy az objektív hatásvizsgálatok a bizottsági javaslatok értékelésének fontos eszközei, ezért szorgalmazza, hogy a hatásvizsgálatok elvégzését egy, a Parlament felé elszámoltatható, független szervezet ellenőrizze;

22. hangsúlyozza, hogy a hatásvizsgálatok minőségét folyamatosan ellenőrzés alatt kell tartani; üdvözlí a hatásvizsgálati testület véleményét a minőség általános javulásáról; megállapítja, hogy a testület szigorította az értékelési szempontokat; ugyanakkor úgy véli, hogy a testület által azonnal elvetett hatásvizsgálatok magas hányada (30 %) arra utal, hogy azok minőségét a Bizottság megfelelő szolgálatainak tovább kell javítaniuk; felszólít továbbá a testület rendelkezésére álló emberi erőforrások növelésére;

23. elégedetten veszi tudomásul a Bizottság által kidolgozott, a hatásvizsgálatok elvégzésével kapcsolatos új iránymutatásokat különösen a szubszidiaritás és arányosság elveire vonatkozó kérdéscsoport kidolgozását illetően; reméli, hogy az új iránymutatások jelentős mértékben hozzájárulnak a hatásvizsgálatok elvégzésnek gördülékenyebbé tételéhez, és ezáltal a jogalkotásra irányuló javaslatok minőségének javításához;

24. külön üdvözlí a Bizottság új hatásvizsgálati útmutatóját, amely előírja a kkv-król szóló jövőbeni jogszabályok és közigazgatási kezdeményezések (kkv-teszt) hatáselemzését és azt, hogy az elemzés eredményét figyelembe kell venni a javaslatok megfogalmazásakor; hangsúlyozza, hogy a kkv-teszt szisztematikus alkalmazása a Bizottság hatásvizsgálataiban a kisvállalkozói intézkedéscsomag végrehajtásának fontos eleme és jelentős mértékben hozzájárul a kkv-k számára kedvező szabályozási környezethez; felkéri a tagállamokat, hogy a kkv-tesztet alkalmazzák nemzeti szinten;

25. felszólítja a Bizottságot, hogy pontosítsa a Barroso elnök politikai iránymutatásában felvázolt „intelligens szabályozás” programját, különös tekintettel az utólagos értékelés terén tett erőfeszítések fokozására, és hogy foglalja bele a menetrendbe a mennyiségi mutatókat is, különösen az adminisztratív teher csökkentésére irányulókat;

26. felszólítja a Bizottságot, hogy rendszeresen végezze el az elfogadott jogszabályok utólagos értékelését többek közt annak érdekében, hogy lehetőségeihez mérten ellenőrizze, hogy a javaslatairól készített hatásvizsgálatok prognózisa mennyire volt helytálló;

27. üdvözlí a hatásvizsgálatok rendszerének értékelését célzó számvevőszéki kezdeményezést és érdeklődéssel várja annak eredményeit;

Az adminisztratív terhek csökkentése

28. hangsúlyozza az Európai Unióban működő vállalkozások költségei csökkentésének jelentőségét, hogy a nehéz gazdasági körülmények között eredményes munkát végezhesenek és globális szinten tudjanak versenyezni; hangsúlyozza, hogy egyszerűsíteni kell a közigazgatási eljárásokat; hangsúlyozza, hogy az adminisztratív terhek csökkentésének a szükségtelen információs követelményekre kell összpontosítania, és teljes mértékben támogatnia kell a kisvállalkozói intézkedéscsomagban meghatározott „csak egyszer” elvet; hangsúlyozza, hogy a vállalkozások adminisztratív terheinek csökkentése nem járhat semmiféle negatív szociális vagy környezeti következménnyel;

2010. szeptember 9., csütörtök

29. elégedetten veszi tudomásul a Bizottság a javaslatok elkészítésében végzett eddigi munkájának eredményét, amelyek elfogadása után az adminisztratív terhek akár 33 %-kal is csökkenhetnek 2012-ig, az eredetileg vállalt 25 %-os csökkentés túlszárnyalását jelenti; megállapítja, hogy az ily módon keletkezett megtakarítás akár a 40 milliárd eurót ⁽¹⁾ is meghaladhatja;
30. különösen felhívja a figyelmet a legnagyobb megtakarítási potenciállal rendelkező bizottsági javaslatokkal kapcsolatos munka előrehaladására (pl. a mikrovállalkozások mentesítése a számvitelre vonatkozó uniós követelmények alól és a HÉA-irányelv elektronikus számlázás megkönnyítése érdekében történő módosítása); felszólítja a tagállamokat a Tanácsban való konstruktív együttműködésre és az elfogadott jogszabályok saját jogrendjükbe történő hatékony átültetésére;
31. megállapítja, hogy az adminisztratív terhek alapfelmérésének programja hasznos, de költséges módszernek bizonyult; felhívja a Bizottságot, hogy fontolja meg az adminisztratív terhek mérésének alternatív módszereit, mint például az érdekelt felekkel folytatott konzultációt, amely egyes esetekben e terhek azonnali eltörlését teszi lehetővé;
32. hangsúlyozza, hogy az adminisztratív költségek mérésére szolgáló standard költségmodellt nem értékelték független módon;
33. egyúttal megállapítja, hogy az önálló internetes oldalon online beérkezett javaslatok száma viszonylag alacsony (2008-ban 148 darab); úgy véli, hogy a Bizottságnak erőteljesebben fel kell hívnia a figyelmet arra a lehetőségre, hogy az érintettek jelezhetik, ha az európai vagy nemzeti szabályozás túlzott adminisztratív költségeket okoz;
34. egyetért a Bizottsággal abban, hogy az elektronikus kommunikációs eszközök tökéletesen alkalmasak az adminisztratív terhek csökkentésére, és sürgeti az európai közigazgatás korszerűsítését célzó e-Bizottság 2006–2010 keretében, valamint az i2010 stratégiában foglaltak megvalósítását;
35. sürgeti a Bizottságot, hogy folytassa az adminisztratív terhek csökkentésére vonatkozó ágazati tervekben foglaltak megvalósítását; kötelezettséget vállal saját vonatkozó jogalkotási javaslatainak hatékonyabb ellenőrzésére;
36. üdvözli a független érdekképviselőkből álló, adminisztratív terhekkel foglalkozó magas szintű munkacsoport pozitív hozzájárulását a Bizottság e terhek csökkentését célzó programjához; ugyanakkor hangsúlyozza, hogy a csoport összetételét kiegyensúlyozottabbá kell tenni a civil társadalmat képviselő és más tagállamokból származó, több szakértő bevonásával; kéri, hogy az így kiegészített csoport megbízását 2013-ig hosszabbítsák meg;
37. felhívja a figyelmet arra, hogy az uniós polgárok nem tudják megkülönböztetni az európai szabályozásból eredő adminisztratív terheket a nemzeti szabályozásból fakadó terhektől, és hogy a nemzeti adminisztratív terhek is hozzájárulnak az Európai Unióról alkotott negatív képhez;
38. felhívja a figyelmet arra, hogy az adminisztratív terhek csökkentését célzó program sikerének biztosításához szükség van a Bizottság és a tagállamok közötti aktív együttműködésre az eltérő értelmezések és az európai jogszabályok követelményein túlmutató terheket bevezető további szabályozás elkerülésében;
39. kéri a tagállamokat, hogy az adminisztratív terhek csökkentése terén kitűzött céljaikat következetesen valósítsák meg és reméli, hogy eredményes lesz a nemzeti parlamentekkel e téren folyó együttműködés;
40. ösztönzi a Bizottságot, hogy az adminisztratív terhek Európai Unión belüli csökkentésére irányuló cselekvési programját terjessze ki új prioritási területekre és más jogszabályokra az összes érintett féllel – köztük a szociális partnerekkel – folytatott konzultáció és a meglévő szabályozás utólagos értékelése alapján; felkéri a Bizottságot, hogy e cselekvési programot 2012 után is folytassa;

⁽¹⁾ Lásd „Az adminisztratív terhek Európai Unión belüli csökkentésére irányuló cselekvési program – Ágazati csökkentési tervek és a 2009. évi tevékenységek” című közlemény (COM(2009)0544) 6. oldalát.

2010. szeptember 9., csütörtök

Intézményi és eljárási észrevételek

41. üdvözli a Bizottságnak az európai jog egységesítésére és egyszerűsítésére irányuló javaslatok kidolgozásában és előkészítésében végzett eddigi munkáját; egyúttal emlékeztet a jó intézményközi együttműködés megőrzésének szükségességére e területen, különösen olyan esetekben, amikor a Bizottság feleslegesnek ítélt javaslatokat von vissza;
42. felhívja a Bizottságot, hogy folytassa a jogszabályok egységes szerkezetbe foglalását, valamint hogy terjessze elő az egységes szerkezetbe foglalási program egészének eredményeit tartalmazó, 2009. évre tervezett jelentését ⁽¹⁾;
43. hangsúlyozza, hogy egy hatályos jogszabály módosítását mindig átdolgozás formájában kell elvégezni; ugyanakkor elismeri és tiszteletben tartja azokat a jogokat, amelyekkel a Bizottság a jogalkotási eljárás terén rendelkezik;
44. rámutat arra, hogy a jogalkotás egyszerűsítését célzó, más kezdeményezések a rendes jogalkotási eljárás hatálya alá tartoznak és az ennek megfelelő határidők vonatkoznak rájuk; biztosít arról, hogy minden tőle telhetőt megtesz a Bizottság javaslatainak mielőbbi megtárgyalása érdekében;
45. felhívja a figyelmet arra, hogy az EUMSZ. ⁽²⁾ egyértelműen megtiltja, hogy a Tanács és a Parlament olyan jogszabályokat fogadjon el, amelyek nincsenek betervezve a Szerződés adott területre vonatkozó rendelkezéseiben;
46. óva int attól, hogy a jogalkotási gyakorlatról az önszabályozás, társszabályozás vagy más, nem jogalkotási eszköz érdekében lemondjanak; úgy véli, hogy minden esetben ki kell vizsgálni egy ilyen döntés következményeit, figyelembe véve a Szerződés rendelkezéseit és az egyes intézmények mindenkori szerepét;
47. ugyanakkor hangsúlyozza, hogy a nem kötelező erejű jogi eszközöket kellően indokolt esetben, a hatályos jogszabályok jogbiztonságának és érthetőségének romlása nélkül, a lehető legnagyobb körültekintéssel kell alkalmazni, a Parlamenttel folytatott konzultációt követően, ahogy azt a felülvizsgált keretmegállapodásról szóló állásfoglalásában kiemeli;
48. üdvözli a végrehajtási intézkedések rendszerével (komitológiával) kapcsolatos felgyorsult dokumentum- és információcserét, különösen az új, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárást; reméli, hogy a Lisszaboni Szerződéssel bevezetett új rendszerre történő átállás zökkenőmentesen és felesleges késedelem nélkül valósul meg;
49. üdvözöl ezen felül számos, a Lisszaboni Szerződéssel bevezetett intézményi változást, amelyek hatással lesznek az Európai Unió jogalkotására; különösen hangsúlyozza az európai polgári kezdeményezés jelentőségét, amelyben megvan az európai nyilvános vita alapvető elemévé válás lehetősége, valamint üdvözli a Bizottság e kezdeményezéssel kapcsolatos rendeletre irányuló javaslatát; hangsúlyozza, hogy szoros együttműködés szükséges a Parlament és a Bizottság között egy hatékony és érthető eszköz létrehozása érdekében, világos feltételeket szabva a befogadhatóság tekintetében, az EU jogalkotási eljárása legjobb gyakorlatának megfelelően;
50. támogatja a Bizottság javaslatát, hogy már akkor meg kell vizsgálni a benyújtott előzetes polgári kezdeményezés befogadhatóságát, amikor elérte a támogató nyilatkozatok előírt mennyiségének egyharmadát, ezzel ugyanis elkerülhető, hogy később csalódást okozzanak a polgároknak a kezdeményezés befogadhatatlanná nyilvánításával;
51. felkéri a Bizottságot, hogy határozza meg a hivatalosan benyújtott kezdeményezés megvizsgálására vonatkozó határidőn kívül a befogadhatónak nyilvánított kezdeményezés esetén a jogalkotási javaslat benyújtására vonatkozó határidőt is;

(1) Lásd a „Harmadik jelentés a szabályozási környezet egyszerűsítését célzó stratégia eredményeiről” című munkadokumentum (COM(2009)0017) 5. szakaszát.

(2) Az EUMSZ. 296. cikkének (3) bekezdése.

2010. szeptember 9., csütörtök

52. sürgeti a Bizottságot, hogy vállaljon kötelezettséget azon határidők tekintetében, melyeken belül teljesíti az EUMSZ. 225. cikke szerinti parlamenti kéréseket, különösen azt a keretmegállapodásban vállalt kötelezettséget, hogy valamennyi jogalkotási kezdeményezésre irányuló kérelemről a saját kezdeményezésű jelentés elfogadását követő három hónapon belül nyomon követési jelentést készít, illetve legfeljebb egy éven belül jogalkotási javaslatot nyújt be;

53. felhívja a Bizottságot, hogy az uniós jog alkalmazásának nyomon követéséről szóló eddigi parlamenti állásfoglalások fényében maradéktalanul használja ki az EUMSZ. 258. és 260. cikke alapján őt megillető jogokat, különösen ha a tagállamok nem küldenek értesítést az irányelvek átültetését célzó intézkedésekről;

54. rámutat arra, hogy a jogalkotás minősége javításának kérdése közvetlenül kapcsolódik az európai uniós jogszabályok végrehajtásának nyomon követéséhez;

55. figyeli az említett nyomon követésre vonatkozó, uniós kísérleti projekt végrehajtását; kifejezi aggodalmát, hogy a panaszok kivizsgálásának javasolt módja ahhoz vezethet, hogy a Bizottság túlzottan függeni fog a tagállamoktól;

*

* *

56. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a tagállamok parlamentjének.

A romák helyzete Európában

P7_TA(2010)0312

Az Európai Parlament 2010. szeptember 9-i állásfoglalása a romák helyzetéről és az Európai Unión belüli szabad mozgásról

(2011/C 308 E/12)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára, különösen annak 1., 8., 19., 20., 21., 24., 25., 35. és 45. cikkére,
- tekintettel a nemzetközi emberi jogi jogszabályokra, nevezetesen a faji megkülönböztetés valamennyi formájának kiküszöböléséről szóló nemzetközi egyezményre, a nőkkal szembeni hátrányos megkülönböztetés valamennyi formájának kiküszöböléséről szóló egyezményre, valamint az ENSZ gyermekjogi egyezményére,
- tekintettel az emberi jogokat és alapvető szabadságokat védő európai egyezményekre, nevezetesen az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményre és az Emberi Jogok Európai Bíróságának ehhez kapcsolódó joggyakorlatára, az Európai Szociális Chartára és a Szociális Jogok Európai Bizottságának vonatkozó ajánlásaira és az Európa Tanács nemzeti kisebbségek védelméről szóló keretegyezményére,
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 2. és 3. cikkére, amely rögzíti az Európai Unió alapjául szolgáló alapvető jogokat és elveket, többek között a megkülönböztetésmentesség és a szabad mozgás elvét,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 8., 9., 10., 16., 18., 19., 20., 21., 151., 153. és 157. cikkére,

2010. szeptember 9., csütörtök

- tekintettel az Európai Unióban élő romák helyzetéről szóló 2005. április 28-i állásfoglalására ⁽¹⁾, az Európai Unióban élő roma nők helyzetéről szóló 2006. június 1-jei állásfoglalására ⁽²⁾, az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról szóló 2004/38/EK irányelv alkalmazásáról szóló 2007. november 15-i állásfoglalására ⁽³⁾, a romákkal kapcsolatos európai stratégiáról szóló 2008. január 31-i állásfoglalására ⁽⁴⁾, a romák etnikai alapon történő olaszországi összeírásáról szóló 2008. július 10-i állásfoglalására ⁽⁵⁾, a romák társadalmi helyzetéről és az uniós munkaerőpiachoz való jobb hozzáféréséről szóló 2009. március 11-i állásfoglalására ⁽⁶⁾, valamint a romákról szóló második európai csúcstalálkozóról szóló 2010. március 25-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
- tekintettel a személyek közötti, faji vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló 2000. június 29-i 2000/43/EK tanácsi irányelvre ⁽⁸⁾, a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelvre ⁽⁹⁾, a rasszizmus és az idegengyűlölet egyes formái és megnyilvánulásai elleni, büntetőjogi eszközökkel történő küzdelemről szóló 2008. november 28-i 2008/913/IB tanácsi kerethatározatra ⁽¹⁰⁾, az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról szóló 2004. április 29-i 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹¹⁾, valamint a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹²⁾,
- tekintettel a „Rasszizmus és idegengyűlölet az EU tagállamaiban” című, az Alapjogi Ügynökség által 2009-ben közzétett jelentésre ⁽¹³⁾, valamint Thomas Hammarberg, az Európa Tanács emberi jogi biztosának jelentésére,
- tekintettel a 2007. decemberi és 2008. júniusi Európai Tanács következtetéseire, az Általános Ügyek Tanácsának 2008. decemberi következtetéseire, valamint a Foglalkoztatási, Szociálpolitikai, Egészségügyi és Fogyasztásügyi Tanács 2009. június 8-án Luxembourgban elfogadott, a romák integrációjáról szóló következtetéseire,
- tekintettel a 2005-ben meghirdetett „A roma integráció évtizede” programra és a Roma Oktatási Alapra, amelyeket számos uniós tagállam, tagjelölt ország és más olyan ország hívott életre, amelyekben az európai uniós intézmények meghatározó jelenléttel bírnak,
- tekintettel „A női bevándorlás: a női bevándorlók szerepe és helye az Európai Unióban” című 2006. október 24-i állásfoglalására ⁽¹⁴⁾,
- tekintettel a romákról szóló első csúcstalálkozó (2008. szeptember 16., Brüsszel) és a romákról szóló második csúcstalálkozó (2010. április 8., Córdoba) következtetéseire,
- tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság 2010 vége felé várható, a romák integrációjának európai uniós stratégiájáról szóló jelentésére,

⁽¹⁾ HL C 45. E, 2006.2.23., 129. o.

⁽²⁾ HL C 298. E, 2006.12.8., 283. o.

⁽³⁾ HL C 282. E, 2008.11.6., 428. o.

⁽⁴⁾ HL C 68. E, 2009.3.21., 31. o.

⁽⁵⁾ HL C 294. E, 2009.12.3., 54. o.

⁽⁶⁾ HL C 87. E, 2010.4.1., 60. o.

⁽⁷⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0085.

⁽⁸⁾ HL L 180., 2000.7.19., 22. o.

⁽⁹⁾ HL L 303., 2000.12.2., 16. o.

⁽¹⁰⁾ HL L 328., 2008.12.6., 55. o.

⁽¹¹⁾ HL L 158., 2004.4.30., 77. o.

⁽¹²⁾ HL L 281., 1995.11.23., 31. o.

⁽¹³⁾ 2009. évi jelentés a rasszizmussal és idegengyűlölettel kapcsolatos helyzetről az EU tagállamaiban; Tanulmány az európai uniós kisebbségekről és megkülönböztetésről, adatközpontú jelentés: a romák helyzete 2009-ben; Az Európai Unió egyik tagállamából egy másikba költöző és ott letelepedő roma polgárok helyzete; Összehasonlító jelentés a romák és vándorlók lakáskörülményeiről az Európai Unióban.

⁽¹⁴⁾ HL C 313. E, 2006.12.20., 118. o.

2010. szeptember 9., csütörtök

- tekintettel az ENSZ faji megkülönböztetés megszüntetésével foglalkozó bizottságának 77. ülésén (2010. augusztus 2–27.) elfogadott ajánlásaira,
 - tekintettel az Európa Tanács Rasszizmus és Intolerancia Elleni Európai Bizottságának 2010. június 15-én kiadott, Franciaországról szóló negyedik jelentésére,
 - tekintettel a roma integráció tíz közös alapelveire,
 - tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel az Európai Unió az Európai Unió Alapjogi Chartájában és az uniós szerződésekben rögzített olyan elveken alapul, amelyek magukban foglalják a megkülönböztetésmentesség, az uniós állampolgárságból fakadó sajátos jogok, valamint a személyes adatok védelméhez való jog elvén alapulnak,
- B. mivel ezen elvek a fent említett 2000/43/EK, 2000/78/EK, 2004/38/EK és 95/46/EK irányelveken keresztül érvényesülnek,
- C. mivel a 10–12 millió európai roma továbbra is súlyos és rendszeres megkülönböztetésnek van kitéve az oktatás (elsősorban szegregáció), a lakhatás (elsősorban kényszerkilakoltatások, átlag alatti életkörülmények, gyakran gettókban), a foglalkoztatás (különösen alacsony foglalkoztatási arány) és az egészségügyi ellátó rendszerhez és egyéb közszolgáltatásokhoz való alacsony hozzáférés terén, és mivel részvételük a politikai életben megdöbbentően kismértékű,
- D. mivel az európai romák többsége a 2004. és 2007. évi bővítés után uniós polgárrá vált, és azóta családtagjaikkal együtt a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jog nyújtotta előnyöket élvezik,
- E. mivel különösen kiszolgáltatott helyzetben vannak azok a roma személyek és közösségek, akik/amelyek úgy határoztak, hogy a nemzeti állampolgárságuk szerinti uniós tagállam helyett egy másik uniós tagállamban telepednek le,
- F. mivel számos tagállamból hazatelepítették vagy kitoloncolták a romákat, ahogyan legutóbb Franciaországból is, ahol a kormány 2010 márciusa és augusztusa között több száz roma származású uniós állampolgárt utasított ki vagy telepített haza „önkéntes alapon”,
- G. mivel a francia hatóságok szeptemberben találkozót szerveztek Párizsba a bevándorlással és szabad mozgással kapcsolatos, uniós hatáskörbe tartozó kérdések megvitatása céljából, ahova meghívták Olaszország, Németország, az Egyesült Királyság, Spanyolország, Görögország, Kanada és az Egyesült Államok belügyminiszterét, majd később a belga belügyminisztert és az Európai Bizottság képviselőit, de a többi tagállamot nem, és mivel az olasz belügyminiszter kijelentette, hogy szót kíván emelni a bevándorlás és a szabad mozgás szigorúbb uniós szabályozása érdekében, különösen a romák vonatkozásában,
- H. mivel ezt a magatartást a romák megbélyegzése, valamint a cigányellenesség általános elterjedése kísérte a politikai szinten,
- I. mivel a Lille-i közigazgatási bíróság megerősített egy korábbi, 2010. augusztus 27-i bírósági határozatot, amelyben hét roma személy ellen kiadott kitelepítési végzést semmisített meg azon az alapon, hogy a hatóságok nem bizonyították, hogy e személyek „fenyegetést jelentenek a közrendre”,
- J. mivel az Európai Parlament több alkalommal kérte a Bizottságot, hogy dolgozzon ki egy romákkal kapcsolatos uniós stratégiát, előmozdítva az esélyegyenlőség és a társadalmi integráció elvét egész Európában,

2010. szeptember 9., csütörtök

- K. mivel az Unió számos olyan eszközzel rendelkezik, amely felhasználható a romák társadalmi kirekesztése elleni küzdelemben, például a strukturális alapok keretében teremtett új lehetőség arra, hogy az Európai Regionális Fejlesztési Alap (ERFA) teljes keretének akár 2 %-át lakáscélú kiadásra fordítsák a perifériára szorult közösségek javára – amely intézkedés 2010 folyamán lép életbe –, vagy például az Európai Szociális Alapon belül létező lehetőségek,
- L. mivel a tagállamokban egyenlőtlen és lassú az előrelépés a romákkal szembeni megkülönböztetés elleni, az oktatáshoz, a foglalkoztatáshoz, az egészségügyi ellátáshoz, a lakhatáshoz és a szabad mozgáshoz való jogaik biztosítása révén folytatott küzdelemben, és mivel a tagállamokban növelni kell a romák képviselését a kormányzati szervezetekben és a közigazgatásban,
1. emlékeztet arra, hogy az Európai Unió mindenekelőtt egy olyan közösség, amely a nyílt és befogadó társadalom, valamint az uniós polgárság fenntartását és támogatását szolgáló értékeken és elveken alapul, különösen a megkülönböztetés minden formájának tiltása révén;
 2. hangsúlyozza, hogy minden európai uniós polgár és családja rendelkezik az egész Európai Unión belüli szabad mozgás és tartózkodás jogával, amely a Szerződésekben meghatározottaknak megfelelően az európai uniós polgárság egyik alapvető eleme, és ezt a 2004/38/EK irányelv hajtja végre, amelyet minden tagállamnak alkalmaznia kell és tiszteletben kell tartania;
 3. mély aggodalmát fejezi ki a francia és más tagállami hatóságok romákat és vándorokat célzó, kiutasításukra irányuló intézkedései miatt; sürgeti az említett hatóságokat, hogy haladéktalanul függesszék fel a romák kiutasítását, egyúttal felhívja a Bizottságot, a Tanácsot és a tagállamokat, hogy intézzenek hasonló kérést a szóban forgó tagállamokhoz;
 4. hangsúlyozza, hogy az Alapjogi Charta és az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény tiltja a tömeges kitoloncolást, és ezek az intézkedések sértik az uniós szerződéseket és az uniós jogot, mivel faji és etnikai alapú megkülönböztetést valósítanak meg, és sértik az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról szóló 2004/38/EK irányelvet;
 5. mély aggodalmát fejezi ki a romák visszatoloncolása során folytatott politikai vitát jellemző gyűlöletkeltő és nyíltan diszkriminatív hangnem miatt, amely hitelessé teszi a rasszista kijelentéseket és a szélsőjobboldali csoportok fellépéseit; ezért emlékezteti a politikusokat az őket terhelő felelősségre, és visszautasít minden olyan nyilatkozatot, amely a kisebbségeket és a bevándorlást összefüggésbe hozza a bűnözéssel, és diszkriminatív előítéleteket teremt;
 6. ezzel kapcsolatban emlékeztet arra, hogy a 2004/38/EK irányelv csak kivételes esetekben, továbbá konkrét és egyértelmű korlátok között teszi lehetővé az európai uniós polgárok kiutasítását és szabad mozgásának korlátozását; egyebek mellett a kiutasításra vonatkozó határozatokat egyedi alapon és egyedi mérlegelés alapján kell meghozni, figyelembe véve az egyéni körülményeket, eljárási biztosítékok és jogorvoslat biztosítása mellett (28., 30. és 31. cikk);
 7. hangsúlyozza ezenkívül, hogy a 2004/38/EK irányelvnek megfelelően az anyagi eszközök hiánya semmilyen körülmények között nem indokolhatja európai uniós polgárok automatikus kiutasítását ((16) preambulumbekzdés és 14. cikk), valamint hogy a közérdekre, a közbiztonságra és a közegészségre való hivatkozással a szabad mozgásra és tartózkodásra vonatkozóan csak személyes magatartás alapján lehet korlátozásokat bevezetni, általános megelőzés ürügyén vagy az etnikai vagy nemzeti származás alapján nem;
 8. hangsúlyozza továbbá, hogy a kiutasított romáktól való ujjlenyomatvétel is jogellenes és ellentétes az EU Alapjogi Chartájával (21. cikk (1) és (2) bekezdés), a Szerződésekkel és az uniós joggal, nevezetesen a 2004/38/EK és a 2000/43/EK irányelvekkel, és kimeríti az etnikai vagy nemzetiségi alapú megkülönböztetés fogalmát;

2010. szeptember 9., csütörtök

9. sürgeti a tagállamokat, hogy teljes mértékben tegyenek eleget az uniós jogszabályokban előírt kötelezettségeiknek, és szüntessék meg a következetlenségeket a szabad mozgáshoz való jogról szóló irányelv előírásainak alkalmazása terén; megismétli a tagállamokhoz intézett korábbi felhívásait, hogy vizsgálják felül és helyezték hatályon kívül azon jogszabályait és politikáikat, amelyek faji és etnikai alapon közvetlenül vagy közvetetten megkülönböztetik a romákat, és felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy ellenőrizze a Szerződések, valamint a diszkrimináció elleni, illetve szabad mozgással kapcsolatos intézkedésekre vonatkozó uniós irányelvek tagállami alkalmazását, különösen a romák vonatkozásában, továbbá felszólítja őket, hogy a jogszabályok alkalmazásának tagállami elmulasztása esetén tegyék meg a szükséges intézkedéseket, többek között jogsértési eljárások indításával;

10. úgy ítéli meg, hogy a romák helyzete Európában semmilyen módon nem lehet hatással sem Románia és Bulgária Schengen-i övezethez való csatlakozására, sem állampolgáraik jogaira;

11. mélyen elítéli, hogy az Európai Bizottság – a szerződések őre – csak megkésve és korlátozott módon reagált, amikor szükségessé vált annak ellenőrzése, hogy a tagállami intézkedések összeegyeztethetők-e az EU elsődleges joganyagával és az uniós jogszabályokkal, különös tekintettel a megkülönböztetésmentességről, a szabad mozgásról és a személyes adatok védelméről szóló fent említett irányelvekre; ismételt aggodalmának ad hangot a romákkal foglalkozó politikákkal kapcsolatos felelősségi körök biztosok közötti jelenlegi felosztása miatt, és határozott horizontális koordinációra szólít fel az időben történő és hatékony jövőbeli válaszlelések érdekében;

12. felkéri a Bizottságot, hogy határozottan képviselje az Európai Unió Alapjogi Chartája és a szerződések által is megerősített értékeket és elveket, és azonnal kezdje meg annak teljes körű felmérését, hogy Franciaországban és a többi tagállamban a romákkal kapcsolatos politikák megfelelnek-e az európai uniós jogszabályoknak, és a helyzetelemzéshez használja fel többek között a nem kormányzati szervezetektől és a romák képviselőitől kapott információkat;

13. mély aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a Bizottság az ügy sürgőssége ellenére ez idáig nem reagált a Parlament azon 2008. januári és 2010. márciusi felszólítására, hogy a tagállamokkal együttműködve dolgozzon ki egy romákról szóló európai stratégiát; ismételt felhívja a Bizottságot a roma integrációra vonatkozó átfogó európai stratégia kidolgozására;

14. úgy ítéli meg, hogy az EU és tagállamai osztoznak abbéli felelősségükben, hogy előmozdítsák a romák integrációját, és ehhez egy európai uniós szintű, átfogó megközelítésre van szükség egy romákkal kapcsolatos európai uniós stratégia formájában, amely a Córdobában rendezett, romákról szóló második európai csúcstalálkozón tett alábbi kötelezettségvállalásokra épül:

- a romákkal kapcsolatos szempontok érvényesítése az alapvető jogokkal kapcsolatos és a rasszizmus, a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni európai és nemzeti politikákban;
- a romák integrációjával kapcsolatos integrált platformra vonatkozó menetrend felépítésének továbbgondolása, és a fő célok és eredmények előtérbe helyezése;
- annak biztosítása, hogy az EU meglévő pénzügyi eszközeiből érkező finanszírozás eljusson a romákhoz, és a források felhasználásának nyomon követése révén segítsék társadalmi integrációjuk javítását; új feltételek bevezetése annak biztosítása érdekében, hogy a finanszírozás eredményesebben javítsa a romák helyzetét;

15. mélyen elítéli, hogy a romákról szóló második európai csúcstalálkozón – amelyen mindösszesen három miniszter vett részt – a tagállamok a politikai akarat hiányáról tettek bizonyosságot, és felhívja a tagállamokat, hogy támogassanak konkrét intézkedéseket az elnökségi trió romákról szóló csúcstalálkozón kiadott együttes nyilatkozatában vállalt kötelezettségek tényleges végrehajtása érdekében;

16. kulcsfontosságúnak tartja egy olyan komplex fejlesztési program létrehozását, amely valamennyi kapcsolódó politikai területet egyszerre célozza meg, és lehetővé teszi az azonnali intézkedést az elgettősodott területek vonatkozásában, amelyek komoly szerkezeti hátrányokkal küzdenek; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy az operatív programok végrehajtása során szigorúan tartsák be az esélyegyenlőségi intézkedéseket, hogy a projektek sem közvetlenül, sem közvetetten ne erősítsék a romák szegregációját és kirekesztését; hangsúlyozza, hogy 2010. február 10-én a Parlament jelentést fogadott el a marginalizált közösségeket segítő, lakáscélú intézkedések támogatásáról, amely lehetővé teszi a kiszolgáltatott csoportok javára történő lakáscélú intézkedéseket az ERFA keretében, és kéri, hogy a felülvizsgált rendelet rövid időn belül kerüljön végrehajtásra annak érdekében, hogy a tagállamok aktívan élhessenek ezzel a lehetőséggel;

2010. szeptember 9., csütörtök

17. kéri a romaként és nőként kettős diszkriminációt elszenvedő roma nőket célzó politikák hatékony végrehajtását; sürgeti ezért a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a nem kormányzati szervezetekkel együttműködésben szervezzenek a roma nőket és a nyilvánosságot megcélzó figyelemfelkeltő kampányokat, és a megosztottság elkerülése érdekében biztosítsák a meglévő rendelkezések teljes körű végrehajtását a diszkriminatív kulturális szokások és patriarchális példaképek leküzdésére, valamint küzdjenek a nők elleni erőszakot alátámasztó, széles körben elterjedt szexista sztereotípiák és társadalmi megbélyegzés ellen, továbbá biztosítsák, hogy az erőszak igazolása céljából ne lehessen semmilyen szokással, hagyománnyal vagy vallással kapcsolatos szempontra hivatkozni;

18. aggodalmát fejezi ki a romák nyugat-balkáni államokba való erőszakos hazatelepítése miatt, ahol hajléktalanság és hátrányos megkülönböztetés várhat rájuk; felszólítja a Bizottságot, a Tanácsot és a tagállamokat, hogy biztosítsák a romák alapvető jogaik tiszteletben tartását, például a megfelelő segítségnyújtás és nyomon követés révén;

19. sürgeti, hogy a Tanács fogadjon el közös álláspontot a strukturális és az előcsatlakozási támogatásokról, ezáltal is tükrözve a romák integrációjának támogatására vonatkozó európai politikai kötelezettségvállalást, valamint annak biztosítása érdekében, hogy a romák befogadásáról szóló közös alapelveket teljes mértékben figyelembe vegyék a megfelelő operatív programok mindenfajta felülvizsgálatakor, a következő programozási időszakra is előretekintve; sürgeti a Bizottságot, hogy elemezze és értékelje a kiszolgáltatott csoportokat célzó előcsatlakozási és strukturális alapok befektetéseinek eddigi társadalmi hatásait, vonja le a következtetéseket, és amennyiben szükséges, alakítson ki újabb stratégiákat és szabályokat ezen a területen;

20. felszólít arra, hogy az EU és tagállamai mozgósítsanak megfelelő forrásokat roma integrációs projektek számára, gondoskodjanak arról, hogy e pénzeszközök eljussanak a tagállamokhoz, és kövessék nyomon azok felhasználását, valamint a projektek megfelelő végrehajtását, továbbá arra, hogy értékeljék e projektek hatékonyságát; felszólítja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy készítsenek jelentés e témában, és azokat megfelelő javaslatokkal kísérik;

21. arra ösztönzi az uniós intézményeket, hogy a helyi szintektől a nemzetközi nem kormányzati szervekig vonják be a roma közösségeket a romákról szóló átfogó uniós politika létrehozásának folyamatába, beleértve a tervezés, a végrehajtás és az ellenőrzés valamennyi vonatkozását, valamint hogy támaszkodjanak „A romák beilleszkedésének évtizede” elnevezésű 2005–2015 közötti program tapasztalataira, az EBESZ cselekvési tervére, valamint az Európa Tanács, az ENSZ és az Európai Parlament ajánlásaira;

22. megbízza illetékes bizottságát, hogy a nemzeti parlamentekkel együttműködve és az Alapjogi Ügynökséggel – amelynek jelentést kellene készítenie – és az emberi jogokkal és a romák problémáival foglalkozó nem kormányzati szervezetekkel és szervekkel való konzultációt követően kövesse nyomon az ügyet, és készítsen jelentést a romák európai helyzetéről, a korábbi európai parlamenti állásfoglalásokra és jelentésekre alapozva; egy uniós szintű kölcsönös értékelési mechanizmust is ki kellene építeni a tagállami megfelelés ellenőrzése és biztosítása érdekében;

23. sürgeti a tagállamokat, hogy az ENSZ faji megkülönböztetés megszüntetésével foglalkozó bizottságának 77. ülésén kiadott ajánlások azonnali végrehajtása révén teljes mértékben tegyenek eleget a faji megkülönböztetés valamennyi formájának kiküszöböléséről szóló nemzetközi egyezmény alapján fennálló kötelezettségeiknek;

24. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, a tagjelölt országoknak, az európai adatvédelmi biztosnak, az Európa Tanácsnak és az EBESZ-nek.

2010. szeptember 9., csütörtök

Az idősök hosszú távú gondozása

P7_TA(2010)0313

Az Európai Parlament 2010. szeptember 9-i állásfoglalása az idősök hosszú távú gondozásáról

(2011/C 308 E/13)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Alapjogi Chartára,
 - tekintettel a személyek közötti, vallásra vagy meggyőződésre, fogyatékosagra, életkorra vagy szexuális irányultságra való tekintet nélküli egyenlő bánásmódról szóló irányelvre irányuló javaslatra (COM(2008)0426),
 - tekintettel a Bizottság számára 2010. június 30-án beterjesztett, az idősök hosszú távú gondozásáról szóló kérdésre (O-0102/2010 – B7-0457/2010),
 - tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére és 110. cikkének (2) bekezdésére,
1. felszólítja a tagállamokat, hogy vegyék figyelembe az elmúlt évek demográfiai fejleményeit, különösen a népesség elöregedését, amely megnövelte a költségvetésre nehezedő nyomást és élénk keresletet gerjesztett a jobb egészségügyi és szociális gondozási infrastruktúrák iránt; arra ösztönzi a tagállamokat, hogy folytassanak küzdelmet az idősök társadalmi kirekesztése, valamint az életkor alapján való hátrányos megkülönböztetés minden formája ellen;
 2. emlékezteti a tagállamokat, hogy a megfelelő egészségügyi és gondozási szolgáltatásokhoz való hozzáférés az európai szolidaritási modell egyik alapelvét képezi;
 3. felismerve a gondozás minőségének és folytonosságának fontosságát, felszólítja a tagállamokat, hogy javítsák, támogassák és ösztönözzék az idősök hosszú távon gondozók – köztük a nem hivatásszerűen tevékenykedők és a szakképzettséget igénylő tevékenységet végzők – szakirányú képzését, oktatását és újrabeilleszkedését segítő intézkedéseket; a képzés e fontos munka státuszának javításában is segíthet; sürgeti a tagállamokat, hogy foglalkozzanak a gondozói munka alulfizettségének, a munkaerőhiánynak, a képzettség hiányának vagy elégtelenségének kérdésével, amelyek mind terhet jelentenek a gondozás szempontjából; tudomásul veszi a civil társadalom, az egyházak és a jótékonyági szervezetek gondozási szolgáltatások terén betöltött fontos szerepét;
 4. tudomásul veszi, hogy az „e-egészségügy” fejlesztése fontos szerepet játszik a gondozás termelékenységének és hatékonyságának javításában, valamint a nem hivatalos gondozók és maguk az idősök támogatásában;
 5. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vegyék figyelembe az idősök gondozásában jelentős mértékben részt vevő nem hivatalos gondozók igényeit, és hogy tegyenek konkrét intézkedéseket az általuk képviselt fontos erőforrások képzéssel, pihenéssel, valamint a munka és a családi élet összeegyeztethetőségét biztosító intézkedésekkel történő támogatására és megőrzésére;
 6. fenntartja, hogy az összes tagállamban garanciákat kell biztosítani a hosszú távú gondozásban részesülő személyek alapvető jogainak védelmére, és ezért felszólítja a tagállamokat, hogy fordítsanak a korábban nagyobb figyelmet a fenti szolgáltatásokra vonatkozó minőségi követelmények érvényesítésére és az azoknak való megfelelésre;
 7. felszólítja a tagállamokat, hogy minden olyan támogatást adjanak meg az idősöknek, amely lehetővé teszi, hogy saját otthonukban lássák el magukat, és hogy támogassák őket e környezetben való boldogulásuk érdekében, mivel ez az intézményi gondozás legjobb alternatívája;

2010. szeptember 9., csütörtök

8. felszólítja a tagállamokat, hogy hazai jogszabályaik keretében szabályozzák az idősek gondozásával foglalkozó szociális munkásokra vonatkozó szakképzettségi követelményeket, valamint hogy tervezzenek és hozzanak létre fejlett képzési rendszereket az idősgondozási rendszerben dolgozók iskolázottsági szintjének emelésére, ezzel javítva a szolgáltatások minőségét;
9. sajnálja, hogy a szakosodott idősgondozási orvostudomány támogatása és rendelkezésre állása számos tagállamban csökkent az elmúlt évek során, és hogy más szakembereknek nem nyújtanak megfelelő képzést az idős emberekkel kapcsolatos ügyekben; megjegyzi, hogy ez számos esetben az időseknek nyújtott gondozás minőségének csökkenéséhez vezetett, ami esetenként tisztességtelen diszkriminációt jelent velük szemben; felszólítja a tagállamokat, hogy folyamatosan vizsgálják e helyzetet annak érdekében, hogy szükség esetén növeljék az e területre fordítandó forrásokat;
10. felszólítja a tagállamokat, hogy elsődleges fontosságú intézkedésként nyújtsanak támogatást az otthoni palliatív ellátást lehetővé tevő egységek létrehozásához;
11. felkéri a Bizottságot, hogy minden tagállamban gyűjtsön adatokat és készítsen összefoglaló jelentést az idős emberek rendelkezésére álló intézményi, közösségi és otthoni gondozással kapcsolatos infrastruktúráról;
12. kéri, hogy állapítsanak meg minimumszabályokat a gondozási ágazatra vonatkozólag, amelyek a minimálbérre is kiterjednek;
13. felszólítja a Bizottságot, hogy végezzen több kutatást annak érdekében, hogy megállapítsa, hogy a tartós gondozás alatt álló idősek körében hány haláleset tulajdonítható a rossz táplálkozásnak vagy a kiszáradásnak;
14. felszólítja a tagállamokat, hogy folytassanak az időseket célzó tájékoztatási és prevenciók politikákat, amelyek elsősorban a táplálkozásra és a kiszáradás veszélyének megelőzésére összpontosítanak;
15. megjegyzi, hogy az idősekre vonatkozó uniós politika a mindenki számára nyitott társadalom elvén alapul, amely megköveteli a tagállamoktól annak biztosítását, hogy a különböző korú polgárok koruktól függetlenül csorbítatlanul lehetőséget kapjanak a közösségi életben való aktív részvételre;
16. javasolja, hogy indítsanak az otthoni jóléti támogatást és egészségügyi ellátást biztosító programokat az idősek számára, illetve azokban az országokban, ahol már léteznek ilyenek, a települési vagy helyi önkormányzatok igazgatása alatt, saját hatáskörükben folytassák azokat;
17. felszólítja a Bizottságot, hogy készítsen a többek között a betegek mobilitására összpontosító és a 27 tagállam bevált gyakorlatait részletező zöld könyvet az időseket érintő visszaélésekről és az idősek védelméről a közösségben és az összes gondozóintézményben;
18. felszólítja a Bizottságot, hogy készítsen tanulmányt, amely egyértelműen vázolja az idősek gondozásával kapcsolatos, egyre növekvő követelményeket, és amely a 2020-ig tartó időszakra előrejelzi a szakszolgáltatási kínálatot;
19. a nyitott koordinációs módszer segítségével a tagállamok közötti információk és bevált gyakorlatok cseréjére szólít fel az időseknek nyújtott hosszú távú gondozásról, és különösen az alábbiak érdekében hozandó intézkedésekről és minimális szakmai szabályokról:
 - a) az egészségügyi téren tapasztalható egyenlőtlenségek csökkentése és az idősek védelme a közösségben és a gondozóintézményekben,
 - b) az idősek bántalmazásának kezelése,
 - c) emberierőforrás-stratégiák elfogadása a munkaerőhiány orvoslására,
 - d) valamint az idősek függetlenségét (és a családon belüli gondozást) elősegítő kommunikációs technikák és információk terjesztésének támogatása;

2010. szeptember 9., csütörtök

20. sürgeti a Bizottságot, hogy tegyen meg mindent annak érdekében, hogy függetlenül a személyek anyagi lehetőségeitől, az összes európai polgár számára elfogadható egészségügyi színvonalat biztosítson;
21. felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy mivel az EU népessége vészesen előregedőben van, igyekezzenek minden módon együttműködni a hosszú távú gondozás fenntartható finanszírozási rendszereinek kidolgozására annak biztosítása érdekében, hogy a jövőben fenntartható rendszer működjék az idősgondozás finanszírozására, és hogy rendelkezésre álljanak a szükséges gondozási szolgáltatások;
22. a helyes gyakorlatok cseréjére szólít fel a generációk közötti kapcsolatok leghatékonyabb fejlesztési módjainak feltárásával kapcsolatban annak érdekében, hogy a családtagok nagyobb mértékben részt vegyenek a hosszú távú gondozásban, ami számos előnnyel járna és lehetővé tenné a gondozottak egyéni igényeinek sikeresebb kielégítését;
23. kéri, hogy dolgozzanak ki integrált stratégiát az aktív időskorra vonatkozólag, amelynek célja az idősek bevonása a társadalmi és kulturális tevékenységekbe;
24. kéri, hogy hozzanak válaszingedményeket az idősek számának jelentős növekedésére, biztosítandó, hogy egyenlő hozzáférést kapjanak a jóléti szolgáltatásokhoz;
25. felszólítja a tagállamokat, hogy csökkentsék az idősek és a fogyatékkal élők gondozásával foglalkozók terheit, valamint a gondozók foglalkoztatásának lehetővé tételére hozzanak létre integrált gondozási rendszereket;
26. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

A Jordán folyó helyzete, különös tekintettel a folyó alsó szakaszára

P7_TA(2010)0314

Az Európai Parlament 2010. szeptember 9-i állásfoglalása a Jordán-folyó helyzetéről, különös tekintettel a folyó alsó szakaszára

(2011/C 308 E/14)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Közel-Keletről szóló korábbi állásfoglalásaira,
- tekintettel az Izrael Állam és a Jordán Hásimita Királyság között megkötött 1994-es békeszerződésre,
- tekintettel a földközi-tengeri térséggel foglalkozó, 2008. július 13-i párizsi csúcstalálkozó együttes nyilatkozatára,
- tekintettel a Ciszjordániáról és a Gázai-övezetről szóló 1995-ös izraeli-palesztin ideiglenes megállapodásra (Oslo II. megállapodás), és különösen annak III. melléklete 12. és 40. cikkére,
- tekintettel az 1949-es IV. Genfi Egyezményre,
- tekintettel a világ kulturális és természeti örökségének védelméről szóló, 1972. november 16-án aláírt UNESCO-egyezményre,

2010. szeptember 9., csütörtök

- tekintettel az Euromediterrán Parlamenti Közgyűlés energiával, környezetvédelemmel és vízgazdálkodással foglalkozó ad hoc bizottságának a Jordán-völgyben kialakult helyzettel kapcsolatos, az Euromediterrán Parlamenti Közgyűlés 2010. március 12. és 2010. március 14. között Ammanban megtartott hatodik plenáris ülésén elfogadott ajánlására,
 - tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel a Jordán-folyó és különösen annak alsó szakasza egyetemes jelentőségű kultúrtáj, amely nagy történelmi, szimbolikus, vallási, környezeti, mezőgazdasági és gazdasági jelentőséggel bír a Közel-Keleten és azon túl is,
- B. mivel a Jordán-folyót tönkretette a túlzott vízkivonás, a szennyezés, a nem megfelelő kezelés, valamint a regionális szemléletű irányítás hiánya; mivel becslések szerint Izrael, Jordánia és Szíria a folyó édesvízhozamának mintegy 98 %-át eltereli, melynek következtében a biodiverzitás 50 %-ban odaveszett,
- C. mivel a Jordán-folyó alsó szakaszába jelenleg beömlő tisztítatlan szennyvizek eltávolítását célzó új szennyvíztisztító telepek a tervek szerint 2011 végén lépnek működésbe; mivel 2011 végére a folyó valószínűleg hosszú szakaszokon kiszárad, amennyiben a telepek működtetésével párhuzamosan nem alakítanak ki megfelelő és fenntartható vízgazdálkodást, és nem engednek édesvizet a Jordán-folyó alsó szakaszába,
- D. mivel a Jordán-folyó rehabilitációja, különös tekintettel a folyó alsó szakaszának vidékére, alapvető jelentőséggel bír az izraeli, jordániai és palesztin helyi közösségek számára, amelyek hasonló kihívásokkal néznek szembe a vízgazdálkodás terén, valamint hatalmas előnyökkel jár a gazdaság és a bizalomépítés szempontjából; mivel a kormányok, a civil társadalom és az érintett helyi közösségek közötti aktív együttműködés jelentős mértékben hozzájárulna a regionális béke megteremtésére irányuló erőfeszítésekhez,
- E. mivel Ciszjordánia palesztin lakosságát súlyos vízhiány sújtja; mivel a palesztin földműveseket súlyosan érinti az öntözővíz hiánya, ami abból adódik, hogy a kérdéses vízforrás nagy részét Izraelben és a ciszjordániai izraeli telepeken használják fel; mivel egy leendő palesztin állam életképessége szempontjából alapvető jelentőséggel bír az, hogy elegendő vízforrás álljon rendelkezésre,
- F. mivel a Jordán-folyó alsó szakaszán tapasztalható környezetvédelmi kihívások enyhítésére irányuló erőfeszítésekhez uniós források is hozzájárultak,
1. felhívja a figyelmet a Jordán-folyó és különösen annak alsó szakasza pusztulására, és mély aggodalmának ad hangot a helyzet alakulásával kapcsolatban;
 2. felszólítja valamennyi part menti ország hatóságait, hogy működjenek együtt a Jordán-folyó rehabilitációja érdekében, olyan politikák kidolgozásán és megvalósításán keresztül, melyek kézzelfogható eredmények elérését célozzák a háztartási és a mezőgazdasági vízigény-gazdálkodás, a vízvédelem, valamint a települési, a mezőgazdasági és az ipari szennyvíz kezelése terén, továbbá annak biztosítására, hogy kellő mennyiségű édesvíz folyjon a Jordán-folyó alsó szakaszába;
 3. üdvözli a vízgazdálkodás terén a Jordán-folyó alsó szakaszán hasonló kihívásokkal küszködő izraeli, jordániai és palesztin helyi közösségek közötti együttműködést; felszólítja Izraelt és Jordániát, hogy teljes mértékben tartsák tiszteletben a békeszerződésükben a Jordán-folyó rehabilitációjával kapcsolatban tett kötelezettségvállalásokat;
 4. üdvözli az Izraeli Környezetvédelmi Minisztériumnak a Jordán-folyó alsó szakaszára vonatkozó általános tájfejllesztési terv kidolgozására irányuló kezdeményezését; sürgeti a jordán kormányt és a Palesztin Hatóságot, hogy tegyenek hasonló kezdeményezéseket a saját területüket átszelő folyószakaszok rehabilitációjára vonatkozó általános tervek elfogadása céljából; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az összes érintett fél hozzáférjen a folyóhoz, és megjegyzi, hogy az ilyen általános tervek egy, a Jordán-folyó alsó szakasza egész területének rehabilitációjára és védelmére vonatkozó, átfogó regionális terv alapjául szolgálhatnak;

2010. szeptember 9., csütörtök

5. üdvözlí, hogy Izraelben fejlett vízgazdálkodási módszereket és technológiákat alkalmaznak, és sürgeti e módszerek igazságos alkalmazását, valamint a kérdéses technológiák átadását a régió valamennyi országának; felszólítja a nemzetközi közösséget – ideértve az Európai Uniót – az e területen megvalósuló együttműködési projektek számára nyújtott további pénzügyi és technikai támogatások biztosítására irányuló erőfeszítések elmélyítésére;
6. felszólítja az izraeli és a jordán kormányt, valamint a Palesztin Hatóságot, hogy a kölcsönös együttműködés szellemében munkálkodjanak a Jordán-folyó alsó szakaszának megmentésén, és sürgeti őket, hogy az Európai Unió támogatásával mielőbb hozzák létre a Jordán-folyó völgyével foglalkozó bizottságot, amely a többi part menti ország előtt is nyitva állna;
7. felszólítja a Tanácsot, a Bizottságot és az EU tagállamait, hogy ösztönözzék és támogassák egy, a Jordán-folyó pusztulását orvosló átfogó terv kialakítását, valamint arra, hogy többek között az „Unió a Mediterrán Térségért” kezdeményezés keretében továbbra is biztosítsanak pénzügyi és technikai támogatást a folyó – és különösen annak alsó szakasza – rehabilitációjára;
8. ismételten hangsúlyozza, hogy a vízgazdálkodás, és különösen a régióban élő valamennyi nép szükségleteivel összhangban lévő, igazságos vízelosztás rendkívül fontos a tartós közel-keleti béke és stabilitás érdekében;
9. úgy véli ugyanakkor, hogy az Izraellel, Jordániával és a Palesztin Hatósággal létrejött európai szomszédságpolitikai cselekvési tervekbe a terület rehabilitációjára vonatkozó egyértelmű és konkrét utalásokat kell belefoglalni; nyomatékosan sürgeti a Bizottságot, hogy kezdeményezzen közös tanulmányt a Jordán-folyóról;
10. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, a Kvartett közel-keleti megbízottjának, a Knesszetnek és az izraeli kormánynak, Jordánia parlamentjének és kormányának, Libanon parlamentjének és kormányának, a Palesztin Hatóság elnökének, a Palesztin Törvényhozó Tanácsnak, valamint Szíria parlamentjének és kormányának.

Kenyáról: Omár el-Besír letartóztatásának elmulasztása

P7_TA(2010)0315

Az Európai Parlament 2010. szeptember 9-i állásfoglalása Kenyáról: Omár el-Besír letartóztatásának elmulasztása

(2011/C 308 E/15)

Az Európai Parlament,

- tekintettel Szudán dárfúri válságáról szóló korábbi állásfoglalásaira,
- tekintettel a Nemzetközi Büntető Bíróság által Omár el-Besír szudáni elnök ellen az emberiség ellen elkövetett bűncselekmények és népirtás vádjával kiadott elfogatási parancsra,
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának 1593/2005. számú határozatára,
- tekintettel Catherine Ashton uniós főképviselő 2010. július 22-i és 2010. augusztus 20-i, Csádöt és Kenyát egyenként a Nemzetközi Büntető Bírósággal való együttműködésre ösztönző nyilatkozatára,
- tekintettel a Nemzetközi Büntető Bíróság nyomozati szakért felelős tanácsának ICC-02/05-01/09. sz., 2010. augusztus 27-i határozatára, amely arról tájékoztatja az ENSZ Biztonsági tanácsát, valamint a Római Statútum részes államainak közgyűlését, hogy Omár el-Besír a Kenyai Köztársaság területén tartózkodik,

2010. szeptember 9., csütörtök

- tekintettel a Római Statútumra,
 - tekintettel olyan különböző partnerségi megállapodásokra, mint az EU és az afrikai államok között létrejött cotonoui megállapodás, mely kimondja, hogy a kereskedelem és a segélyezés a jogállamisághoz kapcsolódó feltételektől függ,
 - tekintettel az Afrikai Unió alapokmányának a büntetlenséget elutasító 4. cikkére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 122. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel a kenyai kormány Omár el-Besír szudáni elnököt meghívta a kenyai alkotmány kihirdetésének 2010. augusztus 27-i ünnepségére és köszöntötte őt abban a tudatban, hogy az elnököt a Nemzetközi Büntető Bíróság vád alá helyezte,
- B. mivel 2009. március 4-én a Nemzetközi Büntető Bíróság emberiség ellen elkövetett bűncselekmények (gyilkosság, kivégzés, deportálás, kínzás és nemi erőszak) és háborús bűncselekmények (civiliek elleni támadások szervezése és fosztogatás) vádjával nemzetközi elfogatóparancsot adott ki el-Besír elnök ellen, és el-Besír elnök egy 2010. július 12-én kiadott parancsban is szerepel, amely a következőkkel vádolja őt: „gyilkosság révén elkövetett népirtás, súlyos testi vagy lelki sérelem révén elkövetett népirtás, és olyan népirtás, mely során minden egyes célcsoportra olyan életfeltételeket kényszerít, amelyeket a csoport fizikai megsemmisítésére terveztek”,
- C. mivel Kenya és további 31 afrikai ország a Római Statútum aláírói, amely kötelezi őket arra, hogy a Nemzetközi Büntető Bíróság által keresett bármely személyt letartóztassák és kiadják a Bíróságnak vagy ezt a személyt ne engedjék be a területükre,
- D. mivel a népirtásról szóló ENSZ-egyezményt ratifikáló országok abban az esetben is kötelesek együttműködni a Nemzetközi Büntető Bírósággal, ha nem aláírói a Római Statútumnak,
- E. mivel Szudán, az ENSZ tagállama, folyamatosan megtagadja az együttműködést a Nemzetközi Büntető Bírósággal és ezzel Szudánban és különösen a dárfúri régióban háborús kegyetlenségnek áldozatul esett millióktól megtagadja az igazságot és az igazságszolgáltatást,
- F. mivel a kenyai miniszterelnök elismerte, hogy hiba volt meghívni al-Basír elnököt és azzal, hogy a kenyai hatóságok elmulasztották a letartóztatását, Kenya megszegte nem csupán a Római Statútum szerinti nemzetközi kötelezettségeit, hanem saját nemzeti jogszabályait is, beleértve új alkotmányát, mely elismeri a nemzetközi jogszabályok közvetlen alkalmazhatóságát,
- G. mivel Kofi Annan volt ENSZ főtitkár, a kenyai válság jelenlegi közvetítője követelte, hogy Kenya tegye egyértelművé a Nemzetközi Büntető Bírósággal kapcsolatos álláspontját és erősítse meg a Nemzetközi Büntető Bíróság iránti elkötelezettségét,
- H. mivel Kenyának egyértelmű kötelessége, hogy együttműködjön a Nemzetközi Büntető Bírósággal az ilyen letartóztatási parancsok vonatkozásában, ami az ENSZ Biztonsági Tanácsának 1593. sz. határozatából ered, amely szerint az ENSZ Biztonsági Tanácsa valamennyi államot és érintett regionális, valamint egyéb nemzetközi szervezetet arra ösztönöz, hogy maradéktalanul működjön együtt a Nemzetközi Büntető Bírósággal, másrészt pedig a Bíróság alapokmányának 87. cikkére támaszkodik, amelynek a Kenyai Köztársaság részes tagállama,
- I. mivel al-Basír elnök látogatást tett Csádban, és az ország – habár kötelezettségeinek nem tesz eleget – szintén a Nemzetközi Büntető Bíróságot létrehozó szerződés aláírója,
- J. mivel az ellene szóló vádemelés óta a szudáni elnök látogatást tett Egyiptomban, Líbiában, Szaúd-Arábiában, Eritreában, Katarban, Zimbabweban és Etiópiában,

2010. szeptember 9., csütörtök

- K. mivel 2009 júliusában az Afrikai Unió ténylegesen kijelentette, hogy tagállamai a Statútum 989. cikkében foglaltak szerint megtagadják az együttműködést, és Omár el-Besír elnök népirtás miatti vád alá helyezése után az AU 2010. július 27-i kampaloi csúcstalálkozóján megegyezéssel elfogadott állásfoglalásban megerősítette ezt az álláspontját, és felszólította az ENSZ Biztonsági Tanácsát, hogy a Statútum 16. cikke értelmében függesse fel a szudáni elnök bűnvádi eljárását,
- L. sajnálattal tölti el, hogy az Afrikai Unió nem hajlandó Nemzetközi Büntető Bíróság-irodát létesíteni az Afrikai Unióban, és szankciókkal fenyegeti azon afrikai államokat, amelyek nem tartják tiszteletben az AU határozatát,
- M. mivel nem szabad megengedni, hogy a népirtás, az emberiség elleni bűncselekmények és a háborús bűncselekmények büntetlenül maradjanak, és mivel el-Besír elnök ügyének kezelése fontos precedenst teremt a hivatalban lévő államfők büntetlenségé elleni harcban kifejtett erőfeszítések során,
1. sajnálatát fejezi ki Kenya azon döntése miatt, miszerint meghívták Omár el-Besír elnököt az új alkotmány aláírásának alkalmából, amivel új demokratikus irányítási korszak köszönt az országra;
 2. felkéri a nemzetközi közösség tagjait, köztük minden afrikai országot, hogy teljes felelősségre vonást biztosítsanak a nemzetközi jog alapján különösen Szudánban elkövetett bűntettekért;
 3. felkéri a Római Statútumot aláíró afrikai állam- és kormányfőket, hogy tartsák tiszteletben kötelezettségvállalásukat és működjenek együtt a Nemzetközi Büntető Bírósággal a háborús bűncselekmények, az emberiség elleni bűncselekmények, illetve a népirtás kapcsán végzett nyomozások során;
 4. hangsúlyozza a Nemzetközi Büntető Bíróság kötelességét, hogy jogkörében – többek között a nyugati országokban is – pártatlanul és egyetemesen járjon el, illetve hogy a Bíróság határozatainak tiszteletben tartása létfontosságú hitelességének megőrzése és jövőbeli fellépése szempontjából;
 5. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az ENSZ Biztonsági Tanácsának tagjai nem írták alá a Nemzetközi Büntető Bíróságot létrehozó Római Statútumot;
 6. elítéli az Afrikai Unió és az Arab Liga álláspontját, mely szerint megtagadják a Nemzetközi Büntető Bírósággal való együttműködést, és felkéri az Európai Unió főképviselőjét, hogy tegye meg a szükséges lépéseket annak biztosítása érdekében, hogy ezt a kérdést a következő AU-EU csúcstalálkozó napirendjére tűzzék;
 7. felkéri az Afrikai Uniót, hogy fontolja meg újból álláspontját és utasítsa el a büntetlenséget, a háborús bűncselekményeket, az emberiség ellen elkövetett bűncselekményeket és a népirtást;
 8. felszólít a szudáni háború alatt elkövetett valamennyi bűncselekménnyel kapcsolatos büntetlenség felfüggesztésére, és reméli, hogy el-Besír elnök az igazságszolgáltatás, a jogállamiság és az ilyen bűncselekmények áldozatai iránti tisztelet szükségszerű helyreállítása keretében nemsokára megjelenik a Nemzetközi Büntető Bíróság előtt Hágában, ahol a nemzetközi jogszabályok által számára biztosított jogokat fogja élvezni;
 9. felkéri Kenya elnökét és kormányát, hogy többek között a 2007-es és 2008-as választások után elkövetett erőszakos cselekmények tekintetében is ismét erősítsék meg a Nemzetközi Büntető Bíróság iránti elkötelezettségüket és a Bírósággal való együttműködésüket;
 10. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, az Afrikai Unió intézményeinek, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az Egyesült Nemzetek Szervezete Biztonsági Tanácsának, a Nemzetközi Büntető Bíróságnak, a kenyai kormánynak, valamint az IGAD valamennyi parlamentjének és kormányának.

2010. szeptember 9., csütörtök

Szíriai emberi jogok, különösen a Haythan Al-Maleh ügy

P7_TA(2010)0316

Az Európai Parlament 2010. szeptember 9-i állásfoglalása a szíriai emberi jogokról, különösen a Haythan Al-Maleh ügyről

(2011/C 308 E/16)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Szíriáról szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen a Szíriában fogva tartott politikai foglyokról szóló, 2005. szeptember 8-i ⁽¹⁾, a szíriai emberi jogokról szóló, 2006. június 15-i ⁽²⁾, valamint az emberi jogok szíriai helyzetéről szóló, 2007. május 24-i ⁽³⁾, valamint a szíriai Muhannad Al-Hassani ügyéről szóló, 2009. szeptember 17-i ⁽⁴⁾ állásfoglalásaira,
 - tekintettel az Európai Parlament által 2006. október 10-én elfogadott, az Európai Parlamentnek a Tanácshoz intézett, egyrészt az Európai Közösség és tagállamai, másrészt Szíria közötti euro-mediterrán társulási megállapodás megkötéséről szóló ajánlását tartalmazó jelentésére,
 - tekintettel az emberi jogi jogvédőkre vonatkozó uniós politikákról szóló, 2010. június 17-i elfogadott jelentésre,
 - tekintettel az 1948. évi Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára,
 - tekintettel az 1966-os Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára (PPJE), amelynek Szíria részes fele,
 - tekintettel az ENSZ 1975. évi, kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmódok és büntetések elleni egyezményére, amelyet Szíria 2004. szeptember 18-án ratifikált,
 - tekintettel az ENSZ emberi jogvédőkről szóló, 1998. évi nyilatkozatára,
 - tekintettel az Európai Unió emberi jogok védelmezőiről szóló iránymutatásaira,
 - tekintettel a földközi-tengeri térséggel foglalkozó, 2008. július 13-i párizsi csúcstalálkozó együttes nyilatkozatára,
 - tekintettel az EU főképviselőjének, Catherine Ashtonnak a szíriai emberi jogi ügyekről szóló, 2010. július 27-i nyilatkozatára,
 - tekintettel eljárási szabályzata 122. cikkének (5) bekezdésére,
- A. figyelembe véve az Európai Unió és Szíria között fennálló politikai, gazdasági és kulturális kapcsolatok fontosságát,
- B. mivel Haythan Al-Maleh 80 éves szíriai emberi jogokkal foglalkozó jogászt 2009. október 14-én őrizetbe vették az titkosszolgálat tisztviselői, nem engedték senkivel kommunikálni a katonai főügyész által 2009. október 20-án végzett kihallgatásig, és a damaszkuszi második katonai bíróság által 2010. július 4-én három év börtönre ítélte a szír büntető törvénykönyv 285. és 286. cikke alapján „hamis és túlzó hírek továbbításáért, amelyek gyengítik a nemzeti érületet”, annak ellenére, hogy a katonai bíróságoknak nem lehetne illetékessége civilek perbe vonására,

⁽¹⁾ HL C 193.E, 2006.8.17., 349.o.

⁽²⁾ HL C 300.E, 2006.12.9., 519. o.

⁽³⁾ HL C 102. E, 2008.4.24., 485. o.

⁽⁴⁾ HL C 224. E, 2010.8.19., 32. o.

2010. szeptember 9., csütörtök

- C. mivel a nemzetközi civiltársadalmi szervezetek által szervezett, pereket nyomon követő missziók által készített jelentések szerint Al-Maleh úr pere nem felelt meg a tisztességesség nemzetközi szabványainak, beleértve az ártatlanság vélelméhez, valamint a védelemhez való jogot,
- D. mivel Al-Maleh úr, aki izületi gyulladásban, cukorbetegségben szenved és pajzsmirigy problémákkal küzd, nem kapja meg a rendszeres hozzáférést a gyógyszerekhez; mivel egészsége súlyosan megrendült 2010. nyarán,
- E. mivel más prominens szíriai emberi jogi jogvédők, köztük Muhammad Al-Hassani és Ali Al-Abdullah továbbra is be vannak börtönözve az országban,
- F. mivel az Al-Maleh úr elleni vádemelés és elítélése azon nyilvános nyilatkozatai miatt, amelyeket a szíriai jogi és politikai rendszerről tett, valamint Muhanned Al-Hassani elleni vádemelés és elítélése a jogásként végzett szakmai tevékenységeivel kapcsolatban, beleértve az állambiztonsági törvényszék előtti nyilvános tárgyalásokról szóló jelentéseit és megfigyeléseit, egyfajta büntetéssel érnek fel csak azért, mert gyakorolták a véleménynyilvánítás szabadságához fűződő jogszerű jogukat, amelyet az PPJE biztosít, amelynek Szíria is részes fele,
- G. mivel a szíriai hatóságok rendszeresen alkalmazzák a zaklatás, a szabad mozgás szabadsága és az önkényes őrizetbe vétel gyakorlatát az országban az emberi jogi jogvédőkkel szemben; mivel ezek a gyakorlatok nem férnek össze azon fontos szereppel, amelyet Szíria a régióban betölt,
- H. mivel a rendkívüli állapotról szóló törvény folytonos alkalmazása hathatósan korlátozza az véleménynyilvánítás szabadságához, társuláshoz és gyülekezéshez fűződő jogok gyakorlásában,
- I. mivel az egyrészt az Európai Közösség és tagállamai, másrészt a Szíriai Arab Köztársaság közötti társulási megállapodást még mindig nem írták alá; mivel e megállapodás aláírását 2009. október óta elhalasztották Szíria kérésére, mivel az emberi jogok iránti tisztelet e megállapodás alapvető részét képezi,
- J. mivel a részt vevő országok közötti partnerség a Mediterrán Unióban azon az elkötelezettségen alapul, hogy teljes mértékben tartsák tiszteletben a demokratikus elveket, az emberi jogokat és az alapvető szabadságokat a nemzetközi emberi jogban meghatározottak szerint,
1. felszólítja a szír hatóságokat, hogy haladéktalanul engedjék szabadon Muhannad al-Hassani urat, és minden körülmények közt garantálják fizikai és mentális épségét;
 2. felhívja a szír kormányt, hogy vizsgálja felül a meggyőződése miatt fogvatartottak minden ügyét a nemzeti alkotmánnyal és az ország nemzetközi elkötelezettségeivel összhangban, és haladéktalanul bocsásson szabadon minden, meggyőződése miatt fogva tartott személyt, emberi jogvédőt – köztük Anwar al-Bunnit és Kamal Labwanit;
 3. felhívja a szír hatóságokat, hogy vessenek véget az emberi jogok védelmezőinek és családtagjaiknak üldözését és zaklatását célzó politikájuknak és biztosítsák, hogy az emberi jogi jogvédők szabadon végezhessék tevékenységeiket - akadályozás és megfélemlítés nélkül;
 4. felhívja a szír hatóságokat, hogy tegyenek eleget a nemzetközi emberi jogi követelményeknek és nemzetközi kötelezettségvállalásaiknak, amelyeket az ország magától vállalt, és amelyek garantálják a véleménynyilvánítás szabadságát, valamint a tisztességes tárgyaláshoz való jogot, és hogy biztosítsa, hogy a fogvatartottakat jó elbánásban részesítik, illetve nem kínozzák őket, illetve nem sújtja őket kegyetlen bánásmód, valamint, hogy pontos, rendszeres és korlátlan joguk van családjukkal, ügyvédekkel és orvosokkal való kapcsolattartáshoz;
 5. felszólítja a szír hatóságokat, hogy biztosítsák az igazságszolgáltatási rendszer átlátható működését, különös tekintettel a legfelsőbb állambiztonsági bíróságra;

2010. szeptember 9., csütörtök

6. megismétli, hogy felszólítja a szíriai szükségállapot megszüntetését, amelyet több, mint 40 éve rendeltek el;
7. a társulási megállapodás aláírásának kilátását fontos lehetőségnek véli a jelenleg zajló emberi jogi jogsértések kezelésére és a szíriai reformfolyamat megerősítésére; felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy maradéktalanul használják ki ezt a kulcsfontosságú nyomásgyakorló eszközt egy kétoldalú emberi jogi és demokráciáról szóló cselekvési terv elfogadása révén, amely egyértelműen kifejti, hogy emberi jogi téren milyen konkrét előrelépést várnak a szír hatóságoktól;
8. hangsúlyozza, hogy az EUMSZ. 218. cikkével összhangban a Parlamentet maradéktalanul tájékoztatni kell a nemzetközi megállapodásokról folytatott tárgyalások minden szakaszában; felszólítja ezért a Bizottságot, hogy tegyen jelentést a Parlamentnek a szír hatóságokkal a társulási megállapodás aláírásról folytatott megbeszélések állapotáról;
9. üdvözli az Európai Unió és Szíria közti folyamatos párbeszédet, és reményét fejezi ki arra vonatkozóan, hogy a folyamatos erőfeszítések nem csupán már most megjelenő gazdasági és társadalmi, hanem politikai és emberi jogi téren is javulást eredményeznek majd Szíriában;
10. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének.

A hamisítás elleni kereskedelmi megállapodással (ACTA) kapcsolatos átlátható eljárás hiánya és annak esetlegesen kifogásolható tartalma

P7_TA(2010)0317

Az Európai Parlament 2010. szeptember 9-i nyilatkozata a hamisítás elleni kereskedelmi megállapodással (ACTA) kapcsolatos átlátható eljárás hiányáról és annak esetlegesen kifogásolható tartalmáról

(2011/C 308 E/17)

Az Európai Parlament,

— tekintettel eljárási szabályzata 123. cikkére,

- A. mivel a hamisítás elleni kereskedelmi megállapodásra (ACTA) vonatkozóan jelenleg folynak a tárgyalások,
- B. mivel az Európai Parlament kereskedelmi ügyekben meglévő együttdöntési szerepét, valamint a tárgyalási dokumentumokhoz való hozzáférését a Lisszaboni Szerződés garantálja,
 1. úgy véli, hogy a javasolt megállapodásnak nem szabad közvetetten az uniós szerzői, szabadalmi, illetve védjegyjog harmonizációját előírnia, és szubszidiaritás elvét tiszteletben kell tartani;
 2. hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak haladéktalanul közzé kell tennie a folyamatban lévő tárgyalásokkal kapcsolatos valamennyi dokumentumot;
 3. azon a véleményen van, hogy a javasolt megállapodásnak nem szabad korlátok közé kényszerítenie a megfelelő igazságszolgáltatási eljárást, valamint nem szabad gyengítenie az olyan alapvető jogokat, mint a véleménynyilvánítás szabadsága és a magánélet tiszteletben tartásához való jog;
 4. hangsúlyozza, hogy – amennyiben már léteznek polgári jogi intézkedések – a gazdasági és innovációs kockázatok értékelésének a büntetőjogi szankciók bevezetése előtt kell megtörténnie;

2010. szeptember 9., csütörtök

5. úgy véli, hogy az internetszolgáltatók nem viselhetik a felelősséget a szolgáltatásaikon keresztül továbbított vagy tárolt adatokért olyan mértékben, hogy az az ilyen adatok előzetes ellenőrzését vagy szűrését vonja maga után;
6. hangsúlyozza, hogy az áruk határokon átnyúló ellenőrzése és lefoglalása tekintetében meglévő hatáskörök megerősítésére irányuló intézkedések nem sérthetik a jogszerű, megfizethető és biztonságos gyógyszerhez való világszintű hozzáférést;
7. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a nyilatkozatot, az aláírók nevével ⁽¹⁾ együtt, a Bizottságnak, a Tanácsnak és a tagállamok parlamentjeinek.

⁽¹⁾ Az aláírók listája a 2010. szeptember 9-i jegyzőkönyv 1. mellékletében jelent meg (P7_PV(2010)09-09(ANN1)).

A nőkkel szembeni erőszak elleni küzdelem európai évének létrehozása

P7_TA(2010)0318

Az Európai Parlament 2010. szeptember 9-i nyilatkozata a nőkkel szembeni erőszak elleni küzdelem európai évének létrehozásáról

(2011/C 308 E/18)

Az Európai Parlament,

— tekintettel eljárási szabályzata 123. cikkére,

- A. mivel a „nők elleni erőszak” kifejezés minden, a nemen alapuló és a nőknek testi, szexuális vagy lelki sérülést vagy szenvedést okozó, illetve arra alkalmas erőszakos cselekményt magában foglal, beleértve az ilyen cselekményekkel való fenyegetést, a kényszerítést vagy a személyes szabadság megsértését – akár nyilvánosan, akár a magánéletben történik,
- B. mivel a nők elleni erőszak a nők és férfiak közötti egyenlőség egyik fő akadályá és egyben az egyik legelterjedtebb emberi jogi jogsértés, amely nem ismer földrajzi, gazdasági, kulturális vagy társadalmi határokat,
- C. mivel a nők elleni erőszak kritikus problémát jelent az Unióban, ahol a felnőtt életük során a nők 20-25 %-a szenved el testi erőszakot, és ahol a nők több mint 10 %-a esik nemi erőszak áldozatává,
- D. mivel a Parlament többször kérte a nőkkel szembeni erőszak elleni küzdelem európai évének létrehozását, többek között 2009-ben, a nemek közötti egyenlőségről szóló állásfoglalása elfogadásakor,
 1. hangsúlyozza, hogy a nemek közötti egyenlőség megvalósítása érdekében küzdelmet kell folytatni a nőkkel szembeni erőszak ellen,
 2. felkéri a Bizottságot, hogy az elkövetkezendő öt év folyamán hozza létre a nőkkel szembeni erőszak elleni küzdelem európai évét;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a nyilatkozatot az aláírók nevével ⁽¹⁾ együtt a Bizottságnak.

⁽¹⁾ Az aláírók listája a 2010. szeptember 9-i jegyzőkönyv 2. mellékletében jelenik meg (P7_PV(2010)09-09(ANN2)).

2010. szeptember 7., kedd

II

(Közlemények)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ KÖZLEMÉNYEK

EURÓPAI PARLAMENT

Viktor Uspaskich képviselői mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelem

P7_TA(2010)0296

Az Európai Parlament 2010. szeptember 7-i határozata A Viktor Uspaskich mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelemről (2009/2147(IMM))

(2011/C 308 E/19)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a litván igazságügyi hatóságok által 2009. július 14-én továbbított és a plenáris ülésen 2009. október 7-én bejelentett, Viktor Uspaskich mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelemre,
- miután eljárási szabályzata 7. cikke (3) bekezdésének megfelelően meghallgatta Viktor Uspaskich képviselőt,
- tekintettel a szerződéshez csatolt, az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló (7. sz.) jegyzőkönyv 8. és 9. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió Bíróságának 1964. május 12-i és 1986. július 10-i ítéleteire ⁽¹⁾,
- tekintettel a Litván Köztársaság alkotmányának 62. cikkére,
- tekintettel eljárási szabályzata 6. cikkének (2) bekezdésére, valamint 7. cikkére,
- tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére (A7-0244/2010),

A. mivel büntetőügyi eljárás folyik Viktor Uspaskich európai parlamenti képviselő ellen, akit a vilniusi területi büntetőbírószágon folyamatban lévő eljárás során a litván büntető törvénykönyv következő cikkei értelmében helyeztek vád alá: a 24. cikk (4) bekezdése a 222. cikk (1) bekezdése összefüggésében, a 220. cikk (1) bekezdése, a 24. cikk (4) bekezdése a 220. cikk (1) bekezdése összefüggésében, a 205. cikk (1) bekezdése, valamint a 24. cikk (4) bekezdése a 205. cikk (1) bekezdése értelmében,

⁽¹⁾ 101/63 sz. Wagner kontra Fohrmann és Krier ügy (EBHT 1964., 195. o.), illetve 149/85. sz. Wybot kontra Faure és társai ügy (EBHT 1986., 2391.o.).

2010. szeptember 7., kedd

- B. mivel az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló jegyzőkönyv 9. cikke szerint az Európai Parlament ülésszakainak ideje alatt az Európai Parlament tagjai saját államuk területén a parlamentjük tagjaira vonatkozó mentességet élvezik, ugyanakkor nem lehet hivatkozni a mentességre olyan esetben, amikor valamely tagot bűncselekmény elkövetésében tetten érnek, és ez nem akadályozhatja meg az Európai Parlamentet azon jogának gyakorlásában, hogy valamely tagjának mentességét felfüggeszse,
- C. mivel a Viktor Uspaskich ellen felhozott vádak nincsenek összefüggésben az európai parlamenti képviselőként végzett feladatai ellátása közben kifejtett véleményekkel vagy leadott szavazatokkal,
- D. mivel a Litván Köztársaság alkotmányának 62. cikke szerint a nemzeti parlament (a Seimas) tagjait a seimas jóváhagyása nélkül nem vonhatják büntetőjogi felelősségre, nem tartóztathatják le, és szabadságukat semmilyen más formában nem korlátozhatják,
- E. mivel a 62. cikk továbbá úgy rendelkezik, hogy a Seimas tagjait nem üldözhetik a parlamentben leadott szavazataik vagy az ott elhangzott beszédek miatt, ugyanakkor becsületsértés vagy rágalmazás esetén a szokásos eljárás keretében felelősségre vonhatók,
- F. mivel Viktor Uspaskich képviselőt elsősorban egy politikai párt finanszírozásával kapcsolatos könyvelési csalással vádolják, melyre még az Európai Parlamentbe történő megválasztása előtti időszak során került sor,
- G. mivel a *fumus persecutionis* fennállása nem bizonyítható meggyőzően, és a Viktor Uspaskich ellen felhozott vádak semmilyen összefüggésben nem állnak az európai parlamenti képviselőként végzett tevékenységével,
- H. mivel ezek következtében helyénvaló mentelmi jogának felfüggesztése,
1. úgy határoz, hogy felfüggeszti Viktor Uspaskich mentelmi jogát;
 2. utasítja elnökét, hogy haladéktalanul továbbítsa ezt a határozatot és az illetékes bizottság jelentését a Litván Köztársaság illetékes hatóságának.
-

2010. szeptember 7., kedd

III

(Előkészítő jogi aktusok)

EURÓPAI PARLAMENT

A munkavállalók Unión belüli szabad mozgása ***I

P7_TA(2010)0291

Az Európai Parlament 2010. szeptember 7-i jogalkotási állásfoglalása a munkavállalók Unión belüli szabad mozgásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (kodifikált szöveg) (COM(2010)0204 – C7-0112/2010 – 2010/0110(COD))

(2011/C 308 E/20)

(Rendes jogalkotási eljárás – kodifikáció)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2010)0204),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 46. cikkére, amelyek alapján a Bizottság benyújtotta javaslatát a Parlamenthez (C7-0112/2010),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel a nemzeti parlamentek által elnökhöz intézett, indokolással ellátott véleményekre arra vonatkozóan, hogy a Bizottság javaslata összhangban van-e a szubszidiaritás elvével,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2010. július 14-i véleményére,
 - tekintettel a jogszabályszövegek hivatalos egységes szerkezetbe foglalásának gyorsított munkamódszereiről szóló, 1994. december 20-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 86. és 55. cikkére,
 - tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére (A7-0222/2010),
- A. mivel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság jogi szolgálataiból álló tanácsadó munkacsoport véleménye szerint a szóban forgó javaslat a meglévő szövegek érdemi módosítás nélküli, egyszerű egységes szerkezetbe foglalását tartalmazza,
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

⁽¹⁾ HL C 102., 1996.4.4., 2. o.

2010. szeptember 7., kedd

P7_TC1-COD(2010)0110

Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2010. szeptember 7-én került elfogadásra a munkavállalók Unión belüli szabad mozgásáról szóló .../2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel (kodifikált szöveg)

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, .../2011/EU rendelet.)

Az euroérmék hitelesítése és a pénzforgalom céljára alkalmatlan euroérmék kezelése *I**

P7_TA(2010)0292

Az Európai Parlament 2010. szeptember 7-i jogalkotási állásfoglalása az euroérmék hitelesítéséről és a pénzforgalom számára alkalmatlan euroérmék kezeléséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletére irányuló javaslatról (COM(2009)0459 – C7-0207/2009 – 2009/0128(COD))

(2011/C 308 E/21)

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2009)0459),
- tekintettel az EK-Szerződés 123. cikkének (4) bekezdésére, amelynek értelmében konzultációt folytatott a Tanáccsal (C7-0207/2009),
- tekintettel az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett, „A Lisszaboni Szerződés hatálybalépésének a folyamatban lévő intézményközi döntéshozatali eljárásokra gyakorolt hatásairól” című bizottsági közleményére (COM(2009)0665) és annak kiegészítésére (COM(2010)0147),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére és 133. cikkére,
- tekintettel az Európai Központi Bank 2009. november 16-i véleményére ⁽¹⁾,
- tekintettel eljárási szabályzatának 55. cikkére,
- tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A7-0212/2010),

1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

⁽¹⁾ HL C 284., 2009.11.25., 6. o.

2010. szeptember 7., kedd

P7_TC1-COD(2009)0128

Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2010. szeptember 7-én került elfogadásra az euroérmék hitelesítéséről és a pénzforgalom céljára alkalmatlan euroérmék kezeléséről szóló .../2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, 1210/2010/EU rendelet.)

A Moldovai Köztársaságnak nyújtandó makroszintű pénzügyi támogatás *I**

P7_TA(2010)0293

Az Európai Parlament 2010. szeptember 7-i jogalkotási állásfoglalása a Moldovai Köztársaságnak nyújtandó makroszintű pénzügyi támogatásról szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2010)0302 – C7-0144/2010 – 2010/0162(COD))

(2011/C 308 E/22)

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság által az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatra (COM(2010)0302),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 212. cikkére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0144/2010),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
- tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
- tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság jelentésére (A7-0242/2010),

1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
2. felhívja a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez abban az esetben, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak és a nemzeti parlamenteknek.

P7_TC1-COD(2010)0162

Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2010. szeptember 7-én került elfogadásra a Moldovai Köztársaságnak nyújtandó makroszintű pénzügyi támogatásról szóló 2010/.../EU európai parlamenti és tanácsi határozat elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, 938/2010/EU határozat.)

2010. szeptember 7., kedd

A Madeira és az Azori-szigetek régióban alkalmazott autonóm vámtételek ideiglenes felfüggesztése *

P7_TA(2010)0294

Az Európai Parlament 2010. szeptember 7-i jogalkotási állásfoglalása a Madeira és az Azori-szigetek autonóm régióba behozott egyes ipari termékekre a Közös Vámtarifa alapján alkalmazott autonóm vámtételek ideiglenes felfüggesztéséről szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (09109/2010 – C7-0106/2010 – 2009/0125(CNS))

(2011/C 308 E/23)

(Különleges jogalkotási eljárás – ismételt konzultáció)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács tervezetére (09109/2010),
 - tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2009)0370),
 - tekintettel 2010. január 20-i álláspontjára ⁽¹⁾,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 349. cikkére, amelynek megfelelően a Tanács ismételt konzultált a Parlammal (C7-0106/2010),
 - tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére és 59. cikke (3) bekezdésére,
 - tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság jelentésére (A7-0232/2010),
1. jóváhagyja a Tanács szövegét az alábbi módosításokkal;
 2. felhívja a Bizottságot, hogy ennek megfelelően változtassa meg javaslatát az Európai Unió működéséről szóló szerződés 293. cikk (2) bekezdése értelmében;
 3. felkéri a Tanácsot, hogy tájékoztassa arról, ha a Parlament által jóváhagyott szövegtől el kíván térni;
 4. felkéri a Tanácsot a Parlammal való újbóli konzultációra abban az esetben, ha lényegesen módosítani kívánja a Bizottság javaslatát vagy annak helyébe másik szöveget kíván léptetni;
 5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak és a nemzeti parlamenteknek.

A TANÁCS TERVEZETE

A PARLAMENT MÓDOSÍTÁSAI

Módosítás 1

Rendelettervezet 6a cikk – 2 bekezdés

(2) A Bizottság haladéktalanul tájékoztatja a Tanácsot, ha felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el.

(2) A Bizottság haladéktalanul tájékoztatja **az Európai Parlamenti és** a Tanácsot, ha felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el.

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0002.

2010. szeptember 7., kedd

A TANÁCS TERVEZETE

A PARLAMENT MÓDOSÍTÁSAI

Módosítás 2**Rendelettervezet
6b cikk – 2 bekezdés**

(2) Ha a Tanács belső eljárást indított annak eldöntésére, hogy visszavonja-e a hatáskör-átruházást, törekszik arra, hogy a végső határozat meghozatala előtt ésszerű idővel tájékoztassa erről a Bizottságot, megjelölve az esetlegesen visszavonandó átruházott hatáskört és a visszavonás lehetséges indokait.

(2) Ha a Tanács belső eljárást indított annak eldöntésére, hogy visszavonja-e a hatáskör-átruházást, törekszik arra, hogy a végső határozat meghozatala előtt ésszerű idővel tájékoztassa erről **az Európai Parlamentet és** a Bizottságot, megjelölve az esetlegesen visszavonandó átruházott hatáskört és a visszavonás lehetséges indokait.

Módosítás 3**Rendelettervezet
6c cikk – 1 bekezdés**

(1) A Tanács az értesítés időpontjától számított három hónapon belül kifogást emelhet a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen.

(1) A Tanács az értesítés időpontjától számított három hónapon belül kifogást emelhet a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen. **Ha a Tanács kifogást kíván emelni, törekszik arra, hogy a végső határozat meghozatala előtt ésszerű idővel tájékoztassa erről az Európai Parlamentet, megjelölve azt a felhatalmazáson alapuló jogi aktust, amely ellen kifogást kíván emelni, és a kifogás lehetséges indokait.**

Az Európai Unió 2010-es pénzügyi évre vonatkozó, 2/2010. sz. költségvetés-módosítási tervezete: BEREC (Európai Elektronikus Hírközlési Szabályozó Hatóságok Testületének Hivatala)

P7_TA(2010)0295

Az Európai Parlament 2010. szeptember 7-i állásfoglalása az Európai Unió 2010-es pénzügyi évre vonatkozó, 2/2010. sz. költségvetés-módosítási tervezetéről, III. szakasz - Bizottság (12583/2010 – C7-0194/2010 – 2010/2046(BUD))

(2011/C 308 E/24)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 314. cikkére, valamint az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 106a. cikkére,
- tekintettel az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 37. és 38. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió 2010-es pénzügyi évre szóló általános költségvetésére, amelyet 2009. december 17-én fogadtak el véglegesen ⁽²⁾,
- tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyvelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodásra ⁽³⁾,
- tekintettel az Európai Unió 2010-es pénzügyi évre vonatkozó, 2/2010. sz. költségvetés-módosítási tervezetére, amelyet a Bizottság 2010. március 19-én terjesztett elő (COM(2010)0108),

⁽¹⁾ HL L 248., 2002.9.16., 1. o.⁽²⁾ HL L 64., 2010.3.12.⁽³⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

2010. szeptember 7., kedd

- tekintettel Janusz Lewandowski biztos Buzek elnökhöz intézett 2010. július 9-i levelére,
 - tekintettel a 2/2010. sz. költségvetés-módosítási tervezetre vonatkozó, a Tanács által 2010. július 26-án megállapított álláspontra (12583/2010 – C7-0194/2010),
 - tekintettel eljárási szabályzatának 75b. és 75e. cikkére,
 - tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A7-0240/2010),
- A. mivel a Tanács 2/2010. sz. költségvetés-módosítási tervezetre vonatkozó álláspontja az Európai Elektronikus Hírközlési Szabályozó Hatóságok Testülete (BEREC) Hivatalának létszámtervével foglalkozik,
- B. mivel a 2/2010. sz. költségvetés-módosítási tervezet célja e költségvetési kiigazítások formális felvétele a 2010. évi költségvetésbe,
- C. mivel a Tanács 2010. július 26-án elfogadta álláspontját,
1. tudomásul veszi a 2/2010. sz. költségvetés-módosítási tervezetet;
 2. módosítás nélkül jóváhagyja a 2/2010. sz. költségvetés-módosítási tervezetről szóló tanácsi álláspontot, és utasítja elnökét annak megállapítására, hogy a 3/2010. sz. költségvetés-módosítást véglegesen elfogadták, valamint hogy gondoskodjon annak közzétételéről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

Megállapodás az Európai Unió és Japán között a kölcsönös bűnügyi jogsegélyről ***

P7_TA(2010)0297

Az Európai Parlament 2010. szeptember 7-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és Japán közötti, a kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozattervezetről (05308/2010 – C7-0029/2010 – 2009/0188(NLE))

(2011/C 308 E/25)

(Egyetértés)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (05308/2010),
- tekintettel az Európai Unió és Japán közötti, a kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló megállapodás-tervezetre (15915/2009),
- tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 82. cikke (1) bekezdése második albekezdésének d) pontjával, valamint a 218. cikke (6) bekezdése második albekezdésének a) pontjával összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C7-0029/2010),
- tekintettel eljárási szabályzata 81. cikkére és 90. cikkének (8) bekezdésére,
- tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére (A7-0209/2010),

2010. szeptember 7., kedd

1. egyetért a megállapodás megkötésével;
2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok, illetve Japán kormányának és parlamentjének.

Az EU–Korea szabadkereskedelmi megállapodás kétoldalú védzáradéka ***I

P7_TA(2010)0301

Az EU–Korea szabadkereskedelmi megállapodás kétoldalú védzáradékának végrehajtásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslat (COM(2010)0049 – C7-0025/2010 – 2010/0032(COD))

(2011/C 308 E/26)

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

A javaslatot 2010. szeptember 7-én a következőképpen módosították ⁽¹⁾:

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 1

Rendeletre irányuló javaslat 3 a preambulumbekkezdés (új)

(3a) A valamely kereskedelmi partner hazai piacán fennálló kereskedelmi akadályok rendszerint az e piacról külföldre, adott esetben az Európai Unióba irányuló kivitelt támogatják, ezáltal esetlegesen megteremtve a védzáradék alkalmazásának feltételeit.

Módosítás 2

Rendeletre irányuló javaslat 5 preambulumbekkezdés

(5) A megállapodás 3. fejezetének 3.1. cikke szerint védintézkedés csupán akkor vehető fontolóra, ha a kérdéses termék Unióba történő importja annyira megnövekedett mennyiségben és olyan körülmények között történik, ami a hasonló vagy közvetlenül versenyző termék uniós termelőjének súlyos kárt okoz, vagy azt ilyenekkel fenyegeti.

(5) A megállapodás 3. fejezetének 3.1. cikke szerint védintézkedés csupán akkor vehető fontolóra, ha a kérdéses termék Unióba történő importja annyira megnövekedett mennyiségben és olyan körülmények között történik, **illetve a szóban forgó gazdasági tevékenység olyan mértékben fokozódik**, ami a hasonló vagy közvetlenül versenyző termék **vagy gazdasági tevékenység** uniós termelőjének súlyos kárt okoz, vagy azt ilyenekkel fenyegeti.

Módosítás 3

Rendeletre irányuló javaslat 5 a preambulumbekkezdés (új)

(5a) Az uniós termelőknek súlyos kárt okozhat, illetve ezzel fenyegethet az is, ha a megállapodás 13. fejezetében foglalt egyes kötelezettségeket – különösen az abban rögzített szociális és környezetvédelmi előírásokat – nem tartják be, ezért szükségessé válik a védintézkedések bevezetése.

⁽¹⁾ Az ügyet az 57. cikk (2) bekezdésének második albekezdése alapján visszautalták a bizottsághoz (A7-0210/2010).

2010. szeptember 7., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 4**Rendeletre irányuló javaslat
5 b preambulumbekendés (új)**

(5b) Az, hogy az uniós termelőket vagy egyes uniós gazdasági ágazatokat súlyos kár éri-e, illetve ennek bekövetkezése fenyeget-e, függ attól is, hogy a megállapodásban foglalt, nem vámjellegű kereskedelmi akadályokra vonatkozó szabályokat betartják-e. Ez a megfontolás is szükségessé teheti védintézkedések bevezetését.

Módosítás 5**Rendeletre irányuló javaslat
6 a preambulumbekendés (új)**

(6a) A megállapodás nyomon követésének és felülvizsgálatának, valamint a védintézkedések szükség szerinti bevezetésének a lehető legmagasabb szintű átláthatóság és a civil társadalom bevonása mellett kell zajlania. Ezért a Belföldi Tanácsadó Csoportot és a Civil Társadalmi Fórumot a folyamat minden szakaszába be kell vonni.

Módosítás 6**Rendeletre irányuló javaslat
6 b preambulumbekendés (új)**

(6b) A Bizottságnak évente egyszer jelentést kell benyújtania a megállapodás alkalmazásáról és végrehajtásáról, valamint a védintézkedések alkalmazásáról. Amennyiben nyilvánvalóvá válik, hogy a védintézkedések nem elegendőek, a Bizottságnak haladéktalanul javaslatot kell benyújtania további védintézkedésekre, úgymint mennyiségi korlátozásokra, kvóták bevezetésére, importengedélyekre vagy más korrekciós intézkedésekre.

Módosítás 7**Rendeletre irányuló javaslat
7 a preambulumbekendés (új)**

(7a) A Koreai Köztársaságból az EU-ba irányuló összes behozatalra vonatkozó statisztikák megbízhatósága ezért kritikus jelentőségű annak a megállapodás hatálybalépésének napjától történő megállapításához, hogy fennáll-e az uniós ipar egésze vagy annak különböző ágazatai tekintetében a súlyos kár fenyegetése.

Módosítás 8**Rendeletre irányuló javaslat
13 a preambulumbekendés (új)**

(13a) A szoros nyomon követés és a rendszeres értékelések megkönnyítik és lerövidítik majd az eljárások megindítását és a vizsgálati szakaszt. Ezért a Bizottságnak a megállapodás hatálybalépésének napjától kezdve rendszeresen nyomon kell követnie az importra és exportra vonatkozó statisztikákat, és fel kell mérnie a megállapodás különböző ágazatokra gyakorolt hatását.

2010. szeptember 7., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 9**Rendeletre irányuló javaslat
13 b preambulumbekzdés (új)**

(13b) Az Európai Bizottságnak, a tagállamoknak, valamint az uniós termelőknek a megállapodás hatálybalépésének napjától kezdve folyamatosan figyelemmel kell kísérniük és értékelniük kell a megállapodás hatálya alá tartozó érzékeny termékcsaládok behozatali és kiviteli statisztikáit annak érdekében, hogy időben meg lehessen állapítani az európai uniós termelőket érintő súlyos kárt vagy az ezzel való fenyegetettséget.

Módosítás 10**Rendeletre irányuló javaslat
13 c preambulumbekzdés (új)**

(13c) A jegyzőkönyv 14. cikkének (Vámvisszatérítés vagy vámmentesség) alkalmazását illetően szükség van bizonyos eljárások megállapítására a „származó termékek” meghatározására és a megállapodás adminisztratív együttműködéssel kapcsolatos módszereire vonatkozóan (a továbbiakban: „származási szabályokról szóló jegyzőkönyv”) annak érdekében, hogy biztosított legyen a jegyzőkönyvben foglalt mechanizmusok hatékony működése, valamint az átfogó információcsere az érintett érdekelt felekkel.

Módosítás 11**Rendeletre irányuló javaslat
13 d és e preambulumbekzdés (új)**

(13d) Mivel a vámvisszatérítést csupán a megállapodás hatálybalépését követő öt év elteltével lehet korlátozni, e rendelet alapján a vámvisszatérítések és a vámmentesség miatt az uniós termelőket érő súlyos kárra vagy az ezzel való fenyegetettségre válaszlépésként szükség lehet védintézkedések bevezetésére. Ezért a Bizottságnak a megállapodás hatálybalépésének napjától kezdve különösen szoros figyelemmel kell kísérnie, hogy a Koreai Köztársaságból behozott termékek milyen mértékben tartalmazzak harmadik országból származó alkatrészeket és anyagokat, ennek változásait, és azt, hogy különösen az érzékeny ágazatokban a változások hogyan befolyásolják a piaci helyzetet.

(13e) Ezért a Bizottságnak a megállapodás hatálybalépésének napjától kezdve nyomon kell követnie a vámvisszatérítés által valószínűleg érintett termékek körére vonatkozó koreai és harmadik országbeli statisztikákat és listákat.

2010. szeptember 7., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 12

Rendeletre irányuló javaslat
13 f preambulumbekkezdés (új)

(13f) Amennyiben a Bizottság vizsgálata megállapítja, hogy a megállapodás eredményeképpen kár érte az uniós ipart, akkor kizárólag az európai globalizációs alkalmazkodási alap létrehozásáról szóló, 2006. december 20-i 1927/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet („EGAF-rendelet”) ⁽¹⁾ alkalmazásában magától értetődőnek kell lenniük a következőknek:

- a) az EGAF-rendelet 1. cikkének (1) bekezdésében használt „a globalizáció miatt a világkereskedelemben bekövetkezett fő strukturális változások” magukban foglalják az Európába irányuló koreai behozatal növekedését vagy a Koreába irányuló uniós kivitel növelésének sikertelenségét;
- b) a gépjárműiparban bekövetkező elbocsátások:
 - az EGAF-rendelet 1. cikkének (1) bekezdése és 2. cikkének c) pontja értelmében „erősen negatív hatással” vannak „a regionális vagy helyi gazdaságra” és „súlyos következménnyel járnak a foglalkoztatottságra és a helyi gazdaságra nézve”; és
 - az EGAF-rendelet 2. cikkének c) pontja értelmében vett „kivételes helyzetek”.

⁽¹⁾ HL L 406., 2006.12.30., 1. o.

Módosítás 13

Rendeletre irányuló javaslat
13 g preambulumbekkezdés (új)

(13g) Az európai uniós termelők vagy iparágak számára történő súlyos károkozás vagy az ezzel való fenyegetettség megelőzése érdekében az Európai Bizottságnak szorosan nyomon kell követnie a termelési kapacitások alakulását azokban a harmadik országokban, amelyekben a megállapodás hatálya alá tartozó termékekbe beépített alkatrészeket vagy anyagokat gyártanak, valamint ezen országokban a szociális és munkakörülményekkel kapcsolatos ILO- és ENSZ-előírások és környezetvédelmi normák betartását.

Módosítás 14

Rendeletre irányuló javaslat
13 h-j preambulumbekkezdés (új)

(13h) A megállapodás 11. fejezete 11.1.2. cikke megállapítja azt a követelményt, hogy a feleknek saját területükön olyan átfogó versenyjogi jogszabályokat kell fenntartaniuk, amelyek hatékonyan kezelik a korlátozó megállapodásokat, az összehangolt magatartást és egy vagy több vállalkozás erőfölénnyel való visszaélését.

2010. szeptember 7., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

(13i) A 11. fejezet 11.6.2. cikke arra kötelezi a feleket, hogy az Európai Közösség és a Koreai Köztársaság kormánya között a versenyellenes tevékenységek elleni együttműködésről szóló, 2009. május 23-án aláírt megállapodás (az „együttműködési megállapodás”) alapján működjenek együtt saját végrehajtási politikáikkal kapcsolatban és saját versenyjogi jogszabályaik alkalmazása során, többek között jogalkalmazói együttműködés, értesítés, konzultáció és a nem bizalmas információk kicserélése útján.

(13j) Az együttműködési megállapodás célja a két fél versenyjogi jogszabályainak hatékony alkalmazásához való hozzájárulás, a felek versenyhatóságai közötti együttműködés és koordináció előmozdítása révén.

Módosítás 15

Rendeletre irányuló javaslat 14 preambulumbekzdés

(14) Az e rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal összhangban kell elfogadni,

(14) A megállapodás kétoldalú védzáradékának végrehajtásához a Bizottságnak egységes feltételeket kell elfogadnia az átmeneti és végleges védintézkedések elfogadása, felügyeleti intézkedések bevezetése, valamint a vizsgálatok lezárása és az intézkedés nélküli eljárások tekintetében. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 291. cikke értelmében a Bizottság végrehajtási hatáskörének gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályait és általános elveit rendes jogalkotási eljárás keretében elfogadott rendeletben előre meg kell határozni. Az új rendelet elfogadásáig továbbra is a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK határozatot kell alkalmazni, az ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárás kivételével, amely nem alkalmazandó.

Módosítás 16

Rendeletre irányuló javaslat 14 a preambulumbekzdés (új)

(14a) E rendelet hatályának kizárólag azokra a termékekre kell kiterjednie, amelyeket az Európai Unióban vagy a Koreai Köztársaságban állítanak elő. A rendelet hatályának nem szabad kiterjednie olyan termékekre, részegységekre vagy alkatrészekre, amelyeket külső gyártóövezetekben, például Kaesongban állítanak elő. A rendelet hatálya a rendes jogalkotási eljárással történő módosítást követően terjeszthető ki a külső gyártóövezetekből származó termékekre. A hatály kiterjesztése esetében a külső gyártóövezetekben is biztosítani kell különösen a megállapodás 13. fejezetében foglalt kötelezettségek teljesítését.

2010. szeptember 7., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 17

Rendeletre irányuló javaslat
1 cikk – a pont

- a) „uniós gazdasági ágazat”: a hasonló vagy közvetlenül versenyző termékek Unió területén működő uniós termelők összessége, vagy azok az uniós gyártók, amelyeknek hasonló vagy közvetlenül versenyző termékekből álló össztermelése jelentős részét képezi e termékek uniós össztermelésének;
- a) „uniós gazdasági ágazat”: a hasonló vagy közvetlenül versenyző termékek Unió területén működő uniós termelők összessége, vagy azok az uniós gyártók, amelyeknek hasonló vagy közvetlenül versenyző termékekből álló össztermelése jelentős részét képezi e termékek uniós össztermelésének. **Amennyiben a hasonló vagy közvetlenül versenyző termék csak egy az uniós gazdasági ágazatot alkotó gyártók által előállított több termék közül, a gazdasági ágazat fogalma azokat a meghatározott tevékenységeket foglalja magában, amelyek részt vesznek a hasonló vagy közvetlenül versenyző termék előállításában;**

Módosítás 18

Rendeletre irányuló javaslat
1 cikk – c pont

- c) „fenyegető súlyos kár”: egyértelműen fenyegető súlyos kár; A fenyegető súlyos kár létezésének megállapítását tényekre kell alapozni, nem csupán állításokra, feltételezésekre vagy távoli lehetőségekre;
- c) „fenyegető súlyos kár”: egyértelműen fenyegető súlyos kár; a fenyegető súlyos kár létezésének megállapítását **ellenőrizhető** tényekre kell alapozni, nem csupán állításokra, feltételezésekre vagy távoli lehetőségekre; **a fenyegető súlyos kár fennállásának megállapításához többek között a 4. cikk (5) bekezdésében megállapított tényezők alapján készített előrejelzéseket, becsléseket és elemzéseket kell figyelembe venni;**

Módosítás 19

Rendeletre irányuló javaslat
1 cikk – e a pont (új)

- ea) „érdekelt felek”: a szóban forgó termék importja által érintett felek.

Módosítás 20

Rendeletre irányuló javaslat
1 cikk – e b pont (új)

- eb) „termékek”: az Európai Unióban és a Koreai Köztársaságban előállított javak. Nem tartoznak ide azok a termékek vagy alkatrészek, amelyeket külső gyártóövezetekben állítanak elő. A rendelet hatályának a külső gyártóövezetekből származó termékekre történő kiterjesztése a rendes jogalkotási eljárással történő módosítást követően lehetséges.

2010. szeptember 7., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 21**Rendeletre irányuló javaslat
1 cikk – e c pont (új)**

ec) „súlyos kárt vagy súlyos kárral való fenyegetést okozó körülmények”: olyan tényezők, mint például a harmadik ország gyártókapacitása, kihasználtsági arányai, devizagyakorlatai és munkakörülményei az érintett termékbe beépített alkatrészek és anyagok gyártása tekintetében.

Módosítás 22**Rendeletre irányuló javaslat
1 cikk – e d pont (új)**

ed) „régió(k)”: egy vagy több uniós tagállam.

Módosítás 23**Rendeletre irányuló javaslat
2 cikk – 1 bekezdés**

(1) Védintézkedés az ebben a rendeletben meghatározott rendelkezésekkel összhangban szabható ki, amennyiben egy Koreából származó terméket az adott termékre vonatkozó vámok csökkenése vagy eltörlése miatt – abszolút mértékben vagy a hazai termeléshez viszonyítva – annyira megnövekedett mennyiségben és olyan körülmények között importálnak, hogy az súlyos kárt vagy fenyegető súlyos kárt jelent a hasonló vagy közvetlenül versenyző terméket gyártó uniós ágazatnak.

(1) Védintézkedés az ebben a rendeletben meghatározott rendelkezésekkel összhangban szabható ki, amennyiben egy Koreából származó terméket **vagy gazdasági tevékenységet** az adott termékre **vagy tevékenységre** vonatkozó vámok csökkenése vagy eltörlése miatt – abszolút mértékben vagy a hazai termeléshez viszonyítva – annyira megnövekedett mennyiségben és olyan körülmények között importálnak, hogy az súlyos kárt vagy fenyegető súlyos kárt jelent a hasonló vagy közvetlenül versenyző terméket gyártó **vagy tevékenységet végző** uniós ágazatnak.

Módosítás 24**Rendeletre irányuló javaslat
2 cikk – 1 a bekezdés (új)**

(1a) Amennyiben különösen a 4. cikk (5) bekezdésében említett tényezők alapján kiderül, hogy az intézkedések elfogadására vonatkozó, a 2. cikk (1) bekezdése alapján meghatározott feltételek az Unió egy vagy több régiójában teljesülnek, a Bizottság a megoldási alternatívák vizsgálatát követően az érintett régió(k)ra vonatkozóan kivételesen korlátozott felügyeleti vagy védintézkedések alkalmazását engedélyezheti, feltéve, hogy úgy ítéli meg, hogy az e szinten alkalmazott intézkedések megfelelőbbek, mint az uniós szinten alkalmazottak.

Ezeknek az intézkedéseknek átmenetinek kell lenniük, és csak a lehető legkisebb mértékben zavarhatják a belső piac működését. Az intézkedéseket a 2. cikk (2) bekezdésében megállapított eljárással összhangban kell elfogadni.

2010. szeptember 7., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 25**Rendeletre irányuló javaslat
2 cikk – 2 a és b bekezdés (új)**

(2a) *A védintézkedések hatékony alkalmazása érdekében a Bizottság (Eurostat) éves ellenőrzési jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a megállapodás következtében az EU érzékeny ágazatait érintő, Koreából származó behozatalra vonatkozó, naprakész statisztikákról.*

(2b) *Amennyiben az uniós gazdasági ágazat bizonyított fenyegető kárról számol be a Bizottságnak, a Bizottság mérlegelheti az ellenőrzés hatókörének más érintett ágazatokra (érdekelt felekre) való kiterjesztését.*

Módosítás 26**Rendeletre irányuló javaslat
2 a cikk (új)****2a. cikk****Ellenőrzés**

A Bizottság ellenőrzi a koreai termékek import- és exportstatisztikáit, illetve együttműködik és rendszeresen adatokat cserél a tagállamokkal és az uniós gazdasági ágazattal. A Bizottság gondoskodik arról, hogy a tagállamok gondosan eljárva megfelelő és jó minőségű statisztikai adatokat biztosítsanak.

A Bizottság a megállapodás hatálybalépésének napjától kezdve szorosan nyomon követi a vámvizszatérítés által valószínűleg érintett termékek körére vonatkozó koreai és harmadik országbeli statisztikákat és előrejelzéseket.

Módosítás 27**Rendeletre irányuló javaslat
3 cikk – 1 bekezdés**

(1) Vizsgálatot valamely tagállam kérésére vagy a Bizottság saját kezdeményezésére lehet indítani, amennyiben a Bizottság számára nyilvánvaló, hogy elegendő olyan bizonyíték áll rendelkezésre, amely vizsgálat indítását indokolja.

(1) Vizsgálatot valamely tagállam, **az Európai Parlament, a Belföldi Tanácsadó Csoport, bármely jogi személy, illetve jogi személyiséggel nem rendelkező bármely az uniós gazdasági ágazat nevében eljáró, és az uniós gazdasági ágazat legalább 25 %-át képviselő szövetség** kérésére vagy a Bizottság saját kezdeményezésére lehet indítani, amennyiben a Bizottság számára nyilvánvaló, hogy **a 4. cikk (5) bekezdésében említett tényezők alapján meghatározottak szerint** elegendő olyan **prima facie** bizonyíték áll rendelkezésre, amely vizsgálat indítását indokolja.

2010. szeptember 7., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 28**Rendeletre irányuló javaslat
3 cikk – 1 a bekezdés (új)**

(1a) A vizsgálat indítására irányuló kérelemnek bizonyítékot kell tartalmaznia arra nézve, hogy teljesülnek a 2. cikk (1) bekezdésének értelmében vett védintézkedés bevezetésének feltételei. A kérelem általánosságban a következő információkat tartalmazza: az érintett termék importja növekedésének abszolút és viszonylagos értelemben vett mértéke és mennyisége, a megnövekedett importtal elért hazai piaci részesedés, valamint az értékesítés, a termelés, a termelékenység, a kapacitáskihasználás, a nyereség és veszteség, illetve a foglalkoztatás szintjének változásai.

Módosítás 29**Rendeletre irányuló javaslat
3 cikk – 1 b bekezdés (új)**

(1b) E cikk (1) bekezdésének alkalmazásakor és a megállapodás hatálybalépését követő öt éven át a Bizottság különösen azokat a Koreai Köztársaságból behozott késztermékeket kíséri figyelemmel, melyek Európai Unióba történő megnövekedett behozatala arra vezethető vissza, hogy a késztermékekbe nagyobb arányban szerelnek be olyan részegységeket vagy alkatrészeket, amelyeket a Koreai Köztársaságba olyan harmadik országokból hoztak be, melyekkel az Európai Unió nem kötött szabadkereskedelmi megállapodást, és amelyek a vám-visszatérítési és vámmentességi rendszerbe tartoznak.

Módosítás 30**Rendeletre irányuló javaslat
3 cikk – 2 bekezdés**

(2) A tagállamok **tájékoztatják** a Bizottságot, ha úgy tűnik, hogy a Koreai Köztársaságból érkező import tendenciái védintézkedéseket kívánnának. Ennek a tájékoztatásnak a 4. cikkben megállapított tényezők alapján tartalmaznia kell a rendelkezésre álló bizonyítékokat. A Bizottság három munkanapon belül **továbbítja** ezt a tájékoztatást az összes tagállamnak.

(2) A tagállamok **vagy az uniós gazdasági ágazat tájékoztatja** a Bizottságot, ha úgy tűnik, hogy a Koreai Köztársaságból érkező import tendenciái védintézkedéseket kívánnának. Ennek a tájékoztatásnak a 4. cikk (5) bekezdésében megállapított tényezők alapján tartalmaznia kell a rendelkezésre álló bizonyítékokat. A Bizottság három munkanapon belül **feltölti** ezt a tájékoztatást **a 9. cikkben említett online platformra (az „online platform”)**, és **erről értesítést küld** az összes tagállamnak, **az uniós gazdasági ágazatnak és az Európai Parlamentnek.**

2010. szeptember 7., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 31

Rendeletre irányuló javaslat
3 cikk – 3 bekezdés

(3) Az után, hogy a Bizottság a (2) bekezdésben meghatározottak szerint elküldte a tájékoztatást **a tagállamoknak**, nyolc munkanapon belül konzultációra kerül sor a tagállamokkal a 10. cikkben említett bizottság keretében, a 11. cikk (1) bekezdésében említett eljárás szerint. Amennyiben a konzultációt követően nyilvánvaló, hogy elegendő bizonyíték áll rendelkezésre az eljárás megindításához, a Bizottság értesítést tesz közzé az Európai Unió Hivatalos Lapjában. Az eljárás megindítására a **tagállamtól kapott tájékoztatás** után egy hónapon belül kerül sor.

(3) Az után, hogy a Bizottság a (2) bekezdésben meghatározottak szerint elküldte a tájékoztatást, nyolc munkanapon belül konzultációra kerül sor a tagállamokkal a 10. cikkben említett bizottság keretében, a 11. cikk (1) bekezdésében említett eljárás szerint. Amennyiben a konzultációt követően nyilvánvaló, hogy **a 4. cikk (5) bekezdésében említett tényezők alapján meghatározottak szerint** elegendő bizonyíték áll rendelkezésre az eljárás megindításához, a Bizottság értesítést tesz közzé az **online platformon és az** Európai Unió Hivatalos Lapjában. Az eljárás megindítására a **tagállam, az Európai Parlament vagy az uniós gazdasági ágazat kérése** után egy hónapon belül kerül sor.

Módosítás 32

Rendeletre irányuló javaslat
3 cikk – 4 a bekezdés (új)

(4a) A megállapodás mellékletében foglalt, származási szabályokról szóló jegyzőkönyv 14. cikkének (2) bekezdése (Vámok visszatérítése vagy vámmentesség) szerinti eljárás megindítása érdekében gyűjtött bizonyítékokat fel lehet használni a védintézkedések bevezetéséhez kapcsolódó vizsgálatok esetében is, amennyiben az e cikkben foglalt feltételek teljesülnek.

Módosítás 33

Rendeletre irányuló javaslat
4 cikk – 1 bekezdés

(1) A Bizottság az eljárás kezdeményezését követően vizsgálatot indít.

(1) A Bizottság az eljárás kezdeményezését követően vizsgálatot indít. **A 4. cikk (3) bekezdésében meghatározott vizsgálati időtartam azon a napon kezdődik, amelyen a vizsgálat megindítására vonatkozó határozatot a Hivatalos Lapban közzéteszik.**

Módosítás 34

Rendeletre irányuló javaslat
4 cikk – 2 bekezdés

(2) A Bizottság tájékoztatást kérhet a tagállamoktól, a tagállamok pedig minden szükséges lépést megtesznek annak érdekében, hogy ezt a kérést teljesítsék. Ha a tagállamok által szolgáltatott információ közérdekű, vagy ha annak közlését egy tagállam igényli, a Bizottság **továbbítja azt az összes tagállam részére**, feltéve hogy az nem bizalmas jellegű. Amennyiben az információ bizalmas, a Bizottság egy nem bizalmas jellegű összefoglalást **továbbít**.

(2) A Bizottság tájékoztatást kérhet a tagállamoktól, a tagállamok pedig minden szükséges lépést megtesznek annak érdekében, hogy ezt a kérést teljesítsék. Ha a tagállamok által szolgáltatott információ közérdekű, vagy ha annak közlését egy tagállam, **az Európai Parlament vagy az uniós gazdasági ágazat** igényli, a Bizottság **az információt feltölti az online platformra**, feltéve hogy az nem bizalmas jellegű. Amennyiben az információ bizalmas, a Bizottság egy nem bizalmas jellegű összefoglalást **tölt fel**.

2010. szeptember 7., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 35

Rendeletre irányuló javaslat
4 cikk – 3 bekezdés

(3) *Amennyiben lehetséges*, a vizsgálatot megindítása után **hat hónapon** belül le kell zárni. **A Bizottság által kellően megindokolt rendkívüli körülmények között a határidő további három hónappal meghosszabbítható.**

(3) A vizsgálatot megindítása után **200 napon** belül le kell zárni.

Módosítás 36

Rendeletre irányuló javaslat
4 cikk – 5 bekezdés

(5) A vizsgálat során a Bizottság értékeli minden olyan objektív és számszerűsíthető jellegű, releváns tényezőt, amely hatással van az uniós gazdasági ágazat helyzetére, különösen az érintett termék importnövekedésének abszolút és viszonylagos értelemben vett mértékét és mennyiségét, a megnövekedett import által elért hazai piaci részesedést, valamint az értékesítés, a termelés, a termelékenység, a kapacitáskihasználás, a nyereség és veszteség, illetve a foglalkoztatás szintjének változásait.

(5) A vizsgálat során a Bizottság értékeli minden olyan objektív és számszerűsíthető jellegű, releváns tényezőt, amely hatással van az uniós gazdasági ágazat helyzetére, különösen az érintett termék importnövekedésének abszolút és viszonylagos értelemben vett mértékét és mennyiségét, a megnövekedett import által elért hazai piaci részesedést, valamint az értékesítés, a termelés, a termelékenység, a kapacitáskihasználás, a nyereség és veszteség, illetve a foglalkoztatás szintjének változásait. **Ez a lista nem kimerítő, és a Bizottság egyéb tényezőket is figyelembe vehet a kár megállapításakor: például a készleteket, az árakat, a felhasznált tőke megtérülését, a pénzforgalmat, továbbá olyan egyéb tényezőket, amelyek súlyos kárt okoznak, okozhattak vagy súlyos kár okozásával fenyegetnek. Amennyiben a harmadik országbeli tartalom általában kiteszi az érintett termék gyártási költségeinek jelentős részét, a Bizottságnak – az uniós gazdasági ágazat helyzetére hatást gyakorló tényezőként – az érintett harmadik ország gyártókapacitását, kihasználtsági arányait, devizagyakorlatait és munkakörülményeit is értékelnie kell.**

Módosítás 37

Rendeletre irányuló javaslat
4 cikk – 5 a bekezdés (új)

(5a) A vizsgálat során a Bizottság értékeli továbbá a megállapodás 13. cikkében rögzített szociális és környezetvédelmi normák Koreai Köztársaság által történő betartását, és adott esetben annak az árképzésre és a tisztességtelen versenylőnyökre gyakorolt hatásait, amelyek súlyos károkat okozhatnak, vagy súlyos károkkal fenyegethetnek az európai uniós termelők vagy egyes gazdasági ágazatok számára.

Módosítás 38

Rendeletre irányuló javaslat
4 cikk – 5 b bekezdés (új)

(5b) A vizsgálat során a Bizottság értékeli továbbá a nem vámjellegű kereskedelmi akadályokra vonatkozó, a megállapodásban foglalt szabályok betartását és az európai uniós termelők vagy egyes gazdasági ágazatokat ebből fakadóan érő súlyos károkat.

2010. szeptember 7., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 39

Rendeletre irányuló javaslat
4 cikk – 6 bekezdés

(6) A 3. cikk (4) bekezdése b) pontjának megfelelően fellépő érdekelt felek, valamint a Koreai Köztársaság képviselői írásbeli kérelemre a vizsgálattal összefüggésben a Bizottság rendelkezésére bocsátott összes információt megtekinthetik (kivéve az Unió vagy a tagállamok hatóságai által készített belső dokumentumokat), feltéve, hogy ezek az információk ügyük bemutatásához relevánsak, és a 9. cikk értelmében nem bizalmasak, továbbá hogy azokat a Bizottság a vizsgálat során felhasználja. A fellépő érdekelt felek a kérdéses információkkal kapcsolatos álláspontjukat közölhetik a Bizottsággal. **Ezek az álláspontok** figyelembe **vehetők**, amennyiben elegendő bizonyítékkal vannak alátámasztva.

(6) A 3. cikk (4) bekezdése b) pontjának megfelelően fellépő érdekelt felek, valamint a Koreai Köztársaság képviselői írásbeli kérelemre a vizsgálattal összefüggésben a Bizottság rendelkezésére bocsátott összes információt megtekinthetik (kivéve az Unió vagy a tagállamok hatóságai által készített belső dokumentumokat), feltéve, hogy ezek az információk ügyük bemutatásához relevánsak, és a 9. cikk értelmében nem bizalmasak, továbbá hogy azokat a Bizottság a vizsgálat során felhasználja. A fellépő érdekelt felek a kérdéses információkkal kapcsolatos álláspontjukat közölhetik a Bizottsággal. **Ezeket az álláspontokat** figyelembe **veszik**, amennyiben elegendő bizonyítékkal vannak alátámasztva.

Módosítás 40

Rendeletre irányuló javaslat
4 cikk – 7 bekezdés

(7) A Bizottság az érdekelt feleket **meghallgathatja**. A feleket meg kell hallgatni, ha azok az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett értesítésben előírt időtartamon belül írásban kérik a meghallgatást, a kérelemben bemutatják, hogy a vizsgálat eredménye valószínűleg hatással lesz rájuk, és **különleges okok indokolják** szóbeli **meghallgatásukat**.

(7) A Bizottság **meghallgatja** az érdekelt feleket. A feleket meg kell hallgatni, ha azok az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett értesítésben előírt időtartamon belül írásban kérik a meghallgatást, a kérelemben bemutatják, hogy a vizsgálat eredménye valószínűleg hatással lesz rájuk, és **hogyan** szóbeli **meghallgatásuk indokolt**.

A Bizottság ezeket a feleket ezután több alkalommal is meghallgatja, ha ezt különleges okok indokolják.

Módosítás 41

Rendeletre irányuló javaslat
4 a cikk (új)

4a. cikk

Felügyeleti intézkedések

(1) Amennyiben a Koreai Köztársaságból származó termékek behozatalában olyan tendencia tapasztalható, mely a 2. cikkben említett helyzetek valamelyikéhez vezethet, az érintett termékek behozatala előzetes európai uniós felügyelethez köthető.

(2) A felügyelet elrendeléséről szóló határozatot a Bizottság hozza meg a 11. cikk (1) bekezdésében előírt eljárás alapján.

(3) A felügyeleti intézkedések érvényességének időtartama korlátozott. Eltérő rendelkezés hiányában ezek az intézkedések a bevezetésüket követő hat hónap után következő újabb hat hónapos időszak lejártakor érvényüket veszítik.

(4) A felügyeleti intézkedések – szükség szerint – az Unió egy vagy több régiójának területére korlátozódhatnak.

2010. szeptember 7., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 42**Rendeletre irányuló javaslat
5 cikk – 1 bekezdés**

(1) Ideiglenes védintézkedést olyan kritikus körülmények között kell alkalmazni, amikor a kérés okozta kárt nehéz lenne helyrehozni, és miután előzetesen meghatározták, hogy **egyértelmű** bizonyíték alapján a Koreai Köztársaságból származó áru importja a megállapodás szerinti vámcsökkenés vagy -eltörlés következtében megnövekedett, és ez az import súlyos kárt okoz a hazai gazdasági ágazatnak, vagy ilyennel fenyeget. Ideiglenes intézkedés a 11. cikk (1) bekezdésében említett eljárás alapján hozható.

(1) Ideiglenes védintézkedést olyan kritikus körülmények között kell alkalmazni, amikor a kérés okozta kárt nehéz lenne helyrehozni, és miután **a 4. cikk (5) bekezdésében említett tényezők alapján** előzetesen meghatározták, hogy **elegendő** bizonyíték alapján a Koreai Köztársaságból származó áru importja a megállapodás szerinti vámcsökkenés vagy -eltörlés következtében megnövekedett, és ez az import súlyos kárt okoz a hazai gazdasági ágazatnak, vagy ilyennel fenyeget. Ideiglenes intézkedés a 11. cikk (1) bekezdésében említett eljárás alapján hozható.

Módosítás 43**Rendeletre irányuló javaslat
5 cikk – 2 bekezdés**

(2) Amennyiben valamely tagállam a Bizottság azonnali beavatkozását kéri, és az (1) bekezdésben foglalt feltételek teljesülnek, a Bizottság köteles a kérés kézhezvételétől számított öt munkanapon belül határozatot hozni.

(2) Amennyiben valamely tagállam, **az Európai Parlament vagy az uniós gazdasági ágazat** a Bizottság azonnali beavatkozását kéri, és az (1) bekezdésben foglalt feltételek teljesülnek, a Bizottság köteles a kérés kézhezvételétől számított öt munkanapon belül határozatot hozni. **A 4. cikk (3) bekezdésében meghatározott vizsgálati időtartam az ideiglenes védintézkedések alkalmazására vonatkozó határozat meghozatalának napján kezdődik.**

Módosítás 44**Rendeletre irányuló javaslat
5 cikk – 4 a bekezdés (új)**

(4a) **Az e cikkben említett rendelkezések minden olyan termékre vonatkoznak, amely hatálybalépésüket követően kerül szabad forgalomba. Az ilyen intézkedések azonban nem akadályozhatják meg az Unió felé már úton lévő termékek szabad forgalomba bocsátását, amennyiben e termékek célállomása nem módosítható.**

Módosítás 45**Rendeletre irányuló javaslat
6 cikk**

Ha a kétoldalú védintézkedés **szükségtelennek minősül**, akkor a vizsgálatot és az eljárást a 11. cikk (2) bekezdésében említett eljárás alapján kell befejezni.

(1) Ha a kétoldalú védintézkedés **nem felel meg az e rendeletben foglalt követelményeknek**, akkor a vizsgálatot és az eljárást a 11. cikk (1) bekezdésében említett eljárás alapján kell befejezni.

(2) **Az (1) bekezdés sérelme nélkül, ha az Európai Parlament kifogást emel a kétoldalú védintézkedések meghozatalának mellőzésére vonatkozó határozattervezettel szemben, azon az alapon, hogy ez a határozat a jogalkotó szándékával ellentétesen hatna, a Bizottság ismét megvizsgálja a határozattervezetet. A Bizottság – figyelembe véve a kifogás okait és a folyamatban lévő eljárás határidején belül – új határozattervezetet nyújthat be a bizottságnak, vagy a Szerződéssel összhangban javaslatot nyújthat be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A Bizottság tájékoztatja az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a bizottságot az általa meghozni kívánt intézkedésről és annak indokairól.**

2010. szeptember 7., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

(3) A Bizottság – kellő figyelemmel a 9. cikk értelmében vett bizalmas információk védelmére – jelentést tesz közzé, rögzítve az összes idevágó tény és törvény alapján született megállapítását és megindokolt következtetéseit.

Módosítás 46

Rendeletre irányuló javaslat 7 cikk

Amennyiben a végül megállapított tények azt mutatják, hogy teljesülnek a 2. cikk (1) bekezdésében meghatározott körülmények, akkor a 11. cikk (2) **bekezdésében** említett eljárással végleges kétoldalú védintézkedést kell hozni.

Amennyiben a végül megállapított tények azt mutatják, hogy teljesülnek a 2. cikk (1) bekezdésében meghatározott körülmények, akkor a 11. cikk (1) **bekezdésében** említett eljárással végleges kétoldalú védintézkedést kell hozni.

A Bizottság – a bizalmas információk 9. cikk szerinti védelmének kellő figyelembevételével – a döntés szempontjából lényeges tények és megfontolások összefoglalását tartalmazó jelentést tesz közzé.

Módosítás 47

Rendeletre irányuló javaslat 8 cikk – 1 a bekezdés (új)

(1a) A védintézkedés a meghosszabbítás ideje alatt a felülvizsgálat eredményének megszületéséig érvényben marad.

Módosítás 48

Rendeletre irányuló javaslat 9 cikk – 1 a bekezdés (új)

(1a) A Bizottság gondoskodik arról, hogy a vizsgálathoz szükséges minden adat és statisztika rendelkezésre álljon, továbbá érthető, átlátható és ellenőrizhető legyen. A Bizottság a szükséges műszaki feltételek megteremtését követően köteles létrehozni egy általa kezelt, jelszóval védett online platformot, amelyen keresztül minden lényeges, e cikk értelmében nem bizalmas jellegű információt továbbítani lehet. Az online platformhoz a tagállamoknak, a regisztrált uniós gazdasági ágazatoknak, a Belföldi Tanácsadó Csoportnak és az Európai Parlamentnek kérésre hozzáférést kell biztosítani. Ezen információk közé tartoznak az annak meghatározása szempontjából fontos statisztikai információk, hogy a bizonyíték teljesíti-e a 2. cikk (1) bekezdésében megállapított követelményeket, valamint a vizsgálattal kapcsolatos egyéb lényeges információk is.

2010. szeptember 7., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Az ezen az online platformon keresztül kapott információk csak a kért célra használhatók fel. Az e rendelet alapján kapott bizalmas jellegű vagy bizalmas alapon adott információ nem hozható nyilvánosságra az információ szolgáltatójának kifejezett engedélye nélkül.

Módosítás 49**Rendeletre irányuló javaslat
10 cikk**

A Bizottságot a behozatalra vonatkozó közös szabályokról szóló 260/2009/EK tanácsi rendelet 4. cikkének (1) bekezdésében meghatározott bizottság segíti. **Az 260/2009/EK rendelet 4. cikkét értelemszerűen kell alkalmazni.**

A Bizottságot a behozatalra vonatkozó közös szabályokról szóló 260/2009/EK tanácsi rendelet 4. cikkének (1) bekezdésében meghatározott bizottság segíti.

Módosítás 50**Rendeletre irányuló javaslat
10 a cikk (új)****10a. cikk****Jelentés**

(1) A Bizottság éves jelentést tesz közzé a megállapodás alkalmazásáról és végrehajtásáról. A jelentés tartalmazza a megállapodás végrehajtásának felülvizsgálatáért és a megállapodásban foglalt – ezen belül a kereskedelmi akadályokkal kapcsolatos – kötelezettségek betartásáért felelős különböző intézmények tevékenységeivel kapcsolatos információkat.

(2) A jelentésben külön résznek kell foglalkoznia a megállapodás 13. fejezetében foglalt kötelezettségek betartásával, valamint a Belföldi Tanácsadó Csoport és a Civil Társadalmi Fórum tevékenységével.

(3) A jelentés tartalmazza továbbá a Koreával folytatott kereskedelemre vonatkozó statisztikáknak és e kereskedelem alakulásának az összefoglalását. Külön említést kell tenni a vámvisszatérítés ellenőrzésének eredményeiről.

(4) Az Európai Parlament vagy a Tanács egy hónapon belül meghívhatja a Bizottságot az Európai Parlament vagy a Tanács illetékes bizottságának eseti ülésére, hogy ismeressen és magyarázzon meg a megállapodás végrehajtásával kapcsolatos bármely kérdést.

Módosítás 51**Rendeletre irányuló javaslat
11 cikk – 2 bekezdés**

(2) Az erre a bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 4. és 7. cikkét kell alkalmazni.

törölve

2010. szeptember 7., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 52

Rendeletre irányuló javaslat
11 cikk – 3 bekezdés

(3) Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében megállapított időszak egy hónap. törölve

Módosítás 53

Rendeletre irányuló javaslat
11 a cikk (új)

11a. cikk

Jelentéstétel

(1) A Bizottság éves jelentést tesz közzé a védzáradék alkalmazásáról és működéséről. A jelentés tartalmazza az eljárások megindítására irányuló kérelmeknek, a vizsgálatoknak és azok eredményeinek, a vizsgálatok és eljárások intézkedések nélküli lezárásának, az ideiglenes védintézkedések vagy végleges intézkedések bevezetésének összefoglalását, az e kérdésekben hozott minden egyes döntés indokolását, valamint a lényeges információk és tények összefoglalását.

(2) A jelentés tartalmazza továbbá a Koreával folytatott kereskedelemre vonatkozó statisztikáknak és e kereskedelem alakulásának az összefoglalását. Külön említést kell tenni a vámvizszatérítés ellenőrzésének eredményeiről.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács felkérheti a Bizottságot, hogy egy hónapon belül jelenjen meg az Európai Parlament vagy a Tanács illetékes bizottságának eseti ülésén, hogy ismertesse és megmagyarázza a védzáradék, a vámvizszatérítés vagy általában a megállapodás alkalmazásával kapcsolatos bármely felmerülő problémát.

Módosítás 54

Rendeletre irányuló javaslat
11 b cikk (új)

11b. cikk

A származási szabályokról szóló jegyzőkönyv 14. cikkének alkalmazására vonatkozó eljárás

(1) A származási szabályokról szóló jegyzőkönyv 14. cikkének (Vámvizszatérítés vagy vámmentesség) alkalmazása céljából a Bizottság szorosan nyomon követi a vonatkozó import- és exportstatisztikák alakulását mind az érték, mind – adott esetben – a mennyiség tekintetében, és rendszeresen elérhetővé teszi ezeket az adatokat és jelentést tesz a megállapításairól az Európai Parlament, a Tanács és az érintett uniós gazdasági ágazatok számára. Az ellenőrzés az ideiglenes alkalmazás idejétől kezdődik, az adatokat pedig kéthavonta teszik elérhetővé.

2010. szeptember 7., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

A származási szabályokról szóló jegyzőkönyv 14. cikkének (1) bekezdésében említett vámtarifasorokon kívül a Bizottság az uniós gazdasági ágazattal együttműködésben kidolgozza a legfontosabb vámtarifasorok listáját, amelyek konkrétan nem a gépjárműiparral kapcsolatosak, de fontosak az autógyártás és más kapcsolódó ágazatok szempontjából. A származási szabályokról szóló jegyzőkönyv 14.1. cikkében foglaltaknak megfelelően különleges ellenőrzést kell folytatni.

(2) A Bizottság valamely tagállam kérésére vagy saját kezdeményezésére haladéktalanul megvizsgálja, hogy teljesülnek-e a származási szabályokról szóló jegyzőkönyv 14. cikke alkalmazásának feltételei, és megállapításairól a kérelemtől számított tíz napon belül jelentést tesz. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 207. cikke (3) bekezdésének harmadik albekezdésében említett különbizottsággal folytatott konzultációkat követően a Bizottság minden esetben konzultációt kér Koreától, ha teljesülnek a származási szabályokról szóló jegyzőkönyv 14. cikkében foglalt feltételek. A Bizottság a feltételeket teljesültnek tekinti többek között akkor, ha a (3) bekezdésben említett határértékeket elérték.

(3) A származási szabályokról szóló jegyzőkönyv 14. cikke (2) bekezdése (1) albekezdésének a) pontja alkalmazásában a 10 százalékpontos különbség „jelentősnek” minősül a részgyegek és alkatrészek Koreába történő importja megnövekedett arányának a késztermékek Koreából EU-ba történő exportja megnövekedett arányával összehasonlításban történő értékelése keretében. A származási szabályokról szóló jegyzőkönyv 14. cikke (2) bekezdése első albekezdésének b) pontja alkalmazásában a 10 százalékpontos növekedés „jelentősnek” minősül a késztermékek Koreából EU-ba történő exportja növekedésének abszolút értéken vagy a belföldi termeléssel összehasonlításban történő értékelése keretében. Eseti alapon e határértékek alatti növekedések is „jelentősnek” minősülhetnek.

2010. szeptember 8., szerda

A tudományos célokra felhasznált állatok védelméről *II**

P7_TA(2010)0308

Az Európai Parlament 2010. szeptember 8-i jogalkotási állásfoglalása a Tanács által a tudományos célokra felhasznált állatok védelméről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvvel kapcsolatban első olvasatban elfogadott álláspontról (06106/1/2010 – C7-0147/2010 – 2008/0211(COD))

(2011/C 308 E/27)

(Rendes jogalkotási eljárás: második olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács első olvasatban elfogadott állásponjtjára (06106/1/2010 – C7-0147/2010),
- tekintettel a Bizottság által a Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatra (COM(2008)0543),
- tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére és 95. cikkének (1) bekezdésére, amelyek alapján a Bizottság benyújtotta javaslatát a Parlamenthez (C6-0391/2008),
- tekintettel a Bizottságnak a Parlamenthez és a Tanácshoz intézett, „A Lisszaboni Szerződés hatálybalépésének a folyamatban lévő intézményközi döntéshozatali eljárásokra gyakorolt hatásairól” című közleményére (COM(2009)0665),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (7) bekezdésére és 114. cikkének (1) bekezdésére,
- tekintettel első olvasatban elfogadott állásponjtjára ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2009. május 13-i véleményére ⁽²⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 70. és 72. cikkére,
- tekintettel a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság második olvasatra adott ajánlására (A7-0230/2010),

1. jóváhagyja a Tanács állásponjtját;
2. megállapítja, hogy a jogi aktus elfogadására a Tanács állásponjtjával összhangban kerül sor;
3. utasítja elnökét, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 297. cikkének (1) bekezdésével összhangban a Tanács elnökével együtt írja alá a jogi aktust;
4. utasítja főtitkárát, hogy írja alá a jogi aktust, miután megbizonyosodott arról, hogy minden eljárást megfelelően lefolytattak, illetve a Tanács főtitkárával együttműködve gondoskodik az Európai Unió Hivatalos Lapjában történő közzétételéről;
5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament állásponjtját a Tanácsnak, a Bizottságnak és a nemzeti parlamenteknek.

⁽¹⁾ HL C 212. E., 2010.8.5., 170. o.

⁽²⁾ HL C 277., 2009.11.17., 51. o.

2010. szeptember 8., szerda

A tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatások *

P7_TA(2010)0309

Az Európai Parlament 2010. szeptember 8-i jogalkotási állásfoglalása a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásokról szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról: Az Európa 2020 integrált iránymutatás II. része (COM(2010)0193 – C7-0111/2010 – 2010/0115(NLE))

(2011/C 308 E/28)

(Konzultáció)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2010)0193),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 148. cikkének (2) bekezdésére, amelynek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C7-0111/2010),
- tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
- tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére és a Gazdasági és Monetáris Bizottság, valamint a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményére (A7-0235/2010),

1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát, annak módosított formájában;
2. felhívja a Bizottságot, hogy ennek megfelelően változtassa meg javaslatát az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ.) 293. cikkének (2) bekezdése értelmében;
3. felkéri a Tanácsot, hogy tájékoztassa a Parlamentet arról, ha a Parlament által jóváhagyott szövegtől el kíván térni;
4. felkéri a Tanácsot a Parlamenttel való újbóli konzultációra, ha lényegesen módosítani kívánja a Bizottság javaslatát;
5. megismétli a Bizottsághoz és a Tanácshoz már számos alkalommal intézett felhívását, hogy az EUMSZ. 148. cikke (2) bekezdésében meghatározott konzultatív szerepének teljesítése érdekében az Európai Parlament számára biztosítsanak megfelelő időt, de mindenképpen legalább öt hónapot a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatások felülvizsgálata során;
6. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament állásfoglalását a Tanácsnak és a Bizottságnak.

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 1

Határozatra irányuló javaslat 1 a preambulumbekkezdés (új)

(1a) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 157. cikkének (3) bekezdése kimondja, hogy az Európai Parlament és a Tanács intézkedéseket fogad el annak érdekében, hogy biztosítsa a férfiak és nők között az egyenlő esélyek és az egyenlő bánásmód elveinek alkalmazását a foglalkoztatás és a munka területén, beleértve az egyenlő vagy egyenlő értékű munkáért járó egyenlő díjazás alapelvét is.

2010. szeptember 8., szerda

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 2**Határozatra irányuló javaslat
2 preambulumbekkezdés**

(2) Az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikkének (3) bekezdése kimondja, hogy az Unió küzd a társadalmi kirekesztés és megkülönböztetés ellen, és előmozdítja a társadalmi igazságosságot és védelmet; a Szerződés meghatározza továbbá, hogy az Unió kezdeményezheti a tagállamok szociális politikáinak összehangolását. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 9. cikke arról rendelkezik, hogy politikai és tevékenységei meghatározása és végrehajtása során az Unió figyelembe veszi a megfelelő szociális biztonság biztosítására és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelemre vonatkozó követelményeket.

(2) Az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikkének (3) bekezdése kimondja, hogy az Unió **törekszik a teljes foglalkoztatottságra és a társadalmi haladásra**, küzd a társadalmi kirekesztés és megkülönböztetés ellen, és előmozdítja a társadalmi igazságosságot és védelmet; a Szerződés meghatározza továbbá, hogy az Unió kezdeményezheti a tagállamok szociális politikáinak összehangolását. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 9. cikke arról rendelkezik, hogy politikai és tevékenységei meghatározása és végrehajtása során az Unió figyelembe veszi **a foglalkoztatás magas szintjének előmozdítására**, a megfelelő szociális biztonság biztosítására, a társadalmi kirekesztés elleni küzdelemre, **valamint az oktatás és képzés magas szintjére** vonatkozó követelményeket.

Módosítás 3**Határozatra irányuló javaslat
2 a preambulumbekkezdés (új)**

(2a) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 8. cikke értelmében az Unió tevékenységeinek folytatása során törekszik az egyenlőtlenségek kiküszöbölésére, **valamint a férfiak és nők közötti egyenlőség előmozdítására**. Az EUMSZ. 10. cikke hozzáteszi, hogy politikai és tevékenységei meghatározása és végrehajtása során az Unió küzd mindenfajta **nemen, faji vagy etnikai származáson, valláson vagy meggyőződésen, fogyatékonyságon, életkoron vagy szexuális irányultságon alapuló megkülönböztetés ellen**. Az Európai Unióról szóló szerződés 2. cikke kimondja, hogy az európai társadalmat a pluralizmus, a megkülönböztetés tilalma, a tolerancia, az igazságosság, a szolidaritás és a nők és férfiak közötti egyenlőség jellemzi.

Módosítás 4**Határozatra irányuló javaslat
4 preambulumbekkezdés**

(4) A 2000-ben útjára indított lisszaboni stratégia azon a felismerésen alapult, hogy az Uniónak – a világszintű versenyre, a technológiai kihívásokra és az idősödő népességre tekintettel – a társadalmi kohézió fokozásával egyidejűleg növelnie kell termelékenységét és versenyképességét. Időközi értékelést követően a stratégiát 2005-ben újraindították; az értékelés eredményeként nagyobb hangsúly helyeződött a növekedésre, valamint a munkahelyek számának növelésére és minőségük javítására.

(4) A 2000-ben útjára indított lisszaboni stratégia azon a felismerésen alapult, hogy az Uniónak – a világszintű versenyre, a technológiai kihívásokra és az idősödő népességre tekintettel – a társadalmi és **regionális** kohézió fokozásával egyidejűleg növelnie kell **tudásalapú** termelékenységét és versenyképességét, **és újra meg kell teremtenie a teljes foglalkoztatottság feltételeit**. Időközi értékelést követően a stratégiát 2005-ben újraindították; az értékelés eredményeként nagyobb hangsúly helyeződött a növekedésre, valamint a munkahelyek számának növelésére és minőségük javítására.

2010. szeptember 8., szerda

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 5

Határozatra irányuló javaslat
5 preambulumbekzdés

(5) A növekedést és foglalkoztatást célzó lisszaboni **stratégia hozzájárult** az uniós gazdaság- és foglalkoztatáspolitikai **irányvonalak körüli konszenzus kialakulásához**. A stratégia keretében a Tanács 2005-ben átfogó gazdaságpolitikai és foglalkoztatáspolitikai iránymutatásokat fogadott el, amelyeket 2008-ban felülvizsgáltak. A 24 iránymutatás meghatározta a nemzeti reformprogramok alapjait, és felvázolta az egész EU makro- és mikrogazdasági, valamint munkaerő-piaci reformprioritásait. A tapasztalatok azonban azt mutatják, hogy az iránymutatások nem **határozták meg eléggé egyértelműen a prioritásokat**, és hogy **erősebb kapcsolatra lett volna szükség az iránymutatások között**. Az iránymutatások emiatt csak korlátozott hatást fejtettek ki a nemzeti politikák alakítására.

(5) A növekedést és foglalkoztatást célzó lisszaboni **stratégia-ának hozzá kellett volna járulnia** az uniós gazdaság- és foglalkoztatáspolitikai **irányvonalak meghatározásához**. A stratégia keretében a Tanács 2005-ben átfogó gazdaságpolitikai és foglalkoztatáspolitikai iránymutatásokat fogadott el, amelyeket 2008-ban felülvizsgáltak. A 24 iránymutatás meghatározta a nemzeti reformprogramok alapjait, és felvázolta az egész EU makro- és mikrogazdasági, valamint munkaerő-piaci reformprioritásait. A tapasztalatok azonban azt mutatják, hogy az iránymutatások nem **írtak elő kellően kötelező erejű célokat az Európai Unió valamennyi polgárának a társadalmi, politikai és kulturális életben való részvétele és a fenntartható gazdaság tekintetében, továbbá hogy az elsődleges célokat szorosabban össze kellett volna kapcsolni egymással**. Végül a stratégia alapvető céljait nem lehetett elérni, mert a tagállamok nem azonosultak az iránymutatásokkal.

Módosítás 6

Határozatra irányuló javaslat
5 a preambulumbekzdés (új)

(5a) Új, szociális vonatkozású uniós jogalkotási kezdeményezéseken kívül az Európai Uniónak jelentősen javítania kell meglévő politikáit és azok végrehajtását.

Módosítás 7

Határozatra irányuló javaslat
6 preambulumbekzdés

(6) A 2008-ban kezdődött pénzügyi és gazdasági válság miatt rengeteg munkahely szűnt meg, jelentősen visszaesett a teljesítmény, és drámaian romlott az államháztartások helyzete. Az európai gazdasági fellendülés terve azonban - részben az összehangolt gazdasági ösztönzés révén - segítette a tagállamokat a válság kezelésében, **miközben az euro biztosította a makrogazdasági stabilitást**. A válság **rávilágított**, hogy az uniós szakpolitikák összehangolásának megerősítése és hatékonyabbá tétele jelentős eredményekkel járhat. A válság **kiemelte** a tagállamok gazdasági és munkaerőpiaci közötti szoros interdependenciát is.

(6) A 2008-ban kezdődött pénzügyi és gazdasági válság miatt rengeteg munkahely szűnt meg, jelentősen visszaesett a teljesítmény, és drámaian romlott az államháztartások helyzete. Az európai gazdasági fellendülés terve azonban - részben az összehangolt gazdasági ösztönzés révén - segítette a tagállamokat a válság kezelésében. A **még mindig alakulóban lévő** válság **rávilágít**, hogy **nincsenek hatékony eszközök arra, hogy a válság jeleire idejekorán reagáljunk, és ezért rámutat, hogy az uniós szakpolitikák összehangolásának megerősítése és hatékonyabbá tétele, a szubszidiaritás elvének tiszteletben tartása mellett**, jelentős eredményekkel járhat. A válság **kiemeli** a tagállamok gazdasági és munkaerőpiaci közötti szoros interdependenciát is, **melynek következményeképpen a belső piac potenciáljának teljes kihasználása az európai versenyképesség növelésének egyik legfontosabb módja, és szükségessé teszi azon mechanizmusok jelentős felülvizsgálatát is, amelyek vállalt célja továbbra is a foglalkoztatási és szociális célok elérése**.

2010. szeptember 8., szerda

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 8

Határozatra irányuló javaslat
7 preambulumbekzdés

(7) A Bizottság javaslatot tett az új évtized stratégiájának, az Európa 2020-nak az elindítására, amely lehetővé teszi, hogy az EU megerősödve kerüljön ki a válságból, és gazdaságát elindítsa az **intelligens**, fenntartható és inkluzív növekedés útján. **Öt** kiemelt **cél alkotja** azokat – a vonatkozó iránymutatásoknál is említett – közös célkitűzéseket, amelyek a tagállamok és az Unió fellépéseinek alapját képezik. A tagállamoknak **mindent meg kell tenniük** a nemzeti célok **teljesítése** és a növekedést gátló **szűk keresztmetszetek megszüntetése érdekében**.

(7) A Bizottság javaslatot tett az új évtized stratégiájának, az Európa 2020-nak az elindítására, amely lehetővé teszi, hogy az EU megerősödve kerüljön ki a válságból, és **a jövőbeli változásokot és válságokat jobban kezelje, továbbá** gazdaságát elindítsa az **életképes, ökológiailag és gazdaságilag** fenntartható és inkluzív növekedés útján, **mely magas szintű foglalkoztatással, termelékenységgel és társadalmi kohézióval jár**. A vonatkozó iránymutatásoknál is említett kiemelt **célok alkotják** azokat a közös célkitűzéseket, amelyek a tagállamok és az Unió fellépéseinek alapját képezik. A tagállamoknak **kötelezettséget kell vállalniuk** a nemzeti célok **teljesítésére**. **A foglalkoztatottság növelésére kell koncentrálniuk és le kell küzdeniük a jogalkotásból, a bürokráciából és a nemzeti erőforrások rossz elosztásából származó, a növekedést gátló tényezőket**.

Módosítás 9

Határozatra irányuló javaslat
8 preambulumbekzdés

(8) A gazdasági válságból való kilábalást szolgáló átfogó stratégiák részeként a tagállamoknak **nagyszabású** reformokat kell végrehajtaniuk a makrogazdasági stabilitás és a fenntartható államháztartás megteremtése érdekében, javítaniuk kell a versenyképességüket, csökkenteniük kell a makrogazdasági egyensúlytalanságokat, és javítaniuk kell munkaerőpiacaik teljesítményét. A Stabilitási és Növekedési Paktum keretében **összehangolva vissza kell vonni a gazdasági ösztönzőket**.

(8) A gazdasági válságból való kilábalást szolgáló átfogó stratégiák, **és a növekedés feltételeit megteremtő átfogó stratégiák** részeként a tagállamoknak **strukturális** reformokat kell végrehajtaniuk **és fenntartaniuk** a makrogazdasági stabilitás **biztosítása, a több és jobb munkahely előmozdítása** és a fenntartható államháztartás megteremtése érdekében, javítaniuk kell a versenyképességüket **és a termelékenységüket**, csökkenteniük kell a makrogazdasági egyensúlytalanságokat, **erősíteniük kell a társadalmi kohéziót, küzdeniük kell a szegénység ellen** és javítaniuk kell munkaerőpiacaik teljesítményét. **A gazdasági ösztönzők fokozatos visszavonását, amelyet a gazdasági felledülés biztossá válásával meg kell kezdeni, többek között a Stabilitási és Növekedési Paktum keretében kell végrehajtani és összehangolni. Annak érdekében azonban, hogy a gyakorlatban is elérjük a fenntartható gazdasági és társadalmi kohézió célkitűzéseit, meg kell szüntetni a főbb makrogazdasági egyensúlytalanságokat és a tagállamok közötti eltéréseket**.

Módosítás 10

Határozatra irányuló javaslat
8 a preambulumbekzdés (új)

(8a) Az Európa 2020-nak olyan stratégiának kell lennie, amely az embereket és a környezetvédelmet helyezi előtérbe, segít kilábalni a gazdasági válságból, megakadályozza az újabb gazdasági és társadalmi összeomlást, szorosan kapcsolódik a strukturális és kohéziós politikákhoz, közép- és hosszútávon lendületet ad gazdaságainknak és megbirkózik a munkaerőpiac azon kihívásaival, amelyek az idősödő társadalomból erednek.

2010. szeptember 8., szerda

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 11

Határozatra irányuló javaslat
9 preambulumbekkezdés

(9) Az Európa 2020 stratégia keretében a tagállamoknak az „intelligens” – azaz a tudáson és innováción alapuló – növekedést célzó reformokat kell végrehajtaniuk. A reformoknak az Unión belüli innováció- és tudástranszfer elősegítése érdekében az oktatás minőségének javítására és mindenki számára hozzáférhetővé tételére, valamint a kutatás és az üzleti teljesítmény fokozására kell irányulniuk. A reformoknak ösztönözniük kell a vállalkozói készséget, elő kell segíteniük, hogy a kreatív ötletekből olyan innovatív termékek, szolgáltatások és folyamatok szülessenek, amelyek eredményeként megvalósul a növekedés, a területi, gazdasági és társadalmi kohézió, valamint minőségi munkahelyek jönnek létre, és amelyek hozzájárulnak az európai és világszintű társadalmi kihívások hatékonyabb kezeléséhez. Ebben az összefüggésben lényeges, hogy a lehető legjobban kihasználjuk az információs és kommunikációs technológiák biztosította lehetőségeket.

(9) Az Európa 2020 stratégia keretében a tagállamoknak az „intelligens” – azaz a tudáson és innováción alapuló – növekedést célzó reformokat kell végrehajtaniuk. A reformoknak az **Európai** Unión belüli innováció- és tudástranszfer elősegítése érdekében az oktatás minőségének javítására és mindenki számára hozzáférhetővé tételére, **az iskolai oktatásból vagy a képzésből kimaradók számának csökkentésére, a készségek fejlesztése, elismerése és tanúsítása céljából az egész életen át tartó tanuláshoz való jog megerősítésére**, valamint a kutatás és az üzleti teljesítmény fokozására kell irányulniuk **a regionális egyenlőtlenségek megszüntetése és az agyelszívás megakadályozása érdekében**. A reformoknak ösztönözniük kell a vállalkozói készséget **és a kis- és középvállalkozások (kkv-k) fejlődését**, és elő kell segíteniük, hogy a kreatív ötletekből olyan innovatív termékek, **innovatív és társadalmilag értékes** szolgáltatások és folyamatok szülessenek, amelyek eredményeként megvalósul a növekedés, a területi, gazdasági és társadalmi kohézió, valamint minőségi **és fenntartható** munkahelyek jönnek létre, és amelyek hozzájárulnak az európai és világszintű társadalmi kihívások hatékonyabb kezeléséhez. Ebben az összefüggésben lényeges, hogy a lehető legjobban kihasználjuk az információs és kommunikációs technológiák biztosította lehetőségeket.

Módosítás 12

Határozatra irányuló javaslat
9 a preambulumbekkezdés (új)

(9a) **A gazdasági növekedés ösztönzése érdekében a tagállamoknak küzdeniük kell az olyan intézkedések – például a bürokrácia terhei, a túlzott szabályozás és szabványok, a magas adók és a protekcionista tendenciák – ellen, amelyek a növekedést lelassítják.**

Módosítás 13

Határozatra irányuló javaslat
9 b preambulumbekkezdés (új)

(9b) **Egy erős és hatékony egységes piac létrehozása kulcsfontosságú az EU összesített makrogazdasági teljesítményének biztosításához; a gazdasági és monetáris unió stabilitása szempontjából különösen elengedhetetlen, hogy gazdasági előnyökkel járjon, helyreállítsa a növekedést és új munkahelyeket teremtsen.**

2010. szeptember 8., szerda

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 60

Határozatra irányuló javaslat
9 c preambulumbekendés (új)

(9c) *Nemzeti reformprogramjaiknak a mellékletben szereplő iránymutatások figyelembevételével történő kialakítása és végrehajtása során a tagállamoknak biztosítaniuk kellene a foglalkoztatási és szociális politikák hatékony irányítását. E programok kialakításába, végrehajtásába, nyomon követésébe és értékelésébe, valamint a célok és mutatók meghatározásába szorosan be kellene vonni az érintett feleket, beleértve a regionális és helyi szinten, illetve az EU 2020 stratégia különféle szempontjai által érintett feleket, a parlamenti szerveket és a szociális partnereket. A tagállamoknak szorosan ellenőrizniük kellene a megfelelő nemzeti reformprogram keretében végrehajtott reformok foglalkoztatási és szociális hatásait.*

Módosítás 14

Határozatra irányuló javaslat
10 preambulumbekendés

(10) A tagállamoknak reformprogramjaik révén egyúttal a „fenntartható növekedés” megvalósítására is törekedniük kell. A fenntartható növekedés a következőket jelenti: erőforrás-hatékony, fenntartható és versenyképes gazdaság megteremtése, a költség és a haszon igazságos elosztása, valamint Európa vezető szerepének kiaknázása az új folyamatok és technológiák kifejlesztéséért folyó versenyben, ideértve a környezetbarát technológiákat is. A tagállamoknak végre kell hajtaniuk az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentéséhez és az erőforrások hatékony felhasználásához szükséges reformokat. Javítaniuk kell az üzleti környezetet is, **környezetbarát** munkahelyek teremtését kell ösztönözniük, valamint korszerűsíteniük kell ipari bázisukat.

(10) A tagállamoknak reformprogramjaik révén **és a tisztességes munkára építve** egyúttal a fenntartható növekedés megvalósítására is törekedniük kell. A fenntartható növekedés a következőket jelenti: erőforrás-hatékony, fenntartható és versenyképes gazdaság megteremtése, a költség és a haszon igazságos elosztása – **megfelelő finanszírozás rendelkezésre bocsátásával a szerkezetátalakítás kezeléséhez** –, valamint Európa vezető szerepének kiaknázása az új folyamatok és technológiák kifejlesztéséért folyó versenyben, ideértve **különösen a több munkahelyet teremtő** környezetbarát technológiákat is. **E technológiákat lehetőség szerint hozzáférhetővé kell tenni minden vállalat számára, beleértve a mikrovállalkozásokat és a kkv-kat is.** A tagállamoknak végre kell hajtaniuk az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentéséhez és az erőforrások hatékony felhasználásához szükséges reformokat. Javítaniuk kell az üzleti környezetet is, **fenntartható** munkahelyek teremtését kell ösztönözniük **a régi és új gazdaságban, többek között képzés és az e munkahelyeken szükséges készségek biztosításával**, valamint korszerűsíteniük kell ipari bázisukat, **elsősorban az áttérés területén.**

Módosítás 15

Határozatra irányuló javaslat
11 preambulumbekendés

(11) A tagállami reformprogramoknak az „inkluzív növekedés” megvalósítására is kell irányulniuk. Az inkluzív növekedés olyan, összetartó társadalom kialakítását jelenti, amelyben az emberek képessé válnak az előttük álló változások felmérésére és kezelésére, azaz a gazdaság és társadalom aktív részeseivé válnak. A tagállami reformoknak tehát csökkenteniük kell a szegénységet és a társadalmi kirekesztettséget azáltal, hogy – különösen a nők, idős munkavállalók, fiatalok, fogyatékkal élők és legális bevándorlók munkaerő-piaci részvétele előtt álló akadályok megszüntetése révén – valamennyi lakos számára egész élete során biztosítják a hozzáférést és a lehetőségeket. A tagállamoknak arról is gondoskodniuk kell, hogy a gazdasági

(11) A tagállami reformprogramoknak az „inkluzív növekedés” megvalósítására is kell irányulniuk. Az inkluzív növekedés olyan, összetartó társadalom kialakítását jelenti, amelyben az emberek képessé válnak az előttük álló változások felmérésére és kezelésére, **különösen azokéra, amelyek az új technológiák, az automatizáció és az informatikai forradalom nyomán zajlottak**, annak érdekében, hogy a gazdaság és társadalom aktív részeseivé váljanak. A tagállami reformoknak tehát csökkenteniük kell a szegénységet és a társadalmi kirekesztettséget azáltal, hogy – különösen a nők, az idős munkavállalók, a fiatalok, **a gondozók** a fogyatékkal élők, **az alacsony képzettségűek, a kisebbségek, különösen a romák, a legális bevándorlók és a**

2010. szeptember 8., szerda

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

növekedés hasznából minden állampolgár és minden régió részesüljön. A tagállami reformprogramok középpontjába tehát a munkaerőpiac hatékony működését kell helyezni, azaz be kell ruházni a sikeres átalakításba, a **készségfejlesztésbe**, javítani kell a munkahelyek minőségét, küzdeni kell a szegmentáció, a strukturális munkanélküliség és az inaktivitás ellen, ugyanakkor a szegénység visszaszorítása érdekében megfelelő és fenntartható szociális védelmet és aktív befogadást kell biztosítani.

MÓDOSÍTÁS

munkaerőpiacon részt venni nem tudók munkaerő-piaci részvétele előtt álló akadályok megszüntetése révén – valamennyi lakos számára egész élete során biztosítják a hozzáférést és a lehetőségeket. **Megfelelő eszközök biztosításával** a tagállamoknak arról is gondoskodniuk kell, hogy a gazdasági növekedés hasznából minden állampolgár és minden régió részesüljön. A tagállami reformprogramok középpontjába tehát a munkaerőpiac hatékony működését kell helyezni, azaz be kell ruházni a sikeres átalakításba, a **képzési rendszerekbe és a munkaerő-piaci igényeknek megfelelő készségek fejlesztésébe**, javítani kell a munkahelyek minőségét és a **nemek közötti egyenlőséget**, küzdeni kell a szegmentáció, a **diszkrimináció, a strukturális – különösen a fiatalokat sújtó – munkanélküliség és az inaktivitás ellen, a foglalkoztatás minden formájában biztonságot nyújtva a munkavállalóknak**, ugyanakkor a szegénység visszaszorítása érdekében megfelelő és fenntartható szociális védelmet és aktív befogadást kell biztosítani.

Módosítás 16

Határozatra irányuló javaslat
11 a preambulumbekendés (új)

(11a) Az „inkluzív növekedésre” vonatkozó célkitűzés összefüggésében a tagállamoknak a Bizottság kezdeményezésére megfelelő jogalkotási keretet kell kialakítaniuk a foglalkoztatás új formáira vonatkozólag. Egy ilyen kereten belül figyelmet kell fordítani a foglalkoztatás új formáinak biztosítására és el kell kerülni a munkaerőpiac széttöredezését, valamint szavatolni kell az egyéni és kollektív munkajogok, köztük a munkahelyi és a magánélet összeegyeztethetőségének átfogó védelmét és a munkavállalók megfelelő szociális biztonságát.

Módosítás 61

Határozatra irányuló javaslat
11 b preambulumbekendés (új)

(11b) A tagállami reformprogramoknak arra kell irányulniuk, hogy elősegítsék mind a munkahelyteremtést, mind a munkaerőpiac integrációját irányító, az ILO által ösztönzött tisztességes munka és a „jó munkahely” vezérelvein alapuló foglalkoztatás-elősegítő növekedést. Ennek keretében az EUMSZ. 18. és 157. cikkének megfelelően biztosítani és erősíteni kell az egyenlő bánásmódot és az azonos munkahelyen egyenlő munkáért járó egyenlő díjazás elvének érvényesülését. Kiemelt figyelmet kell fordítani ezenkívül a szegénység enyhítésére az egyre több szegénységben élő munkavállaló körében és a gyermekszegénység elleni küzdelemre.

2010. szeptember 8., szerda

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 17

Határozatra irányuló javaslat
12 preambulumbekzdés

(12) Az EU és a tagállamok strukturális reformjai akkor járulhatnak hozzá ténylegesen a növekedéshez és a foglalkoztatás növeléséhez, ha világszinten javítják az EU versenyképességét, új lehetőségeket nyitnak az európai exportörök előtt, és versenyképes módon teszik lehetővé a legfontosabb importcikk behozatalát. A reformok megtervezésénél ezért figyelembe kell venni a külső versenyképességre gyakorolt hatásokat, hogy **Európában** fokozódjon a növekedés, és erősödjön a nyitott és tisztességes világpiacon való részvétel.

(12) Az EU és a tagállamok strukturális reformjai akkor járulhatnak hozzá ténylegesen a **minőségi** növekedéshez és a **fenntartható és minőségi** foglalkoztatás növeléséhez, ha **megfelelőképpen reagálnak a tartós gazdasági és pénzügyi válságra és így** világszinten javítják az EU versenyképességét, új lehetőségeket nyitnak az európai exportörök előtt, és versenyképes módon teszik lehetővé a legfontosabb importcikk behozatalát. A reformok megtervezésénél ezért figyelembe kell venni a külső versenyképességre gyakorolt hatásokat, hogy **az Európai Unióban** fokozódjon a növekedés, és erősödjön a nyitott és tisztességes világpiacon való részvétel, **és az EU törekedjen arra, hogy a foglalkoztatásra, a munkaerő mobilitására és a szociális pénzügyi eszközökre, például a nyugdíjra jelentős hatással bíró szereplőket szoros, globális ellenőrzés alá vonja.**

Módosítás 18

Határozatra irányuló javaslat
13 preambulumbekzdés

(13) Az Európa 2020 stratégia hátterét a tagállamok által **teljes mértékben és azonos ütemben** végrehajtott integrált szakpolitikáknak kell adniuk; ily módon elérhető, hogy az összehangolt strukturális reformok pozitív áthatásokat váltsanak ki.

(13) Az Európa 2020 stratégia hátterét a tagállamok által **hatékonyan, saját hazai helyzetük és egyedi nehézségeik kellő figyelembevételével** végrehajtott integrált szakpolitikáknak kell adniuk; ily módon elérhető, hogy az összehangolt strukturális reformok pozitív áthatásokat váltsanak ki. **A tagállamok gazdasági, foglalkoztatási és szociális intézkedéseit össze kell hangolni.**

Módosítás 19

Határozatra irányuló javaslat
13 a preambulumbekzdés (új)

(13a) **Mind a nemek közötti egyenlőség, mind a munkaerőpiaci kínálat biztosítása szempontjából kulcsfontosságú a nők és lányok számára az ahhoz szükséges feltételek megteremtése, hogy beléphessenek azokba az ágazatokba, amelyekben a nők jelentősen alulreprezentáltak, valamint az ezen ágazatokban továbbra is uralkodó sztereotípiák leküzdése.** Az Európa 2020 stratégiában foglalt valamennyi politikának és intézkedésnek ezért fokozottan elő kell mozdítania az esélyegyenlőséget, a nők és férfiak közötti esélyegyenlőség szempontjainak. Ez magában foglalja a nők jogainak előmozdítását célzó, valamint a nők hátrányos megkülönböztetése ellen küzdő kezdeményezéseket is. Felül kell vizsgálni a szociális védelmi rendszereket a nemek közötti egyenlőtlenségeket okozó elemek felszámolása céljából. Azokban az ágazatokban, ahol a nők felülreprezentáltak, javítani kell a munkakörülményeket. Kezelni kell a nem önkéntes alapon történő részmunkaidős foglalkoztatás kérdését. Fokozni kell a nemek közötti egyenlőséget a képzésben és az oktatásban. 2020-ig 0-5 %-ra kell csökkenteni a nemek közötti bérszintkülönbséget. A mindenki számára hozzáférhető, megfizethető, rugalmas és minőségi gondozási szolgáltatások biztosításának kiterjesztése, különösen a gyermekgondozó létesítményekhez való hozzáférés a nemek közötti egyenlőséghez vezető folyamat megkönnyítésének és elősegítésének lényeges eszköze.

2010. szeptember 8., szerda

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 20

Határozatra irányuló javaslat
13 b preambulumbekendés (új)

(13b) A tagállamoknak az uniós finanszírozás (közte az Európai Szociális Alapból, az Európai Regionális Fejlesztési Alapból és a Kohéziós Alapból származó források) programozása és felhasználása során figyelembe kell venniük az Európa 2020 stratégiát, és különösen annak foglalkoztatási és szociális vonatkozásait. Rendkívül fontos, hogy jobban ki kell használni a rendelkezésre álló különféle pénzügyi eszközök szinergiáit és egymást kiegészítő jellegét annak érdekében, hogy meg lehessen valósítani az intelligens, inkluzív és környezetbarát növekedést ösztönző Európa 2020 stratégia összetett célkitűzéseit, valamint hogy hatékonyabb támogatást kaphassanak a leghátrányosabb helyzetű mikrorégiók és az összetett, több dimenzióra is kiterjedő hátrányokkal küzdő legkiszolgáltatottabb csoportok. Az uniós finanszírozás felhasználásának a bürokratikus akadályok csökkenését és a hosszú távú intézkedések megkönnyítését kell eredményeznie.

Módosítás 62

Határozatra irányuló javaslat
13 c preambulumbekendés (új)

(13c) A foglalkoztatás és a társadalmi integráció támogatása, a régióknak a társadalmi és gazdasági nehézségeik leküzdésében és az egyenlőtlenségek csökkentésében történő támogatása, valamint a regionális sajátosságok figyelembevételének támogatása tekintetében a kohéziós politika fontosságára építve a tagállamoknak együtt kellene működniük nemzeti célkitűzéseik belső és egymás közötti megszervezése, kiegészítése, koordinációja és kiigazítása érdekében azért, hogy csökkenteni lehessen a különböző régiók közötti gazdasági fejlettségbeli eltéréseket.

Módosítás 21

Határozatra irányuló javaslat
14 preambulumbekendés

(14) Bár a felsorolt iránymutatások a tagállamoknak szólnak, az Európa 2020 stratégiát a nemzeti, regionális és helyi hatóságokkal partnerségben, illetve a parlamentekkel, a szociális partnerekkel és a civil társadalom képviselőivel szorosan együttműködve kell végrehajtani, akiknek részt kell venniük a nemzeti reformprogramok kidolgozásában és végrehajtásában, valamint a stratégia átfogó kommunikációjában.

(14) Bár a felsorolt iránymutatások a tagállamoknak szólnak, az Európa 2020 stratégiát a nemzeti, regionális és helyi hatóságokkal partnerségben, illetve a parlamentekkel, a szociális partnerekkel és a civil társadalom képviselőivel szorosan együttműködve kell végrehajtani, akiknek részt kell venniük a nemzeti reformprogramok kidolgozásában és végrehajtásában, valamint a stratégia átfogó kommunikációjában, **hiszen a szociálpolitikai stratégiáknak a helyi körülményekre és elsődleges célokra kell választ adniuk.**

Módosítás 22

Határozatra irányuló javaslat
14 a preambulumbekendés (új)

(14a) Annak biztosítása érdekében, hogy a tagállamokban valóban kövessék a foglalkoztatáspolitikai iránymutatásokat, javítani kell a nyitott koordinációs módszert, mivel túlságosan kis hatása van a tagállamokban.

2010. szeptember 8., szerda

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 23

Határozatra irányuló javaslat
15 preambulumbekkezdés

(15) Az Európa 2020 stratégia végrehajtását **a korábbinál kevesebb iránymutatás támasztja alá**, amelyek a korábbi 24 iránymutatás helyébe lépnek, és koherensen kezelik a foglalkoztatáspolitikai és az átfogó gazdaságpolitikai kérdéseket. Az e határozat mellékletében szereplő tagállami foglalkoztatáspolitikai iránymutatások szoros kapcsolatban állnak a [...]i [...] tanácsi ajánlás mellékletében szereplő, a tagállamok és az Unió gazdaságpolitikáira vonatkozó iránymutatásokkal. Az iránymutatások együttesen alkotják az „Európa 2020 integrált iránymutatást”.

(15) Az Európa 2020 stratégia végrehajtását **azon iránymutatások támasztják alá**, amelyek a korábbi 24 iránymutatás helyébe lépnek, és koherensen kezelik a foglalkoztatáspolitikai, **a társadalmi kohézió megszilárdításával kapcsolatos** és az átfogó gazdaságpolitikai kérdéseket. Az e határozat mellékletében szereplő tagállami foglalkoztatáspolitikai iránymutatások szoros kapcsolatban állnak a [...]i [...] tanácsi ajánlás mellékletében szereplő, a tagállamok és az Unió gazdaságpolitikáira vonatkozó iránymutatásokkal. Az iránymutatások együttesen alkotják az „Európa 2020 integrált iránymutatást”.

Módosítás 24

Határozatra irányuló javaslat
16 preambulumbekkezdés

(16) Az új, integrált iránymutatás az Európai Tanács következtetéseire épül. A tagállamok egymástól való kölcsönös függőségét és a Stabilitási és Növekedési Paktum rendelkezéseit szem előtt tartva pontos útmutatást ad a tagállamoknak nemzeti reformprogramjaik kidolgozására és a reformok végrehajtására nézve. Az integrált iránymutatás képezi majd alapját a Tanács által esetlegesen a tagállamoknak címzendő országspecifikus ajánlásoknak. Az iránymutatás képezi majd alapját a Tanács és a Bizottság által évente az Európai Tanácsnak készítendő közös foglalkoztatási jelentésnek is.

(16) Az új, integrált iránymutatás az Európai Tanács következtetéseire épül. A tagállamok egymástól való kölcsönös függőségét és a Stabilitási és Növekedési Paktum rendelkezéseit szem előtt tartva pontos útmutatást ad a tagállamoknak nemzeti reformprogramjaik kidolgozására és a reformok végrehajtására nézve. Az integrált iránymutatás képezi majd alapját a Tanács által esetlegesen a tagállamoknak címzendő országspecifikus ajánlásoknak, **figyelembe véve az egyes tagállamok különböző kiindulópontját**. Az iránymutatás képezi majd alapját a Tanács és a Bizottság által évente az Európai Tanácsnak készítendő közös foglalkoztatási jelentésnek is.

Módosítás 63

Határozatra irányuló javaslat
16 a preambulumbekkezdés (új)

(16a) **A vonatkozó iránymutatások alatt felsorolt kiemelt célkitűzéseknek útmutatást kell nyújtaniuk a tagállamoknak saját nemzeti célkitűzéseik és másodlagos célkitűzéseik kijelölésében, kiemelt figyelmet fordítva a legkiszolgáltatottabb csoportok, köztük a fiatalok foglalkoztatásának növelésére és munkanélküliségének csökkentésére, az iskolai végzettség szintjének emelésére, az iskolából történő kimaradás arányának csökkentésére és az emberek szegénységből történő kiemelésére. A célkitűzések és a másodlagos célkitűzések elérése felé tett előrelépést szigorúan felülvizsgálni kell és értékelni kell azokat az Európa 2020 célok fényében, továbbá adott esetben felül kell vizsgálni és átdolgozott vagy további célkitűzéseket és másodlagos célkitűzéseket kell meghatározni a foglalkoztatási iránymutatások felülvizsgálatakor.**

Módosítás 25

Határozatra irányuló javaslat
17 preambulumbekkezdés

(17) **Bár az iránymutatásokat évente újra meg kell határozni, a végrehajtás következetessége érdekében a jelen iránymutatásoknak 2014-ig** nagyrészt változatlanok kell maradniuk,

(17) Jelen iránymutatásoknak **2020-ig** nagyrészt változatlanok kell maradniuk, **hogy a bennük kitűzött célok elérését megfelelően felül lehessen vizsgálni. A megvalósult célok értékelését háromévente kell elvégezni.**

2010. szeptember 8., szerda

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 26**Határozatra irányuló javaslat
17 a preambulumbekzdés (új)**

(17a) Eközben el kell végezni a megtett intézkedések és azok eredményeinek tudományos elemzését és kritikus felülvizsgálatát.

Módosítás 27**Határozatra irányuló javaslat
2. cikk**

A mellékletben foglalt iránymutatásokat **figyelembe** kell venni a tagállamok foglalkoztatáspolitikai intézkedéseiben, **amelyekről a nemzeti reformprogramokban be kell számolni**. A tagállamoknak az „Európa 2020 integrált iránymutatásban” meghatározott célkitűzésekkel **konzisztens reformprogramokat kell kidolgozniuk**.

A mellékletben foglalt iránymutatásokat **és a nemzeti reformprogramokat alkalmazni** kell a tagállamok foglalkoztatáspolitikai intézkedéseiben. **Figyelmesen nyomon kell követni a nemzeti reformprogramok foglalkoztatási és szociális hatását, mivel ezeknek összhangban kell állniuk az** iránymutatásban meghatározott célkitűzésekkel.

Módosítás 28**Határozatra irányuló javaslat
2 a cikk (új)****2a. cikk**

Nemzeti reformprogramjaiknak a mellékletben szereplő iránymutatások figyelembevételével történő kialakítása és végrehajtása során a tagállamok biztosítják a foglalkoztatási és szociálpolitikák hatékony irányítását. E programok kialakításába, végrehajtásába, nyomon követésébe és értékelésébe, valamint a célok és mutatók meghatározásába is szorosan be kell vonni az érintett feleket, beleértve a regionális és helyi szinten érintetteket is, ideértve az Európa 2020 stratégia különféle szempontjai által érintett feleket, a parlamenti szerveket és a szociális partnereket.

A mellékletben szereplő fő uniós célkitűzések megvalósulását megfelelő alárendelt célkitűzések és mutatók, beleértve eredménymutatók, valamint nemzeti célok, mutatók és eredménytáblák meghatározásával kell nyomon követni. A tagállamok e célkitűzéseket és mutatókat, valamint a Tanács által számukra megfogalmazott iránymutatásokat és országspecifikus ajánlásokat is figyelembe veszik.

A tagállamok szorosan ellenőrzik a megfelelő nemzeti reformprogram keretében végrehajtott reformok foglalkoztatási és szociális hatását.

A mellékletben szereplő iránymutatások alkalmazásáról szóló jelentés elkészítésekor a tagállamok követik az uniós szinten megállapítandó struktúrát, és az egyértelműség, az átláthatóság és az tagállamok közötti összehasonlíthatóság érdekében ugyanazokat az elemeket szerepeltetik jelentéseikben.

2010. szeptember 8., szerda

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 29**Határozatra irányuló javaslat
Melléklet – 7 iránymutatás – cím**

7. iránymutatás: *A munkaerő-piaci részvétel növelése és a strukturális munkanélküliség csökkentése*

7. iránymutatás: *Több és jobb munkahely létrehozása, a munkanélküliség csökkentése és a munkaerő-piaci részvétel növelése a gazdaságilag aktív népesség 75 %-ára*

Módosítás 30**Határozatra irányuló javaslat
Melléklet – 7 iránymutatás – -1 bekezdés (új)**

A tagállamok nemzeti célszámaikat úgy alakítják, hogy 2020-ra 75 %-ra nőjön a nők és férfiak foglalkoztatási rátája – a teljes foglalkoztatás elérését megelőzve –, elsősorban a fiatal, az idősebb, az alacsony képzettségű és a fogyatékkal élő munkavállalók, a kisebbségek, különösen a romák fokozott munkaerő-piaci részvétele, valamint a legális bevándorlók jobb integrációja révén. A tagállamok továbbá úgy alakítják nemzeti célszámaikat, hogy az oktatásban, képzésben és foglalkoztatásban részt vevő 15–24 éves nők és férfiak aránya 90 %-ra nőjön.

A tagállamok 2014-ig 10 %-kal növelik a foglalkoztatási rátát, a következő csoportokra összpontosítva:

- 15 és 25 év közötti fiatalok;
- 50 és 64 év közötti idősebb munkavállalók;
- nők;
- szakképzetlen munkavállalók;
- fogyatékkal élők;
- migráns háttérrel rendelkezők.

A hosszú távú munkanélküliség arányát 10 %-kal kell csökkenteni.

Módosítás 31**Határozatra irányuló javaslat
Melléklet – 7 iránymutatás – 1 bekezdés**

A tagállamoknak *integrálniuk* kell *munkaerő-piaci politikáikba* az Európai Tanács által jóváhagyott, a rugalmas biztonságra vonatkozó elveket, és az Európai Szociális Alap támogatásainak lehető legteljesebb felhasználása révén alkalmazniuk kell azokat annak érdekében, hogy nőjön a munkaerő-piaci részvétel, fokozódjon a szegmentáció, az inaktivitás és a nemek közötti egyenlőtlenség elleni küzdelem, ugyanakkor pedig csökkenjen a strukturális munkanélküliség. A rugalmasság és a biztonság fokozására irányuló intézkedéseknek kiegyensúlyozottnak kell lenniük, és erősíteniük kell egymást. A tagállamoknak ezért rugalmas, ám biztonságos munkaszervezéseket, aktív munkaerő-piaci és a munkaerő mobilitását elősegítő politikákat kell kialakítaniuk, ténylegesen biztosítaniuk kell az egész életen át tartó tanulás lehetőségét, és a szakmai

E cél eléréséhez a tagállamoknak ösztönözniük kell a növekedést, új, tisztességes munkahelyeket teremtve, növelniük kell a gazdaság, különösen a kkv-k innovációs lehetőségeit, valamint mentesíteniük kell az ipart az igazgatási és nem vámjellegű akadályok alól. E célból a tagállamoknak az üzleti élet sokszínűségét és a munkavállalók jogait tekintetbe vevő szabályozási és támogatási eszközöket is ki kell dolgozniuk annak érdekében, hogy minden vállalkozástípusra egyenlő feltételek vonatkozzanak a piaci verseny és a piaci érvényesülés vonatkozásában. A nők és a fiatalok munkaerőpiacra való belépésének megkönnyítésére a demográfiai kihívások szem előtt tartásával meg kell teremteni a kielégítő gyermekgondozási lehetőségek feltételeit, hogy az iskola előtti korban lévő valamennyi gyermek rendelkezésére álljon családon kívüli

2010. szeptember 8., szerda

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

átmenetet biztosító, a munkanélküliek jogait és aktív munkakeresésre vonatkozó kötelességét egyértelműen megállapító társadalombiztosítási rendszereket kell létrehozniuk.

gondozóhely, és a szociális partnerekkel szoros együttműködésben az iskolai képzés befejezése után minden fiatal négy hónapon belül valódi munkahelyhez jusson, illetve oktatásban és továbbképzésben vehessen részt. A hosszú távon munkanélküliek számára foglalkoztathatóságot növelő intézkedéseket kell kínálni, és ezekre az intézkedésekre vonatkozóan mennyiségi célokat kell kitűzni a megelőző jellegű munkaerő-piaci politikák megszilárdítása céljából. Mindezek eredményeként a hosszú távon munkanélküliek legalább 25 %-ának részt kell vennie aktív munkaerő-piaci intézkedésben, vagyis továbbképzésben, oktatásban és/vagy átképzésben.

Módosítás 32

Határozatra irányuló javaslat Melléklet – 7 iránymutatás – 2 bekezdés

A tagállamoknak erősíteniük kell a szociális párbeszédet, és a munkaerő-piaci szegmentáció kezelése érdekében intézkedéseket kell hozniuk az ideiglenes, a bizonytalan, az alul- és az illegális foglalkoztatás megszüntetésére. Jutalmazni kell a szakmai mobilitást. Figyelmet kell fordítani a munkahelyek minőségére és a foglalkoztatási viszonyokra: küzdeni kell az alacsony bérek ellen, és megfelelő szociális biztonságot kell teremteni a határozott idejű szerződéssel dolgozók és az önfoglalkoztatók számára is. Erősíteni kell, és mindenki – többek között a fiatalok és a munkanélküliség által fenyegetettek – számára elérhetővé kell tenni a foglalkoztatási szolgáltatásokat, valamint személyre szabott szolgáltatásokat kell nyújtani a munkaerőpiacról kiszorultak számára.

A tagállamoknak a szociális partnerekkel együttműködésben növelniük kell a foglalkoztatási arányt különösen a fiatalok, az alacsony képzettségűek és a megkülönböztetett védelmet igénylők esetében ösztönző intézkedések és/vagy támogatás, tanácsadás, a munkaerőpiac igényeire szabott oktatás és továbbképzés révén. A tagállamoknak az Európai Unió működéséről szóló szerződés 18. és 157. cikkének megfelelően biztosítaniuk és erősíteniük kell az egyenlő bánásmódot és az azonos munkahelyen egyenlő munkáért járó egyenlő díjazás elvének érvényesülését. Figyelmet kell fordítani a munkahelyek minőségére is a szegény munkavállalók számának csökkentése révén. Továbbá a tagállamoknak erre alkalmas programok révén növelniük kell a legális bevándorlók foglalkoztathatóságát. Folyamatos erőfeszítésekre és innovatív programokra van szükség a fogyatékkal élők munkaerő-piaci integrálása érdekében, többek között támogatott munkahelyek segítségével. A tagállamoknak meg kell szüntetniük a pályakezdők munkaerő-piaci belépését megnehezítő korlátokat, támogatniuk kell munkahelyek létrehozását és a szociális innovációt, valamint javítaniuk kell a munkaközvetítői szolgáltatások – köztük az ilyen jellegű közszolgáltatások – hatékonyságát és minőségét. A munkaügyi központoknak képzési és mentorálási programokat kell nyújtaniuk az információs és kommunikációs technológiák témakörében, valamint gyors internetkapcsolatot kell biztosítaniuk a munkakeresők, különösen az idősebbek, a legális bevándorlók, az etnikai kisebbségek és a fogyatékkal élők számára annak érdekében, hogy optimálisan elő tudják segíteni a munkakeresést. Ezzel összefüggésben támogatni kell az önfoglalkoztatás egyéni és kollektív formáit szociális gazdasági típusú vállalkozások révén. Külön intézkedéseket kell hozni a nők alacsony bérezésű munkahelyeken való felülreprezentáltsága ellen, valamint hatékonyabban ösztönözni kell a nők vezetői állásokban való alkalmazását a munkaerő-piac nemek szerinti szegmentációjának megelőzése érdekében. Különösen a munkaidőre vonatkozó előírásokat kell kiigazítani, hogy a családi élet és a munka összeegyeztethető legyen, valamint a munkahelyi életből rugalmasabban át lehessen lépni a harmadik életszakaszba. A tagállamoknak

2010. szeptember 8., szerda

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

intézkedéseket kell hozniuk annak érdekében, hogy az apákat a gyermekgondozásban való részvételre ösztönözzék, és felül kell vizsgálniuk adózási rendszereiket, hogy azokat foglalkoztatásbaráttá tegyék. A rugalmasság növelése céljából és a termelési ciklusokra való hatékonyabb reagálás érdekében a rugalmas biztonsággal kapcsolatos külső és belső stratégiákat aktív munkaerő-piaci politikák és a foglalkoztatás minden formájában részt vevő munkavállalók számára elérhető megfelelő szociális biztonsági rendszerek révén jobban kell alkalmazni, hogy a munkahelyváltás ne járjon aránytalan anyagi terhekkel. Hangsúlyozni kell, hogy szociális biztonság nélkül a rugalmasság nem fenntartható módja a foglalkoztatás növelésének. A fentiekhez kell járulnia a munkakeresés aktív támogatása iránti egyértelmű elkötelezettségnek. Az új foglalkoztatási formák, például a szokásostól eltérő időszakos munka, a részmunkaidő és a távmunka, vagy a munkavállalók mobilitása nem vezethet az egyéni és kollektív munkavállalói jogok csorbulásához és az érintettek szociális biztonságának csökkenéséhez. Gondoskodni kell arról, hogy az új foglalkoztatási formák ne a szabályos (teljes munkaidős, állandó) szerződések rovására jöjjenek létre. Erőfeszítéseket kell tenni a be nem jelentett foglalkoztatás elleni küzdelem érdekében a munkavállalói jogok ellenőrzését és végrehajtását célzó hatékony intézkedések révén. Mind a munkahelyteremtést, mind a munkaerőpiac integrációját az ILO által ösztönzött tisztességes munka és a „jó munkahely” elvének kell vezérelnie. A munkaerőpiac működésének és teljesítményének javítása terén a tagállamoknak ösztönözniük kell a szociális partnerséget, aktívan be kell vonniuk a szociális partnereket a nemzeti politika kialakításába és teljes mértékben tiszteletben kell tartaniuk azon jogukat, hogy – a nemzeti jogszabályoknak és gyakorlatnak megfelelően – kollektív szerződéseket kössenek és érvényesítsék azokat.

2010. szeptember 8., szerda

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 33

Határozatra irányuló javaslat
Melléklet – 7 iránymutatás – 2 a bekezdés (új)

Rendkívül fontos, hogy olyan, minőségi munkahelyek jöjjenek létre, amelyekre hosszabb távon is szükség van, és magas többletértékkel rendelkeznek. Ezért elengedhetetlen, hogy az oktatási és a foglalkoztatási politikák támogassák a gazdasági szerkezetben bekövetkező változásokat. Általában véve elmondható, hogy a gazdasági válság idején megszünt munkahelyeket nem fogják a korábbival azonos ágazatban és azonos számban ismét létrehozni. Ezért az oktatási rendszernek rugalmasan kell reagálnia az új gazdasági struktúrát kísérő munkaerő-piaci elvárásokra. A foglalkoztatási politikának a lehető legzökkenőmentesebb átmenetet kell biztosítania a munkavállalók számára a gazdasági ágazatok és a különféle munkaerő-piaci állapotok között. Ezért most a korábbinál is fontosabb, hogy hosszú távú célokból induljunk ki, és még inkább az összehangolt intézkedésekre összpontosítsunk a vállalkozás-, az oktatás- és a foglalkoztatáspolitikák terén.

Módosítás 34

Határozatra irányuló javaslat
Melléklet – 7 iránymutatás – 3 bekezdés

A versenyképesség és a munkaerő-piaci részvétel – különösen az alacsonyán képzettek részvételének – növelése érdekében a tagállamoknak a 2. gazdaságpolitikai iránymutatással összhangban felül kell vizsgálniuk adó- és szociális juttatási rendszereiket, valamint az állami szolgálatok azon képességét, hogy megfelelő támogatást nyújtsanak. A tagállamoknak az aktív öregedést, a nemek közötti esélyegyenlőséget és azonos fizetést, valamint a fiatalok, a fogyatékkal élők, a legális bevándorlók és egyéb kiszolgáltatott csoportok munkaerő-piaci integrációját erősítő politikák révén növelniük kell a munkaerő-piaci részvételt. A megfizethető gyermekgondozás és az innovatív munkaszervezés révén a munka és a családi élet összeegyeztethetőségét szolgáló politikáknak a foglalkoztatási ráta növelésére kell irányulniuk, különösen a fiatalok, az idős munkavállalók és a nők körében, és arra kell törekedniük, hogy a tudományos és műszaki területen megtartsák a magasan képzett női munkaerőt. A tagállamoknak meg kell szüntetniük a munkaerő-piaci belépés korlátait, támogatniuk kell az önfoglalkoztatást, növelniük kell a környezetbarát munkahelyek és a gondozói állások számát, valamint erősíteniük kell a szociális innovációt.

Ebben az összefüggésben az Európai Szociális Alapból származó forrásokat teljes mértékben a foglalkoztathatóság növelésére és a munkahelyek minőségének javítására kell felhasználni, a biztató jövőjű szakmákban a személyes képességek fejlesztésére és a minőségi követelmények teljesítésére irányuló intézkedések révén. A szakmai mobilitás előmozdításához a tagállamoknak ösztönzők révén javítaniuk kell a mobilitási készséget az Európai Unión belül. Ennek eléréséhez meg kell vizsgálni és lehetőség szerint egyszerűsíteni kell az Európai Szociális Alap támogatásából való részesülésre vonatkozó szabályokat. A nemzeti költségvetéseket és az unió általános költségvetését, beleértve az Európai Szociális Alapot és az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapot, össze kell hangolni és úgy kell alakítani, hogy a munkaerőt egy fenntartható gazdaságra készítsék fel. E célból a tagállamoknak lépéseket kell tenniük az ezen alapok céljairól és a felhasználás feltételeiről szóló információk közzétételére.

2010. szeptember 8., szerda

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 35

Határozatra irányuló javaslat
Melléklet – 7 iránymutatás – 3 a bekezdés (új)

A tagállamok támogatják az uniós mikrofinanszírozási eszközöket mint annak példáját, hogy hogyan ötvözhető a gazdasági és szociális intézkedések a gazdasági növekedés és a foglalkoztatás fellendítése érdekében.

A nemzeti és uniós mikrofinanszírozási eszközöket olyan konkrét képzési és mentorprogramoknak, valamint szociális juttatási rendszereknek kell kísérniük, amelyek a vállalkozás elindítását követő első évben biztosítják a minimális bevételt annak érdekében, hogy a vállalkozás reális választási lehetőség legyen.

Módosítás 36

Határozatra irányuló javaslat
Melléklet – 7 iránymutatás – 3 b bekezdés (új)

A tagállamoknak támogatniuk kell a közérdekű szociális szolgáltatásokat és be kell ruházniuk azokat, köztük a munkaügyi, az egészségügyi és a lakhatási szolgáltatásokba is, amelyeket megfelelően finanszírozni kell.

Módosítás 37

Határozatra irányuló javaslat
Melléklet – 7 iránymutatás – 4 bekezdés

A tagállamok nemzeti célszámainak alapját képező kiemelt uniós cél az, hogy 2020-ra 75 %-ra nőjön a 20–64 év közötti nők és férfiak foglalkoztatási rátája, többek között a fiatalok, az idős és az alacsonyan képzett munkavállalók fokozott részvétele, valamint a legális bevándorlók jobb integrációja révén.

törölve

Módosítás 38

Határozatra irányuló javaslat
Melléklet – 8 iránymutatás – cím

8. iránymutatás: A **munkaerő-piaci igényeknek megfelelő, képzett munkaerő, a** munkaminőség fokozása és az egész életen át tartó tanulás ösztönzése

8. iránymutatás: **A** munkaminőség fokozása és az egész életen át tartó tanulás ösztönzése, **a tisztességes munka megerősítése és képzett munkaerő kialakítása**

Módosítás 39

Határozatra irányuló javaslat
Melléklet – 8 iránymutatás – -1 bekezdés (új)

A tagállamok nemzeti célszámaikat úgy alakítják, hogy 2020-ig 10 %-ra csökkenjen az iskolából kimaradók aránya, a felsőfokú vagy ennek megfelelő végzettséggel rendelkező 30–34 éveseké pedig egyidejűleg legalább 40 %-ra nőjön.

2010. szeptember 8., szerda

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 40

Határozatra irányuló javaslat
Melléklet – 8 iránymutatás – 1 bekezdés

A tagállamoknak a munkaerő-piaci jelenlegi és jövőbeni kereslethez alkalmazkodó, megfelelő tudás és készségkínálat révén erősíteniük kell a foglalkoztathatóságot és a termelékenységét. A minőségi alapoktatás és a vonzó szakképzés mellett hatékonyan kell ösztönözni az egész életen át tartó tanulásra, második esélyt kell kínálni, lehetővé téve ezáltal valamennyi felnőtt számára, hogy tovább képezze magát, valamint célzott bevándorlási és integrációs politikát kell kialakítani. A tagállamoknak ki kell alakítaniuk a megszerzett szakismeretek elismerési rendszerét, meg kell szüntetniük a munkavállalók foglalkoztatási és földrajzi mobilitását korlátozó tényezőket, transzverzális kompetenciák megszerzésére és kreativitásra kell ösztönözniük, az alacsonyan képzettek támogatására és az idős munkavállalók foglalkoztathatóságára kell összpontosítaniuk, valamint ezzel egy időben ösztönözniük kell a magasan képzett munkavállalók – köztük a kutatók – képzését, valamint készség- és tapasztalatszerzését.

A tagállamok számára elsődleges fontosságú a jó minőségű alapoktatás és a munkavállalókat készségeiknek a munkaerő-piac igényeihez való hozzáigazításában segítő, vonzó szakképzés biztosítása. Ezeket a különösen a 25 és 35 év közötti fiatalok számára második esélyt kínáló lehetőségeknek kell kiegészíteniük, amelyeknek magukban kell foglalniuk az oktatás vagy szakképzés kötelező felajánlását és az egész életen át tartó tanulás hatékony ösztönzését is, amelynek során a szociális partnereket fel kell szólítani a szükséges idő rendelkezésre bocsátására és a szakképzés anyagi támogatására. A tagállamoknak különösen az iskolából kimaradók arányát kell 10 % alá csökkenteniük, a migrációs és integrációs politikát pedig nyelvtanulási és társadalomtudományi lehetőségekkel kell kiegészíteniük. A tagállamoknak ezenkívül ki kell alakítaniuk a megszerzett szakismeretek és készségek elismerési rendszerét.

Módosítás 41

Határozatra irányuló javaslat
Melléklet – 8 iránymutatás – 2 bekezdés

A szociális partnerekkel és az üzleti világgal együttműködésben a tagállamoknak javítaniuk kell a képzési lehetőségekhez való hozzáférést és meg kell erősíteniük az oktatási és karrier-tanácsadást, az új álláshelyekről és lehetőségekről adott rendszeres tájékoztatást, a vállalkozói készség erősítése és a szükséges készségek jobb előrejelzése mellett. Közös állami, egyéni és munkáltatói pénzügyi hozzájárulások révén ösztönözni kell a humán erőforrás fejlesztésébe való beruházást, a magasabb képzettségi szint elérését és az egész életen át tartó tanulási programokban való részvételt. A tagállamoknak a szociális partnerekkel együtt támogatniuk kell a fiatalokat, elsősorban a nem dolgozó, illetve nem tanuló fiatalokat: a frissen végzettek elhelyezkedését segítő programokat kell létesíteniük, továbbképzési lehetőségeket – például szakmai gyakorlatokat – kell kínálniuk, és a fiatalok munkanélkülivé válása esetén gyorsan be kell avatkozniuk. A készségfejlesztés és az előkészítő politikák rendszeres ellenőrzése segíthet a fejlesztésre szoruló területek azonosításában, és fokozhatja az oktatási és képzési rendszerek munkaerő-piaci szükségletekhez való alkalmazkodását. E célkitűzések végrehajtása érdekében a tagállamoknak a lehető legteljesebb mértékben mozgósítaniuk kell az uniós forrásokat.

A szociális partnerekkel és a vállalkozásokkal együttműködésben a tagállamoknak javítaniuk kell a képzési lehetőségekhez való hozzáférést – beleértve a szakképzést is –, és meg kell erősíteniük az oktatási és karrier-tanácsadást, az új álláshelyekről és lehetőségekről adott rendszeres tájékoztatást és az azok elősegítésére irányuló megfelelő intézkedések, a vállalkozói készség erősítése, a kkv-k fejlesztése és a szükséges minőségi követelmények jobb előrejelzése mellett. A humán erőforrások fejlesztését, a magas színvonalú képzést és továbbképzést közös munkáltatói és állami pénzügyi hozzájárulások révén kell finanszírozni. A jó minőségű általános és szakképzéshez való hozzáférést és az iskolából kimaradók oktatási rendszerbe történő újbóli bevonását mindenki számára mindenkor lehetővé kell tenni. A tagállamoknak beruházásokat kell végrehajtaniuk az oktatási rendszer terén, hogy teljesüljön a gazdaságilag aktív népesség készségeinek fejlesztésére irányuló cél, figyelembe véve az informális és a nem formális közegben való tanulást is. Ennek során különösen a foglalkoztathatóságra irányuló reformoknak – a képzés vagy az információs és kommunikációs technológiák (ikt) területén elsajátítandó ismeretek révén – olyan fő készségek megszerzését kell elősegíteniük, amelyekre minden munkavállalónak szüksége van ahhoz, hogy a tudásalapú gazdaságban sikeres legyen. Intézkedéseket kell hozni annak érdekében, hogy általános gyakorlatlává váljanak a fiatalok és az oktatók tanulmányúttjai. A tagállamoknak nyitottabbá és a célnak jobban megfelelővé kell tenniük az általános és szakoktatási rendszereket és a nem szakmai képzést minden korosztály számára, különösen rugalmas tanulási lehetőségeket biztosító nemzeti képesítési keretrendszerek végrehajtása, valamint az általános és

2010. szeptember 8., szerda

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

szakoktatási intézmények és a munka világa között létrejövő partnerségek ösztönzése révén – ideértve a fizetett szakmai gyakorlatokat –, hogy jelentősen növeljék a magasabb fokú iskolai végzettséggel és szakmai képzéssel rendelkezők arányát.

Módosítás 42

Határozatra irányuló javaslat
Melléklet – 8 iránymutatás – 2 a bekezdés (új)

A készségfejlesztés és az előkészítő politikák rendszeres ellenőrzése segíthet a fejlesztésre szoruló területek azonosításában, és fokozhatja az oktatási és képzési rendszerek munkaerő-piaci szükségletekhez való alkalmazkodását. E célkitűzések végrehajtása érdekében a tagállamoknak teljes mértékben mozgósítaniuk kell az uniós forrásokat.

Módosítás 43

Határozatra irányuló javaslat
Melléklet – 8 a iránymutatás (új)

8a. iránymutatás: A szociális és gazdasági kohéziós politika megerősítése a foglalkoztatás támogatására

A tagállamok elkötelezik magukat aziránt, hogy közösen kidolgozzák, kiegészítik, összehangolják és kiigazítják nemzeti célkitűzéseiket nemzeti szinten és egymás között, oly módon, hogy a gazdasági fejlődés terén a régiók között tapasztalható egyenlőtlenségek csökkenjenek.

A tagállamok tisztában vannak azzal, hogy a kohéziós politika olyan hatásos eszköz, amely támogatja az iránymutatásokat, de ugyanakkor nincs alárendelve azoknak az által, hogy figyelembe veszi a regionális sajátosságokat, támogatja a régiókat a társadalmi és gazdasági nehézségeik leküzdésében és az egyenlőtlenségek csökkentésében.

Integrált megközelítést, többszintű kormányzási és partnerségi elveket kell az irányítás középpontjába állítani és a stratégia mozgatójává tenni, míg a regionális és helyi szinteknek fontos szerepet kell játszaniuk az Unióban élő és különösen a szociális gazdaságban működő megszámlálhatatlan gazdasági és társadalmi szereplő, különösen a kkv-k elérésének megkönnyítésében.

A kohéziós politika ezért nem csupán stabil pénzügyi hozzájárulások forrása, hanem a gazdasági fejlődés hatékony eszköze, így a foglalkoztatást segítő eszköz az Unió összes régiója számára.

A tagállamoknak növelniük kell a közlekedésbe, az energetikába, a távközlésbe és az informatikai infrastruktúrákba történő befektetéseket, és teljes mértékben ki kell aknázniuk az európai strukturális alapokat.

2010. szeptember 8., szerda

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

A megvalósítási rendszerek egyszerűsítésével ösztönözni kell a potenciális kedvezményezettek részvételét az Unió társfinanszírozásával folyó programokban.

Ennek elérésére a tagállamoknak az integrált megközelítéssel összhangban kapcsolódási pontokat kell teremteniük kohéziós politikáik és más meglévő ágazati politikáik között, mivel a kohézió nem csupán költségekkel jár, hanem erőt adó eszköz a kihasználatlan potenciál kiaknázására, amely csökkenti az országok és régiók közötti strukturális különbségeket, fokozza a növekedést és javítja az uniós régiók versenyképességét a globalizált világban, ellensúlyozza a világszintű gazdasági válság hatásait és szociális tőkét teremt az Unióban.

Módosítás 44

Határozatra irányuló javaslat
Melléklet – 9 iránymutatás – cím és 1 bekezdés

9. iránymutatás: Az oktatási és képzési rendszerek teljesítményének javítása minden szinten, valamint a felsőoktatásban részt vevők számának növelése

törölve

A minőségi oktatás és képzés mindenki számára történő biztosítása és az oktatási eredmények javítása érdekében a tagállamoknak hatékony beruházásokat kell végrehajtaniuk az oktatási és képzési rendszerek terén, elsősorban az uniós munkaerő szakképzettségének növelése céljából, lehetővé téve, hogy a munkaerő megfeleljen a modern munkaerőpiac gyorsan változó szükségleteinek. A fellépésnek az oktatás minden területére ki kell terjednie (a koragyermekkori neveléstől kezdve a felsőoktatáson és a szakképzésen át a felnőttképzésig), figyelemmel az informális és nem formális kontextusra is. A reformoknak – különösen a foglalkoztathatóság, továbbképzés, IKT-készségek tekintetében – olyan fő kompetenciák megszerzését kell elősegíteniük, amelyekre mindenkinek szüksége van ahhoz, hogy a tudásalapú gazdaságban sikert érjen el. Lépéseket kell tenni annak érdekében, hogy rendszeressé és megszokottá váljanak a fiatalok és az oktatók tanulmányútjai. A tagállamoknak nyitottabbá és relevánsabbá kell tenniük az oktatási rendszereket, egyrészt rugalmas tanulási lehetőségeket biztosító nemzeti képesítési keretrendszerek kialakítása, másrészt az oktatási/képzési rendszerek és munka világa között létrejövő partnerségek ösztönzése révén. Növelni kell az oktatói szakma vonzerejét. A felsőoktatást nyitottabbá kell tenni a nem hagyományos diákok számára is, és növelni kell a felsőfokú oktatásban való részvételt. A tagállamoknak lépéseket kell tenniük a korai iskolaelhagyás megakadályozására, hogy csökkentsék a munkanélküli, illetve nem tanuló fiatalok számát.

2010. szeptember 8., szerda

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 45

Határozatra irányuló javaslat
Melléklet – 9 iránymutatás – 2 bekezdés

A tagállamok nemzeti célszámainak alapját képező kiemelt uniós cél az, hogy 2020-ig 10 %-ra csökkenjen az iskolából kimaradók aránya, a felsőfokú vagy ennek megfelelő végzettséggel rendelkező 30–34 éveseké pedig legalább 40 %-ra nőjön.

törölve

Módosítás 46

Határozatra irányuló javaslat
Melléklet – 10 iránymutatás – cím

10. iránymutatás: A társadalmi összetartozás erősítése és a szegénység elleni küzdelem

10. iránymutatás: A szegénység elleni küzdelem és a társadalmi összetartozás és szociális védelem erősítése

Módosítás 47

Határozatra irányuló javaslat
Melléklet – 10 iránymutatás – -1 bekezdés (új)

A tagállamok meghatározzák nemzeti célkitűzéseiket annak érdekében, hogy 25 %-kal csökkentsék az országos szegénységi küszöbök alatt élő európaiak számát, 20 millió embert kiemelve a szegénységből, különösen foglalkoztatás- és oktatáspolitikai intézkedések révén.

Módosítás 48

Határozatra irányuló javaslat
Melléklet – 10 iránymutatás – 1 bekezdés

A szegénység csökkentésére irányuló tagállami erőfeszítéseknek – az Európai Szociális Alap forrásainak lehető legteljesebb kihasználásával – ösztönözniük kell a társadalomban és a gazdaságban való teljes részvételt, és bővíteniük kell a foglalkoztatási lehetőségeket. Az erőfeszítések másik célja, hogy mindenki számára egyenlő lehetőségeket biztosítsanak, például a megfizethető, fenntartható és minőségi szolgáltatásokhoz és közszolgáltatásokhoz (a 4. iránymutatással összhangban ideértve az online szolgáltatásokat is), valamint az egészségügyi ellátórendszerhez való hozzáférés révén. A tagállamoknak hatékony diszkriminációellenes intézkedéseket kell hozniuk. A társadalmi kirekesztés elleni küzdelem, az emberek hatalommal való felruházása és a munkaerő-piaci részvétel támogatása érdekében javítani kell a szociális védelmi rendszereken, elő kell segíteni az egész életen át tartó tanulást, és az aktív befogadást elősegítő politikát kell folytatni, hogy az emberek számára valamennyi életszakaszban lehetőségeket teremtsünk, és hogy megvédjük őket a kirekesztődés veszélyétől. Korszerűsíteni kell a társadalombiztosítási és nyugdíjrendszereket annak érdekében, hogy pénzügyileg fenntartható módon megfelelő jövedelemtámogatást és egészségügyi ellátást kínáljanak, azaz elősegítsék a szociális kohéziót. A szociális juttatási rendszereknek első sorban az átmenetek alatt kell garantálniuk a jövedelem biztonságát, és arra kell összpontosítaniuk, hogy a társadalmi kirekesztettség által leginkább fenyegetett csoportok – gyermekeket egyedül nevelő szülők, kisebbségek, fogyatékkal élők, gyermekek és fiatalok, idős nők és férfiak, legális bevándorlók és a hajléktalanok – körében csökkenjen a szegénység. A tagállamoknak a leginkább kiszolgáltatottak támogatása érdekében a szociális gazdaság és a szociális innováció megvalósulását kell elősegíteniük.

A szegénység és a kirekesztődés elleni küzdelem továbbra is létfontosságú kihívás. E cél elérése érdekében lakóhelytől vagy képzettségi szinttől függetlenül valamennyi társadalmi csoport számára lehetőséget kell teremteni a munkaerő-piacon való részvételre vagy az oda való visszatérésre. Döntő fontosságú, hogy egyensúly jöjjön létre aközött, hogy az emberek kellő biztonságérzetet kapjanak, illetve hogy megmaradjon motivációjuk a munkavégzés és a pénzkeresés iránt. E cél elérése érdekében a tagállamoknak erőfeszítéseket kell tenniük a szegénységnek, többek között az aktív keresők szegénységének csökkentésére, az emberek saját választása alapján a politikában, a társadalomban, a művészetekben és a gazdaságban való teljes részvétel ösztönzésére és a foglalkoztatási lehetőségek bővítésére, amivel kapcsolatban az Európai Szociális Alap forrásait is fel kell használni. A tagállamoknak ennek során különös figyelmet kell fordítaniuk a dolgozó szegények növekvő számára. A szegénység elleni küzdelemre vonatkozó konkrét célok meghatározása érdekében egyértelművé kell tenni, hogy a szegénység hogyan mérendő. Azt az általános meghatározást, miszerint szegénynek az tekintendő, aki a mediánjövedelem 60 %-ánál kevesebbet keres, árnyalni kell. A szegénység nem állapítható meg ilyen egyoldalú mutató alapján. Biztosítani kell, hogy továbbra is mindenki számára megmaradjanak az egyenlő lehetőségek, valamint a megfizethető, fenntartható és minőségi szolgáltatásokhoz és közszolgáltatásokhoz (a 4. iránymutatással összhangban ideértve az online szolgáltatásokat is) való hozzáférés, különösen a szociális rendszerek, a foglalkoztatás, az egészségügy és a lakhatás területén, beleértve a lakosság sérülékeny és gyengébb csoportjait is. A tagállamoknak biztosítaniuk kell továbbá, hogy a közszolgáltatók által nyújtott szóbeli vagy írásbeli tájékoztatás

2010. szeptember 8., szerda

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

egyértelmű és teljes legyen, valamint hogy valamely juttatás nyújtásának elutasítása esetén jelöljék meg annak indokait, ismertetve az érintett személy jogorvoslati lehetőségeit. Annak az alapelvnek, hogy azonos képzettség és azonos foglalkoztatási típus esetében a férfiak és a nők között nem kerülhet sor megkülönböztetésre, minden típusú munkaviszony esetében jogilag kötelező érvényűnek kell lennie a tagállamokban. A társadalmi kirekesztés elleni küzdelem érdekében lehetővé kell tenni az emberek számára, hogy aktív szerepet játszhassanak a társadalomban, ösztönözni kell munkaerőpiaci részvételüket, tovább kell javítani a szociális védelmi rendszereket és az aktív befogadást elősegítő politikákat, hogy az emberek számára a különböző igények és felelősségi körök figyelembevételével valamennyi életszakaszban lehetőségeket és munkához jutási esélyt teremtsünk, továbbá meg kell védeni őket a kirekesztődés veszélyétől és támogatni kell őket – különösen pedig a munkaerőpiactól legtávolabb esőket – a minőségi munkahelyhez jutásban. Ezért az aktív munkaerő-politika keretében hatékony, a képzésre és a munkahelyteremtésre irányuló megközelítési módokat kell kialakítani azok számára, akik képzés hiányában a munkaerőpiacon kívül rekednek. Ugyanakkor korszerűsíteni kell a társadalombiztosítási és nyugdíjrendszereket annak érdekében, hogy a szegénységi küszöböt meghaladó jövedelmet biztosítsanak a társadalmi életben való részvétel lehetővé tétele és az egészségügyi ellátáshoz való hozzáférés érdekében, megőrizve e rendszerek pénzügyi fenntarthatóságát. A szociális juttatási rendszereknek az átmenetek alatt garantálniuk kell a jövedelem biztonságát és csökkenteniük kell a szegénységet, különösen a társadalmi kirekesztettség által leginkább fenyegetett csoportok – gyermeküket egyedül nevelő szülők, kisebbségek, fogyatékkal élők, gyermekek és fiatalok, idős nők és férfiak, legális bevándorlók és a hajléktalanok – körében. A tagállamok különösen kötelezettséget vállalnak a gyermekszegénység leküzdésére megfelelő intézkedések segítségével, hogy a gyermekek ne legyenek korlátozva személyes fejlődésükben, és szabad fejlődésüket akadályozó, szegénységgel kapcsolatos problémák miatt ne kerüljenek hátrányos helyzetbe szakmai karrierjük kezdetén. Különösen fontos az oktatáshoz való egyenlő hozzáférés és a hátrányos helyzetű családok gyermekei számára biztosított esélyegyenlőség annak megelőzése érdekében, hogy felnőttként kirekesztődjenek a társadalomból. Az élet különböző szakaszaiban a jövedelembiztonság fokozása érdekében a tagállamoknak az egyes tagállamokban érvényes gyakorlatokkal, kollektív megállapodásokkal és jogszabályokkal összhangban megfelelő minimáljövedelmet kell biztosítaniuk, amely meghaladja legalább a szegénységi küszöböt. A tagállamoknak tevékenyen elő kell segíteniük a szociális gazdaságot és az emberek életútja során jelentkező különböző szociális kockázatok kezelését célzó szociális innovációt is, különösen a leginkább kiszolgáltatottak esetében, továbbá ténylegesen végre kell hajtaniuk a megkülönböztetés ellen elfogadott intézkedéseket. Az államháztartás fenntarthatóságának növelése során a tagállamoknak kiemelten figyelembe kell venniük a szociális kohézió terén elért előrelépések nemzeti költségvetésekre gyakorolt pozitív hatásait. A szegénység csökkenése és a fokozottabb részvétel

2010. szeptember 8., szerda

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

a szociális kiadások csökkenéséhez és az adóbevételek növekedéséhez vezet. A tagállamoknak a munka minőségére vonatkozóan magas szintű minimumszabályokat kell biztosítaniuk a szegénységnek a foglalkoztatott személyek körében történő felszámolása érdekében.

Módosítás 49

Határozatra irányuló javaslat
Melléklet – 10 iránymutatás – 1 a bekezdés (új)

Meg kell erősíteni és korszerűsíteni kell a szociális védelmi rendszereket, többek között a nyugdíjat és az egészségügyi ellátást, biztosítva ezek szociális megfelelőségét, pénzügyi fenntarthatóságát és a változó szükségleteknek való megfelelést, mindeközben az Európai Unióban mindenki számára megfelelő szintű védelmet kell biztosítani a szociális bizonytalanságokkal, például az egészségügyi problémákkal, a munkanélküliséggel és a szegénységgel szemben.

A tagállamoknak javítaniuk kell a főként a nőket, különösen pedig a terhes nőket érintő, rövid távú szerződések szociális védelmét.

Módosítás 50

Határozatra irányuló javaslat
Melléklet – 10 iránymutatás – 2 bekezdés

A tagállamok nemzeti célszámainak alapját képező kiemelt uniós cél 20 millió ember kiemelése a szegénységből, azaz az országos szegénységi küszöbök alatt élő európaiak számának 25 %-os csökkentése.

törölve

2011/C 308 E/18	A nőkkel szembeni erőszak elleni küzdelem európai évének létrehozása Az Európai Parlament 2010. szeptember 9-i nyilatkozata a nőkkel szembeni erőszak elleni küzdelem európai évének létrehozásáról	89
-----------------	--	----

II Közlemények

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ KÖZLEMÉNYEK

Európai Parlament

2010. szeptember 7., kedd

2011/C 308 E/19	Viktor Uspaskich képviselői mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelem Az Európai Parlament 2010. szeptember 7-i határozata A Viktor Uspaskich mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelemről (2009/2147(IMM))	90
-----------------	--	----

III Előkészítő jogi aktusok

Európai Parlament

2010. szeptember 7., kedd

2011/C 308 E/20	A munkavállalók Unión belüli szabad mozgása ***I Az Európai Parlament 2010. szeptember 7-i jogalkotási állásfoglalása a munkavállalók Unión belüli szabad mozgásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (kodifikált szöveg) (COM(2010)0204 – C7-0112/2010 – 2010/0110(COD))	92
	P7_TC1-COD(2010)0110 Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2010. szeptember 7-én került elfogadásra a munkavállalók Unión belüli szabad mozgásáról szóló .../2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel (kodifikált szöveg)	93
2011/C 308 E/21	Az euroérmék hitelesítése és a pénzforgalom céljára alkalmatlan euroérmék kezelése ***I Az Európai Parlament 2010. szeptember 7-i jogalkotási állásfoglalása az euroérmék hitelesítéséről és a pénzforgalom számára alkalmatlan euroérmék kezeléséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2009)0459 – C7-0207/2009 – 2009/0128(COD))	93
	P7_TC1-COD(2009)0128 Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2010. szeptember 7-én került elfogadásra az euroérmék hitelesítéséről és a pénzforgalom céljára alkalmatlan euroérmék kezeléséről szóló .../2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel	94

2011/C 308 E/22	<p>A Moldovai Köztársaságnak nyújtandó makroszintű pénzügyi támogatás ***I</p> <p>Az Európai Parlament 2010. szeptember 7-i jogalkotási állásfoglalása a Moldovai Köztársaságnak nyújtandó makroszintű pénzügyi támogatásról szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2010)0302 – C7-0144/2010 – 2010/0162(COD))</p>	94
	<p>P7_TC1-COD(2010)0162</p> <p>Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2010. szeptember 7-én került elfogadásra a Moldovai Köztársaságnak nyújtandó makroszintű pénzügyi támogatásról szóló 2010/.../EU európai parlamenti és tanácsi határozat elfogadására tekintettel</p>	94
2011/C 308 E/23	<p>A Madeira és az Azori-szigetek régióban alkalmazott autonóm vámtételek ideiglenes felfüggesztése *</p> <p>Az Európai Parlament 2010. szeptember 7-i jogalkotási állásfoglalása a Madeira és az Azori-szigetek autonóm régióba behozott egyes ipari termékekre a Közös Vámtarifa alapján alkalmazott autonóm vámtételek ideiglenes felfüggesztéséről szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (09109/2010 – C7-0106/2010 – 2009/0125(CNS))</p>	95
2011/C 308 E/24	<p>Az Európai Unió 2010-es pénzügyi évre vonatkozó, 2/2010. sz. költségvetés-módosítási tervezete: BEREC (Európai Elektronikus Hírközlési Szabályozó Hatóságok Testületének Hivatala)</p> <p>Az Európai Parlament 2010. szeptember 7-i állásfoglalása az Európai Unió 2010-es pénzügyi évre vonatkozó, 2/2010. sz. költségvetés-módosítási tervezetéről, III. szakasz - Bizottság (12583/2010 – C7-0194/2010 – 2010/2046(BUD))</p>	96
2011/C 308 E/25	<p>Megállapodás az Európai Unió és Japán közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyről ***</p> <p>Az Európai Parlament 2010. szeptember 7-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és Japán közötti, a kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozattervezetről (05308/2010 – C7-0029/2010 – 2009/0188(NLE))</p>	97
2011/C 308 E/26	<p>Az EU–Korea szabadkereskedelmi megállapodás kétoldalú védzáradéka ***I</p> <p>Az EU–Korea szabadkereskedelmi megállapodás kétoldalú védzáradékanak végrehajtásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslat (COM(2010)0049 – C7-0025/2010 – 2010/0032(COD))</p>	98
2010. szeptember 8., szerda		
2011/C 308 E/27	<p>A tudományos célokra felhasznált állatok védelméről ***II</p> <p>Az Európai Parlament 2010. szeptember 8-i jogalkotási állásfoglalása a Tanács által a tudományos célokra felhasznált állatok védelméről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvvel kapcsolatban első olvasatban elfogadott álláspontról (06106/1/2010 – C7-0147/2010 – 2008/0211(COD))</p>	115
2011/C 308 E/28	<p>A tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatások *</p> <p>Az Európai Parlament 2010. szeptember 8-i jogalkotási állásfoglalása a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásokról szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról: Az Európa 2020 integrált iránymutatás II. része (COM(2010)0193 – C7-0111/2010 – 2010/0115(NLE))</p>	116

Jelmagyarázat

- * Konzultációs eljárás
- **I Együttműködési eljárás: első olvasat
- **II Együttműködési eljárás: második olvasat
- *** Hozzájárulási eljárás
- ***I Együtt döntési eljárás: első olvasat
- ***II Együtt döntési eljárás: második olvasat
- ***III Együtt döntési eljárás: harmadik olvasat

(A Bizottság által javasolt jogalap határozza meg az eljárás típusát)

Politikai módosítások: az új vagy módosított szöveget félkövér és dőlt betűtípus, a törléseket pedig a ■ jel mutatja.

Technikai módosítások és a szolgálatok kiigazításai: az új vagy módosított szöveget dőlt betűtípus, a törléseket pedig a || jel mutatja.

2011-es előfizetési díjak (áfa nélkül, rendes szállítási költségeket beleértve)

Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 100 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, nyomtatott kiadvány + éves DVD	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	770 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, havi DVD (összevont)	az EU 22 hivatalos nyelvén	400 EUR/év
A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványa (S sorozat), közbeszerzés és ajánlati felhívások, DVD, heti egy kiadvány	többnyelvű: az EU 23 hivatalos nyelvén	300 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat – versenyvizsga-kiírások	a vizsgakiírás szerinti nyelv(ek)en	50 EUR/év

Az *Európai Unió Hivatalos Lapjának*, amely az Európai Unió hivatalos nyelvein jelenik meg, 22 nyelvi változatára lehet előfizetni. Az L (jogszabályok) és a C (tájékoztatások és közlemények) sorozatot foglalja magában.

Valamennyi nyelvi változatra külön kell előfizetni.

A 920/2005/EK tanácsi rendelet értelmében, amelyet a Hivatalos Lap 2005. június 18-i L 156. száma tett közzé, és amely előírja, hogy az Európai Unió intézményei nem kötelesek minden jogi aktust ír nyelven is megszövegezni, illetve ezen a nyelven kihirdetni, az ír nyelven kiadott Hivatalos Lapok értékesítése külön történik.

A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványára (S sorozat – közbeszerzés és ajánlati felhívások) történő előfizetés mind a 23 hivatalos nyelvi változatot magában foglalja egyetlen többnyelvű DVD-n.

Kérésére az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* történő előfizetéssel a Hivatalos Lap különféle mellékleteit is megkaphatja. Az előfizetők a mellékletek megjelenéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közölt „Az olvasóhoz” című közleménynek köszönhetően értesülnek.

Értékesítés és előfizetés

A különböző, térítés ellenében kapható kiadványokra – például az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* – való előfizetés a Kiadóhivatal forgalmazó partnereitől szerezhető be. A forgalmazó partnerek listája a következő címen található:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_hu.htm

Az EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) közvetlen és ingyenes hozzáférést biztosít az Európai Unió jogához. Erről a honlapról elérhető az *Európai Unió Hivatalos Lapja*, valamint tartalmazza a szerződéseket, a jogszabályokat, a jogeseteket és az előkészítő dokumentumokat is.

További információt az Európai Unióról a <http://europa.eu> internetcímen találhat.

